

காழிக் கண்ணுடைய வள்ளல் அருளிய

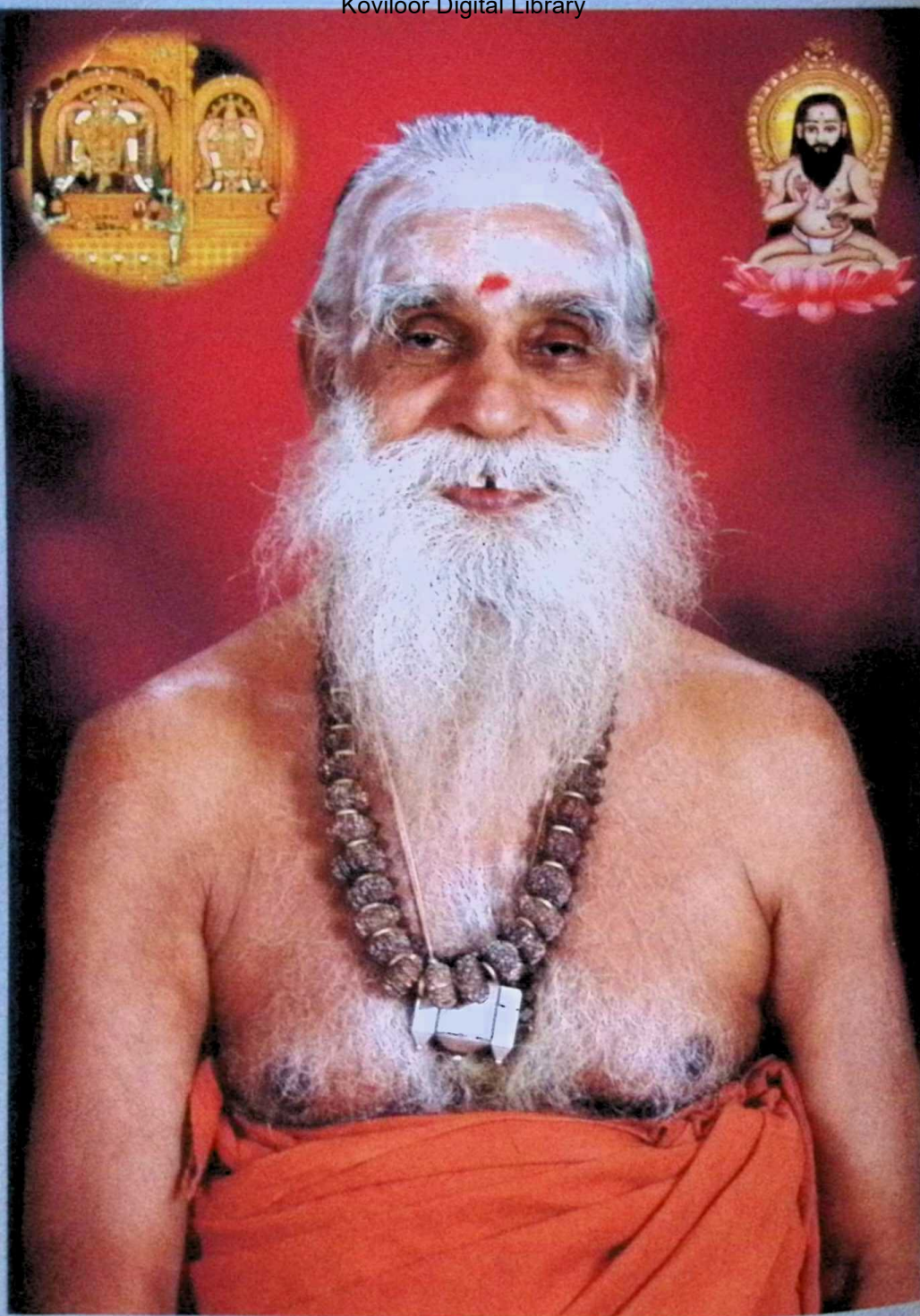
ஒழிவில் ஒருக்கம்

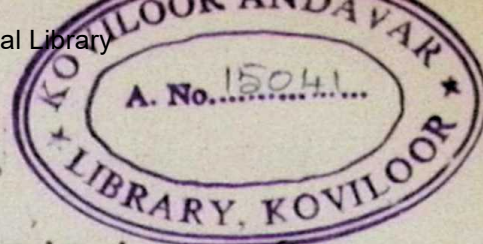
உரை : திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள்

பொழிப்புரைத் தழுவல் : புலவர் வீ.சிவஞானம்

குமாரதேவர் பதிப்பகம்

பேரூராதீனம் குருமகா சன்னிதானம்
சீர்வளர்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அழகனார்

உ
சிவமயம்

காழிக் கண்ணுடைய வள்ளல் அருளிய

ஒழிவில் ஒடுக்கம் 214

உரை

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள்

பொழிப்புரைத் தழுவல்
புலவர். வீ. சிவஞானம்

திருக்கயிலாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழி
பேரூராதீனம் கயிலைக்குருமணி
சீர்வளர்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் அவர்கள்
திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம் திருவள்ளுவராண்டு 2043
கர ஆண்டு மாசித்திங்கள் 24ம் நாள் (07.03.2012) புதன்கிழமையன்று
அருள்மிகு சாந்தலிங்கப் பெருமான் குருபூசை
விழாவினையொட்டி வெளியிடப்பட்டது.

குமாரதேவர் பதிப்பகம்

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் நினைவு அறக்கட்டளை
பேரூராதீனம்
பேரூர், கோவை - 10

ஒழிவில் ஒடுக்கம்

உரை

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள்

பொழிப்புரைத் தழுவல்
புலவர். வீ. சிவஞானம்

குமாரதேவர் பதிப்பகம்

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் நினைவு அறக்கட்டளை
பேரூராதினம்
பேரூர், கோவை - 10

பதிப்புரிமை:

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்க
அறக்கட்டளை

முதல் பதிப்பு திருவள்ளுவராண்டு 2043 (மார்ச் 2012)

நூல் ஒளியச்சு, வடிவமைப்பு : ஐரிஸ் கிராபிக்ஸ் கோவை-15,

அட்டைவடிவமைப்பு : ஆர்.சி.மதிராஜ், சென்னை.

அச்சாக்கம் : ஜோதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை.

பக்கங்கள் : 176

ரூ.90/- மதிப்புள்ள இந்நூல் திருப்பூர் திரு. பத்மநாபன்
அவர்களின் பொருளுதவியால் ரூ. 50/-க்கு அளிக்கப்படுகிறது.

உ
சிவமயம்

2/4

முன்னுரை

உயிருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மாபெரும் பிணிப்பாகிய பிறப்பு நீங்க வேண்டுமேல், இறப்பு நீங்க வேண்டும். அது எங்ஙனம் நீங்குமெனின்; அவ்வுயிர், எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை அடைய நீங்கும் என்க. அத்திருவடி நிழலடைய உயிருக்கு பல தகுதிகள் வேண்டுவனவாய் இருப்பவும், அவற்றுள் ஒன்று, ஞான நூல்களை ஒதி உணர்தல்; இதுகாறும் நாம் பல நூல்களை ஒதி இருப்பினும், ஒதி உணராது இருப்பினும், அவற்றிலிருந்து இது மாறுபட்டதாய் விளங்குகிறது என்பதை, அறிவீராக!

அது எங்ஙனம் ? என்பதை, இந்நூலாசிரியரே விதந்தோதக் கேட்கலாம்.

1. "ஒழிவில் ஒடுக்கம் விரிந்த நூற்கு எலாம் விதை" (இறை, உயிர், தளை என முப்பொருள் உண்மை குறித்துப் பேசும் நூல்களுக்கு எல்லாம், விதைபோல் விளங்குவது இவ்வொழிவில் ஒடுக்கம்.)

2. "திறம்கேளீர்! கூடக் கரைவது அல்லால் கூறின் பயனில்லாப் பாடலுக்கு ஆர்ப்பார்ப்பார் பயன்" (இந்நூலை ஒதுவோர், ஒதஒதவே, உடன் கரைந்து போவாரே அன்றி, இதற்குப் பொருள் காண, யாவர் இருப்பார்?)

ஆன்மா, முப்பத்தாறு தத்துவங்களை உள்ளபடி அறியவும்; அறிந்து நியதி களையவும்; தன்அறிவு கழலவும்; ஆன்மக் காட்சியும்; அருட்காட்சியும், பரையோகமும், இன்பப்பேறும், பேரின்பமேலீடாம் வீடுபேறும் ஆகிய இவற்றைப் பெற, இந்நூல் பெரிதும் துணை புரியும்.

ஆன்மா இந்நிலையினை எட்ட, அதற்கு முன்னமே, சிலதகுதிகள், அதனில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அவை எவை எனில், உயிரிரக்கம், ஈசுவர பத்தி, பற்றற்ற தன்மை என்பன. அவை எவற்றான் வரும் எனின், அதன் விளக்கங்களை எல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டதும்,

நமது திருமடத்தின் குருமுதல்வருமாகிய சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அருளிய கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம் ஆகிய மூன்று நூல்களை ஒதுவதால் முறையே வரும் என்று அறிக;

நமது சுவாமிகள் நான்கு நூல்கள் அருளி இருக்க, மூன்றை மட்டும் இங்கே எடுத்து இயம்பியது ஏன்? எனக் கேட்பீராயின்; அது அந்நான்காவது நூலாகிய அவிரோத உந்தியாருடன், இவ்வொழுவில் ஒடுக்கத்தையும் சேர்த்துப் படிக்குமாறு அறிவுறுத்த வேண்டி என அறிக.

இவ்விரண்டு நூல்களும் ஒன்றுக்கொன்று உறுதுணையாய் நின்று, ஞான நிட்டை கூடி; உயிர் வீடு அடைய உதவும் தன்மை அறிந்த அதனானே, நமது சுவாமிகள் இவ்வைந்து நூற்கும் உரை வரையுமாறு திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளைப் பணிக்க, அவரும் அப்பணியை நிறைவேற்றி அருளினார்கள்.

மேற்கூறிய ஐந்து நூல்களும் அவற்றின் உரையும், உயிரும் உடம்பும் போல் ஒன்றி இருந்து செயல்படும் தன்மையன; இந்த ஐந்து ஞான நூல்களையும் தலைமேல் தாங்கி, ஒரு குருவின் வழிகாட்டுதலோடு, சாதனையில் இறங்குவீராயின், சீவன் முத்தியோ, பரமுத்தியோ கிடைப்பது திண்ணம்; அது சித்திக்கத் திருவருளை இறைஞ்சுவோமாக!

விரைந்து படித்து அறிய வாய்ப்பளிக்கும் விதமாக, மூலம் பதம் பிரிக்கப்பட்டும்; பொழிப்புரைப் பகுதி எளிமைப்படுத்தப்பட்டும்; அதேசமயம் உரைஆசிரியரின் உரைநடையின் போக்கில் காணப்படும் வல்லமை குறையாமலும்; இது, இப்பொழுது உங்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

வாய்ப்பினைவழங்கி, குழந்தையின்தளர் நடை கண்டு, அகம் மகிழும், இருபெரும் குருமகா சந்நிதானங்களின், பொன்னார் திருவடிகளைச் சிரமேல் சூடி அமைகிறேன்.

இவண் அடித்தொண்டன்

வீ.சிவஞானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

நூல் வரலாறு

214

இறை, உயிர், தளை என்னும் முப்பொருள் உண்மை குறித்துப் பேசும் நூல்களுக்கு, ஒரு விதை போல் விளங்குவது இந்நூல், என்று நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்த ஆன்மா, தன்அறிவு (தற்போதம்) ஒழிந்த இடத்து, சிவத்தில் ஒடுங்கும் என்னும் கருத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டதால், ஒழிவில் ஒடுக்கம் என்பது நூலின் பெயராயிற்று.

பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்ட இந்நூல், 253 நேரிசை வெண்பாக்களை உடையதாய் விளங்குகிறது. பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் தாம் அருளிய நான்கு நூல்களுடன், இந்நூலையும் சேர்த்து ஐந்து நூல்களுக்கும் உரை எழுதுமாறு சிதம்பர சுவாமி களைப் பணிக்க, அவரும் அவ்வாறே உரை எழுதிச் சிறப்பித்தார்; ஆதலின் இந்நூலின் பெருமை அளவிடும் தரத்ததோ?

மேலும், வடலூர் வள்ளல் பெருமான், இந்நூலை உரையுடன் கண்ணுற்று; சிறப்புப் பாயிரத்துக்கு அரியதொரு விருத்திஉரை எழுதி, 1851 ஆம் ஆண்டு, தாமே பதிப்பாசிரியராக இருந்து, முதன்முதலில் அச்சில் கொண்டு வந்தார்கள்.

அருளாளர்கள் பலரும் இந்நூலினைக் காலங்காலமாக ஒதி வந்துள்ளமையால், இதன் பெருமையை இனிதே விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் காழிக் கண்ணுடைய வள்ளல் என்பது. இவரது காலம் 1375-1425 என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவர் மெய்கண்ட சந்தான பரம்பரையில் வந்தவர் என்று அறிய முடிகிறது.

புறச்சந்தான குரவர்களில் ஒருவரான மறை ஞான சம்பந்தரின் சீடர்களில் ஒருவர் மச்சு செட்டியார்; அவரது சீடர் காழி கங்கை மெய்கண்டார்; அவரது சீடர் காழி பழுதை காட்டி சிற்றம்பல நாடிகள்; அவரது சீடர்களில் ஒருவர் பழுதை கட்டி சம்பந்த முனிவர்; அவரது சீடர்தாம் காழிக் கண்ணுடைய வள்ளல் என்பார்.

இவர் சீர்காழி என்னும் திருத்தலத்தில் அவதரித்தவர் என்பதும்; தம் இளம்பிராயத்தில் பிரம்மபுரீசுவரர் ஆலயத்துக்குச் சென்று வழிபடும் வழக்கம் உடையவர் என்பதும்; அத்திருக்கோயிலுக்கு வருவோர், உள்ளே வந்தவுடன் ஒருமுறையும், வெளியில் செல்லும் போது ஒரு முறையும், ஆக இருமுறை திருஞானசம்பந்தரது சந்நிதிக்குச் சென்று வழிபடுவதைக் கண்ணுற்றார் என்பதும்; அதனால் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார், அவரது வழிபடு குருவும் தெய்வமும் ஆனார் என்பதும்; பின்னாளில் அவருக்கு வாய்த்த ஞானகுருவின் பெயரும் சம்பந்த முனிவர் என்பதாக அமைந்தது என்பதும்; நம்மால் அறியப்படும் செய்திகளாக இருக்கின்றன. இவர் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம் கண்டவர் என்பதை அவருடைய நூல்கள் வழி அறியலாம் (பாடல் 52, 150 காண்க). அவர் அருளிய நூல்கள் ஒழிவில் ஒடுக்கம், மாயா ப்ரலாபம், பஞ்சமலக் கழற்றி, பஞ்சாக்கிர மாலை முதலியன.

ஞானநூல்களால் விதந்து ஒதப்படும், பரமுத்தி எனப்படும் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தல் என்னும் சாயுச்சியம் பெற்றவர் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கயிலாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழி

பேரூராதினம் கயிலைக்குருமணி

சீர்வளர்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்

அருளிச் செய்த வாழ்த்துரை

சாந்தலிங்கர் தாண்மலர் வாழ்க

செந்தமிழ் நெறியராகப் புலமையால் உரைநூல் செய்யும்
சிந்தனையாளர் அன்புச் சிவஞானம் மன நலத்தால்
பந்தங்கள் அகற்றும் நூல்கள் பலவற்றை ஆய்ந்துணர்ந்து
வந்தனை வழிபாட்டாலே மனநலம் பெற்றார் வாழி.

அருள்மிகு சாந்தலிங்கர் அருள் நூல்கள் உரைச் சாரத்தைப்
பொருந்துமாறு ஆய்ந்து நூலாய்த் தந்துள்ளார் புனிதநூலாய்
குருகாழிகண்ணுடை வள்ளல் கூறு ஒழிவில் ஒடுக்க நூலை
திருப்போரூர் முனிவர் கூறும் உரைவழித் தெளிவு தந்தார்.

முழுஞான முனிவர் சாந்தலிங்கர் நூல் நான்கினுக்கும்
செழுமை சேர் மேற்கோள் பாடல் சேர்த்துயர் உரைகள் தந்தார்
விழுமிய நூல் ஒழிவில் ஒடுக்க நூல் உரையும் தந்து
பழுதகல் சிதம்பரம் முனிவர் பலர்புகழ் ஞானியாவார்.

ஐந்து நூல் மெய்மை தன்மை அறிந்திட உரைகள் செய்து
செந்தமிழ் முனிவர் நோக்கில் தெளிஉரைச் சாரமாகத்
தந்தனை வரும் உணரத் தரு சிவஞானம் தெய்வச்
சிந்தனை வளத்தால் மேலும் சிறந்திட வாழ்த்துகின்றோம்

சாந்தலிங்கர் தாண்மலர் வாழ்க

பதிப்புரை

முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் என்றும் இளமையாய் இருப்பவள் தமிழ்த்தாய். காலந்தோறும் புதுப்புது இலக்கியங்களை ஈன்றெடுத்துக் கொண்டிருப்பவள். அவ்வகையில் காழிக்கண்ணுடைய வள்ளலாரால் பாடப்பட்ட மெய்யியல் பொருள் புதைந்த நூல் ஒழிவிலொடுக்கம். இவர் மெய்கண்ட சீட மரபில் தோன்றியவர். சந்தானக்குரவர்களில் மூன்றாமவராகிய கடந்தை மறைஞானசம்பந்தரின் சீடர் உமாபதி சிவாச்சாரியார். அவரது மற்றொரு சீடர் மச்சச் செட்டியார். இவரது மாணவர் காழி கண்ணுடைய வள்ளலார்.

திருஞான சம்பந்தரையே தனது வழிபடு குருவாகவும், தெய்வமாகவும் கொண்டு வழிபட்டவர். இவரின் இந்நூல் சித்தாந்த சமரச ஞான அனுபூதி நூல் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மேலும் இவர் மாயாப்பிரலாபம், பஞ்சமலக்கழற்றி, பஞ்சாக்கரமாலை ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். திருப்போரூர் ஆதீன ஆதிசுருமுதல்வர் சிதம்பரசாமிகள் உரை எழுதிய நூல்கள் மொத்தம் ஐந்து. அவற்றில் நான்கு திருக்கயிலாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழி பேரூராதினம் ஆதிசுருமுதல்வர் சாந்தலிங்க பெருமான் இயற்றிய கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய தீபம், வைராக்கிய சதகம், அலிரோத உந்தியார் ஆகியனவாம். மற்றொன்று 'ஒழிவிலொடுக்கம்' என்ற இந்நூலாகும். திருப்போரூர் சிதம்பரசாமிகள் சாந்தலிங்கஅடிகளாரின் நூல்களுக்கு எழுதிய உரையில் ஒழிவிலொடுக்க நூல் பாடல்களைப் பெரும்பாலான இடங்களில் மேற்கோள்காட்டி எழுதியுள்ளார். சிறப்புப் பாயிரத்திற்கு வடலூர் வள்ளல் பெருமான் சிறந்ததொரு ஆராய்ச்சி உரை எழுதியுள்ளமை இந்நூலின் சிறப்புக்கு மேலும் அணிசேர்க்கின்றது.

நமது திருமடத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவரும், சாந்தலிங்கப்பெருமானின் நூல்களுக்கு உரைச்சாரம் எழுதியவருமான புலவர்சிவஞானம் அவர்கள் இந்நூலுக்குப் பொழிப்புரைத் தழுவல் எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் இடம்பெறும் பாடல்களை எளிமை கருதிச் சீர்பிரித்துத் தந்துள்ளார்.

திருப்பூர் பூமா பின்னாலாடை நிறுவனங்களின் தலைவர் பத்மநாபன் அவர்களின் பொருளுதவியால் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. திருவருளின் துணையால் சாந்தலிங்கப் பெருமானின் குருபூசை நாளன்று இந்நூல் வெளிவருவது பெருமகிழ்ச்சிக்குரியது. நூல் சிறப்பாக வெளிவரவும், நூலுக்கு உரை எழுதியவரும், இந்நூலை நன்முறையில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஐரிசு அச்சகத்தாரும், இந்நூலின் பொருட்செலவை ஏற்றுக்கொண்டவரும் ஆகிய அனைவரும் வாழ்வில் அனைத்து வளங்களையும் பெற்று வாழ எல்லாம் வல்ல சாந்தலிங்கப்பெருமான் தண்ணருளும், அருள்மிகு அம்பலவாணப் பெருமான் இன்னருளும், திருக்கயிலாய மரபு மெய்கண்டார் வழிவழிப் பேரூராதினம் கயிலைக் குருமணி சீர்வளர்சீர் அடிகள் பெருந்தகையின் குருவருளும் துணைநிற்க வாழ்த்துகின்றோம்.

வேண்டுந்தங்களன்பு!

அன்புள்ள
மருதாசல அடிகள்

அருள்மிகு சாந்தலிங்க அடிகளார்

வரலாறு

தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்து விளங்கிய அருளாளர் பலர். அவருள் அருள்மிகு சாந்தலிங்க அடிகளாரும் ஒருவர். இவர் தொண்டை நாட்டில் தோன்றியவர் எனப் பெரியோர் கருதுகின்றனர். காலம் 16-17 ஆம் நூற்றாண்டென்பர். வீரசைவ நெறியை மேற்கொண்டொழுகியவர்.

இவர் திருக்கயிலாய பரம்பரை, திருவாவடுதுறை ஆதீன வழித் தோன்றலான துறையூர் திருவண்ணாமலை ஆதீன ஆதி குருமுதல்வர் சிவப்பிரகாச தேசிகரிடம் உபதேசம் பெற்றவர்.

துறையூர்ச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சாந்தலிங்க அடிகளாருக்குக் குரு என்பதை இவர் தம் நூலுள், தாளையே தரம் அறிகிலாது எமக்கு எளிதரு சிவப்பிரகாசற்கு ஆளியாம் எனத்திரிந்து அவன் பணிபுரிந்து அரிய வீடடைகில்லாய் (சதகம் 2) சிவப்பிரகாசவென் கண்மணிதனை யுன்னாது (சதகம் 41) தில்லைப்பதிமேய சிவப்பிரகாசனேயோ (சதகம் தோத்திரம் 22) என் உளம்புக்க சிவப்பிரகாசன் என்கோ (சதகம் தோத்திரம் 49) சிவப்பிரகாச நாமம் கொண்டு ஓங்கு உருவோடிவணுற் றெனையாண்ட கோவே (சதகம் தோத்திரம் 35) எனப் பல இடங்களில் கூறியுள்ளவற்றால் அறியலாம். தமது பரம்பரை திருக்கயிலாயப் பரம்பரை என்பதைச்

செப்பிரும் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன்

சிரமிசைச் சரணம்வைத் துளவோர்

என்ற வைராக்கியதீப அடிகளால் அறியலாம்.

அக்காலத்தில் தமிழகத்தில் வீரசைவ நெறியைப் பேணி வளர்த்து வந்த ஆதீனங்களுள் பொம்மபுர ஆதீனம் சிறந்து விளங்கியது. அதில் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் என்பார் எழுந்தருளி மக்களுக்கு அருள்வழங்கி வருவாராயினர். அவரைக் கண்டு அருள்பெறும் பொருட்டு தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் அவர்கள் பொம்மபுரம்

வீ.சிவஞானம்

சென்றனர். செல்லும்வழியில் இவருக்குக் கற்பனைக் களஞ்சியமாகிய, துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் தொடர்பும் கிடைத்தது. இருவரும் பொம்மபுரம் சென்று சிவஞான பாலய சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கி அருள் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

சிவஞான பாலய சுவாமிகளின் திருவருட் குறிப்பின்படி சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் தங்கை ஞானாம்பிகையம்மையைத் தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

பின்னர் சாந்தலிங்க அடிகளார் பல தலங்களையும் வழிபட்டுக் கொங்கு நாட்டை அடைந்தார். கொங்கு நாட்டில் அவிநாசி முதலிய தலங்களை வழிபட்டு இறைவனுடைய திருவருட்குறிப்பின்படித் திருப்பேரூர் என்னும் தலத்தில் திருமடம் அமைத்துத் தங்கியிருந்தனர். சதகம் (46) தோத்திரப் பகுதியில் “நள்ளாறுடையாய் அவிநாசி நயந்துளானே” என்று கூறுகிறார். அவர் அவிநாசியில் தங்கியிருந்ததாகவே வரலாறும் சிலர் எழுதியுள்ளனர். இறைவன் திருவருட் குறிப்பின் படியே திருப்பேரூரில் அவர் தங்கினார் என்பதை, அருளின் பிறவா நெறி கூட்டுவித்தாய், பிறவா நெறியாகிய தோர் திருப்பேரையா என்னும் சதகச் செய்யுட்களால் அறியலாம். பிறவா நெறி என்பது திருப்பேரூரின் பெயர்களுள் ஒன்று.

திருப்பேரூரில் இவர் தங்கியிருந்த காலத்தில் கன்னட நாட்டு மன்னர் ஒருவர் பக்குவமுடையவராய்ச் சற்குருவைத் தேடிப் பல தலங்கட்கும் வந்தவர் திருப்பேரூரில் முழுஞானவீரர் சாந்தலிங்க அடிகளாரைக் கண்டு உபதேசம் பெற எண்ணினார். அடிகளாரும் அவருடைய பக்குவநிலையைச் சோதித்தறிந்து உபதேசம் அருளி மாணாக்கராக்கிக் கொண்டனர். இவர் தாம் குமாரதேவர்.

பின் இக்குமாரதேவர் சாந்தலிங்க அடிகளாரின் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படிப் பல தலங்கட்கும் சென்றார். பெரிய நாயகியம்மையின் திருவருளால் திருமுதுகுன்றத்தில் (விருத்தாசலம்) தங்கிப் பல அன்பர்களுக்கு அருளுபதேசம் செய்து மகாராச துறவு முதலிய சாத்திரங்களையும் அருளித் திருவருளில் கலந்தார். குமாரதேவர் மடம் துறையூர் ஆதினத்தின் ஆளுகையில் விருத்தாசலத்தில் சிறப்புடன் திகழ்கிறது.

திருப்பேரையூர் அருள்மிகு சாந்தலிங்க அடிகளார் மக்கள் உய்யும் பொருட்டுக் கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கியதீபம், அவிரோத உந்தியார் என்னும் நூல்களை அருளிச்

செய்தார். இவை முறையே சீவகாருணியத்தையும், ஈசுவர பத்தியையும், பாச வைராக்கியத்தையும், பிரம்ம ஞானத்தையும் உணர்த்துவன. இந்நான்கு நூல்களையும் முத்திப்பெருவீட்டிற்கு நான்கு வாயில்களாக ஆன்றோர் கூறுவர்.

திருமுதுகுன்றத்தில்தங்கியிருந்த குமாரதேவருடைய திருவருளுக்கு ஆளானார் சிதம்பர தேசிகர் என்பார். அவரைக் குமாரதேவர் தம் குருவாகிய மெய்ஞ்ஞானத்துறவி சாந்தலிங்க அடிகளாரிடம் அழைத்து வந்தார். சிதம்பர சுவாமிகளுடைய மதிநுட்பத்தை உணர்ந்த சாந்தலிங்க அடிகளார் தாமியற்றிய நூல்களுக்கு உரை செய்யும்படிப் பணித்தார். அடிகளாரின் குறிப்பின் படியே சிதம்பர சுவாமிகள் இந்நான்கு நூல்களுக்கும் உரையியற்றியருளினார். சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் திருவுள்ளக் குறிப்பின் படிக் குமாரதேவர் சிதம்பர சுவாமிகளைத் தம் மாணாக்கராகக் கொண்டு உபதேசம் அருளினார்.

இச்சிதம்பர சுவாமிகள் மதுரை அங்கயற்கண்ணம்மையின் திருவருட் குறிப்பின்படித் திருப்போரூர் என்னும் தலத்தினையடைந்து அங்கு மறைந்து கிடந்த முருகப்பெருமான் கோயிலைப் புதுப்பித்து வழிபாடு செய்து அங்கேயே தங்கியிருந்தனர். திருப்போரூர் முருகன் மேலும் தம் ஆசிரியர் மேலும் பல பிரபந்தங்களை இயற்றினார். அவை திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை என்று வழங்கப்படுகின்றன. கண்ணுடைய வள்ளலார் அருளிய ஒழிவில் ஒடுக்கம் என்னும் நூலுக்கும் உரை செய்தார். இவருடைய திருமடம் இன்றும் திருப்போரூரில் சிறப்புடன் விளங்குகின்றது.

முதிர்சீர் சாந்தலிங்க அடிகளார் அவர்களின் தொடர்பால் சிதம்பரம் மௌன சுவாமிகள் வீரசைவ நெறியை மேற் கொண்டனர்.

மாணாக்கர் பலர் நம் அடிகளார் துறவுநெறியை வற்புறுத்தும் நூல்களை அருளியும் - அவற்றை நமக்குப் போதித்தும் தாம் மட்டும் இல்லறநெறியில் இருக்கின்றாரே என்று மனத்தில் எண்ணினர். அதையுணர்ந்த அடிகளார் ஒரு நாள் தம் துணைவியாராகிய ஞானாம்பிகையம்மையும் உடனிருத்தி மாணாக்கர்க்குப் பாடஞ் சொன்னார். அப்போது சுவாமிகளும் அம்மையாரும் மாணாக்கர்கட்கு இறைவனும் இறைவியுமாகவே காட்சியளித்தனர். அக்காட்சியைக் கண்ட மாணாக்கர் தாம் நினைத்த பிழைக்கு மிகவும் நாணி வருந்தித் தம் பிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டினர்.

ஒருநாள் சாந்தலிங்கர் இல்லறத்தினின்றும் நீங்கித் துறவு கொள்ள எண்ணினார். இதற்கு இறைவன் திருவுள்ளக் குறிப்பையும்

அறிய விரும்பினார். அன்று பிச்சைக்குச் செல்லுகின்ற காலத்துப் பாலன்னம் கிடைத்ததால் துறவு மேற்கொள்வோம் என எண்ணி இறைவனைச் சிந்தித்துப் பிச்சைக்குச் சென்றனர். திருவருளும் அவ்வாறே இருந்தது. அன்றிலிருந்து முழுத்துறவினை மேற்கொண்டார்.

அடிகளார் தில்லை நடராசப் பெருமானிடத்தில் உளம் ஒன்றியிருந்தனர். இறைவன் உமையம்மையுடன் இடப வாகனத்திவரந்து இவருக்குக் காட்சியளித்தான். அடிகளார் தாம் கண்ட காட்சியைத் தம் நூலுள் பலஇடங்களிற் கூறியுள்ளார். அவை,

பிரானே திருத்தில்லையுளாய் அன்றிப் பேதையேன்முன்
ஒரானேறிவர்ந் தம்பிகையோடெளி தோடி வந்தாய்
வாரானோவினம் எம்மிறை என்றுனை நாடிவாடி
இரா நாயடியேற் கெதிர் தோன்றிலை இன்றிதென்னே (சதகம்)

ஆனேறிவர்ந் தென்னெதிரே விரைந்து அன்று வந்தோய்க்கு
ஏனோ வெறுப்பு இப்பொழுது ஓர் சற்றிரங்கு கில்லாய் (சதகம்)

என்பன. இங்ஙனம் பலவகையில் சிறப்புற்று விளங்கிய அடிகளார் ஒரு மாசித் திங்கள் மகம் நாளில் சிவலிங்க ஐக்கியம் கூடினர். இவர்களுடைய வரலாறும், குமாரதேவர், சிதம்பர சாமிகள் வரலாறுகளும் தண்டபாணி சாமிகள் பாடிய புலவர் புராணத்தில் உள்ளன. சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம் அருள்மிகு கந்தசாமி சாமிகள் தவமுதல்வர் சாந்தலிங்க அடிகளாருக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல் பாடியுள்ளார்.

அருள்மிகு சாந்தலிங்க அடிகளாருடைய சமாதித் திருக்கோயிலும், திருமடமும் திருப்பேரூரில் பட்டிப்பெருமான் திருக்கோயிலுக்குக் கிழக்கே நொய்யலாற்றங் கரையில் அமைந்துள்ளன.

குருமகா சன்னிதானமாக கயிலைக்குருமணி சீர்வளர்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் அவர்களும் இளையபட்டமாக தவத்திரு மருதாசல அடிகளார் அவர்களும் அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்

நிம்ப நிழல்பால் உம்பன் முகத்தார்
செம்பது மத்தாள் நம்பு கருத்தே

சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்

ஒழிவில் ஒடுக்கத்து உரைவர நாயேற்குச்
செழிவி லொடும்கருணை சேர்க்கும்- முழுதின்பப்
பண்டைவளம் நாட்டும் பரமகுருப் போரூரன்
தண்டைவளம் நாட்டும்திருத் தாள்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தோத்திரம்

வள்ளல் உரைத்த வழுவில்ஒழிவில் ஒடுக்கத்துத்
தெள்ளும்உரை எல்லாம் தெரிவிக்கும்- உள்ளமே
எம்பந்தம் நீக்கும் இறைவன் தமிழ்க்காழிச்
சம்பந்தன் பூஞ்சதங்கைத் தாள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

சிறப்புப் பாயிரம்

நேரிசை வெண்பா

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்
வள்ளல் மலர்த்தாள்தலைமேல் வைத்துஉரைத்தான்- உள்ளத்து
அழிவில் அடுக்கும்தேனை அன்பர்எலாம் உண்ண
ஒழிவில் ஒடுக்கநூல் ஓர்ந்து

பொழிப்புரை: வள்ளலார் என்னும் திருப்பெயர் உடையவர்; ஞானகுருவாகி, நடுநிலை தவறாதவராய், புறச்சமயவாதிகளின் செருக்கும், மயக்கமும் ஒழியுமாறு, வாதம் செய்து, வெற்றி பெற்று, சீர்காழி என்னும் திருநகரில் மெய்ந்நெறி விளங்குமாறு, எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது, வள்ளல் தன்மை உடைய மலர் போன்ற திருவடிகளைத் தமது நல்ல முடியின்மீது ஒரு பொன் முடியாக அணிந்து கொண்டு;

பழம்பிறப்பின் வாதனையால் அசைந்துஎழும் தன் அறிவு (தற்போதம்) தோன்றாதவாறு, அதனைத் திருவருள்ஒளியில் அடக்கிக் கொண்டு, மேலும்மேலும் பெருகுகின்ற சிவப்பேரின்பம் என்னும் தேனைத் தாம் பருகி, இன்பம் துய்த்து, அதுபோன்ற தகுதிஉடைய ஏனையோரும், இன்பம் துய்க்க வேண்டும் என்று, அந்தச்சிவப்பேரின்ப நுகர்வின் மறைபொருள் (இரகசியம்) அனைத்தும் வெளிப்பட்டு விளங்குமாறு, ஒழிவில் ஒடுக்கம் என்னும் இந்நூலை உபதேசித்து அருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருளடக்கம்

பாடல் எண்

முன்னுரை

நூல்வரலாறு

நூலாசிரியர் வரலாறு

வாழ்த்துரை

பதிப்புரை

சாந்தலிங்கர் வரலாறு

காப்புச் செய்யுள்கள்

சிறப்புப் பாயிரம்

நூல் - பொதுவில் உபதேசம்

1-52

சத்திநி பாதத்து உத்தமர் ஒழிவு

53-69

யோகக் கழற்றி

70-87

கிரியைக் கழற்றி

88-97

சரியைக் கழற்றி

98-105

விரத்தி விளக்கம்

106-113

துறவு

114-128

அருள் அவத்தைத் தன்மை

129-153

வாதனை மாண்டார் தன்மை

154-159

நிலைஇயல்பு

160-168

உரைஆசிரியர் கூற்று

அதிகாரப்பாடல் எண்ணிக்கைப் பட்டியல்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

உ
சிவமயம்

ஒழிவில் ஒடுக்கம்

[மூலமும் பொழிப்புரைத் தழுவலும்]

முதல் அதிகாரம்

1. பொதுவில் உபதேசம்

குருவுக்கும், குரு அல்லாதவர்க்கும் உரிய இலக்கணமும்; நூல் முழுவதிலும் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்தும்; பொதுவாக உபதேச முறையால் கூறப்பட்டிருத்தலின், இவ்வதிகாரம் பொதுவில் உபதேசம் எனப்பெயர் பெற்றது.

நேரிசை வெண்பா

1. வேதஆகமப் பவுரி வீசம் களாச நிலை
ஆதார வெற்பில் அபிடேகம் - போதத்து
இருளில்எழு பாநு எனதுஒழிவில் இன்பக்
கருணைபொழிவான் எடுத்த கை

1

அருஞ்சொற்பொருள்: பவுரி- ஒரு வகைக் கூத்து. களாசம் - பிரம்பு. அபிடேகம் - மகுடம். பாநு - சூரியன்.

பொழிப்புரை: நூலாசிரியனாகிய எனது (காழிக் கண்ணுடைய வள்ளல்) தன்அறிவு அழிந்த இடத்து, என்மீது அருள்பெரின்பத்தைப் பொழியும் பொருட்டு, எனது குருநாதனாகிய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், மெய்ப்பொருளை (சிவத்தை) எனக்குக் காட்டிக் கொடுக்க, உயர எடுத்துச் சுட்டிக் காட்டிய கையானது;

1. வேத ஆகமங்கள் எனப்படும் பவுரிக்கூத்தினை நிறுத்த, ஒரு பிரம்பு கொண்டு உயர எடுத்து கீழ்நோக்கி அசைத்து நிறுத்தும் ஓர் உண்மைநிலை (இக்காலம் இசை இயக்குநர் தன் கையில் பிரம்பு கொண்டு இயக்குவது போல என்க).

2. ஆறு ஆதாரங்கள் எனப்படும் மலைஅரசனது முடியில் குட்டப்பட்ட மகுடம்.

3. ஆன்மஅறிவில் தோன்றும் ஆணவமாகிய இருளைக் கிழித்து எழுகின்ற சூரியன்.

இத்திருவெண்பா, குருதோத்திரம்.

2. தன்இழப்பை என்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவாம்
மன்னுபெரும் சீய மதயானை - தன்நடைமேல்
சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்
நிற்பதுபோல் பாரான் எனின்

2

அருஞ்சொற்பொருள்: சீயம் - சிங்கம். சொற்பனம்- கனவு. நடை-
மேலாம் பக்குவம்.

பொழிப்புரை: ஞானகுருவாகிய அருள்நிலை பெற்ற பெரிய சிங்கம் போன்றவன், சீடனாகிய பெரிய மதயானையினது, மேலான தகுதியால், உலகமாகிய கனவில் (பொய்யில்) தோன்றி, மதத்தைப் பொழிகின்ற யானையின் கனவில் சிங்கம் தோன்ற, அந்த யானையின் மதமாகிய தன்முனைப்பு அழிந்து, மருள்கேவலப்பட்டு நின்றது போல, சீடனாகிய யானையின் மனத்தோடு தொடர்புடைய அறிவால் ஏற்பட்ட பதற்றம் எல்லாம் தீர, அருள்கேவலமாய் நிற்குமாறு;

அந்த அறிவுக்குள் சென்று, (குரு) அருள்நோக்கம் செய்யவில்லை என்றால்;

ஒருவன் (சீடன்) ஞானநூல்களைக் கற்று, அவற்றுள் கூறியவாறு, தனது அறிவால் நிட்டைகூடி, எவ்வாறு தன்அறிவு ஒழிவைச் சாதிக்க முடியும்? (முடியாது என்பது கருத்து) இத்திருவெண்பாவால், அதிதீவிரபக்குவர் ஆயினும், அவர்க்கும் ஞானகுரு இன்றி, அறிவு அழிப்பு நிகழாது என்பது கூறப்பட்டது.

3. கூலித் தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர் போன்றகுரு
வேலைப் பகடிகளை மேவாதே - காலம்போல்
பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுருவைப் பரவ
வார்த்தையிலை தீண்டா மனம்.

3

அருஞ்சொற்பொருள்: பகடி- பகடிக் கூத்து (உள்ளது போன்று இல்லாததைக் காட்டும் வெளிவேடம்).

பொழிப்புரை: செய்த வேலைக்குக் கூலி வாங்கிக் கொள்ளும் கூலித் தொழிலாளரையும், ஒருபொருளைப் பெற்றுக் கொண்டு மற்றொரு பொருளை (பண்டம் மாற்றாக) விற்கும் வணிகரையும் போன்று;

பிறருக்குக் கிரியைகளைச் செய்து காட்டியும், உபதேசங்களைக் கூறியும், அவரது கைப்பொருளைப் பறித்துக் கொள்ளும், தமக்குச் சிறிதும்பொருத்தம்இல்லாதகுருஎன்றபெயர்கொண்டு, தொழில் செய்யும் பகடிக் கூத்தாடிகளை, மாணவனே! நீ உண்மைகுரு என்று நம்பாதே!

சூரியன் வலம் வருவதால் நாழிகை, நாள், மாதம், பருவம், ஆண்டு, யுகம் முதலிய காலங்களும், அந்தக் காலங்கள் தோறும் தோன்றும் உலகங்களும், அளவற்ற வேறுபாடுகளுடன், மாறிக்கொண்டே இருக்கவும், தனக்கென ஒரு மாறுபாடும் இன்றி, அவற்றால் எந்தத் தாக்கமும் உறாது விளங்கும் காலதத்துவம் போல;

மாயையில் தோன்றிய கருவிகளும், இக்கருவிகளால் தொழிற் படுத்தப்பட்ட உலகங்களும், அளவற்ற வேறுபாடுகளுடன் மாறிக் கொண்டே இருக்கவும், தனக்கென ஒரு மாறுபாடும் இன்றி, இவற்றால் தாக்குறாது, அருளே வடிவாய், அருள்நோக்கம் செய்து, மாணவனைச் சுட்டற்று இருக்க வைத்த, மேலான ஞானகுருவைப் புகழ்ந்து பேச, ஒரு வார்த்தையும் இல்லை; மனதில் வைத்து தியானிக்கலாம் எனின், மனமும் அவனைச் சென்று அணுகாது; ஆகையால் அக்குருவைக் குருவாகக் கொள்வாயாக!

இத்திருவெண்பா, தகுதியுள்ள குருவையும், தகுதியில்லா குருவையும், மாணவனுக்கு அறிவித்தது.

4. குட்டித் திரள்கரடி ஆறுஒழுகக் கோன்குதித்துக்
கட்டிப் புதைந்த கதையாகும்- துட்டமலப்
பித்திலே முத்தவர்கள் பேய்பிதற்றாம் பேதையர்க்குப்
புத்திபோல் காட்டும் பொருள்

4

அருஞ்சொற்பொருள்: கோன் - இடையன். துட்டமலம் - கொடிய மும்மலம்.

பொழிப்புரை: கொடிய மும்மலப் பைத்தியம் முதிர்ந்து நிற்கும், குரு அல்லாதவர், ஒருமுறை கூறியதை மறுமுறை கூறாது, பேய்பிடித்தவர் போலப் பிதற்றி நிற்கும், 'பக்குவம் இல்லார்க்குச் செய்யும் உபதேசம்' போலக் கூறிய கருத்து;

பலகுட்டிகளோடு கரடி ஆற்று வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்ல, அந்த ஆற்றின் கரையில் நின்ற ஓர் இடையன், அதனை ஆடு எனக் கருதி, அந்நீரில் குதித்து, அதனைப் பற்ற, அதுவும் இவனைப் பற்ற அதுவும் இவனும் ஆற்றில் மூழ்கினர் என்று உலகத்தார் கூறும் கதைபோல ஆகும்.

இத்திருவெண்பா, தகுதிஇல்லாத குருவுக்கும், அவரிடம் பாடம் கேட்டத் தகுதியில்லாத சீடனுக்கும் குற்றம் வரும், என்று கூறியது.

5 குருட்டு அரிப்பனார்க்கும் குபேரன் என்று பேரோ
கருப்பிரதம் மோத்தையோ காட்டும்- அருள்தரித்த
ஆசானைப் போல்வாரோ ஆறாறுக்கு அப்புறத்தே
பேசாது இருத்தஅல்லாப் பேர்.

5

அருஞ்சொற்பொருள்: அரிப்பனார் - குப்பை முதலிய இடங்களில் பொன் முதலியவற்றை அரித்து எடுப்பவன். மோத்தை - வெள்ளாட்டுக் கடா. கருப்பிரதம் - கரும்பினது சாறு.

பொழிப்புரை: பிறவிக் குருடனாய், குப்பை மேட்டில் பொன்துகள் முதலியவற்றை அரித்து எடுப்பவனுக்குக் குபேரன் என்ற பெயரும் பொருந்துமோ? கருப்பஞ்சாற்றின் இனிப்பை, வெள்ளாட்டுக் கடா அறிந்து, எடுத்து உரைக்குமோ? அவை போல்;

அருள்உருவம் கொள்ளாது, மாயைஉருவம் கொண்ட குரு அல்லாதவர்;

முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்து நின்ற சிவத்தோடு மாணவனை இரண்டறக் கலப்பித்து, மௌனமாய் வைக்க, அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு, எழுந்தருளி வந்த ஞானகுருவைப் போன்றவர் ஆவாரோ? (ஆகார் என்க).

இவ்வெண்பாவால், தகுதிஇல்லா குருவின் இலக்கணமும், தகுதி உடைய குருவின் இலக்கணமும், கூறப்பட்டது.

6. தன்னறிவு சாட்சிஅல்லால் சாயுச்சியப் பயனைச்
சொன்ன பிழைகெட்டேன் தொலைப்பரோ- முன்னே
நடவாவழி ஒருவன் சொல்ல நடந்து
தடுமாறி நொந்துஅறியா தார்.

6

பொழிப்புரை: சிவாநுபவம் நல்ல முறையில் விளங்கியது என்பதற்கும், விளங்கவில்லை என்பதற்கும், தன் அறிவே சாட்சியாய் இருக்கவும்;

ஒருபயன் கருதி, அந்த நுகர்வு தனக்கு இருப்பது போல் காட்டிப் பிறருக்கு வீடுபேறு அடையும் நெறியினை உபதேசிப்பதாகக் கூறி; வேறு எதையோ உபதேசிப்பதால், வரும் பாவத்தை எந்தக் காலத்தில் போக்கிக் கொள்வார்களோ? ஆ! கெட்டேன்!

அது தவிரவும், தான் முன்பு செல்லாத ஓர் ஊருக்குச் செல்ல முற்படும்போது, அந்த ஊருக்குச் செல்லும் வழி எது? என, அவ்வழியில் முன்பு செல்லாத ஒருவனிடம் கேட்க, அவன் அவ்வழியில் சென்றவன் போல, வழி அல்லாததை வழி என்று கூற, அதனை உண்மை என நினைத்து, அவ்வழியில் சென்று, முன்பு தான் இருந்த ஊரையும் விட்டு விலகி, அடைய வேண்டிய ஊரையும் அடைய முடியாது, நடுவழியில் மனம் தடுமாறி, உடல் வருத்தமும் அடைந்து, அத்துடன் செல்ல வேண்டிய ஊரை அறியாதவரும் ஆவர்.

இத்திருவெண்பா, சாதித்தவன் அன்றி, சாதித்துக் கொண்டிருப்பவன், ஞான உபதேசம் செய்வது குற்றம், என்று கூறுகிறது.

7. பொய்போகப் போகப் பொருந்திப் பொருள்தானாம்
சையோக போக தரங்கத்தில் - நையும்
பரிபாகம் கண்டு பதையாமல் பார்க்கும்
குருவேகாண் ஞானக் குரு

7

அருஞ்சொற்பொருள்: சையோகம் - அனுபவ சத்தி (அது பரையோகத்திற்கும் இன்பமுடிவுக்கும் இடையே தோன்றும் பேரின்பப் பேற்றுக்கு இடம்). தரங்கம் - அலை.

பொழிப்புரை: பொய்யாகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் நீங்க நீங்கவே, அவைகளைப் பகுத்தறிந்து, நீங்கி நின்ற அறிவு, தான் என்று தன்னை அருளால் உள்ளபடி கண்டு, பின்பு அருள் காட்சி, பரை காட்சி, பரை யோகம் ஆகிய இவற்றை அடைந்து;

மெய்ப்பொருள் தானாகிய அனுபவ சத்தியில் தோன்றும் பேரின்ப அனுபவமாகிய கடல் அலையில், அவன் கரைந்து போகும் தீவிரதர பக்குவம் இது என்று கண்டு, மாணவனது அறிவு, அணுவளவும் பதறாது அடங்குமாறு, அருள் நோக்கம் செய்யும் குருவே, ஞானகுரு ஆவான்.

இவ்வெண்பா, ஞானகுருவாய் இருப்பினும், தகுதி உடைய சீடனை அறிந்து போதிக்கத் தவறின், அவரும் குருவல்லர் என்கிறது.

8. தேன்உண்டு உமிழும் நிறம்போல் சிவாநந்த
மோனம் துளும்பி மொழிகாலத் - தேநின்று
தோன்றுஇருது போலும்ஒன்றைச் சுட்டாது கேட்பவர்கட்கு
ஆன்றதவம் வேதம் அது

8

அருஞ்சொற்பொருள்: இருது - பருவம். (இங்கு வசந்த காலத்தைக் குறித்து நின்றது).

பொழிப்புரை: தேனை நிரம்ப உண்டு, அதனைக் கக்குவது போல, உள்ளும் புறம்புமாய் எங்கும் நிறைந்து மௌனமாய் இருந்த சிவப்பேரின்ப வெள்ளமானது, தயவால் ததும்பி, ஞானகுரு உபதேச மொழிகளைக் கூறும் காலம் வரை காத்திருந்து;

அவர்க்குப் பணிவிடை செய்து; வசந்த காலத்தில் இலை, பூ, காய் முதலியன தோன்றினாலும், அதனால் அந்த வசந்த காலம் தாக்குறாது நிற்பது போலவும்; அதுஇது என்று எதனையும் சுட்டி அறியாமலும்; பதற்றமின்றி இருந்து கேட்கும் மாணவனுக்கு அது சிறந்த தவமுடிவும், வேதமுடிவும், ஆகும்.

இவ்வெண்பா, குரு உபதேசம் கூறும் முறையும், சீடன் ஏற்றிக் கொள்ளும் முறையும் கூறியது.

9. இருளில் சுடர்என்ன இந்துஇரவி என்ன
அருளைக் கடந்த பராநந்தர் - திருவாக்கு
அமுதமழை அம்பரச்சொல் நல்நிமித்தம் ஆங்கே
மமதைஇராது என்றே மதி

9

பொழிப்புரை: பூதஇருளைப் போக்க வந்த விளக்கு போலவும், சந்திரன் போலவும், சூரியன் போலவும், வெளிச்சம் தந்து, ஆணவ இருளை நீக்கும் திருவருளையும் கடந்து, சிவப்பேரின்ப மயமாய், எங்கும் நிறைந்துள்ள ஞானகுருவின் அழகிய திருவாக்கு;

அமுத மழை போலவும், ஆகாயத்தில் தோன்றும் வாக்கு (அசரீரி) போலவும், நல்ல நிமித்தம் (சகுனம்) போலவும், ஆகுமே அல்லாமல் அதனில் சிறிதளவு கூட தன்முனைப்பு உண்டாகாது என்று அறிவாயாக!

10. சாயா புருடனைப்போல் ஆநந்தமே தடித்த
மாயா வயிரி மனமாண்ட - நேய உரை
ஆவேசர் வீரர் அரசர் மடலாளர்
சாவாநந் தர்க்குச் சரி

10

அருஞ்சொற்பொருள்: சாயா புருடன் தன் நிழலைப் பார்த்துப் பின் ஆகாயத்தை உற்று நோக்கினவர்க்கு அந்த ஆகாயத்தில் தன் வடிவம் தெரிவது போன்ற நிழல்காட்சி. வயிரி - எதிரி.

பொழிப்புரை: உருவம் இல்லாத ஆகாயத்திலே, உருவம் போல் காட்டி, உருவம் பெற்ற சாயா புருடனைப் போல; உருவம் இல்லாத, பெரும் பேரின்பம்தானே, தயவால் உருவம் போல் காட்டி, எழுந்தருளி வந்த மாயைக்கு ஒரு பகைவனாம் ஞானகுருவினது மனம் கடந்து நின்ற அருள் திருவாக்கு;

ஆவேசம் ஏறினார் (சாமி ஆடி), மாவீரர், நாட்டை ஒரு குடைக்கீழ் ஆளும் அரசர், மடல் ஏறுவோர், தாம் சாவதை இன்பமாகக் கருதுபவர் ஆகிய இவர்களது சொல்லுக்குச் சமம் ஆகும். (இவர்களது சொல்லுக்கு மறுசொல் இல்லை என்க).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களால் ஞானகுருவின் திருவாக்குச் சிறப்பு கூறப்பட்டது.

11. சத்திய நிர்வாணத்தால் தற்போதத் தாக்கு அறுத்து
வைத்து வழிகாட்டும் மறைப்புலவன் - சுத்தன்
தமிழ்க்குரிசில் சீர்காழி சம்பந்தன் என்பான்
எமக்கு அருளிச் செய்தது இது

11

பொழிப்புரை: சத்திய நிர்வாணம் என்னும் தீட்சையால், எனது அறிவை, ஒன்றோடும் பற்றாது விடுவித்து, சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்க வைத்து, என்னிடம் வந்து சேர்ந்தோர்க்கும், என் உள்ளத்தின் உள்ளே, தாமே நிறைந்திருந்து, வீட்டு நெறியை அறிவிக்கும்;

வேதங்கள் அனைத்தையும் ஒதாமலே உணர்ந்த ஞானப் புலவரும், மும்மலங்களையும் கடந்து நின்ற மலமற்றவரும், தமிழ்மொழியின் இலக்கணங்கள் அனைத்திலும் கரைகண்ட மொழி அரசரும், சீர்காழி என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளி இருந்தவரும் ஆகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் என்று, எல்லோராலும் புகழப்பட்ட சுவாமிகள்;

எம் போன்றோர் வீடுபேறு அடையும் பொருட்டு, அருளிச் செய்ததே, இந்த ஒழிவில் ஒடுக்கம் என்னும் நூலின் பொருளாகும்.

இத்திருவெண்பா, நூல் மரபு கூறியது.

12. தாக்கற்ற பூரணத்தில் சந்துஅற்ற தம்மைமலம்
நீக்கும் துயர்அகல நேசித்தோர் - பார்க்கும்
வழிபலநாம் பைமறித்த அறுநீ மாளா
ஒழிவில் ஒடுக்கம்உரைப் போம்.

12

அருஞ்சொற்பொருள்: பை மறித்தல் - உள்இருக்கும் பொருள் வெளிப்படுமாறு, பையின் வாய்முதல், உட்புறம் வெளிப்புறம் ஆகுமாறும், வெளிப்புறம் உட்புறம் ஆகுமாறும் திருப்பதல்.

பொழிப்புரை: எல்லாவற்றோடும் கூடி நின்று, அவை எதனோடும் தாக்கற்று இருந்த முழுமுதலாம் சிவத்தோடு, ஆணவமலம் நீங்கிய போது, இரண்டறக் கலந்து விளங்குகின்ற தம்மை; அந்தச் சம்பந்தம் தெரியாதபடி மறைத்து, இரண்டாகக் காட்டும் ஆணவமலத் துன்பம் அகன்று, ஒருமை அன்பு பூண்டோர்;

ஆராய்ந்து அறிய, ஞான நூல்கள் பலப்பல இருப்பினும், அந்நூல் களுள் கூறியது போல மறைத்துக் கூறாது, பையை உட்பக்கம் வெளிப்பக்கம் ஆகுமாறு திருப்பிக் காட்டியது போல, மாணவனே! உனது, ஆன்மா கெடாது, ஆன்மஅறிவு மட்டும் கெடும் இடத்து, ஒடுங்கும் நெறியை இந்நூலில் கூறியுள்ளோம்.

இத்திருவெண்பா, நூல்பயன் கூறியது.

13. சுருதி குருவாக்குச் சுவாநுபவம் மூன்றும்
சரிஒத்த போதமுனைச் சார்வைத்- தெரிய
உரைத்தநூல் பேர்கேள் ஒழிவில் ஒடுக்கம்
விரித்த நூற்குஎல்லாம் விதை

13

பொழிப்புரை: ஞானகுரு அருளிய உபதேச மொழிகளும், இந்த உபதேச மொழியின் மீது ஐயம் எழாமல் இருக்க இவற்றைத் தெரிவிக்கும் வேத ஆகமங்களும், இந்த இரண்டு வகைக் கருத்துப்படிதமக்குள் தோன்றும் சொந்த அனுபவமும், ஆகிய மூன்றும், தம்முள் ஒத்துப்போகும் இடத்தில் வெளிப்படும் பேரறிவாகிய இறையையும் (பதியையும்) மேற்கூறிய மூன்றன் துணை கொண்டு

இந்த இறையை அறியும் உயிரையும் (பசுவையும்) இந்த இறையை உயிர் அறியமுடியாதபடி மறைத்து நின்ற தளைகளையும் (பாசத்தையும்);

உள்ளது உள்ளபடி விளங்கிக் கொள்ள உதவும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிய இந்நூலின் பெயர், மாணவனே! ஒழிவில் ஒடுக்கம் என்பதாகும். இம்மூன்று பொருள்களையும் பலவிதமாக விரித்துக் கூறிய நூல்களுக்கு எல்லாம் இது விதை போன்றதாகும்.

இத்திருவெண்பா, நூல்பெயர் கூறியது.

14. தந்திரகலை மந்திரகலை சார்புஅமுந்தச் சாற்றும் அது
மந்திர சரியாதி மார்க்கம்இது - முந்தைத்
தபதி விரத்தியரைச் சார்புஅழியச் சாற்றும்
உபதேசம் என்றே உணர்.

14

அருஞ்சொற்பொருள்: தபதிவிரத்தியர்- புறப்பற்றை விட்டொழித்த தவத்தினர்.

பொழிப்புரை: குண்டம் அமைத்துத் தீ வளர்த்தல் முதலியன குறித்துக் கூறும் தந்திர கலைகளும், கிரியைக்கு உரிய மந்திரங்களைக் கூறும் மந்திர கலைகளும், ஆன்மாவை மேன்மேலும் மலச்சார்போடு அமுந்தச் செய்யும்; ஆகவே அக்கலைகள் மந்திர, தந்திர, கிரியா பாவனைகளால் செய்யும் சரியை, கிரியை, யோகம் முதலிய நெறிகளாகும்.

இந்நூல், முன்னைப் பிறவிகளில் பற்று விடும் பொருட்டு, தவம் செய்து, புறப்பற்றை விட்டோர்க்கும், அகப்பற்றையும் விடவேண்டும் என்னும் உறுதி பூண்டோர்க்கும் ஆகிய இவர்களுக்கு, மூன்று தளைகளின் சார்பு நீங்குமாறு கூறும் ஞான உபதேசம் என்று அறிவாயாக!

இத்திருவெண்பா, இந்நூல் உபதேச கலை என்று அறிவித்தது.

15. உடற்குஉயிர்போல் கட்டுஇமைபோல் ஊசிநூல் ஒத்து
விடில்புலிதீ பாம்பினில் வீழ்வார்க்காம் - சுடச்சுடினும்
வாழைக்குஆகா வேதி மட்கலத்துக்கு ஆகாவாறு
ஏழைக்கு ஆகாதது இது

15

பொழிப்புரை: உடம்பை உயிர் விரும்புவது போலவும், கண்ணை இமை காப்பது போலவும், ஊசியில் கோத்த நூல், ஊசி செல்லும் இடந்தோறும் உடன் செல்லல் போலவும், ஞானகுருவைப் பிரியாது

நின்று, முறையே அவரது திருமேனி மீது விருப்பம் கொண்டும், பாதுகாத்தும், அவர்திருவுள்ளக்குறிப்பின்படியேபின்சென்று வழிபட்டும்;

அவர்பார்த்து புலி, நெருப்பு, பாம்பு முதலியவற்றின் மீது செலுத்தினாலும் பின்வாங்காது, அவைமேல் விழும் மிகுந்த தகுதி உடையவர்க்கே, இந்நூலினைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

மிகுந்த நெருப்பு கொண்டு எரித்தாலும் எரியாத வாழைத்தண்டு போன்றோர்க்கும்; உலோகத்தை அன்றி, மண்பாண்டத்தை பரிசித்து வேதி செய்தாலும், அது பொன் ஆகாதவாறு போல குருவை வழிபடாதவனும், பக்குவம் இல்லாதவனும் ஆகிய சீடனுக்கும்; இந்நூலை எடுத்துரைத்தாலும், அனுபவம் கைகூடாது.

இத்திருவெண்பா, இந்நூலுக்கு உரிய சீடனது இலக்கணம் கூறியது.

16. ஆலிங் கனத்திலே ஐந்தினையும் பாடுவோன்
மால்இன்ப வாரி மறிதிரைபோல் - காலப்பூக்
கிண்கிணியார்ச் செய்ததுபோல் கின்னரிப்பாட்டு உல்லாசம்
கொண்டவர்போல் கண்டவர்க்கு ஆகும். 16

அருஞ்சொற்பொருள்: கிண்கிணி வாய்செய்து அலர்தல் - வட்டவடிவ முகம் கொண்டு மலர்தல். கின்னரி - இரண்டு நரம்புகளுடன் கூடிய கிறிய யாழ்.

பொழிப்புரை: மகளிர் சேர்க்கையால் பெற்ற ஐம்புல இன்பம் குறித்து, அனுபவித்து அறிந்து, ஒருவன் கூறிய பாட்டினை, பாடும் ஒரு விரகதாபம் உள்ளவனுக்கு, அந்தப் பாட்டின் கருத்தால், அந்த இன்பத்தைத் தானும் பெற்றவன் போன்று, உள்ளத்தில் அம்மயக்க இன்பமாகிய கடல் எழுந்து, அலையாக மடங்கி விழுவது போலவும்; (உள்ளம் மகிழ்தல்).

சூரிய உதயத்தின் போது, வட்டவடிவ முகம் கொண்டு, தாமரை அரும்பு, மலர்வது போலவும்; (முகம் மலர்தல்).

வேறு எதனையும் கேளாது, ஒருவன் பாடும் கின்னரிப் பாட்டை மட்டுமே கேட்டு, மகிழ்ச்சி அடைந்தவர் போலவும்; (செவிக்கு இன்பம்).

இந்நூலைக் கேட்டு அறிந்தோர்க்கு ஞானப் பேரின்பம் உண்டாக வேண்டும்.

இத்திருவெண்பாவால், இந்நூல் கேட்கும் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

17. வணங்கா உரைக்கு வணக்கம் இலை தீங்கை
வணங்கி வாழ்த்துஎன்னில் வளம்யா - வணங்குகினும்
எல்லார்க்கும் நன்றாய் இருப்பதில்லை யாதொன்றும்
எல்லார்க்கும் பொல்லாது இலை

17

பொழிப்புரை: அறிவு அடங்காது, இறுமாந்து கூறும் நூலுக்கு அடக்கம் இல்லை; தீமை பயக்கும் கருத்துக்களைத் திணித்து, ஒரு நூலாக்கி, அதற்கு அடக்கம் கூறி, 'இதனை இகழாது புகழுங்கள்!' என்று கூறின், அதனால் வரும் நன்மை ஒன்றும் இல்லை;

நன்மை பயக்கும் கருத்துக்களைத் திணித்து ஒரு நூலாக்கி, அதற்கு அடக்கம் கூறினாலும், அது எல்லோர்க்கும் நல்லதாய் இருப்பதில்லை; இம்முறைகள் தவிர, மற்ற எப்படிப்பட்ட ஒரு நூலாய் இருந்தாலும், ஒருசேர எல்லோர்க்கும் தீமை செய்வதாய் இருப்பதும் இல்லை. எனவே, அவையடக்கம் எவ்வாறு கூறுவது?

இவ்வெண்பா, குறிப்பால் அவையடக்கம் கூறியது.

18. அறைந்த பறைகுழற்கும் ஆடினார்க்கும் ஏற்க
மறந்துஅழுவார் வாய்ப்பாட்டு வாரா - திறம்கேளிர்
கூடக் கரைவதுஅல்லால் கூறின் பயன்இல்லாப்
பாடற்கு ஆர்பார்ப்பார் பயன்

18

பொழிப்புரை: கையினால் வாசிக்கும் மத்தளத்தின் ஒலியும், அந்த ஒலிக்கு ஏற்ப ஊதும் குழலினது ஓசையும், இவற்றுக்கு ஏற்ப ஆடுவார் ஆடும் நடனமும், ஆக இவை, தம்மை மறந்து அழும் மகளிரது அழகை ஒலி என்னும் வாய்ப்பாட்டுக்கு ஒத்து வருமோ? (வராது).

அதுபோல, இந்நூல் தன்அறிவு இழந்து நின்று கூறியது ஆகையால், எழுத்து முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்து இலக்கணங்களோடு ஒத்து வராது; அவ்வாறு ஒத்துப்போக வேண்டுமெனில், கூறப்படும் கருத்துக்கள் நன்கு அமையாது.

எனவே, இந்நூலின் கருத்து வல்லமையை நீவிர் கேட்பீராக! (அது எப்படி எனில்) இக்கருத்தினைக் கேட்போர், இக்கருத்தொடும் கூடித் தாமும் கரைந்து போவர்; எனவே அவரும், அவர்க்கு வரும் இம்மைமறுமைப் பயன்களும் இல்லை. எனவே இந்நூலுக்குப் பொருள் காண்பவர் யாவர்?

இத்திருவெண்பா, சத்தத்திற்கு எழுத்து முதலிய ஐந்து இலக்கணங்களால் வரும் குற்றம் உண்டு எனினும், பொருள் எல்லா நூல்களின் பொருள் முடிவு போன்றது என்று கூறியது.

19. போதஒழிவை உரைபோய்த் தீண்டா பூதலத்தோர்
பாதம்மனம் கண்போலப் பற்றுமோ - நீதெனியின்
கண்ணாடியில் கடலைக் கைவசமாக் காட்டுதல்போல்
கண்நாரி சன்னையைப்போல் காண்

19

அருஞ்சொற்பொருள்: நாரி - பெண். சன்னை - சைகை.

பொழிப்புரை: ஆன்மஅறிவு ஒழிந்தஇடத்து, தானாய் விளங்கும் சிவத்தை, வேதஆகம சாத்திரங்களால் அளவிட்டு அறிய முற்படுதல் கூடாது, அன்றியும் காலால் நடந்து சென்றும், மனத்தால் நினைத்தும், கண்ணால் கண்டும், இவ்வுலக மக்கள் ஓர் ஒரு பொருளை அறிந்து பற்றுவது போல, கருவிகளால் அறிந்து பற்றுதல் கூடாது. (ஆக அவ்வாறு அறிந்து பற்றுவதை விடுத்து;)

அச்சிவத்தை அறிய முற்படும் போது, சிறிய கண்ணாடியில் பெரிய கடலைக் காட்சி அளவாகக் காட்டுவது போலவும்; ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்குக் கண் சைகையால் கலவிக்கு இடம் காட்டுவது போலவும்; யாம் அதனை அறிவிக்கும் குறிப்பால் நீ அறிய வேண்டும்.

20. ஆணைக்கை போல்அபின அத்துவித ஆநந்தம்ஆம்
மோனத்தை வாக்குமனம் முட்டுமோ - ஞானத்தால்
காக்கை இருந்தமனை கைமேல்பிறை என்ற
லால்கருதின் நீசிவம் ஆவை.

20

பொழிப்புரை: உற்றறியும் கையும், மனம் நுகரும் மூக்கும் ஒன்றாய் இருக்கும் யானையின் துதிக்கை போன்று, பிரிப்பின்றிச் சிவமும் ஆன்மாவும் இரண்டற்று இருந்த அத்துவிதம் ஆகிய மௌனப் பேரின்பத்தை வார்த்தைகளால் விளக்கும் நூல்களும், மனத்தில் எழும் எண்ணங்களும், சென்று தொடுமோ?

ஒரு வீட்டையும், பிறைச் சந்திரனையும், ஒருவனுக்கு மற்றோருவன் அடையாளம் காட்டும் போது, காக்கை அமர்ந்திருக்கும் அந்த வீடு என்றும், விரலை உயர்த்திச் சுட்டி, அவ்விரல் சுட்டும் திசையில் இருக்கும் பிறை என்றும், இவ்வாறு அறிவிக்க, அவன் அறிவது போலும்;

யாம் சிவத்தைக் குறிப்பால் அறிவிக்கும் உபதேசங்களைக் கேட்டு, ஞானத்தால் கூர்ந்து ஆராய்ந்து அறிவாய் ஆயின், நீயும் அச்சிவம் ஆவாய். (கண் போல ஆன்மா என்றும், விரல்போல திருவருள் என்றும், பிறைபோல சிவம் என்றும் கொள்க).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களும் மெய்ப்பொருளை அறிவித்தற்கு வழி கூறியது.

21. முலைஉண்ணி நீர்உண்ணும் மோட்டுஎருமை மூடர்
சலம்இன்றிச் சந்துஉரைப்பார் தர்க்கர் - பலதாரை
வட்டிலே போலும்அவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டின் நரகம் கிடர்

21

அருஞ்சொற்பொருள்: கிடர் - கிட்டினர். மாயோக வாசகம் - மாயையொடு கூடிய சொல்.

பொழிப்புரை: பசுவினது விம்மிச் சுரந்த முலையில் கடித்த உண்ணிப் பாலை உண்ணாது, இரத்தத்தை உண்ணுவது போலவும்; நீர்நிலையில் நீர் அருந்தச் சென்ற முதிர்ந்த எருமை, அந்நீரைக் கலக்கிப் பின்னர் அருந்துவது போலவும்; அறிவு சிறிதும் இல்லாத மூடர், எதனையும் உள்வாங்காதது போலவும்; நீர்இன்றி சந்தனம் அரைப்பவரது முயற்சி, தோல்வியில் முடிவது போலவும்; தருக்கம் செய்வோரது நிலையும் பரிதாபத்திற்கு உரியதாய் முடியும்.

பலதுளையுடன் கூடிய வட்டிலைப் போல, பலபடக் கூறும் அவரது மாயையொடு கூடிய சொற்களைக் கேட்டாலும், நரகம் சேர்வீர் என்பதை அறிவீராக!

இவ்வெண்பா, தருக்கவாதிகளின் கெட்டகுணம் குறித்தும், அவர் கூறும் சொற்களைக் கேட்கக் கூடாது என்றும் கூறியது.

22. குன்றுஅழலின் நொந்து நீர்தேடும் குருடரைப் போல்
கன்றுபசுவைப் பார்க்கும் காலம்போல் - ஒன்றுஒன்றில்
வேட்டஅதி மோகி விடயம்போல் சற்குருவைத்
தேட்டம் அதிபக்குவமாய்த் தேர்.

22

பொழிப்புரை: முதுவேனில் காலத்தில் மலைமீது தீ உண்டாக, அத்தீயின் வெப்பத்தால் உடல் வருந்தி, நீர் எங்கு இருக்கிறது? எனத் தேடும்

குருடரைப் போலவும்; பசுவின் கன்று, தன் தாயைத் தேடும் காலம் போலவும்; உலகப்பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் ஓர்ஒரு பொருளை விரும்பிய பொருள்விரும்பி போலவும்;

ஞானகுரு எங்கு இருக்கிறார்? என்று தேடும் தேடலே, அதி தீவிர பக்குவம் என்று அறிவாயாக!

இத்திருவெண்பா, பக்குவ இலக்கணம் கூறியது.

23. பெண்ணுண் அலியாய் பிறந்துவளர்ந்தே அழியும்
எண்ணாத பேதம் இயல்பின்றிப் - பண்ணுங்கால்
காரணகத்தா ஒருவன்உண்டு அவனைக் காட்டும்நூல்
ஆரணமும் ஆகமும் ஆம்.

23

அருஞ்சொற்பொருள்: கத்தா - கர்த்தா.

பொழிப்புரை: ஓர் இயல்பின்றி, பலவித வேறுபாடுகளாகவும், பெண் உருவமாகவும், ஆண் உருவமாகவும், இந்த இருவகையும் கூடிய அலி உருவமாகவும், தோன்றி நின்று அழிந்து போன இந்த உடல் முதலிய உலகத்திற்குத் தன்உரிமை(தற் சுதந்திரம்) இன்மையால், அவை தாமே தொழிற்பட மாட்டா; ஆகையால் இவற்றைத் தொடக்கமில் காலத்தே படைத்தற்கு ஒரு வினைமுதல்வன் இருந்திருக்க வேண்டும்.

அம்முதல்வன் குறித்துப் பேச வேத ஆகமங்கள் இருக்கின்றன; அவற்றைப் படித்து, அவ்விறை உண்டு என்று அறிவாயாக!

இவ்வெண்பா, இறை ஒன்று உண்டு என அறிவித்தது.

24. தன்னை அறியாது வேறுஉண்டாய்த் தான்அறியாது
உன்னில்ஒழிவுஆம் உதிப்புஈறு என்றும் இலைச்- சந்நிதிக்கே
அஞ்சுதொழி லாம்அதனை ஆனந்த வாக்காலே
கிஞ்சளவு கேட்கலும் ஆகும்.

24

பொழிப்புரை: நீவிர் கூறிய சிவம், தன்னை அறிந்து கொண்டு இருக்குமோ எனின், தளையற்றதாய் இருப்பதால், இது தன்னை அறியாது; மற்றொரு பொருளையாவது அறிந்து கொண்டு இருக்குமோ எனின், தனது முழுநிறைவில் அனைத்தும் அடங்கி இருத்தலின், தனக்கு வேறாக ஒரு பொருள் உண்டாய் அதனை அறியாது; நினைவோடுதான் கூடி இருக்குமோ எனின், நினைப்பு உண்டு எனில் மறப்பு உண்டு ஆதலின், அது நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாத

வேறுபடாத் தன்மையது; அதுதான் ஒரு காலத்தே தோன்றிய பொருளோ எனின், தோற்றம் உண்டு என்றால், அழிவு உண்டு ஆதலினாலும், அது தொடக்கமில் காலம் தொட்டே இருக்கும் நிலைத்த பொருள் ஆதலினாலும், தோற்றம் அழிவு என்னும் இவைகள் கிடையா.

இவ்வாறு தளையற்றதாய், முழுநிறைவாய், வேறுபடும் தன்மை அற்றதாய், தொடக்கமில் காலம் தொட்டு நிலைத்ததாய், இருந்துள்ள அச்சிவம் எவ்வாறு மாயையைத் தொழிற்படுத்தும் எனின்,

அந்தச் சிவத்தின் முன்னிலையில்தான் ஐந்தொழில்கள் உள்ளன. அந்த ஐந்தொழில்களை ஆன்மாக்களின் மீது வைத்த பேரருளால், மௌனப் பேரின்பம் ததும்பி, அது கூறும் பேரின்ப வாக்கால் (வேத ஆகமங்களால்) சிறிதளவு கேட்கவும் முடியும்.

25. உதியாது உளதாகி ஒங்கிப் பேராமல்
அதிசூக்கும் குறைந்து ஆகாமல் - பதையாத
ஆகாயமும் காலும் போல அசைவற்ற
தேகாண் பரிபூரணம்

25

பொழிப்புரை: தான் ஒருபொருளில் இருந்து தோன்றாது, எக்காலத்தும் இருப்பதாய்; தத்துவங்கள் முப்பத்தாறினையும், கடந்து நிற்பதாய்; இறப்பு பிறப்பு அற்றதாய்; நுண்ணிய பொருளிலும் நுண்ணிய பொருளாய்; ஒரு காலத்தில் குறைந்து, மற்றொரு காலத்தில் வளராததாய்;

ஆகாயத்தில் காற்று அசைவற்று இருக்கும் போது காற்று உணரப்படாது, ஆகாயம் மட்டும் உணரப்படுவது போல, வீடு பெறும் காலத்து ஆன்மஅறிவு சிவத்தில் அடங்குவதால், உயிர் தளை என்றெல்லாம் பிரித்து அறியப்படாது, அறிவற்ற உலகமும் அறிவுள்ள தானும் பிரிபடாது, ஒன்றாய், அசைவற்று இருப்பதே அச்சிவத்தினது முழு நிறைவடிவம் (பரிபூரண சொரூபம்).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும் இறை இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

26. எட்டுஉருவும் ஐந்தொழிலும் இச்சைவடிவும் பயனும்
சுட்டரிய பூரணமும் சுட்டுதலும் - நிட்டைகளும்
உன் இழப்பில் இன்பம்உதித்து ஒடுங்கும் ஒன்றுஇரண்டும்
தன்அருட்கே ஆம்அத் தனை

26

பொழிப்புரை: உலகம் அனைத்தையும் ஒரு வடிவமாகக் கொண்டு அருளிய அட்டமூர்த்தமும்; அருவுருவமாகிய சதாசிவம் செய்யும் ஐந்தொழில்களும், தமது சுதந்திர விருப்பத்தால் திருமேனி கொண்ட உருவமாகிய மகேசுவர வடிவமும்; இவ்வடிவங்களை வழிபடுவோருக்கு இவரால் கொடுக்கப்படும் பதவிப்பயன்களும்; இவ்வடிவங்களை எல்லாம் கடந்து ஆன்மஅறிவால் சுட்டி அறிவதற்கு அரிய அருவமாகிய முழுநிறைவடிவமும்; சுட்டி அறியும்படி எழுந்தருளிவந்தருவடிவமும்;

வீடு அடையும் நெறியாகக் கூறிய உபாய நிபந்தைகளில் தோன்றுவனவும்; உனது அறிவு ஒழிந்தஇடத்து இன்பம் தோன்ற, அதனை அறிந்து, அதனுள் மிகுதியும் ஒன்றித்து நிற்கும் அத்துவிதம் (இரண்டற்றது) என்பதும்; இவ்வாறு மிகுதியும் ஒன்றித்து நிற்கும் முன் தோன்றும் துவிதம் (இரண்டு) என்பதும்; ஆகிய இவை அத்தனையும் அச்சிவத்தினது அருட்சத்தியால் உண்டாகும்.

இவ்வெண்பா, இறையினது அருட்சத்தி இலக்கணம் கூறியது.

27. உனைஉணர்த்தின் பாசம் உதவி உடையோன்

தனைஉணர்த்தின் நீயே தலமாம் - கனலை

விறகுஇடமாய்க் காணில்அதன் வெம்மையை வேறாக்கி

அறியகிலாப் போல்அதுநீ யாம்

27

பொழிப்புரை: உயிராகிய உன்னை அறிவிக்கும் இடத்தும்; உன்னைத் தொடக்கமில் காலம்தொட்டே மறைத்து நின்ற தளைகளை அறிவிக்கும் இடத்தும்; கட்டுநிலை வீட்டுநிலை என்ற இரண்டு நிலையிலும், உயிருக்குத் துணையாய் இருந்து, உனக்கு உதவும் இறையை அறிவிக்கும் இடத்தும்; நீயே மற்ற இரண்டுக்கும் இடமாவாய்; (அது எவ்வாறு எனில்).

நெருப்பை, விறகில் கடைந்து காணும் போது, அந்நெருப்பு வேறு, வெப்பம் வேறு, என்று பிரித்து அறிய முடியாதவாறு போல, சொந்த அனுபவத்தால் தளைகளை நீக்கி, உள்ளனவற்றை உள்ளபடி அறியின், நீவேறு சிவம்வேறு ஆகத் தோன்றாது ஆகலின், அச்சிவம் நீயே ஆவாய்!

இவ்வெண்பா, வீட்டுநிலையிலும் மூன்றுமுதலும் (இறை, உயிர், தளை) பிரிவற்று இருக்கும் என்று கூறியது.

வீ.சிவஞானம்

28. விடாது அவத்தை மூடி விடம்புசித்தால் போலச்
செடாதிகளும் சேதனனும் சேர்ந்து - படாதுபடும்
அச்சைக் கழற்றின் அருள்வழிநீ அவ்வழிஉன்
இச்சைப் பொருள் மலம் என்று எண்

28

பொழிப்புரை: அணுஅளவு கூட இடைவிடாது, அவத்தைகள் வந்து மூடிநிற்க, அந்த அவத்தைகள் தோறும், வேறு வேறாய் இருந்த உடம்பு முதலிய கருவிகளும் ஆன்மாவும் கலந்து, நஞ்சு அருந்தினது போல, படக்கூடாத துன்பங்கள் அனைத்தும் படும்; (ஆக, அது அப்படித்தான் என்பது அறிந்து).

அந்த அவத்தைகளாகிய உடம்புகளை நீக்கி நிற்பின், நீ திருவருளுக்கு இடம் ஆவாய்; முற்கூறிய அவத்தைகளில் உன்னால் விரும்பப்பட்டவை பொய்ப்பொருள்கள்; உனக்குத் துன்பத்தை தரும் தளைகளும் பொய்ப்பொருள்கள் என்று அறிவாயாக! (அவத்தைகள் ஐந்து; அவையாவன: நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்பு அடங்கல்).

இவ்வெண்பா, ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாம் தன்மை உடையது என்றும்; இதனால் துன்பமே அன்றி, இன்பம் இல்லை என்றும் கூறப்பட்டது.

29. தன்னை அறிவார்க்குஎதிரும் தானும் பயனும்இலை
என்னில் சிவனைஅறிவு என்போமோ- சின்னாத
திதுஅகற்றும் மாற்றுஒளிபோல் தேய்ந்துசிவமாய் இருக்கப்
போதகத்தை நாம்ஒழிவிப் போம்

29

பொழிப்புரை: தத்துவம் முப்பத்தாறையும் கடந்து, தன்னை உள்ளபடி உணர்ந்தவர்களுக்கு, முன்பு அறிவுக்கு எதிர்ஈடாய்த் தோன்றின தத்துவங்களும் இல்லை; உடம்பாகிய தானும் இல்லை; இந்த உடம்பால் அனுபவிக்கும் விடயங்களால் வரும் பயனும் இல்லை; என்று வேத ஆகமங்கள் கூறுமே என்றால், அந்த ஆன்மாவில் நெருப்புக்குச் சுடும் தன்மைபோல, பிரிபடாத சிவத்தை எதிரிட்டு அறிய முற்படின், விபரீதமே உண்டாகும்.

ஞானத்தலைவனே! புடம்போட்டு அழுக்கு நீங்கிய பொன்னுக்கு, மாற்றினால் உண்டாகும் ஒளி மிகுவது போல, உன் அறிவு குறைந்து, நீ சிவப்பேரொளியாய் விளங்க, பலவித வழிமுறை

களாலும், அந்தத் தன்அறிவை யாம் ஒழித்து அருள்செய்வோம் (யாம் ஒழிவித்தபடி நீயும் ஒழிந்து நிற்பாயாக!)

இவ்வெண்பா, சிவத்தை எதிரிட்டு அறியக்கூடாது என்று கூறியது.

30. பூரண ஆந்தமாம் தானோ புறம்புபால்
வாரியின்மீன் போன்ற மலவாழ்வைப் - பாரீர்
உதியாது நின்ற ஒளியை இருளாக்கும்
அதுகாணும் அக்கினித் தம்பம்

30

பொழிப்புரை: உள், வெளி, நடு, கீழ், மேல், என்று கூறப்பட்ட எல்லாப் பக்கங்களிலும், நிறைந்துள்ள முழுநிறை இன்பமாகிய சிவம் தானோ, அதனைவிட்டு நீங்காத ஆன்மாவுக்குப் புறம்பு?

பாற்கடலில் நீந்திக் கொண்டிருக்கும் மீன், அந்தப் பாலைப் பருகும் அறிவின்றி, புழுப்பூச்சிகளை உண்ணுவது போலும், அந்த முழுநிறைப் பேரின்பத்தில் இருந்தும் அதனை அனுபவிக்கும் அறிவு இல்லாது, மாயாமல விடயங்களை அனுபவிக்கும் இந்த ஆன்மாக்களின், மலக்குற்றங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட வாழ்க்கையைக் கண்டீரோ? (அது அல்லாமல்),

தோன்றுவதும் மறைவதும் இன்றி, எல்லாக் காலத்திலும் ஒரு தன்மையாய் நிற்கும், ஞான சூரியனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதபடி இருள்போல் காட்டும் அது;

அக்கினித்தம்ப மந்திரம் (அக்கினி தெரிய, அதன் சூடு தெரியாதவாறு) போல, ஆன்மாவைத் தொடக்கமில் காலந் தொட்டே மறைத்திருந்த ஆணவமலம் ஆகும்.

இத்திருவெண்பா, தளைகளால் ஆன்மாவிற்குப் பேரின்பமும் திருவருளும் தோன்றாது இருந்தன என்று கூறியது.

31. கடல்சிவம் நீர்ஆன்மா உப்புமலம் கன்மம்
அடர்வாயுப் போதம் அலைகாண் - இடைவிடாது
அவ்வாதி உட்கரணம் ஐம்பொறியில் பம்பரம்போல்
இவ்வாறு உனைச்சுழற்றும் என்

31

பொழிப்புரை: கடல் போலும் சிவம்; அக்கடலின் நீர் போலும் ஆன்மா: அந்நீரில் பிரிபடாது இருந்த உப்பு போலும் ஆணவமலம்: அந்நீரின்மீது வீசும் காற்று போலும் கன்மமலம்: அக்காற்றால் எழும் அலைபோலும் அறிவு (ஆகிய இவற்றுள்);

காற்றைப் போன்ற கன்மத்துக்கு ஈடாய் இச்சா, கிரியா, ஞான சத்திகள் தோன்றி, அவை ஐந்தொழில் இயற்றும் ஐந்து கடவுள்களை இயக்க, அவர்கள் அகரம் முதலிய எழுத்துகளை இயக்க, அவை மனம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அகக்கருவிகளை இயக்க, அந்த அகக்கருவிகள் இடைவிடாது ஐம்பொறிகளை இயக்க, அவை இடைவிடாது உன்னைப் பம்பரம் போல் எப்பொழுதும் சுழற்றும் என்பதை அறிவாயாக!

இவ்வெண்பா, திருவருள் ஆன்மாக்களைக் கன்ம மலத்துக்கு ஈடாய் நடத்துமாறும்; அந்த ஆன்மாக்கள் அகக்கருவிகளோடு கூடி, பொறி வழி சென்று, விடயங்களை அனுபவிக்குமாறு இப்படி என்றும் கூறியது.

32. மண்ஆதி சத்தாதி வாக்கு மனம்ஆதி

கண்ஆதி நாதாந்தம் கண்டுஅகன்ற - உண்மை

தனைஅனுஎன்றே உணர்த்தும் சார்பினையும் கண்ட

உனைஅறிவு என்றுஉள்ளே உணர்

32

பொழிப்புரை: நிலம் முதலிய ஐந்து பூதங்களும், ஓசை முதலிய ஐந்து தன்மாத்திரைகளும், வாக்கு முதலிய ஐந்து தொழிற்கருவிகளும், மனம் முதலிய நான்கு அகக்கருவிகளும், கண் முதலிய ஐந்து அறிவுக் கருவிகளும், காலம் முதலிய ஏழு வித்தியாதத்துவங்களும்; சுத்தவித்தை முதலாக நாதம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்து சிவதத்துவங்களும், ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அடி முதல் வேறு வேறாய் ரூப தரிசனம் செய்து அறிந்து, அவை எல்லாம் தான்அன்று என்று நீங்கி, அவற்றின் முடிவில் நின்ற ஆன்மாவை;

ஆன்மா என்று உனக்கு அறிவிக்கும் திருவருளையும்; அவ்வருளால் முன்னர் கண்ட தத்துவங்கள் இவை என்றும்; கண்ட உன்னை அறிவு என்றும்; உனக்குள்ளே அறிவாயாக!

இத்திருவெண்பா, ஆன்மா இது என அறிவித்தது.

33. அஞ்சுதொழில் ஆவதுவே அஞ்சுஅவத்தை கிஞ்சலிலா அஞ்சுஇடத்தும் கொள்ளிவட்டம் ஆகவே - பஞ்சவன்னம் வைத்த படிகம்போல் மாறாதுஉனை மயக்கல் சித்திரக் கூத்தாகத் தெளி.

33

அருஞ்சொற்பொருள்: கொள்ளி வட்டம் - கொள்ளியைச் சுற்றும் போது, தோன்றும் வட்ட வடிவம் போன்ற பொய்த் தோற்றம்.

பொழிப்புரை: சிவனது ஐந்தொழில்கள் யாவை? எனக் கேட்பின், அவை நனவு முதலான ஐந்து அவத்தைகளே ஆகும். சுருக்கம் இல்லாத (பெருகும்) இந்த ஐந்து அவத்தைகளிடத்தும் கொள்ளிவட்டம் போல் மிக விரைவாக மாறிமாறி வரச் சுழற்றி;

வைக்கப்பட்ட ஐந்து நிறங்களை, அதன் தன்மை மாறாமல் அப்படியே பிரதிபலிக்கும் படிகம் போல, நீ சேர்ந்த அவத்தை எதுவோ, அதன்மயமாக்கி இடையறாது உன்னை மயக்குதல், அவனது அழகிய திருவிளையாடல் என்பதை நீ அறிவாயாக!

இத்திருவெண்பா, ஐந்தொழிலால் அவத்தைகள் நிகழ்வன என்று கூறியது.

34. மாயா விகார மதுபானம் போன்றுமயக்கு

ஒயாதுஅது உன்னால் ஒழியுமோ - நீ அதுவாய்ப்
போகாமல் ஆடும் பவுரிஅவன் பொய்க்காட்சி
ஆகாது போலே அறி.

34

பொழிப்புரை: முன்னே கூறிய அவத்தை என்பது, மாயா காரியமாகிய கருவிக் கூட்டங்களது சேட்டை (குறும்பு). அது, மது அருந்தியவனது நல்ல குணங்களைக் கெடுத்து, மாறுபடுத்தித் தனது மயக்கும் தன்மையை மேலிடச் செய்து, அவனை மயக்குதல் போன்று, உனது ஞானகுணத்தை மாறுபடுத்தி, தனது குணத்தை மேலிடச் செய்து, உன்னை இடை விடாது நின்று மயக்கும்; அதிலிருந்து உன்னால் விடுபட முடியுமா?

(இப்படிக்கூறிய அதனால், அதனை ஒழிக்க வேண்டாமோ எனின், அதனை ஒழியாது ஒழிக்க ஒருவழி உண்டு; அது எவ்வாறு எனின்,)

நாடகத்தில் நடிக்கும் ஒரு பார்ப்பான், தோட்டி வேடம் போட்டான் ஆயினும், அப்பொய் வேடக்காட்சி தான் ஆகாது, தன்னை வேறாகக் கண்டு நின்றது போல, அவத்தையுள் இருந்தாய் ஆயினும், நீ அதன்மயமாய்ப் போகாது, உன்னை வேறுபிரித்து அறிவாயாக! அவ்வாறு அறியின், அது உன்னை மயக்காது என்பதைத் தெரிந்து கொள்.

இவ்வெண்பா, அவத்தை நீங்கி நிற்க வழி கூறியது.

35. பழுதையைப் பாம்புஎன்ற பயம்போனால் பாவித்து
அழுதுஉடம்பை ஆட்டுகினும் ஆமோ - தொழில்ஒழிவில்
நின்றசிவ யோகிநினைத்து ஒருகால் நீவாராய்
என்று அழைத்தாலும் பதையாது என்.

35

பொழிப்புரை: இருளால் கயிற்றைப் பாம்பு என்று எண்ணி அடைந்த பயம், உடல்ஒடுக்கம் முதலியன; ஒளியால் கயிறு என்று அறிந்து, அதனால் அந்த அச்சம் போனால், இப்பொழுது ஒளியால் கண்ட கயிற்றில், முன்பு இருளால் தோன்றிய பாம்பு இருப்பதாய்ப் பாவித்து பயந்தது போல், அழுது உடலை நடுக்கினாலும் முன்புபோல பயம் உடல்நடுக்கம் முதலியன உண்டாகாது; (அதுபோல),

முன்பு மலஇருட்டால் உண்மைபோல் காணப்பட்ட அவத்தைகள் அனைத்தும், இப்பொழுது ஞான சூரியனால் பொய் என அறிந்து, அந்த அவத்தைகளை நடத்தும் ஐந்தொழில்களையும் கடந்து, மேல்நின்ற சிவத்தில் மிகுதியும் ஒன்றித்து நின்ற சிவயோகி, அந்த அவத்தையை மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்து, 'அவத்தையே! ஒருமுறை நீ மீண்டும் வருவாயாக!' என்று அழைத்தாலும், (முன்பு அழையாது இருந்தபோதும், தானே வந்து கொள்ளிவட்டம் போல் சுழன்றது) இப்பொழுது அணுஅளவுகூட அசையாது இருந்தது என்ன அதிசயித்தினாலோ? (நாம் அறியோம்).

இவ்வெண்பா, சிவயோகியை அவத்தைகள் சாராது எனக் கூறியது.

36. கன்னிக் கதலிதனை நார்கழிப்பான் கண்போலத்
தன்னைஅறியா அறிவே தான்மீளச் - சொன்னாலும்
நாளன்ற நாவேபோல் நான்என்ற சொல்லுளவே
ஆம்அன்றித் தான்எதிர் ஆகா

36

பொழிப்புரை: குலை தள்ளாத வாழை மரத்தின் மட்டையை உரிக்கத் தொடங்கியவனது கண்ஆனது, உள்ளதுஉள்ளது என்று சுட்டிப் பார்க்கும் தோறும், அவனது கை, மட்டைகள் அனைத்தையும் உரித்து, ஒன்றும் இல்லாமல் போகவே, அங்கிருந்த குருத்தையும் விரித்து விட்டு, அங்கு முன்பு போல சுட்டிக்கூற வேறு எதுவும் இல்லாமல், சும்மா இருந்த கண் போலும்;

குரு, தன் அறிவுத் திறத்தால், முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விடுவிக்கத் தான் அவற்றைக் கடந்து சென்று, அவற்றின் முடிவில்

நின்ற அருளையும் பரையையும் கடந்து, அதன் மேல் தோன்றும் பேரின்பத்தையும் எதிர்கொள்ளாது, அப்பேரின்பத்தில் மிகுதியும் ஒன்றித்து நின்ற சிவயோகி, தன்னை அறியா அறிவாய் ஆவான்; அவ்வாறாக இருந்தவன், மீண்டும் நீ நான் என்று பிரித்து, அவ்வறிவை ஏற்றுவிக்கும் பொருட்டு மாணவனுக்கு அறிவித்தான் எனினும்;

நாக்கு, தன்பெயரை நாக்கு என்று சொன்னாலும், அப்பெயர்க்கு உரிய பொருள் வேறாகாது, தானாய் இருக்கும் அந்த நாக்கு போலும், நீ நான் என்று சொல் மாத்திரமே ஆம், அன்றித் தானும், தனக்கு எதிரும், அவனுக்கு உண்டாகாது.

இத்திருவெண்பா, சிவயோகி தான் பிறர்போல் கூறினும், இவை அவனுக்கு இல்லை என்றது.

37. தம்மால் அறிந்ததுஎல்லாம் தாம்அல்ல என்று உரைத்தால்
கம்மா இருப்பு அதுவாய்த் தோன்றாதோ - விம்மி
அறிந்த தலை வாய்அடங்கும் அவ்வளவே அல்லால்
தெரிந்நிடுமோ நீயே தெளி

37

பொழிப்புரை: தமது அறிவால், 'இது இது' என்று பகுத்து அறிந்து, நீங்கிய தத்துவங்கள் அனைத்தும், தாம்அல்ல என்று வேத ஆகமங்கள் கூறும் எனில், அவற்றைப் பகுத்து அறிந்து, நீங்கி நின்ற அறிவு, தாம் என அருளால் அறிந்து, மௌனமாய் இருப்பதாகத் தோன்றும் அல்லவா? (ஆனால் தம்மை அறிந்த அனுபவத்தைச் சொல்வது எவ்வாறு எனின்,)

உறுப்புகளுக்கு எல்லாம் முதலாய் விளங்கும் தலையை அறிந்தபோது, அத்தலையில் உள்ள வாய் திறந்து, பின்னர் மூடும் அவ்வளவே அன்றி, தலைபோயிற்று என்று அது கூறுவது இல்லை; அதுபோலத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் விட்டு நீங்கி, அவற்றின் மேல் நின்ற வீடு பேற்றில், மருளும் இருளும் நீங்கி, ஆன்மா, அருளால் தம்மை மட்டுமே அறிந்து இருக்கும் இடத்து, அங்கு வேறொரு அனுபவம் உண்டாகுமோ? இதனைநீயே தெளிவுபடுத்திக் கொள்வாயாக!

38. மறவாத தம்மை அறிவார் மருளோ
அறிவோ விடயம்போல் ஆகில் - அறிவை
அறிவது அறிவுஆகையினால் ஆறாறும் தம்மம்
அறிவை அறியாப்போல் அறி.

38

பொழிப்புரை: மருள் எனப்படும் நினைப்பும், இருள் எனப்படும் மறப்பும் கடந்து, அறிவாய் மறவாது இருந்த தம்மை மறந்ததுபோல் நினைத்து, அறிய முற்படுவோருக்கு, எதிர்ப்பட்டு அறியப்படும் விடயம் போல், தம்மை தமக்குத் தோற்றப்படுத்துமாயின், அது மருள் அறிவா? அருள் அறிவா?

அறிவாய் இருந்த தம்மை அறிய முற்படுவது தம் அறிவைக் கொண்டு ஆகையால், முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தத்தம் அறிவைத் தாம் அறியாது இருப்பன போல், தம்மைப் பிரித்து அறியாது சும்மா இருப்பதுவே, தம்மை அறிவது என்பதை, நீ அறிவாயாக!

மேற் கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும் தம்மை அறிவது இவ்வாறு என அறிவிக்கப்பட்டது.

39. ஊன்றின் நிலம்அசைவில் நாதம் ஒழிந்தசிவம்

தோன்றாத்துணை உனக்குத் தோன்றுமோ - தோன்றின்
விரல்நுதியைத் தீண்டுவபோல் வாய்முகத்தை மென்று
சிரிப்பதுபோல் பார்த்துத் தெளி.

39

பொழிப்புரை: ஒரு கோல் கொண்டு ஊன்ற, அறிவற்ற சடமாய் விளங்கும் பூமியும் அசையுமோ? அசையாது எனின், எல்லா தத்துவங்களுக்கும் முடிவாய் விளங்கும் நாத தத்துவத்தையும் கடந்து, உனது உயிருக்குள் தோன்றாத்துணையாய் இருந்த சிவத்தை, உன் அறிவால் ஊன்றி நின்று அறிய முடியுமோ? முடியும் என்று கூறின், அது உனக்குத் தோன்றுமோ? உன்அறிவுக்கு அது தோன்றும் என்று நீ கூறின், அது;

ஒருவிரல் தன்னுனியை, அவ்விரல் கொண்டு தொடுதல் போலும்; முகத்தில் இருக்கும் வாய், அம்முகத்தைத் தின்று சிரிப்பது போலும்; ஆகும். இதனை ஆராய்ந்து, அறிந்து, தெளிவாயாக! (நுதி - நுனி).

40. பற்றியது தானாம் படிகம்நீ பற்றுவிடப்

பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்தால்என் - சற்றும்
பிறியாச் சிவனைப் பிறித்துஅறியத் தேடும்
அறியாமை காண்ஆ ணவம்.

40

பொழிப்புரை: தன்னைச் சார்ந்த பொருளின் நிறத்தைத் தன்நிறமாகக் காட்டும் படிகம் போலும், எந்த ஒரு தத்துவம் உன்னைச் சார்ந்து

நின்றதோ, அந்த ஒரு தத்துவம் ஆவையீ; அந்தத் தத்துவங்கள் நீங்கும் பொருட்டு, உனக்குள் இருந்த சிவமாகிய பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்ததால் விளைந்த பயன் யாது?

ஓர் அணு அளவுகூட உன்னை விட்டுப் பிரியாது இருந்த சிவத்தை, உன் அறிவால் பிரித்துப் பார்த்து, உன்னைத் தவிர, அதுவும் ஒரு தனிமுதல் எனக்கண்டு, அதனை அறிய மீண்டும் தேடும் அறியாமை ஆகிய அதுதான், ஆணவமலமாய் நின்றது.

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும் திருவருளால் சிவத்தை அறியும்போது, சிறிதும் அறிவு உயிர்ப்பியாது நின்று அறிய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

41. அருளாலே தம்மை அறிந்த அருளாய் அந்தப்
பரிபூரணமே பரையாய்ப் - பரைஒழிவில்
ஆந்தா தீதமாம் அத்துவித சித்தாந்த
மோனம் வேதாந்த முடிவு

41

பொழிப்புரை: முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து நின்ற இடத்துத் தளைஇது, அருள்இது என்று பகுத்தறிந்த அறிவு, தாம் என்று தம்மை அருளால் அறிந்து, பின்னர்த் தம்மையும் அந்த அருளையும் பிரித்துப் பார்க்காது, அவ்வருளே தாமாய் இருந்து, பின்னர்த் தம்மைச் சிறிதும் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாத, அந்த முழுநிறைவாய் விளங்கும் பரையே ஆகி;

பின்னர், அந்தப் பரைநீக்கத்தில் தோன்றும் பேரின்ப மயமாகி, அந்தப் பேரின்பமும் இவ்வாறு இருந்தது என்று அறியாது, அதனுள் மிகுதியும் ஒன்றித்து நிற்பதாகும் அத்துவிதமான ஆகம முடிவாகிய மௌனம். அதுவே வேத முடிவுக்கு முடிவாம்.

இவ்வெண்பா, ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்த அத்துவிதம் இவ்விடம் என்றும், இது வேதாந்த முடிவு என்றும் கூறியது.

42. தன்மையும் முன்னிலையும் தானாய்ப் படர்க்கையுமாய்
என்ஒழிவில் இன்புமாய் இன்புமிது - என்னாத
வேதாந்த சித்தாந்தமே பிறவா விடுஎன்றான்
ஓதாமல் வேதம்உணர்ந் தோன்

42

பொழிப்புரை: உயிருக்கு உயிராய் உடன் இருந்து அறிவிக்கும் திருவருளாகிய தன்மையும் தாமாகி; அவ்வருளே திருமேனியாகக்

கொண்டு எழுந்தருளி வந்த குருவாகிய முன்னிலையும் தாமாகி; அவ்வருள் மிகுந்து கூறப்பட்ட வேதஆகமங்களாகிய படர்க்கையும் தாமாகி; வேதம், குரு, சொந்த அனுபவம் ஆகிய இவைகளால் எனது அறிவுஒழிந்த இடத்துத் தோன்றும் பேரின்பமும் தாமாகி; அப்பேரின்பம் இது என்று கூறமுடியாத பேரின்ப மிகுதியும் தாமாகி; எழுந்தருளி இருந்த;

ஓதி அறியாமல், தமது திருவருள் ஞானத்தால் நான்கு வேதங் களையும், முழுதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், இந்த அனுபவம் முழுவதும் உண்டான வேதத்தின் முடிவாகிய சித்தாந்தமே, மீண்டும் பிறப்பில் வராத வீட்டு நெறி என்று அருளிச் செய்தார்.

43. மலைஏறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தோன்றிக்
கலைஆதியைக் கழற்றிக் காட்டித் - தொலைவிலே
காட்சிஒழித்து என்னைக் கரந்துஅகலா வாதனையின்
மாட்சிசொலின் மோனமாம் வந்து

43

பொழிப்புரை: சமதரையில் இருந்து மலைஏறிச் செல்வோர்க்கு, அங்கும் சமதரையாய்த் தோன்றி, அம்மலை உச்சியில் ஏறிநின்று, திரும்பிப் பார்க்கும் போது, முன் இருந்த சமதரையும், பின்னர் ஏறிவந்த மலைஇடமும், தாம்நின்ற இடத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டுச் சுருங்கித் தோன்றுவது போல;

கலை, மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம் ஆகிய ஆறு அத்துவாவையும் (வழியையும்) ஆராய்ந்து அறிந்து நீக்கி, இவற்றின் முடிவில் நின்ற ஆன்மாவை அறிதல் முதலிய அனுபவங்களைக் காட்டி, இவ்வனுபவ முடிவில், முன்தோன்றிய கருவிகளும், பின்தோன்றிய அனுபவங்களும், ஆகிய காட்சிகள் எனக்குத் தோன்றாதவாறு ஒழித்து;

எனக்கு ஒரு வாதனையும் இன்றி, என்னைத் தமது முழுப்பேரின்பத்தில் ஒளித்து, உள்ளும் புறம்புமாய், எழுந்தருளி இருந்த எனது குருவின் பெருமையைச் சொல்லும் இடத்து, அதனைச் சொல்ல முடியாதபடி, பேரின்பம் வந்து என்னை மௌனம் ஆக்கும். (இது என்ன அதிசயமோ? அறியேன்).

44 இதுஎன்றது எல்லாம்பொய் என்றான் எனக்குப்
பொதுஅன்றித் தங்கும்இடம் போச்சு - அதுநாம்காண்
என்றான் அதன்பேர் இரவைப் பகல்ஆக்கும்
ஒன்றோ பரமசுக மோ

44

பொழிப்புரை: இது இது என்று உன் அறிவால் சுட்டி அறிந்தது எதுவோ, அவை அனைத்தும் பொய் என்று கூறினார். இவ்வாறு அருளிச் செய்தமையால், என் அறிவால் சுட்டி அறிதற்கு அரியதாய், எல்லா வற்றுள்ளும் பொதுவாய், இருந்த திருவருளிடமே அன்றி, முன்னர்த் தத்துவங்கள் தோன்றும், அதன் அதன் மயமாய்த் தங்கும் இடம் எல்லாம், இப்பொழுது போய்விட்டது.

(முன்னர்த்தத்துவங்களோடு கூடித் தத்துவமயமாயும், இப்பொழுது அருளொடும் கூடி அருள்மயமாயும், அவற்றைத் தனை என்றும், இதனை அருள் என்றும், இருந்து அறிந்த ஓர் அறிவு உண்டே),

அவ்வறிவு எம்மைவிட வேறோர் முதல் அன்று, அதுவே நாம் என்று எமது குருநாதர் அருளிச் செய்தார்; அவ்வாறு அருளிச் செய்த திருப்பெயருக்குப் பொருள் யாது? இதுநாள் வரை மறைத்திருந்த ஆணவ இரவைப் பகலாக்கும் ஞான சூரியனோ? அது அன்றியும், என்னால் அழித்து ஒழிக்க முடியாது இருந்த, தன்அறிவை விழுங்கி எழுந்த மேலான பேரின்பக் கடலோ? (யான் அறியேன்).

45. அறிவித்தால் அன்றி அறியாய்நீ என்றான்

மறவைக்கு அதுவே மருந்தாய் - அறியஎனில்

ஆகாயம் எய்வதைத் தம்பாம் அறிவுஎனிலும்

ஆகாய வாக்காம் அது

45

பொழிப்புரை: உனது உயிருக்கு உயிராய் இருந்து, நான் ஒன்றினை அறிவித்தால், நீ அறிவதே அன்றி, உன் உரிமையாய் ஒன்றையும் அறிய வேண்டாம் என்று (என் குருநாதன்) அருளிச் செய்தான். நான் எனது என்று எழும் தளையாகிய நோயைப் போக்குவதற்கு, அந்தத் திருவாக்கே மருந்து ஆகும்; இவ்வாறு அறிவித்த உம்மை, நான் அறியத் தொடங்கின், நான் இருப்பதற்கு இடமும், உம்மை அறிவதற்கு உரிய அறிவுக்கு இடமும், தமது இடமே அன்றி வேறு காண முடியவில்லை. ஆகலின், இது ஆகாயம் இலக்காய் எய்வதற்கு வைத்த அம்பு போலும் என்க. (அம்பை எய்யும் முன் அது நின்ற இடமும், எய்தபின் சேர்வதற்கு உரிய இடமும் அந்த ஆகாயமே அன்றி வேறில்லை).

(இவ்வாறு உயிருக்கு உயிராய் இருந்து அறிவிப்பதாய், எதிரிட்டு அறியக் கூடாததாய் இருந்த அறிவினிடம், வாக்குத் தோன்றுவது எவ்வாறு எனில்),

அவர் அப்படி இருந்த அறிவே எனினும், அவ்வறிவில் நின்ற தயவால் தோன்றிய வாக்கும், அந்த ஆகாய வாக்குப் (அசாரீரி) போன்றது.

மேற்கூறிய நான்கு வெண்பாக்களாலும் தமது குரு, தமக்கு அருளிச் செய்த நிலை குறித்து விளக்கப்பட்டது.

46. மலமாயை கன்ம மயக்க விகற்ப

நிலைபோகப் போய்ஒழிந்த நிட்டை - பலவோ

அறிவுக்கு எதிர்இல்லை ஆகாய நீழல்

அறநிற்குமாப் போல்நிற் பாய்

46

பொழிப்புரை: ஆணவ மலமாகிய மயக்கத்தை கேவல அவத்தையால் போகமாறு செய்து; (கேவல அவத்தையைத் தரிசிப்பதன் மூலம்தான் ஆணவமலம் நீங்கும் என்பது உரையாசிரியர் கருத்து) மாயையால் ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளை குரு இலிங்க சங்கம வழிபாட்டால் போகமாறு செய்து; ஆன்மா இந்த அருள் வழியில் சென்று, சிவப் பேரின்பத்தில் திளைத்து, தன்அறிவு அற்று நின்ற உண்மை நிட்டைக்கும், மேலான நிட்டை வேறு உண்டோ?

இவ்வாறு தன்அறிவு அறுபட்டுச் சிவம் என்றும், தான் என்றும், இரண்டு அற இருந்த அறிவுக்கு எதிர் ஈடாய்த் தோன்றுவது வேறு ஒன்றும் இல்லை; ஆகாயம் எல்லாப் பொருள்களோடும் கூடி இருந்தாலும், அந்தப் பொருள்களின் தன்மை, அந்த ஆகாயத்தைத் தாக்காது நின்றது போல, எல்லாத் தத்துவங்களோடும் கூடி இருந்தாலும், அந்தத் தத்துவங்களின் குணம் உன்னைச் சாராது, நீ நிற்பாயாக!

47. போதம் பதைப்புஅறவே பூரணமாம் பூரணமும்

போதம் பதைத்த அளவே பொய்யாகும் - சது

விழித்துஇமைப்பாம் நின்றால் வெளிஅசைந்தால் காற்றாம்

பழக்கம்அதைச் சாட்சிபோல் பார்

47

பொழிப்புரை: ஆன்ம அறிவு எழாது அடங்கும்போது, அந்த ஆன்மா தோன்றாது, அருள்நிறை தானாய் அந்த ஆன்மா இருக்கும்; அந்த நிறையும், ஆன்ம அறிவு எழத் தொடங்கின், தான் மறைந்து, அந்த ஆன்மாவாய் இருக்கும். இவ்வாறு அறிவு அடங்கியும் விரிந்தும் நின்றால் அந்நிறை ஒருசமயம் தோன்றியும், ஒரு சமயம் மறைந்தும், கண் விழிப்பது போலவும், கண் இமைப்பது போலவும் ஆகும். (அது எவ்வாறு எனில்),

ஆகாயத்தில் அடங்கி நிற்கும் காற்று, தான் வேறொரு பொருளாய்த் தோன்றாமல், அந்த ஆகாயமாகவே தோன்றும்; அந்த ஆகாயத்தில் காற்று அசைந்தால், ஆகாயத்தின் வேறாய்க் காற்று

என்ற ஒன்று இருப்பது தோன்றும்; இந்தக் காற்றாகிய சாட்சியைப் போல் உனது அறிவு, அருளில் அடங்கியும் விரிந்தும் நின்ற பழக்கம் அதனையும், நீ பார்த்து அறிவாயாக!

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும், மூன்று தளைகளையும் நீக்கி, அவ்வான்மாதன் அறிவும் கெட்டு, பேரின்ப மேலீடு ஏற்பட்டால், அதற்கு மேல் வேறு நிட்டை இல்லை என்பதும், ஆன்மாவைத் தத்துவங்கள் தாக்காது நிற்பதற்கு வழியும், அடங்கிய அறிவு மீண்டும் விரியாது அடங்க வேண்டும் என்பதும், கூறப்பட்டது.

48. வேதாந்தம் போல் இருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போதம் நமுவினர்க்கு - நேதி
தனைக்கழன்று தற்போதம் சார்புஅழியும் சந்தில்
உனக்குஅறிவு ஆனந்தம் உதிக்கும்

48

பொழிப்புரை: நாத தத்துவத்தின் முடிவாய் விளங்கும் அருளையும் கடந்த மெய்ஞ்ஞானியர்களுக்கு வேதாந்தம் போல் இரண்டு என்னும் நோக்கம் (நாட்டம்) இன்றி இருக்கும், வேதாந்தத்தின் முடிவு ஆகிய சித்தாந்த நூல் இது ஆகலின்,

நீக்கவேண்டியதத்துவம் முப்பத்தாறையும் விட்டு நீங்கி, அவற்றின் முடிவில் நின்ற அருளையும், பரையையும், இரண்டு என்னும் நோக்கம் இன்றி, விடுபட்டு நிற்பாய் ஆகில், நினை தன்னறிவும், ஆணவமல வாசனை ஆகிய சார்பும், ஒழிந்து போகும். இவை ஒழிந்த இடத்துக்கும், சிவத்தோடு மிகுதியும் ஒன்றித்து நிற்கும் இடத்துக்கும், இடையில் உள்ள சந்நிதியில் ஞானப்பேரின்பம் தோன்றும்.

இவ்வெண்பாவால் பேரின்பம் தோன்றும் இடம் கூறப்பட்டது.

49. தத்துவ அநிதத் திமிர்ப்பு அடங்கித் தன்செலவும்
அத்தின் வரத்தும் அசையாத - சுத்தத்தை
ஒன்று என்றால் நீசற்று உளது ஆவை ஆதலினால்
அன்று என்றது அன்றே அறி

49

பொழிப்புரை: முப்பத்தாறு தத்துவத்துக்கும் மேலாய் இருந்த ஆணவமல வாசனை நீங்கிய இடத்து, ஆன்மா சிவத்தைச் சென்று கூடுதலும், சிவம் ஆன்மாவை வந்து பொருந்துதலும் ஆகிய இரண்டு வகை அசையும் இல்லாமல் இரண்டு அற்று இருந்த வீட்டு நிலையில், சிவம் ஒன்று மட்டுமே இருக்கும் என்று கூறுவாய் ஆயின், அச்சிவம்

ஒன்று என்று அறிந்து கூறிய நீயும், சிறிது உண்டாவாய் ஆகையால், அந்த வீட்டு நிலையில் அவ்வாறு கூறுவதும் கூடாது என்பதை அறிவாயாக!

50. வெற்றவெறும் ஆனந்த மேலிடே கேவலத்தில்
நிற்பதுபோல் அந்தநிலை கழன்றோர் - சிற்போத
அண்டம் கடந்த அமுதத்தினோடு உலவும்
வெண்திங் கனம்கிரண மும்

50

பொழிப்புரை: நியதிக்கு உட்பட்ட இடமெல்லாம் கடந்து சென்று, தன்அறிவு ஒழிந்தது எல்லாம் பேரின்பமாய்த் தோன்றும் ஆதலின், மிகுதியும் வெறுமையாய், பேரின்ப மேலீடாகிய இடமே இருள்நிலை (கேவல அவத்தை)பட்டு நிற்பது போலத் தோன்றும். (இருள்நிலையில் நுகர்வு சொல்லப்படாதது போல, இந்நிலையிலும் நுகர்வு சொல்லப்படாது என்பதால் அதனை உவமை ஆக்கினார்) இப்படித் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அந்தப் பேரின்பம் மேலிடுதல் ஆகிய நிலையையும் கடந்தோர்;

அருளும் பரையும் ஆகிய அறிவுப் பெரு வெளியைக் கடந்து நின்ற, பேரின்ப அமுதமாய் விளங்கும் சிவசந்திரனோடும், தாம் அதனை விட்டு நீங்காத, பேரின்ப அமுதக் கதிர்களாகி நிற்பர்.

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும், வீட்டுநிலையில் ஒன்று என்றும், இரண்டு என்றும், கூறக்கூடாது; என அறிவுறுத்தப்பட்டது.

51. நினைப்பு மறப்புஅறுத்து நீஅறலை நீக்காது
உனைக்கரைய நில்அங்கன் அங்கன் - எனக்கதற்றல்
விப்பிரட்டம் மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசுரை
செப்படித்தன் ஞானச் சிறை

51

அருஞ்சொற்பொருள்: விப்பிரட்டம் - மிகவும் தீங்கு செய்வது. மந்திரட்டம் - மந்திரத்தால் ஒருவனுக்கு விளையாட்டு காட்டுவது.

பொழிப்புரை: முன்னர் நினைப்பு ஆகிய மருள் நிலையும் மறப்பு ஆகிய இருள்நிலையும் அறிவித்து நீங்கி, தன்னை அறிவித்து, பின்னர் தனக்கு உயிருக்கு உயிராய் நின்ற திருவருளைக் காணுமாறு செய்து, இத்திருவருளோடும் கூடி அறிகின்ற அறிவு தன் உரிமை உடைய தாய் ஒன்றைப் பகுத்து அறியாது ஆகையால், அருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு, தன்அறிவு ஒழிவைப் பெறுவதற்கு உரிய வழிமுறைகளைக் கூறி, அதனை விட்டு நீங்காது, அந்நினைப்பு மறப்பு ஆகிய மருள் இருள்

நிலைகளில் வைத்து, உன் அறிவானது கரைய, நீ, அப்படி நிலை! அப்படி நிலை! என்று ஒரு நிபந்தனையால் மாணவனுக்குக் கூறுவது:

மிகவும் தீங்கு செய்வது; மந்திரத்தால் ஒருவனுக்கு விளையாட்டு காட்டுவது; கடலில் போட்ட சுரைஓடு, ஒரு தந்திர வித்தை; இது ஞானத்துக்குத் தடையாய் விளங்கும் தளைஅறிவும் ஆகும்.

இவ்வெண்பா, மாணவனுக்கு மருள்நிலை, இருள் நிலைகளை முன்னர் அறிவித்து நீக்கி, அதன்பின் அறிவுஅழிய வழிகூறாது, நிபந்தனையுடையது கூறுதல் கூடாது என்கிறது.

52. சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானும்எதிரும் கழன்றால்

சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மை இலை - முத்தி

அநிர்வசனம் இன்ப அதிதம்எனில் ஆங்கே

பிணமிடுதல் கன்மம் பிளாய்

52

பொழிப்புரை: சத்தம் முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கி, அவற்றின் முடிவில் நின்ற தானும், திருவருள் காட்சி முதல் பேரின்ப நுகர்வு ஈறாக, அவ்வருளால் தான் அறியாது அறியும் நுகர்வாகிய எதிர்நிற்பதும் கழன்று, பேரின்பம் முதிருமேயானால் இரண்டு என்று கூறுகின்ற சிந்தாந்தச் சிறப்பும், ஒன்று என்று கூறுகின்ற வேதாந்தச் சிறப்பும் அங்கு இல்லை.

அவ்வாறு மேம்பட நின்ற வீட்டுநிலை, சொல்கடந்த இன்பமிகுதி என்றால், பிள்ளாய்! ஒன்று என்றும், இரண்டு என்றும், அந்த வீட்டு நிலையை பிரிபடக் கூறுவது, அறிவில் எழுந்த அசைவே ஆகும்.

இவ்வெண்பா, சித்தாந்த முத்தி உண்மையா, வேதாந்த முத்தி உண்மையா, என அறிய முற்படும் சீடனுக்குக் காண்பானும் காட்சியும் அற்ற இடத்து, இரண்டும் சரி என்று அறிவித்தது.

53. சிந்தை பயம்இலச்சை சீலம் அருவருப்பு

அந்தைவிடும் சாந்திகுலம் ஆசாரம் - இந்தவழி

எட்டும் சிவயோகிக்கு இல்லைஎன மாமறைகள்

தட்டும் பெருமுரசம் தான்

53

பொழிப்புரை: எனக்கு இது வேண்டும் என்னும் சிந்தனையும், கொடிய மிருகம் முதலியன எதிர்ப்பட்டபோது பயமும், இன்னார் இன்னது சொல்லப் போகிறார் என்ற நாணமும், சாந்திராயண

வீ.சிவஞானம்

விரதம் முதலிய ஒழுக்கமும், இது அசுத்தம் என்னும் அருவருப்பும், தன்முனைப்பால் செய்த பாவம் தீர்க்கும் புண்ணியம் இது என்று செய்யும் சாந்தியும், குல ஒழுக்கமும், சமய ஒழுக்கமும் ஆகிய இந்த நெறிகள் எட்டுவகையும் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்து நின்ற சிவயோகிகளுக்கு இல்லை என்று மறைகளாகிய பெரிய முரசம் முழக்கும்.

(சாந்திராயண விரதம்- ஒரு பெளர்ணமி தொடங்கி, அமாவாசை வரை, நாளும் ஒவ்வொரு பிடி சோறு குறைத்தும்; அமாவாசை தொடங்கி, பெளர்ணமி வரை, நாளும் ஒவ்வொரு பிடி சோறு கூட்டியும்; உண்டு ஒரு மாதகாலம் கடைபிடிக்கும்; ஒரு விரதம்).

54. தத்துவத்தார் அல்லார் சலசந்திரன் ஒப்பார்
தத்துவத்தார் செய்யும் தவாதவங்கள் - சுத்தக்
கனம்மழை யால்கழுவிச் காற்றைக் கனலால்
தகனம் செயல்போல் தெளி

54

பொழிப்புரை: மெய்ப் பொருளாகிய சிவத்தை அடையாதவர், தன்அறிவால் செய்யும் பெரிய தவங்களாலும், அவற்றின் பயன்களாலும், உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும், நீரில் பிரதிபலிக்கும் சந்திரன் போல் ஆவர் (அதாவது உண்மை இல்லை என்பது கருத்து).

சிவத்தை அடைந்தோர், அருள் உருவமாய் இருந்து செய்யும் தவமாயினும், அவமாயினும், அவற்றின் பயன்களாயினும் அவை, குற்றமற்ற ஆகாயத்தை மழையால் கழுவுதல் போலவும், காற்றை நெருப்பால் சுடுவது போலவும், அவரைச் சென்றடைவது இல்லை. (ஏன் எனில், மெய்ஞ்ஞானிகளது திருமேனியில் நிகழும் தவங்கள், அருள் விளையாட்டே அன்றி, அவர் தவம் செய்வதும் இல்லை. அதன்பயன் அவரைச் சார்வதும் இல்லை).

55. காலனுக்குப் பாவம்என்றும் காற்றும் கதிரவனும்
சீலம்இலார் என்றும் சிவயோகி - மேல்ஒன்றைச்
சுட்டுவதும் தம்மைச் சுழற்றிவிடாது ஆட்டும்மலக்
கட்டின் பிராந்திவலுக் காண்.

55

அருஞ்சொற்பொருள்: பிராந்தி - மயக்கம்.

பொழிப்புரை: உயிர்களைக் கொல்லுவதால் எமனுக்குப் பாவம் உண்டு என்று கூறுவது போலவும்; அசுத்தமான நிலத்தில் வீசியதால்

காற்றையும், கிரணத்தைப் பொழிந்ததால் சூரியனையும், ஒழுக்கம் இல்லாதவர் என்று கூறுவது போலவும்;

சிவபூசை முதலிய நன்னெறிகளைக் கடைபிடிக்கவில்லை என்பதற்காகவும்; நீராடுதல் முதலிய தூய்மை இல்லாதவர் என்பதற்காகவும்; இவை முதலான குற்றங்களைச் சிவயோகிகள் மீது சுமத்துவது பொருளற்றதாய் முடியும்.

இவ்வாறு குற்றம் சுமத்துவது, அது தம்மை விடாது பற்றி நின்ற அவத்தைகள் தோறும், தளைகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மயக்க அறிவின் வலிமையே ஆகும்.

56. நாய்ஏறி வீழ்ந்துஎன் நடாத்துகில்என் ஞானிக்குப்
பேயாம் சுகம்பழித்துஎன் பேணுகில்என் - தோயார்
பெருமை சிறுமைஇலை பின்னும்முன்னும் இல்லை
வரைவற்று வேண்டிய செய்வார்

56

பொழிப்புரை: நாய் மேல் ஏறிச் சென்றவன், கீழே விழுவதால், அவனுக்கு வரும் இகழ்ச்சி ஏது? விழாது இருந்து நடத்தியதால், அவனுக்கு வரும் புகழ்ச்சி ஏது? அதுபோல ஞானிகளுக்கு, பேய்க்கூத்து போல் வாழ்க்கை நடத்தும் உலகத்தார் இகழ்வதால், அவர்களுக்கு வரும் இழப்பு என்ன? புகழ்வதால் வரும் இலாபம் என்ன? அவர்கள் எதனோடும் ஒட்டார்.

அதுதவிர, உயர்ச்சி வந்தது என்பதற்காகப் பெருமைப் படுவதும் தாழ்ச்சி வந்தது என்பதற்காகச் சிறுமைப்படுவதும், அவர்க்கு இல்லை ஆகலின், அதுபோல் உயிருக்கு முன்னமே இருந்த இருள்நிலையும் பின்னர் வந்த மருள்நிலையும் இல்லாது, சுத்தமாகிய அருள் வடிவாய் மட்டும் இருந்து, அளவின்றித் தாம் விரும்பியவாறு திருவிளையாடல் செய்வார்.

மேற்கூறிய நான்கு வெண்பாக்களால் சிவஞானியின் மகிமை கூறப்பட்டது.

57. சன்மார்க்கமே முதலாத் தாதமார்க்கத்து அளவும்
தன்மார்க்கமான எங்கள் சம்பந்தன் - தன்னைத்
துறவி அரசு ககியோகி போகி
அறவன் மறவன் எனலாம்

57

வீ.சிவஞானம்

பொழிப்புரை: ஞானம் முதல் சரியை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கு நெறிகளுக்கும் உரித்தாகிய சன்மார்க்கம் முதல் தாதமார்க்கம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இந்நான்கினையும், தமது அருள்நெறியால், எமக்கு உண்டாகுமாறு செய்துஅருளிய எமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார்;

எல்லாவற்றோடும் கூடி இருந்தும், அவற்றால் தாக்குறாது இருத்தலின் துறவி என்றும்; அனைத்து புவனங்களையும் முன் நின்று நடத்தலின், அரசு என்றும்; பேரின்பமயமாய் இருத்தலின், சுகி என்றும்; சிவயோகத்தைக் கற்பித்து அருளுதலின், யோகி என்றும்; ஆன்மஅறிவை விழுங்கி விடுதலின், போகி என்றும்; அனைத்து அறச்செயல்களும் ஒரு வடிவாய் இருத்தலின், அறவன் என்றும்; அடைந்தாரது மூன்றுதளைகளையும் கொல்லுதலின், மறவன் என்றும்; சொல்லாம்.

இவ்வெண்பா, அந்த ஞானத்தை அருளிச் செய்தற்குத் தலைவராகிய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து கூறியது.

58. தான்அல்லர் தன்னதுஅல்லர் தத்துவசாலைத் தலைவர்
மேனிசதா ஆநந்தம் விளையும்இடம் - யானைக்கை
போலே இவர்உடம்பின் போகம்எல்லாம் பூசைஇத
னாலே சகம்பிழைக்கும் எண்

58

பொழிப்புரை: உடல், கருவி, உலகம், நுகர்ச்சிப் பொருள்களாய் உள்ள தத்துவங்கள் அனைத்தும், தமக்கு அயல் ஆகலின், அவை தாமும் அல்லாமல்; அசுத்தமும் துக்கமும் நிலையற்றதாய் இருத்தலின், அவை தமதும் அல்லாமல்; அத்தத்துவங்களோடு கூடியும் கூடாதும் மாயவித்தை செய்து, அவற்றுக்குத் தலைவராய் இருந்த மெய்ஞ்ஞானிகளின் திருமேனி, எப்பொழுதும் பேரின்பம் பெருகும் ஓர் இடம்; (ஆகலின்),

ஊறு, நாற்றம் என்னும் இரண்டையும் ஒருசேர அறியும் யானையின் துதிக்கை போல், இந்த ஞானிகளது திருமேனியால் அனுபவிக்கும் இன்பங்கள் எல்லாம், இத்திருமேனி அனுபவிப்பது போல், இந்தத் திருமேனியில் இருந்த முழுநிறை சிவத்துக்கு வழிபாடு ஆகும். இவ்வழிபாட்டினாலே உலகத்தில் உள்ளோர் பிறவித் துன்பத்தில் இருந்து தப்பித்து, வீடுபேறு அடைவர், என்று அறிவாயாக!

இவ்வெண்பா, ஞானிகளிடம் அன்பு செய்பவர் வீடு அடைவர் என அறிவித்தது.

59. பூசி முடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொன்துகிலும்
ஆசை மிகுந்த அரசியர்க்குஆம் - காசுஇற்ற
முண்டையர்க்கு ஆகாசீவன் முத்தனுக்குப் போகம்அலால்
குண்டை ஒப்பார்க்குஏன்து ஆகும்

59

அருஞ்சொற்பொருள்: முண்டை - அமங்கலை.

பொழிப்புரை: சந்தனம் முதலிய பூசப்படுவனவும், மல்லிகை முதலிய சூடப்படுவனவும், பொன்னணி முதலிய பூணப்படுவனவும், பொற்சரிகை சேலை முதலிய உடுத்தப்படுவனவும், ஆகிய இவை முதலிய இன்பநுகர்வுகள் அனைத்தும் அரசனால் மிகவும் விரும்பப் பட்ட சுமங்கலை ஆகிய அரசிக்கு உரியதாகும். (அதுபோல),

சிவனது விருப்பப்படி, அவனது திருவடி அடைந்த சீவன் முத்தனுக்கே இன்பநுகர்வுகள் அன்றி, மங்கலம் நீங்கிய அமங்கலைக்கு இன்பநுகர்வுகளில் ஒன்றுகூட ஆகாதவாறு போலும், சிவனடி சேராது தவம் செய்வோர்க்கும், அந்த தவத்திற்கு உரிய விரதம் முடிப்பதே அன்றி, இன்பங்களில் ஒன்றையும் நுகர முடியாது; அது அன்றியும், குண்டையைப் போல் சரியை முதலிய தொழில் செய்வோர்க்கும் இவ்வின்பம் அனுபவிக்க முடியாது. (குண்டை என்னும் சொல்லுக்கு உரையாசிரியர் காணும் பொருள் புலப்படவில்லை).

இவ்வெண்பா, திருவடியை அடைந்தவர்க்கே போகம் அனுபவிக்க முடியும்; ஏனையோர் தமக்குச் சொன்ன நெறியில் நிற்பது அன்றி, போகம் அனுபவிக்க முடியாது என அறிவிக்கிறது.

60. ஆனைமதப் பட்டால் அலங்காரம் அன்றிநாய்
தானும் மதப்பட்டால் சரியாமோ - ஞானி
தடைமீறி னாலும் சதுராகும் கன்மி
கடைமீறல் ஆகாது காண்.

60

பொழிப்புரை: மதம் ஏறுவதற்கு முன்னும் சிறப்பாய் உள்ள யானை, பின் மதம் ஏறித் தன் தடையை மீறிச் சென்றாலும், அதற்கு அது சிறப்பே ஆகும். அது அன்றி, பேய் ஏறா முன்னும் இழிந்ததாய்க் கருதப்படும் நாய்தானும், தன்மேல் பேய் ஏறினால், அதுபோன்ற சிறப்பைப் பெறுமோ?

முன்பு, நின்றநிலையைக் கடக்காது இருந்தபோதும், சிறப்புள்ள மெய்ஞ்ஞானி, பின்பு பேரின்ப மேலீட்டால், அந்நிலையைக் கடந்து

சென்றாலும் சிறப்பே ஆகும். கிரியை முதலிய கன்மம் செய்பவன், நிலைகடவா முன்னும், அம்மெய்ஞ்ஞானியை நோக்க இழிந்தவன் ஆவான்; தன் அறிவால் அந்நிலை கடந்த போதும் இழிந்தவன் ஆவான் ஆகலின், அவன் தன்னிலையைக் கடக்கலாகாது.

இத்திருவெண்பாவால், ஞானி கிரியை செய்தாலும் செய்யா விட்டாலும் சிறப்புஅடைவான் என்றும், கன்மம் செய்வோன் கிரியை செய்யாவிடின், மிகவும் இழிந்த நிலையை அடைவான் என்றும், அறிவிக்கப்பட்டது.

61. அதிபக்குவத் தாற்கு அனுக்கிரகம் செய்யும்
புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதாது - இதுஎன்னாப்
பேறே அனந்தம் பிரகாரம் வந்தானும்
வேறே அனந்த விதம்.

61

பொழிப்புரை: தீவிரதர பக்குவம் உள்ளவனுக்கு ஞானத்தை அருளிச் செய்யும் புதுமைக்கு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட ஞானநூல்கள் எல்லாம் போதாது. (அது எவ்வாறு எனில்),

இது என்று, ஒன்றைச் சுட்டிக் கூற இடம் வைக்காது, அருளும் உபதேசப் பேறே, அவனுக்குப் பலவிதமாகக் கூறும் ஞானங்கள் ஆகும்.

இவனைத் தவிர வேறு மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம் என்னும் மூன்று விதத்தகுதி உள்ளவர்க்கும் பலவிதமாக உபதேசித்து அருள வேண்டும்.

இவ்வெண்பா, தீவிரதர பக்குவனுக்கு உபதேசமே போதும் என்றும், ஏனைய மூவருக்கும் உபதேசம் அன்றி, வேத ஆகமங்களாலும் உணர்த்த வேண்டும் என்றும் அறிவிக்கிறது.

62. அறியாமை நீங்கி அறிவாய் அறிவே
அறியாமல் ஆய்இரண்டும் அற்றுப் - பிரியாதார்
தன்இழப்பின் ஞான சமாதிக்குச் சாதகராம்
அந்நிலைக்கே சீவன்முத்த ராம்

62

பொழிப்புரை: மருள் நிலையிலும் இருள்நிலையிலும் இருந்த அறியாமை நீங்கித் தம்மை அருளால் கண்டு, அந்த அருள் அறிவாகி, முன்னர் உள்ள தளையாகிய அறியாமையில் மறைந்து இருந்தது போல, அந்த அறிவு தானே அறியாமை ஆகி, அதனுள் மறைந்து, இந்த அறிவு என்பதும், தாம் என்பதும், ஆகிய இரண்டும் அற்று, இதனைப் பிரியாது இருப்போர்;

அப்படி இருக்கவே, தன்உரிமை அறிவு அறும்; அது அறவே, பரை தானாகிய ஞான சமதிக்குச் சாதகர் ஆட்படுவார்; இந்தச் சாதகம் வந்த அந்தக்கணமே சீவன்முத்தரும் ஆவார்.

இவ்வெண்பா, பரையோகத்தில் நிற்பவரும் சீவன்முத்தரே என அறிவிக்கிறது.

63. மகவான்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப்
பகமாய் இலச்சைவிடாப் பண்பாய்ச் - சகம்மாணக்
கண்நாரிபோல் வேடக் கண்ணாடி காட்டுதவம்
எண்ணழி காலம்இருந்து என்

63

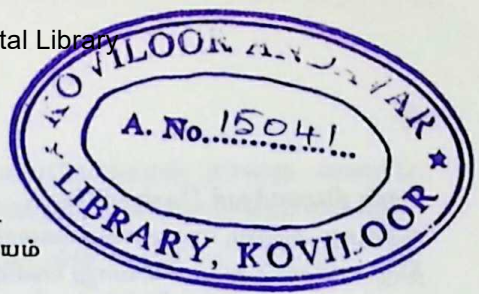
அருஞ்சொற்பொருள்: மகவான் - இந்திரன். இலச்சை - வெட்கம்.

பொழிப்புரை: இந்திரனது கண்களைப் பார்த்தவர்க்கு, அது சிறப்பாய்த் தோன்றும்; ஆனால் அது இந்திரனுக்கோ, பெண்குறியாய் அவனுள்ளே நாணம் பற்றி நிற்கும்; அது போல;

தவவேடம் பூண்டவனைப் பார்க்கின்ற உலகத்தவர்க்கு, அது சிறப்பாய்த் தோன்றும்; ஆனால் அவ்வேடத்திற்கு உரிய ஞானம் இல்லாத அவனுக்கு தம்முள்ளே வெட்கம் தோன்றும்; வேசி போல் மினுக்கிக் கொண்ட வேடதாரியாகிய தவசி, பலகாலம் உயிருடன் இருப்பினும், அவ்வேடத்தால் அவனுக்கு என்ன பயன்?

இவ்வெண்பா, சிவஞானம் இல்லாதவர்க்கு சிவவேடத்தால் பயன் இல்லை என்று கூறியது.

பொதுவில் உபதேசம் முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

இரண்டாம் அதிகாரம்

சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு

சரியை, சிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நால்வகை நெறியிலும் உள்ள சத்திநிபாதத்து உத்தமர்களது உலகப் பற்று ஒழிவை முறையே எடுத்துக் கூறியமையால், இவ்வதிகாரத்திற்குச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு என்று பெயர் ஆயிற்று.

இவர் இந்நூலுக்கு உரியவர் ஆகலின், பொதுவில் உபதேசத்தின் பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

64. சரியாதி நான்கினுக்கும் சாலோகம் ஆதி
வருமாறு எனக்குஅளித்த வள்ளல் - குருராயன்
ஞானத்தில் பக்குவர்கள் நால்வர்க்கு உபதேசம்
ஆனத்தையும் நிகழ்த்தி னான்

1

பொழிப்புரை: சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் இந்த நான்கு நெறிகளுக்கும் முறையே கிடைக்கும் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் ஆகிய நான்கு பதங்கள் கைகூடுவதற்கான வழிமுறையை எனக்கு அருளிச் செய்த வள்ளலும் குருநாதனுமாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்; ஞானநெறிக்கு உரிய மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்னும் இப்பக்குவம் உடையார் நால்வரது இலக்கணமும், அவர்க்கு உபதேசிக்கும் முறையையும் அருளிச் செய்தார்.

65. கின்னரியைத் தொட்டவர்போல் கேட்ட அளவுக்குஅளவு
சொன்னதுஅல எங்கள் சுவாமிஉரை - மன்நடத்தில்
ஆனந்த முர்ச்சிதர்கை ஆடகயாழ் தன்னிலே
தானும்நலம் போலமொழிந் தான்

2

பொழிப்புரை: (விரலால்) வருடி வாசிப்பவர், தாம் நினைத்துக் கேட்ட பாட்டின் அளவுக்கு, அளவு கூறும் கின்னரியைப் போன்று;

யான் நினைத்துக் கேள்வி கேட்ட அளவுக்கு, கேட்ட மட்டும் விடை கூறியது அன்று, எமது சுவாமிகளாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருவாக்கு; (அது எவ்வாறு எனின்),

சிவபெருமான் தான் ஆடுகின்ற திருநடனத்தின் விநோதத்தைக் கண்டு, பேரின்பத்தால் பரவசப்பட்டு நிற்போர், தம் கையில் வைத்திருக்கும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட யாழிலே, தான் மிகுதியும் சிறப்பாக வாசிக்கும் தன்மைபோல, என்னால் கேட்கப்படாத வற்றுக்கும் கேட்டது போல உபதேச மொழிகளை மிகுதியும் அருளிச் செய்தார்.

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும் தமது ஆசிரியர் ஞானபக்குவர் நால்வகையினருக்கும் உபதேசிக்கும் முறையினைத் தமக்கு அருளிச் செய்த போதும் பேரின்ப மேலீட்டில் நின்றே, அருளிச் செய்தார் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

66. சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியாம் உத்தமர்க்குத்
தம்ஆய்வார்க்கு ஓர்உரையே சஞ்சீவம் - மென்மேலும்
மாற்றம் சகுனப்புள் வாக்கு மதுஉண்ட
போல்தும்பியின் பாட்டுப் போல்.

3

பொழிப்புரை: தீவிரதர பக்குவம் உடையவர்க்கு, ஒரு சொல்லும் சொல்லாது, ஞானகுரு மௌனப் பேரின்ப நோக்கம் கொண்டு பார்க்கவே, ஆன்மசுத்தி உண்டாகும்;

தீவிரபக்குவம் உடையவராய், தன்அறிவு ஒழிப்பவர்க்கு, அவ்அறிவு ஒருசிறிதளவும் பதறாது ஒழிவதற்கு, ஏதுவாக ஒரு சொல்லே சஞ்சீவி (மயக்கம் தீர்க்கும் மூலிகை) போல ஆன்மசுத்தியை உண்டாக்கும்;

மந்ததர பக்குவம் உடையவர்க்கு, விட்டு ஒலிக்கும் ஆந்தையின் ஒலிபோல், சிலசில சொற்களால் தெளிவிக்க, ஆன்மசுத்தி உண்டாகும்;

மந்த பக்குவம் உடையவர்க்கு, தேனை நிரம்ப உண்டு, மயங்கிய பெண்வண்டை, ஆண் வண்டு சூழ்ந்து நின்று, இடையறாது பாடி எழுப்புவது போல, பலவிதமான உத்திகளாலும் வேத ஆகம சாத்திரங்களாலும், இடையறாது அறிவிக்கவே, ஆன்ம சுத்தி உண்டாகும்.

வீ.சிவஞானம்

இவ்வெண்பா, ஞானகுரு உபதேசத்தால் நான்கு வகைப் பக்குவம் உடையவரும் தெளிந்து ஏற்கும் முறையை அறிவித்தது.

67. முலைமுதிர நாணம் முதிர்ந்துஅடங்கி முடிச்
கலவியிலே நக்கினதைக் காட்டல் - சலனைபயன்
ஆனாலும் தம்பனைசெய்து ஆனந்தம் ஆக்குவது
போனால்ஆம் இந்தப் பொருள்

4

அருஞ்சொற்பொருள்: நக்கினம் - நிருவாணம்.

பொழிப்புரை: ஒரு பேதைப்பெண் தனது முலை முதிரமுதிர, தனது நாணமும் மேன்மேலும் முதிர்ந்து, பிற ஆடவரோடு முன்புபோல் சிரித்துப் பேசுவது முதலியனவற்றைச் செய்யாது அடங்கி, அம்முலையினை மறைத்துத் தனது சொந்தப் புருடனுக்குப் புணர்ச்சியின்போது நிருவாணமாய்க் காட்டுவது போலும்;

ஒருவன் அறிவு முதிரமுதிர முன்போல் உலக விடயங்களில் செல்வதற்கு நாணம் முதிர்ந்து, அவ்விடயங்களில் செல்லும் அறிவை உள்முகமாக அடக்கித் திருவருளில் மறைத்து, பேரின்பத்திற்கு ஒப்படைத்து நிற்கவேண்டும்; (அந்த அறிவை அந்தப் பேரின்பத்திற்கு ஒப்படைத்து அவ்வாறு ஒப்படைத்த நிலையிலேயே நில்லாது),

அறிவில் அசைவு உண்டானாலும், விடயங்களின் பயனை அனுபவிப்பதனாலும், (அதன்பின்) அந்த விடயப் பயனை நீக்கி, அறிவில் அசைவை அடக்கி பேரின்பமயத்தை ஆக்கினாலும், அந்த பேரின்பத்தின் பயன், ஒரே தன்மையாய் இருக்காது. அவ்வாறு செய்யாது ஒழியின், இதுவும் ஒருதன்மையாய் இருக்கும்.

இவ்வெண்பா, அறிவுப்பேரின்பத்து அமுந்திய அறிவு விரிந்து, விடய இன்பத்தில் செல்லாது, ஓர்இயல்பில் நின்றார்க்கே அந்தப் பேரின்பம் மாறாது கிடைக்கும் என அறிவித்தது.

68. பஞ்ச மலமும் பசுஅனந்தமும் பதியும்
அஞ்ச தொழிலும் அவத்தைகளும் - கிஞ்சஅறிவும்
கேட்டுச் சரியாதி செய்து கிலேசம்கெடாக்
காட்சி மெழுகில்கனகம் காண்

5

பொழிப்புரை: ஆணவம், கன்மம், மாயை, திரோதாயி, மாயேயம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து தளைகளின் இலக்கணமும்; இத்தளை

களால் மறைக்கப்பட்டிருந்த பல்வேறு உயிர்களது இலக்கணமும்; இந்த உயிர், தளைகளுக்கு முதன்மையாய், ஒன்றாய், இருந்த இறையினது இலக்கணமும்; அந்த இறை செய்த ஐந்தொழில் இலக்கணமும், அந்த ஐந்தொழிலால் நடக்கும் நனவு முதலிய ஐந்து அவத்தைகளின் இலக்கணமும், இந்த ஐந்து அவத்தைகள் தோறும் சுழலுகின்ற ஆன்ம அறிவின் இலக்கணமும்; ஆகிய இவற்றைக் கேட்டு அறிந்த பின்னரும், சரியை, கிரியை, யோகங்கள் செய்தும் அத்தளையை நீக்கி, இறையை அடைந்து. பிறவித் துன்பத்தை நீக்கிக் கொள்ள முடியாதவரது அறிவு; மாற்று அறிவதற்காக தடவப்பட்ட மெழுகில் அடங்கி நிற்கும் பொன் போன்றது ஆகும்.

இவ்வெண்பா, இறை உயிர் தளைகளது உண்மையை வேத ஆகமங்களால் உணர்ந்தாலும், அவ்விறையை சொந்த அனுபவத்தால் உணராதவர்க்குப் பயனில்லை என்று அறிவித்தது.

69. வாதி வடத்தினமும் மாமருத்து வன்பினியும்
சாதித்த வீரன்மேல் தம்பலமும் - நீதுஅதுபோல்
ஞானத்தில் இன்பை நசிப்பித்து நான்அதுவாம்
ஊனத்தை யார்ஒழிவிப் போர்

6

அருஞ்சொற்பொருள்: வாதி - இரசவாதி. தம்பலம் - வெற்றிலை பாக்கு போட்டு உமிழும் எச்சில்.

பொழிப்புரை: ஐந்து உலோகங்களைப் பொன் ஆக்கினேன் என்று கூறும் இரசவாதி, வறுமை உடையவனாய் இருப்பதும்; பிறர் நோய்களை எல்லாம் போக்கினேன் என்று கூறும் பெரிய வைத்தியன், நோயாளியாய் இருப்பதும்; பகைகளை எல்லாம் வென்று சாதனை நிகழ்த்தினேன் என்று கூறும் பெரிய வீரன் மீது வெற்றிலைபாக்கு போட்டுத் துப்பிய எச்சில் இருப்பதும்; குற்றமாகும் (அதுபோல),

சொந்தஅனுபவத்தால் ஞானப்பேரின்பத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாகக் கூறப்படும் ஞானநூல்களைக் கேட்டு அறிந்த மாத்திரத்தில், அந்தப் பேரின்பத்தைப் பெறாது, அதனை (உலக) விடயம் என்னும் சேற்றால் கெடுத்து, அதில் மூழ்கிக் கிடந்தும், நான் அந்தப் பேரின்பமயம் ஆனேன் என்று கூறுவது குற்றம்; இதனை யார் வந்து நீக்கப் போகிறார்களோ?

இவ்வெண்பா, சிவப்பேரின்பத்தைப் பெறாது இருந்தும், பெற்றோம் என்று பொய்கூறல், மிகவும் பாவம் என்று அறிவித்தது.

70. மயல்அற்றார் கேட்க மகிழ்ந்துஉரைத்த வார்த்தை
 அயலுக்கு உபதேசம் ஆகும் - துயிலாத்
 தொறுவனைப்போல் நின்றுகேள் தூசுஅழுக்கு நோயும்
 அறும்உரைத்தோம் நாம்உரைப் பதை

7

அருஞ்சொற்பொருள்: தொறுவன் - இடையன். தூசு - உடை.

பொழிப்புரை: உடல் முதலிய உலகங்களை, யான் எனது என்று நினைக்கும் மயக்கம் சிறிதும் இல்லாத, மிகுந்த தகுதி உடைய சீடர் கேட்குமாறு, ஞானகுரு பேரின்ப மகிழ்ச்சி பொங்கச் சொல்லிக் கொடுக்கும் உபதேச மொழிகள்; அந்த தகுதி உடையவர்க்கு மட்டும் அல்லாது, அருகில் இருந்து கேட்பவர்க்கும் உபதேசமாய் அமையும்; (ஆதலின் அம்மொழிகளை),

நனவுநிலையிலும் நில்லாது, கனவுநிலையிலும் செல்லாது, இடைப்பட்ட தன்மையில், தூங்கியும் தூங்காத இடையனைப் போன்று, இருள்நிலை மருள்நிலைகளின் தாக்கம் இன்றி, நின்று கேட்பாயாக! அவ்வாறு கேட்பாயானால், உடையின்மீது ஏறும் அழுக்கு போல் ஏறும் ஏறுவினை (ஆகாமிய கன்மம்) ஒழியும்; இது யாம் உமக்குச் சொல்ல வேண்டிய அறிவுரை; அதனால் சொன்னோம்; (நீயும் இதனை அறிவாயாக!)

இத்திருவெண்பா, குரு உபதேசம் கூறும்போது, மாணவன் சகல கேவலங்களில் தாக்கற்று நின்று கேட்டால், மூவகை வினைகளும் அறுபடும் என்று கூறியது.

71. அண்டம்முதலாய் அநந்தம் பிறப்பின் விதம்
 கொண்டுநரராய் வினைகள் கூறுஒத்துத் - தொண்டில்
 சரியாதி செய்து தவச்சார்பினில் நிற்போர்க்கு
 அரிதான பக்குவம் நாலாம்

8

பொழிப்புரை: கருப்பை, முட்டை, விதை, வியர்வை என இந்நான்கில் தோற்றுவிக்கப்படும், எழுவகைப் பிறவிகளில் உண்டாகிய, எண்பத்து நான்கு இலட்சம் யோனி பேதங்களிலும், பலமுறை உருவெடுத்து மாறிமாறிப் பிறந்து, இறந்து, அவை நீங்கி, மனிதவடிவம் கொண்டு, அதிலும் பல பிறவிகள் எடுத்து, அதனில் சிவபுண்ணியம் செய்து, அச்சிவ புண்ணியத்தால், சிவத்தொண்டு செய்து, இச்சிவத் தொண்டிலும்

சரியை, கிரியை, யோகங்களைச் செய்து, இச்சரியை, கிரியை, யோகங்களால் இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம் நிகழ்த்தி;

உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை விட்டுநீங்கி, தவச்சார்பில் நிற்போர்க்குக் கிடைத்தற்கு அரிய மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் எனப் பக்குவம் நான்கு உள்ளன.

இவ்வெண்பா, இருவினைஒப்பு, மலபரிபாகம் உடையோருக்குப் பக்குவம் நான்கு வகையாய் இருக்கும் என்று கூறியது.

72. மேலை சுகம்வெறுத்து மேலொடுகிழ் அற்றுவெறும்
சாலப்பொய்யாய் உடலார் தானார்தன் - மூலம்ஆர்
என்றுதெரி விப்பாரை எய்துவோம்என்று இரண்டாய்
ஒன்றுபடத் தேட்டம் உதிக்கும்

9

பொழிப்புரை: இதுவரை நுகர்ந்து வந்த மகளிர் இன்பம் முதலிய வற்றை வெறுத்து, இனிமேல் அடைய உள்ள பதவிமுத்திகளிலும் நிலஉலக இன்பத்திலும் விருப்பம் அற்று; அவை எல்லாம் வெறும் பொய்என்று கண்டு, இந்த உடல் என்பது யாது? இதனுள் இருந்த நான் யார்? எனக்கு முதலாய் விளங்கும் இறை யாது? என்று ஆராய்ந்து; (இவை எம்மால் அறிய முடியாது ஆதலின்),

இவற்றை அறிவிக்கும் ஞானகுருவை அடைவோம் என்று நினைத்து, தான் என்றும், சிவம் என்றும், இரண்டாய்ப் பகுத்து அறிவதாய், பின்னர் அச்சிவத்தோடு ஒன்றாகுமாறு, பகுத்து அறிந்து ஒன்றாக்கும் அந்த ஞானகுரு, எங்கு இருக்கிறார்? என்று தேடும் தேடல் பிறக்கும்.

இவ்வெண்பா, பக்குவம் உடைய சீடனுக்கு ஞானகுருவைத் தேடும் தேடல் பிறக்கும் விதம் குறித்துக் கூறியது.

73. வேர்க்கும் கண்ணீர்ததும்பும் சும்பிக்கும் மெய்ந்நடுங்கும்
வார்த்தை நழுவும் மனம்பதறும் - கார்க்கதமாய்க்
காந்தும் உரோமாஞ்சலி ஆகும் காதலித்தார்க்கு
ஏய்ந்தகுணம் காண்இவை எட்டும்

10

பொழிப்புரை: ஞானகுருவை விரும்பித் தேடுவோர்க்குப் பொருந்தும் குணங்களாவன எட்டு; அவை வருமாறு:

வீ.சிவநாணம்

1. உடலில் வேர்வை அரும்புதல்.
2. கண்களில் இன்பநீர் பெருகுதல்.
3. உள்ளம் நடுங்குதல்.
4. உடல் நடுங்குதல்.
5. வார்த்தை குழறுதல்.
6. குருவை எப்பொழுது அடைவோம் என்று மனம் விரைந்து தேடுதல்.
7. மேகம் போல் உள்ளே குமுறி, உள்ளமெல்லாம் வெதும்புதல்.
8. உடலில் மயிர் குத்திட்டு நின்றல்.

இவ்வெண்பாவால், ஞானகுருவைத் தேடும்போது பிறக்கும் குணம் கூறப்பட்டது.

74. அரைநோட்டம் சிந்தை பெருமூச்சு அறியாச்
சுரம்ஊட்டம் எல்லாம் துறத்தல் - உரைதோற்றா
மானம் மவுனம் விகளம் மறவைசாவு
ஆனஇவை பத்தும் அவத்தை

11

பொழிப்புரை: தகுதியுள்ள சீடர்களுக்குத் தோன்றும் அவத்தைகள் பத்து; அவையாவன: மனம் புறமுகமாய்ச் (உலக முகமாய்ச்) செல்லாது, அகமுகமாய் நின்றிலின்,

1. குறைவான நோக்கம் (முழுக்கவனம் இன்மை).
2. எப்பொழுது ஞானகுருவை அடைவோம்? என்னும் எண்ணம்.
3. அவரை நினைக்கும் தோறும் பெருமூச்சு விடுதல்.
4. இந்நினைவு மேலிடுவதால் பிறரால் அறியப்படாத சுரம் தோன்றுதல்.
5. இதனால் உணவு, உறக்கம் முதலியவற்றைத் துறத்தல்.
6. இதனைப் பிறருக்கு என்னஎன்று எடுத்துரைப்பது என அடங்கி நிற்கும் மானம்.
7. இம்மானத்தால் ஒருவரோடும் ஒன்றும் சொல்லாது இருக்கும் மௌனம்.

8. இப்படிச் செய்யும் ஆராய்ச்சி மேலிடுவதால் பித்தம் ஏறுதல்.
9. இந்த அவத்தைகளைப் படும் காலத்தும் ஞானகுரு எதிர்ப்பட வில்லை ஆயின், மயக்கம் அடைதல்.
10. இறந்து போதல்.

இவ்வெண்பா, ஞானகுரு எதிர்ப்படாதபோது, அவர்களுக்கு இப்படி அவத்தைகள் தோன்றும் என்று அறிவிக்கிறது.

75. தேட்டம் திரண்ட திருமேனி உள்புறம்பாய்க்
காட்டும் அளவே கரைபுரண்டு - கேட்ட
அதிபக்குவத் தார்க்கு அகம்புறம் என்றுஆறு
விதிவைத்த தீக்கையாம் என்

12

பொழிப்புரை: தமது உயிருள் (உயிருக்கு உயிராய்) இருந்தும், தம்மால் தேடப்படும் பேரின்பம், தானே திரண்டு வந்தது போல, வந்த ஞான குரு தமது திருமேனியைக் கண்ணாரக் காணும்படி காட்டிய மாத்திரத்தில்;

அன்பு என்னும் ஆறானது கரைபுரண்டு எழுந்து உந்த, அந்தக் குருவைப் பலமுறை வலமாக வந்து, எட்டு உறுப்புகள் தரையில் படுமாறு விழுந்து வணக்கம் செய்து, பின் எழுந்து, கைகூப்பி நின்று, பேரின்பக் கண்ணீர் மல்க, பலவிதமாகப் புகழ்ந்து பேசி, எமது சுவாமிகளே! அடியேனுக்கு இந்த உடல் எவ்வாறு வந்தது? இவ்வுடலில் உள்ள யாம் யார்? எமக்கு மூலமாய் விளங்கும் மெய்ப்பொருள் யாது? என்று கேட்ட, மிகுந்த தகுதி உடைய சீடனுக்கு, வேத ஆகமங்களில் விதித்துள்ளபடி அவர் செய்யும் தீட்சை, அகத்தீட்சை மூன்று புறத்தீட்சை மூன்று, என ஆறுவகையாய் இருக்கும் என அறிவாயாக!

இவ்வெண்பாவால், ஞானகுரு தமக்கு எதிரில் எழுந்தருளிய போது, பக்குவர் வணங்கி வினாவும் முறையும், இவர்க்கு அவர் செய்விக்கும் தீட்சை இவை என்பதும் அறிவிக்கப்பட்டது.

76. பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் மலமாயை
கருமத்தை எல்லாம் கழற்றிச் - சரியாதி
வாதனையாம் போத மயக்கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்

13

பொழிப்புரை: பறவை தனது முட்டையைச் சிறகால் தீண்டி (பரிசித்து), குஞ்சுபொரிப்பது போல, குரு மாணவனைக் கையாலும் திருவடியாலும் தீண்டியும்; கரையில் இருந்த முட்டையை ஆமை நினைத்துக் குஞ்சு பொரிப்பது போல, அவனைத் தனது அருள் உருவமாய்ப் பாவனை செய்தும்; மீன் தனது கண்ணால் சினைையைப் பார்த்து குஞ்சு பொரிப்பது போல, அவனை அருள்நோக்கம் கொண்டு பார்த்தும்; ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை எல்லாம் நீக்கி;

சரியை, கிரியை, யோகங்களைச் செய்யும் வாசனை ஆகிய, தன்அறிவு மயக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு, ஏதுவாகிய உபதேச மொழிகளைத் திருவாக்கால் போதித்து நீக்க; அவை நீங்கும்.

இவ்வெண்பா, ஞானகுரு மாணவனுக்குத் தீட்சையால் தளை மூன்றையும், தன்அறிவையும் நீக்கும் முறைமை குறித்து விளக்குகிறது.

77. காலமறை தேசமறை கல்மறைபோல் காண்பாரும்
பால்உணும்புள் இப்பி மீன்பக்கதீக் - காலும்
இரும்பில்நீர் மின்னலிலே ஏற்றபணம் பார்ப்பார்
தரும்பொருளைக் கொள்ளுவார் தாம்

14

பொழிப்புரை: முன்னொரு காலத்தில் ஒருபொருளை அறியாது இருந்து, பின்னொரு காலத்தில் அதனை அறிந்து கொள்ளும் காலமறை போலவும்; ஒரு தேசத்தில் அறியாது இருந்த பொருளை, ஒரு தேசத்தில் அறிந்துகொள்ளும் தேச மறை போலவும்; முன் மாணிக்கக்கல் என்று அறியாது இருந்து, பின் அதன் மதிப்பு அறிந்தாரோடு பழகி, அறிந்து கொள்ளும் கல்மறை போலவும்; குரு உபதேசித்து அருளிய பொருளை அப்போது அறியாது, பின்னர் அறிவாரும் இருக்கின்றனர்; (அது அன்றியும்),

பாலை மட்டும் பிரித்து உண்ணும் அன்னப் பறவை போல வேண்டியதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வாரும்; சிப்பி மழைத் துளியை உள்வாங்கி முத்தாக்குவது போல, உள்வாங்கிய கருத்தைப் பின்னர் பயன்படுமாறு செய்வாரும்; மீன் உண்ணும் கொக்கு போல் காலம் வரும்வரை காத்திருந்து பயன்பெறுவாரும்; உலையில் காய்ந்த இரும்பில் பட்ட நீர் போல அப்படியே உள்வாங்கிக் கொள்வாரும்; மின்னல் ஒளியில் கண்ணில் பட்ட பணத்தைக் கண்டெடுத்தது போலப் பயனடைவாரும் என, குரு அருளிச் செய்த பொருளை (கருத்தை) ஏற்றுக் கொள்ளும் தகுதி உடையவரும் இருக்கின்றனர்.

இவ்வெண்பாவால், குரு உபதேசித்த பொருள்களை மாணவர் இவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்வர் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

78. பதிஇறக்கக் கேட்டுஇறந்த பத்தினிபோல் பால்போல்
அதிமோகி தீப்புக்ல்போல் அன்பாம் - விதவையர் போல்
கன்னன் கடையில் கொடைபோலக் காணலாம்
தன்னை இழவாது இழத்தல் தான்

15

அருஞ்சொற்பொருள்: கன்னன் - கர்ணன். கடையில் கொடை - உடலை விட்டு உயிர் பிரியும் கடைசி நேரத்தில் கொடுத்த கொடை. கடைகால் - பால் கறக்கப் பயன்படும் மூங்கில் குழாய்.

பொழிப்புரை: கணவன் இறந்துவிட்டான் என்று பிறர் கூறக்கேட்டு அக்கணமே இறந்த பதிவிரதை போலும்; மூங்கில் குழாய் கவிழ சிந்திய பால் போலும்; கணவன்மீது கொண்ட மிகுவிருப்பத்தால் உடன்கட்டை ஏறல் போலும்; கணவன் இறந்த பிறகும் அவன்மீது வைத்த அன்பு குறையாது வாழ்ந்த விதவை போலும்; மறுமை குறித்து ஈட்டிய புண்ணியம் அனைத்தையும் அந்தணனுக்குக் கர்ணன் இறக்கும் தறுவாயில் கொடுத்த கொடை போலும்; குரு உபதேசித்த சொற்களை உள்வாங்கிய தகுதி உடைய சீடன், தான் ஒழியாது, தன்அறிவை ஒழிக்கும் முறை இதுவாகும்.

இவ்வெண்பா, குரு உபதேசித்த பொருளை உள்வாங்கிய மாணவன், தன்அறிவை ஒழிக்கும் முறை இவ்வாறு என்று அறிவித்தது.

79. மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்ஓட வைப்பான்போல்
தேற்றிச் சிவாகமத்தால் செப்புகினும் - ஏற்ற
பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம் பலவும்
ஒருபாகம் அன்று என்று உணர்

16

பொழிப்புரை: பல வகையாய்த் தோன்றும் மாற்றுப் பொன்களைப் பத்துமாற்று ஆக்கும் பொருட்டு புடம்போடும் ஒருவனைப் போல, மந்தம், மந்த தரம், தீவிரம், தீவிர தரம் என நாலுவகைப் பக்குவர்க்கும் ஓர்படித்தாய், சிவஆகமத்தால் தெளிவுபடுத்திக் கூறினாலும்;

மாற்று உயர்வாய் இருந்த பொன்னும், மாற்றுக் குறைவாய் இருந்த பொன்னும், ஒரே தன்மையாய் பழுப்பு ஆவதில்லை; அது போல உயர்ந்த தகுதி உடையவனுக்கு முன்னர் ஞானம் ஏறுமே அன்றி, எல்லார்க்கும் ஒரே முறையாய் ஞானம் ஏறாது, என்று அறிவாயாக!

இவ்வெண்பாவால், குரு உபதேசிக்கும் மொழி ஒரேவகை உடையது; என்றாலும் பக்குவத்தில் காணப்படும் உயர்வு தாழ்வுக்கு ஏற்பவே, ஞானம் ஏறுமே அன்றி, ஒரே தன்மையாய் ஏறாது; எனக் கூறப்பட்டது.

80. கல்லை உருஆக்கும் கழற்றியிலே இல்வாழ்க்கை
சில்லம் நீர்போலத் தெளிந்துவரும் - தொல்உலகம்
கான்ற சோறாகும் கதலித்தண்டைக் கனலில்
ஊன்றல்போல் ஞானம் உதிக்கும்

17

அருஞ்சொற்பொருள்: சில்லம் நீர் - தேறிட்ட நீர், தேற்றாங்கொட்டையால் தெளிவிக்கப்பட்ட நீர்.

பொழிப்புரை: கல்லினை ஒரு பாவையாக உருவாக்கும் முறை போல, அருள்வடிவம் ஆக்கும் பொருட்டு மந்த பக்குவர்க்கு உபதேச மொழிகளால் தளைகளை விடுவிக்கும் போது, தேற்றாங்கொட்டை கொண்டு தெளிவிக்கப்பட்ட நீர்போல், அவருக்கு இல்வாழ்க்கை என்பது யாது? யாம் யார்? என்று தெளிவு பிறந்து வரும்.

அப்பொழுது பழையதாக வரும் இவ்வுலகம், கக்கினசோறு போல அருவருப்பாய்த் தோன்றும்; வாழைத் தண்டை அக்கினியில் சுடுதல் போல் அவர்க்கு ஞானம் மிக மெல்லவே தோன்றும்.

81. இரும்பை வடிவுஆக்கும் இயல்பினர்க்குப் பச்சை
மரம்சுடுமா போல்ஞானம் வாய்க்கும் - இருந்தஇடம்
நீர்த்தாமரை இலைபோல் நீங்கும் உலகம்எலாம்
பேய்த்தேர்போல் தோன்றும் பிரிந்து

18

பொழிப்புரை: இரும்பினை ஒரு பாவையாக உருவாக்கும் முறை போல், தளைகளை நீக்கி, அருள்வடிவு ஆக்கப்பட்ட மந்த தர பக்குவர்க்கு பச்சை மரத்தை நெருப்பால் சுடுவது போல ஞானம் மெல்லவே கைகூடும்;

இவர், தாம் இருந்த இல்வாழ்க்கையில் தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல, உடன் இருந்தும் ஒட்டாது இருப்பார்; உலகம் அவர்க்கு அந்நியப்பட்டு கானல்நீர் போல் தோன்றும்.

82. மரப்பாவைபோல் உடம்பின் வாதனையை மாற்றிக்
கரித்திக் கவர்வதுவாம் காமித்து - இருந்த
மனைப்பொதுவின் மண்டபமாம் வானோர்கள் வாழ்வும்
கனவுஎனவே தோன்றிடும் காண்

19

பொழிப்புரை: மரத்தினை ஒரு பாவையாக உருவாக்கும் முறை போல, அருள்வடிவு ஆக்குதற் பொருட்டுத் தீவிர பக்குவர்க்கு உடம்பின் வாதனையாய் விளங்கும் அறிவுப் பொறி, தொழிற்பொறி, அகக்கருவிகள் முதலியவற்றை நீக்கி, ஞானத்தை உணர்த்த, கரியில் தீ மூட்டல் போல் ஞானம் ஓரளவு விரைந்து உண்டாகும்.

தான் விரும்பி இருந்த இல்வாழ்க்கை பலவிதமான பேரும் கூடிஇருக்கும் பொதுமண்டபம் போல் ஆகும்; கேள்வி ஞானத்தால் அறியப்பட்ட இந்திரன் முதலிய தேவர்களது செல்வமும் கனவு போல் பொய்யாய்த் தோன்றும்.

83. வெண்ணெய்உறு பாவையர்க்கு ஞானம் விளக்கின்மேல்
அண்ணின்மயிர் பஞ்சஆகும் ஆசைஇலை - கண்ணீர்
ஒழுகும் பொழுதுஅறியாது உள்உருகி விம்மி
அழுது சிரிப்பார்புளக மாம்

20

பொழிப்புரை: வெண்ணெயை ஒரு பாவையாக உருவாக்கும் முறை போல, அருள்வடிவு ஆக்கப்பட்ட தீவிரதர பக்குவர்க்கு, விளக்கின் தீக்கொழுந்தின் அருகில் பிடித்த மயிர் போலும், பஞ்சு போலும், தளைநீங்கி வெகுவிரைவில் ஞானம் உண்டாகும் அவர்க்கு ஒன்றின் மீதும் ஆசை இல்லை;

பேரின்பக் கண்ணீர் பெருகி ஓடும்போது, தாம்அறியாது, உள்ளம்எல்லாம் நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந்து, விம்மிவிம்மி, அழுது சிரிப்பார்; அவர்க்கு உடம்பு முழுவதும் உரோமம் சிலிர்க்கும்.

மேற்கூறிய நான்கு வெண்பாக்களாலும் மந்தம் முதலிய நான்கு பக்குவம் உடையோரை ஞானகுரு பக்குவப்படுத்தி, அவர்க்கு ஞானம் ஏற்றும் முறைமை இப்படிப்பட்டது என்று கூறப்பட்டது.

84. புளிசேர் பழம்ஆனால்போல் புறம்போடு உள்ளின்
முளைதானும் வேறாய் முளைபோய்த் - துளைமாண்ட
ஊசிக்குப் பாசம் ஒழிந்ததுபோல் ஒப்பாருக்கு
ஆசைக்கேடு ஆனந்தம் ஆம்

21

வீ.சிவஞானம்

பொழிப்புரை: முன்னர்ப் பிஞ்சாய் இருந்தபோது ஓடும் சதையும் பிரிபடாது ஒன்றாய் இருந்த புளி, அந்த ஓடும் சதையும் பிரிபடும் பழம் ஆனது போல; முன்னர் அறிவு முதிராமையால் பிரிபடாது இருந்த மூன்று தளைகளும், இப்பொழுது அந்த அறிவு முதிர்ந்த மையால், மாயை கன்மம் ஆகியவை புறத்து ஓடாகவும், உயிருடன் கூடி இருந்த ஆணவம் சதையாய்த் தனித்தும், இவற்றால் ஏறுவதாகிய ஏறுவினை (ஆகாமிய கன்மம்) என்னும் முளையும் போகும்;

காதில்லாத ஊசிக்கு நூல் இல்லாதவாறு போல, தன்அறிவோடு எல்லாத் தளைகளையும் இவ்வாறு ஒழித்தவர்க்கு, தன் அறிவால் தோற்றுவிக்கும் ஆசை ஒழிவே, சிவப்பேரின்பம் ஆகும்.

இவ்வெண்பா, பக்குவம் உடையவர்க்கு ஞானம் போதிக்கத் தளை நீங்கி, பேரின்பப்பேறு உண்டாகுமே அன்றி, ஏனையோர்க்கு உண்டாகாது என்று கூறியது.

85. அருணன் உதயம்போல் தாம்வீழ்வார் ஆசை
பெருகுவபோல் கப்பல் பிழைத்துக் கரைகாணு
மாபோல் சிறையும் அரும்பினியும் நீங்கிஇடு
மாபோல் அதிசயம் போலாம்

22

பொழிப்புரை: மழைஇருட்டில் வழிதெரியாது தடுமாறியவர்க்குச் சூரியன் உதயமானது போலும், தம்மால் விரும்பப்பட்ட பெண்ணின் மீது கொண்ட ஆசையானது உள்ளமும் மறையுமாறு மேலும்மேலும் வளர்வது போலும், திசை தெரியாது சென்ற கப்பல் தப்பித்துக் கரை சேர்ந்தது போலும், விட்டு நீங்குதல் இல்லாது சிறையில் இருந்தவர்க்கு விடுதலை கிடைத்தது போலும், தீராத நோயுடையவரின் நோய் நீங்கியது போலும், ஒரு காலத்திலும் கண்டுஅறியாத ஓர் அதிசயத்தைக் கண்டது போலும், திருவருள் ஞானம் பெற்றோர்க்கு அது அதிசயமாய்த் தோன்றும்.

இவ்வெண்பாவால், பக்குவர்க்குத் தளை நீங்கி ஞானம் உதித்தபோது, தோன்றும் அதிசயகுணம் இவை என அறிவிக்கப்பட்டது.

86. உடல்பொறிகள் உட்கரணத் தோடுகுணம் வாயு
விடவிடவே நாதாந்த வீடும் - நிலையாய்த்
தன்ஒழிவும் பேரின்ப சாகரமும் சந்துஅழிவார்
என்னபடார் கண்டுஅறி யாரே

23

பொழிப்புரை: உடல், பொறிகள், அகக்கருவிகள், முக்குணங்கள், பிராணவாயு ஆகிய இந்த ஐந்தையும், ஒன்று ஒன்றாய் அறிந்து, நீங்க நீங்கவே, வரும் நாத தத்துவத்தின் முடிவாகிய விடுதலையையும்;

அவ்விடுதலைக்கும் இன்பமுடிவுக்கும் நடுநிலையாய்த் தோன்றும் தன்காட்சி, திருவருள் காட்சி, பரை காட்சி, பரையோகம், பரையோகநீக்கம், தன்அறிவு ஒழிவு, பேரின்பக் கடலை அனுபவமாகக் காணுதல், அதன்மேல் சிவத்தோடு இரண்டற்று இருக்கின்றோம் என்று வியப்பு ஆகிய இவற்றை அடைந்தார்; (முன் எந்தக் காலத்திலும் அவற்றைக் கண்டு அறியாதவர்.)

இவ்வெண்பா, இதற்கு முன்பு அவர்க்குத் தோன்றாத குணங்கள், இப்பொழுது தோன்றும், என்று அறிவித்தது.

87. அறிவும் அறிவானும் அறியா மலையும்

அறியின் தடைஏது அவர்க்குப் - பிறிவரோ

ஆகாயம் குறைகொளில் அஞ்சி அடுக்களைக்குள்

போகாது போலாம் பொருள்

24

அருஞ்சொற்பொருள்: அறியாமலையும் - அறியாமை ஆகிய தளையையும்.

பொழிப்புரை: உயிருக்கு உயிராய், உள்ளும் புறம்புமாய் ஓர்அணு அளவுகூட உயிரை விட்டு நீங்காது இருந்து அறிவிக்கும் அறிவாகிய இறையையும்; தன்உரிமையால் எதனையும் அறியாது, இவ்விறை அறிவிக்க அறிவதாகிய உயிரையும்; இவ்வாறு அறியும் உயிருக்குத் தன்னையும் தனக்கு அறிவிக்கும் இறையையும் அறியாதபடி மறைத்து நின்ற அறியாமை ஆகிய தளையையும்; அந்த இறையின் துணையோடு உள்ளது உள்ளதுபடி அறிந்து கொண்டால், அவர்க்கு முன்புபோல தடை எவ்வாறு உண்டாகும்? அதுவும் அன்றி, அவ்விறையை ஒருகண நேரமேனும் பிரிவாரோ? (ஆனால் அவ்விறையை அவர் பிரியாது, அவர்மீது நாட்டம் கொண்டு நிற்பாரோ எனின்),

எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இடம் கொடுத்து இருந்த ஆகாயம், தானே அந்தப் பொருள்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் என்றால், அதற்குப் பயந்து வீட்டிலுள்ள சமையலறையில் புகுந்து, ஒளிந்து கொள்ளக் கூடாது; (ஏன்எனில் சமையலறையும் அந்த ஆகாயத்தில்

தானே உள்ளது) அதுபோல, அந்த ஆகாயம் முதலிய எல்லாப் பொருள் களுக்கும் ஆதாரமாக விளங்கும் மெய்ப்பொருளை (இறையை) அறிந்தவர்களுக்கு, இடம் வேறு இல்லாமையால்; அவரை அது விழுங்கிக் கொள்ளும் என்பதாம்.

88. பொய்போல மெய்யும் அறியப் பெறாப்போக
சையோகர்க்கு ஒன்றோடும் சார்புஇல்லை - துய்ய
விழிக்குள் உதித்த விரிகதிர்போல் தம்மை
அழித்துவே ஆச்சரியம் ஆம்

25

அருஞ்சொற்பொருள்: போக சையோகர் - பேரின்பத்தோடு கூடிக் கலந்தோர்.

பொழிப்புரை: முன்பு பொய்யாகிய உடலோடு கூடி இருந்தபோது, அவ்வுடல் என்றும், தாம் என்றும், வேறுபிரித்து அறியாது, அந்த உடல்மயமாய் இருந்தது போல்; இப்பொழுது மெய்ப்பொருளையும் தம்மையும் வேறு பிரித்து அறியாது, அம் மெய்ப்பொருள் மயமாய், அதுதரும் பேரின்பத்தோடு கூடிக் கலந்து இருந்தவர்க்கு, வேறு ஒரு பொருளோடும் தொடர்பு இல்லை. (அது எவ்வாறு எனில்),

எல்லாப் பொருள்களையும் எதிர்கொண்டு அறியும் குற்றமற்ற கண்ணின் உள்ளே, முன்பு போல எதிர்கொண்டு காணமுடியாது தோன்றிய சூரியன் போல (புறத்தே தோன்ற வேண்டிய சூரியன் கண்ணுக்குள் தோன்றினால் அதனை, அந்தக் கண் எவ்வாறு காணும்? காணமுடியாதல்லவா? அதுபோல) காண்பான், காட்சி, காணப்படுபொருள் என்னும் மூன்றையும் எதிர் கொண்டு அறிந்த ஆன்மஅறிவை, அவ்வாறு எதிர்கொண்டு அறிய முடியாதபடி, இதனுள் சிவசூரியன் தோன்றி, அந்த அறிவை அழித்துத் தானாய் இருந்தது; இதுவே மிகவும் அதிசயமாகும்.

89. தன்னை இழப்பார்க்கு என்ன சார்வுஊழி சங்காரம்
என்னில் ஒளித்துஎங்கே இருக்கலாம் - முன்னே
புலிபார்க்கப் போனகதை போல்இமையா நாட்டம்
சலியாமல் மூடும் தனை

26

பொழிப்புரை: தன்அறிவு ஒழிப்பவர்க்கு, வேறு தொடர்புகள் என்ன இருக்கும்? முப்பத்தாறு தத்துவம் என்பதும், அவற்றின் முடிவில்

நின்ற தாம் என்பதும், தமக்கு அறிவித்த அருள் என்பதும், இதனைக் கடந்த பேரின்பம் என்பதும், இன்றிப் பேரின்பமிகுதியில் நிளைத்திருத்தலின், அவருக்கு இதுவே அழிப்புக் காலம் (சங்கார காலம்) என்று உண்மை ஞானிகள் கூறுவர் எனில், அவர்க்கு ஒளிந்து இருக்கும் இடம் ஏது? (ஆனால் சிவத்தை அருளால் அறிந்து அடைய வேண்டும் என்பது என்ன என்றால்),

முன்பு புலியைப் பார்க்கச் சென்ற ஓர் ஆண்மகன், அது இருந்த குகை எதிர்ப்படும் தறுவாயில், அவன் உடல் நடுங்க, புலி பிடித்துக் கொண்டது என்று கூறுவது போல; சிவத்தை அறியவேண்டும் என்று முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து சென்று அருளின் முன்னிலையில் நிற்கும் சமயம், இவனை இமைக்காத கண் உடைய அந்த சிவம் தானே, இவனது அறிவுத்துடிப்பு அறும்படி மூடிக் கொண்டது.

மேற்கூறிய மூன்று வெண்பாக்கள், தன்னறிவு இழந்த ஞானிகள், சிவமயமாய் இருப்பாரே அன்றி, அவரை மீண்டும் தளை மயக்காது என்று கூறியது.

90. அறிந்துஅதுவாய் நின்ற அறியாமை கண்டு
மறந்துஅறியார் வாழாது வாழ்ந்த - வெறும்பாழ்
விளைந்தசுகம் சொல்லில் வெளியைப் படியால்
அளந்துஅறியுமா போல ஆம்

27

பொழிப்புரை: முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து, அவற்றின் முடிவில் நின்ற தம்மை அருளால் அறிந்து, அவ்வருள் காட்சி, பரைக்காட்சி, பேரின்பப்பேறு ஆகிய இவற்றையும் கடந்து, சிவமயமாய் நிற்கும்போதும்; முன்பு விடுபட்டு நின்ற தத்துவங்களை மீண்டும் காண்பதும், அதனால் அச்சிவத்தை மறத்தலும், பின்னும் அந்தத் தத்துவங்களிலிருந்து விடுபடுதலும், மீண்டும் சிவத்தைக் காணுதலும் என்னும் இவைகள் நிகழாது; முன்னே சிவமாய் நின்றவர் அவ்வாறே நிற்க; அவர்க்கு இந்த உலகம் சிறிதளவும் தோன்றாது; அச்சிவத்தோடும் வாழாது வாழ்வார். அவர் ஒரு பொருளோடும் தொடர்பு இன்றி, வெட்டவெளியாகிய சூனியத்தில் பேரின்பம் பெறுவர்; அப்பேரின்பத்தை இவ்வாறு இருந்தது என சொல்லலாம் எனின், அது ஆகாயத்தைப் படியால் அளக்க நினைப்பது போல முடியாத ஒன்றாகும்.

இவ்வெண்பா, ஞானிகள், தாம்பெற்ற இன்பத்தை இவ்வாறு இருந்தது என்று கூற முடியாதவராய் இருப்பர் என்றது.

91. அறிவுக்கு அறிவுஎன்னும் ஆகமங்கள் சுத்த
அறிவுஎன்னும் வேதத்தின் அந்தம் - பிறியா
நிலைக்குச் சரிஆகும் நீஎன்றால் நான்என்று
அலைக்கும் அரிப்பிரம் மரை

28

பொழிப்புரை: நிலைத்த பேரறிவுப் பேரின்ப சிவத்தை, உயிராகிய அறிவுக்கு, அறிவிக்கும்அறிவு என்று ஆகம முடிவுகள் கூறும்; அறியும்அறிவும், அறிவிக்கும் அறிவும், அந்த சுத்த அறிவுதானே என்று வேதமுடிவுகள் கூறும்; தன்அறிவு கெட்டுச் சிவத்தைப் பிரியாது இருந்த நிலைக்கும், சீவத்தன்மை நீங்கி பிரமத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும்; அந்த ஆகம வேதங்கள் கூறிய முடிவுகள் சரியே ஆகும்.

அந்த நிலையில் நில்லாது, நூலறிவு கொண்டு, 'நீஅது' என்றால், 'அதுநான்' என்று ஆகி, அது, திருமால், நான்முகன் முதலியவர்களையும் பரஞானம் அடைய விடாது அலைக்கழிக்கும். (நீ அது என்பது ஆகமம்; அது நான் என்பது வேதம்).

இவ்வெண்பா, பரஞானத்தால் சிவத்தைக் கூடிப் பிரியாது இருந்தோர்க்கு வேதஆகமங்கள் கூறும் ஞானம் இரண்டுமே சரி என்பதும், அபரஞானிகளுக்கு அது சரிஅன்று என்பதும், அறிவித்தது.

சத்திநிபாதத்து உத்தமர்ஒழிவு முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

மூன்றாம் அதிகாரம்

யோகக்கழற்றி

யோகத்தை விடுவிக்கச் செய்தமையால், இவ்வதிகாரத்துக்கு யோகக் கழற்றி என்பது பெயராயிற்று.

சரியை முதலியவற்றில் நின்ற சிலர், அக்குறை முடிக்க, ஞானத்திற்கு வருவர்; அவர்களது தன்அறிவை ஒழித்து, ஞானம் பிறக்கும் பொருட்டு, தன்அறிவு கொண்டு செய்யும் சரியை முதலிய வற்றைப் போதனை மூலம் நீக்க வேண்டும். ஆதலால் சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவின்பின் இது வைக்கப்பட்டது.

இருப்பினும் சரியை, கிரியை, யோகம் என்ற வரிசையில் அமைக்காது யோகம், கிரியை, சரியை என அமைத்துக் கொண்டது ஏன்னில், யோகம் ஞானத்திற்கு அருகில் இருப்பதாலும், யோகத்தில் நிற்கும் தகுதி உடையவன், ஏனையோரை விட அதிக தகுதி உடையவன் ஆகலினாலும், என்க.

92. சரியை கிரியைகளைச் சற்றாக்கிச் சாகாக்

கரும் யோகத்தைக் கழற்ற - அரிதுஅவர்க்குத்

தோன்றியது பொய்யாகக் காண்கையிலே தோன்றாத

ஊன்றிய போதம் கழலுமோ

1

பொழிப்புரை: சரியை, கிரியை முதலியவற்றைச் செய்வது அற்பம் என்று நினைத்து, உடல் கெடாது இருக்கச் செய்யும் யோகிகளது, கிரியா யோகத்தை எவராலும் நீக்க முடியாது;

அந்தக் கிரியா யோகிகள், ஆறு ஆதாரங்களிலும்; ஓர் ஆதாரத்தில் ஒரு மூர்த்தியைத் தியானித்து, அதனை விட்டு மற்றொரு ஆதாரத்தில் மற்றும் ஒரு மூர்த்தியைத் தியானிக்கும் போது, முன்னர் தியானித்தது பொய்ப்பொருளாய்ப் போக, இதனை அனுபவத்தால் கண்ட

பிறகும், அதனை உணராது, மெய்ப் பொருளாய்ப் பிடித்து நிற்கும் அறிவு, அவரை விட்டு எவ்வாறு விலகும்?

இத்திருவெண்பா, அறிவு எந்த ஒன்றைப் பற்றினாலும் அதனை விடாது என்றும், அவற்றைப் பிறரால் விடுவிக்க முடியாது என்றும் கூறியது.

93. அட்டமா சித்திகளும் அத்துவா மூர்த்திகளும்
கிட்டில்அதற்கு அங்கங்கே கீழ்மேலாய் - விட்டு
வரும்போதும் துக்கமாய் வந்துவந்து மாய்ந்து
பெரும்பாவம் செய்யப் பெறும்

2

பொழிப்புரை: அந்தக் கிரியாயோகத்தால், அணிமா முதலிய எட்டு பெரிய சித்திகளும் தமக்குக் கிடைக்கும் ஆயினும், விநாயகன் முதலிய ஆறு அத்துவா (வழி) மூர்த்திகளும், ஆறு ஆதாரங்களில் குற்றமற தியானிக்கக் கிடைத்தாலும்;

அந்தச் சித்திகளால் எடுக்கும் உருவங்களுக்குள், ஓர் உருவத்துக்கு மற்றோர் உருவம் தாழ்ந்தும் உயர்ந்தும் தோன்ற, அவ்வுருவங்களை ஆங்காங்கே விட்டு நீங்கும்போது வருத்தமாய்; மூர்த்தங்களை ஆறு ஆதாரங்களிலும், வெவ்வேறாய் அங்கங்கே கீழும் மேலுமாய் தியானம் செய்து விட்டு, விடுபட்டு வரும்போதும் வருத்தமாய்; அவ்வுருவம் எடுக்கும்போதும், அதனை விடுக்கும் போதும், அம்மூர்த்திகளை தியானிக்கும் போதும், விடுக்கும் போதும், பிறந்துபிறந்து, இறந்து இறந்து ஆகிய இவற்றால் மிகுந்த பாவங்கள் செய்யப்படும்.

94. அறிவுஅடங்கா வாயுஅடங்க அசைவு அற்று
தறிஇருந்தால் போலச் சமாதி - பெருகில்
நடந்த குருட்டுணமன் நஞ்சுஅருந்திப் பாழ்ணர்க்
கிடந்தகுழிப் புக்கஅதினும் கேடு

3

பொழிப்புரை: தமது அறிவால், அதன் விருப்பப்படி சென்று அடங்காத பிராணவாயுவைத் தமது விருப்பத்துக்கு இணங்க, இரேசகம், பூரகம், கும்பகம் ஆகிய இவற்றால் உள் அடங்கச் செய்து, தாமும் அதனோடு அசைவற்றுத், தூண் இருந்தது போல சமாதி கூடுவர் ஆயின்; (இச்சமாதி),

ஓர் ஊரைவிட்டு, மற்றோர் ஊருக்குக் குடி புகும் பொருட்டு, நடந்து செல்லும் பிறவிக் குருடனும் ஊமையும் ஆகிய ஒருவன், நஞ்சினை அருந்தி, குடிபுகுந்த ஊரில் பாழுங்கிணற்றில், எடுப்பார் இன்றி, வீழ்ந்து கிடந்த அதனினும், கேடு உடையதாம்.

மேற்கூறிய இரண்டு திருவெண்பாக்களால் கிரியா யோகம் செய்வது துன்பம் என்பதும், அவ்வாறு துன்பப்பட்டு செய்தாலும் ஆன்மாவிற்கு இலாபம் இல்லை என்பதும் அறிவிக்கப்பட்டது.

95. கவிப்பயனும் ஆதனமும் கண்சிமிட்டா நோக்கும்
தவப்பகடி ஆட்டம்காண் சார்வைத் - தவிர்க்கின்
மறந்துஅறியல் ஆகா மலட்டுஅறிவு ஆய்வான்போல்
நிறைந்து துளும்பாமல் நில்

4

அருஞ்சொற்பொருள்: தவப்பகடி ஆட்டம்- தவசி போல் வேடம் கட்டி ஆடும் ஆட்டம்.

பொழிப்புரை: யோக நூலைக் கற்று, பிறருக்கு அதன் பொருளை எடுத்துக் கூறுவதும்; பத்மாசனம் முதலிய ஆசனத்தில் அமருவதும்; மனதை ஓர் இடத்தில் (மூக்கு முனையில்) நிறுத்தி, கண் இமைக்காது பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதும், ஆகிய இவை முதலாக, நீ செய்யும்செயல்கள், ஞானத்தவசிகளுக்கு முன்னிலையில் தவப்பகடிக் கூத்துக் கட்டி ஆடுவதாகும். இனி இந்தயோகத் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவை ஆயின், நேரே வீடு அடைவதற்கு ஒரு வழி உண்டு (அது எவ்வாறு எனின்),

நீ யோகசமாதி கூடும்போது, ஒருமுறை நினைந்தும், ஒருமுறை மறந்தும், முன்னர் அறிந்ததுபோல அறியாது, இப்பொழுது அந்நினைப்பு மறப்பு முதலிய, ஒன்றும் தோன்றாத அறிவாய், எங்கும் முழுமையாய், ஒன்றோடும் தாக்குறாது, அசைவுஅற்று இருந்த ஆகாயம் போல், நீயும் எங்கும் நிறைந்து, ஒன்றோடும் தாக்குறாது, அசைவு அற்று இருப்பாயாக!

இவ்வெண்பா இருளாலும் மருளாலும் தாக்குறாது, அருள்வடிவாய் நிற்பதற்கு வழி கூறியது.

96. தத்துவம் முட்டாக்குஆய்ச் சமாதியினைச் சார்போதப்
பித்தன்என்பார் பேரில் பிழைஉண்டோ - புத்திபோய்க்
கம்பக் களிறுகட்டக் கல்லில்நார் காணும்இவர்
அம்பரத்தை வந்து பிடிப்பார்.

5

பொழிப்புரை: தத்துவங்களை நியதி செய்து, அவற்றிலிருந்து நீங்கி, தம்மை அருளால் அறியும் அறிவுஇன்றி, அந்தத் தத்துவங்களைத் தன் மேல் முக்காடாய் போட்டு மூடிக்கொண்டு, சமாதிகூடும் கிரியாயோகியை சார்அறிவுப் பித்தன் என்று கூறும் ஞானிகள் மீது குற்றம் உண்டோ?

யூகித்து அறியும் அறிவின்றி, கம்பத்தில் கட்டி வைக்க, அதற்கு அடங்காத மத யானையைக் கட்டுவதற்கு, கல்லில் நார் உரிப்பது போன்றதும், தாம் இருப்பதற்கு இடங்கொடுத்த ஆகாயத்தைப் பிடிப்பது போன்றதும், ஆகிய செயல்களைச் செய்பவர் இவர்.

இவ்வெண்பாவால், சமாதி கூடுவது இருவருக்கும் (ஞானிக்கும் யோகிக்கும்) ஒத்தது என்றாலும், யோகி இவ்வாறு செய்வதால், ஞானியால் இகழ்ந்து உரைக்கப்பட்டான், எனக் கூறியவாறு அறிக.

97. நெய்யில் நிழல்போல் நிழலில் புருடனைப்போல்

பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும் - துய்ய

ஒளிஓசை ஆகி ஒடுங்குவதும் தம்மைத்

தெளியாதார் செய்யும் செயல்

6

பொழிப்புரை: நெய்யில் தோன்றும் நிழல் போலவும்; அந்நிழலைப் பார்த்து, ஆகாயத்தைப் பார்க்கத் தோன்றும் சாயபுருடனைப் போலவும்; தத்துவங்களாகிய பொய்யில் கூறிய தன்அறிவு வேறு பாட்டால், தாமும் தம்மால் தியானிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளுமாய் ஆறு ஆதாரங்களில் தோன்றுவதும்;

மலமற்றதாகிய விந்துக் காட்சியும், நாதக் காட்சியுமாய்த் தோன்றி, அவ்வாறு தோன்றியவாறே நில்லாது, மீண்டும் ஒடுங்குவதும், ஆகிய இச்செயல்கள் எல்லாம்; தம்மை அருளால் தெளிந்து அறியாதார், செய்யும் செயல்கள் ஆகும்.

(விந்துநாதக் காட்சிகள் மாயையில் தோன்றுவது: ஆதலால் அது பொருள் அன்று).

98. சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத் தத்துவத்தை

நூக்கி ஒழிப்பார்போல் நுழைவதையும் - நீக்கியே

கண்ணாடி பார்த்த குரங்குஅறிவாய்க் காண்பதையும்

எண்ணார் அவத்தை அறியில்

7

பொழிப்புரை: நனவில் மேம்பட்டு நிற்கும்பொருட்டு, தத்துவங்களைத் தள்ளி நீக்குபவர் போன்று, அவற்றுள் தாம் மறைந்து இருப்பதையும்;

கண்ணாடி பார்த்த குரங்கு அதனுள் தோன்றியதை, தன் நிழல் என்று நினையாது, மற்றும் ஒரு குரங்கு என்று, அதனை உண்மை போலக் கருதும் அதன் அறிவு போல, தன் அறிவால் தியானித்து அறியும் பொருளை, அந்தத் தியானத்தின்படி, அது தத்துவங்களில் தோன்றுவது என்று அறியாது, அதனை உண்மைப்பொருள் என்று காண்கின்றனர்.

அருள் நிலையின் இலக்கணம் அறிந்தவர் எனின், அவர் அதனைப் பொய் என நீக்கி, மேலும் அதனை ஒரு பொருளாய் நினைக்கமாட்டார்.

இந்த இரண்டு திருவெண்பாக்களால், மருள் நிலை, இருள்நிலை ஆகியவற்றிலிருந்து நீங்கி, அருள்நிலையில் நிற்போர், யோகி கருதிய பொருளை, ஒரு பொருளாய் நினைக்கமாட்டார் என அறிவித்தவாறு காண்க.

99 உபதேசப் பித்தோ உபமானப் பித்தோ

விபரீதமோ பழக்கோ வேறோ - தபசிநீ

கண்முடா விண்முடத் தேடும் கவுசனைப்போல்

எண்முடா யோகம்இது என்

8

அருஞ்சொற்பொருள்: கவுசனை - ஒரு பொருளை உள்ளே வைத்து, அதனை மறைக்க மேலே மூடிக் கட்டும் மேல்கட்டு.

பொழிப்புரை: உனக்கு குருவின் உபதேசம் கேட்டு ஏற்பட்ட பித்தோ? ஞான நூல்களைக் கற்று, அதுகூறும் உவமானங்களால் ஏற்பட்ட பித்தோ? உனது விபரீதமான புத்தியோ? முன்னைய பிறப்புகளில் நீ தொன்று தொட்டு செய்து வந்த பழக்கத்தால் வந்ததோ? அல்லது பிறர் செய்வது கண்டு 'போலச் செய்தல்' என்னும் நிகழ்வோ? மற்று வேறு ஏதோ? தவவேடம் தரித்தும் தவத்தைச் செய்யாத நீ; (அந்தத் தவத்திற்குரிய ஞானயோகம் செய்யாது,)

ஆகாயத்தை மறைக்க விரும்பியவன், அதனைப் பார்க்கும் கண்ணை மூடாது, அந்த ஆகாயத்தை மூடுவதற்குக் கவுசனை தேடுவது போல, மூடனே! ஐம்பூதம் முதல் தத்துவங்களை ஒழிக்கத் தொடங்கிய நீ, அவற்றை விரும்பும் தன்அறிவைக் கண்ணுக்கு இமைபோல், உனது உயிரைவிட்டு நீங்காதிருந்த அருளில் மறைந்து அடக்குவதை விட்டு;

வீ.சிவஞானம்

இந்தத் தன்அறிவு கொண்டு, அந்த ஐம்பூதம் முதலிய தத்துவங்களை ஒழிப்பதாக நினைத்து, பிராணவாயுவை உள்ளே மடக்கி, இதனோடு போராடி நீ செய்யும் யோகம், இது என்ன யோகம்?

100. வாலே முகமாய் வரஆனை ஏறினான்

போலே உன்போதமோ போய்த்தீண்டும் - சாலப்

பெரும்சிரிப்பாம் தன்னைப் பிடித்துஆட்டும் பேயைத்

தெரிஞ்சிருக்கத் தேடும் செயல்

9

பொழிப்புரை: தான் நினைத்த ஊருக்கு யானை மேல் ஏறிச் செல்ல முயல்பவன், தலைப்புறத்தை விட்டு, வால் புறமாய் ஏறுவது போலும்; நீ நினைத்த சிவத்தை அடைவதற்கு அருளைப் பின்னிட்டு, உன் அறிவை முன்னிட்டுச் செல்வது; அவ்வாறு செல்லும் உன் அறிவோ, அச்சிவத்தைப் போய்த் தொடுவது? (அப்படி ஆயின், அவ்வருளை அடைய வேண்டாமோ எனின்),

தன்னை விடாது பற்றிநின்று, அதன் விருப்பப்படி ஆட்டி வைக்கும் பேயை எதிரிட்டு அறிந்திருந்தும், அது எங்கு இருக்கிறது? எனத் தேடும் ஒருவனது அறியாமை போன்றது; கட்டுநிலையிலும் வீட்டுநிலையிலும் உனது உயிரைவிட்டு நீங்காது இருந்து, உணவு கொடுத்து, உறங்கவைத்து, உபசாரம் செய்து, வீடுபேற்றைக் கொடுக்கும் திருவருளை வேறுபிரித்து, இது எங்கே இருக்கிறது? என்று தேடுவது;

இது திருவருள் ஞானம் பெற்றோருக்கு மிகவும் ஏளனத்துக்கு உரியதாகும்.

101. குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறோக்கை கத்திக்கூட்டை

மறந்து அழைத்தால் தூக்கம்வருமோ - வெறுங்கெடுவீர்

தன்னை அழித்துஎழுந்த சச்சிதா னந்தத்தை

உன்னில் ஒளித்து விடாதோ

10

அருஞ்சொற்பொருள்: குறங்கு - தொடை. குறோக்கை - குறட்டை என்று தற்போது வழங்கப்படுகிறது.

பொழிப்புரை: பாயில் படுத்துக் கொண்டு, தொடையில் குத்திக் கொண்டு, குறட்டை விட்டுக் கொண்டு, உடம்பை மறந்ததாகப் பாவனை செய்து கொண்டு, தூக்கமே! நீ வருவாயாக! என அழைத்தால், அத்தூக்கம், அவ்வாறு நினைத்துச் செய்யும் அந்நினைவை அழித்து எழும் மறப்பு வந்தால் அன்றி வருமோ? அதுபோல, உன்அறிவால்

பிராணவாயுவை மடக்கி, நீ செய்யும் யோகத்தால் பேரின்ப உறக்கத்தை வரச்சொன்னால், அவ்வுறக்கம் அந்தஅறிவு அழித்து எழுகின்ற அருளில் மறப்பு வந்தால்அன்றி, வருமோ? (அந்த அருளில்மறப்பு எவ்வாறு வரும் எனின்),

அந்தோ! வீணே கெடுவீர்! தன்அறிவை ஒழித்துத் தானாய் இருக்கும், எங்கும் நிறைந்த, நிலைத்த, பேரறிவுப் பேரின்ப வடிவாய் விளங்கும் சிவத்தை, உன்அறிவால் நினைக்கில் உன்னை அறியாது உனக்குள் ஒழித்து விட்ட, உன்னை ஒரு தனி முதலாக்கிப் பிரித்து விடும்; ஆகலின், உனது உயிர்க்குள் இருந்து அறிவிக்கும் முழுமை அது எனக் காண்பாயாக!

இம்மூன்று திருவெண்பாவாலும், திருவருளை அறிவதற்கும், தன்னறிவை ஒழித்தற்கும், எந்த வழியைக் கூறினாலும், தெளிந்து கொள்ளாத யோகியைப் பார்த்து வெறுத்து, அறிவை அறிந்து அடக்கினால் அன்றி, தத்துவங்கள் அடங்கா என்பதும்; அவ்வறிவைப் பின்னிட்டு, அருளை முன்னிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பதும்; அவ்வருளை முன்னிட்டுச் சென்றபோதும், அதனைத் தன்அறிவு கொண்டு எதிரிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது என்பதும்; அறிவித்தவாறு காண்க.

102. மனம்வாக்குக் காயத்தால் மாய்ந்துஅளவை மாண்டது
எனவாய்ப்பறை அறையில் என்ஆம் - நினைவதுஎலாம்
சாக்கிரப்பொய் தானும் தனியன்அலன் தற்பரமும்
நீக்கமற்ற பூரணம் என்னில்

11

பொழிப்புரை: மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றாலும், வருந்தி யோக சமாதி கூடிச் சிவத்தைப் பெறாது, அம்மனம், மொழி, மெய்களால் அளவிடப்பட்ட அளவைகள் (காட்சி, அநுமானம், ஆகமம்) எல்லாம் கடந்தது அச்சிவம் எனப் பிறருக்கு வாயினால் பறைஅறைவது போல அறைந்து கூறுவதால், அவருக்கு என்ன பயன் உண்டாகும்? அவர் அருளுவது எல்லாம் நனவுநிலையில் பொய் ஆகலின்;

ஆன்மாவும் சிவத்தை விட்டு ஒருதனி முதல்வன் அல்லன் என்றும், அச்சிவமும் ஆன்மாவை விட்டுநீங்காது உட்புறமாய் நிறைந்துள்ள ஒரு முழுமுதல் என்றும், வேதஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

இத்திருவெண்பாவால், அவர் அப்படிக்கூறினாலும், மனம் முதலியவற்றைக் கடந்துநின்ற முழுமுதலை உணர்ந்தவர் அவர் அல்லர் என்று அறிவித்தவாறு.

வீ.சிவஞானம்

103. வாயுமனம் கண்அசையா வாறுஅடங்கி மக்கினமாய்
நீபுகைந்து போய்க்கூடல் நீதியோ - காயத்துக்கு
உள்புறம்பாய் நீதானாய் உண்டுஇல்லையாய் அதற்கும்
அப்புறமாய்த் தாக்கு அற்றதை

12

அருஞ்சொற்பொருள்: மக்கினம் - அமிழ்தல்.

பொழிப்புரை: (வெறும் குடத்தில் இருந்த ஆகாயம் போன்று) இந்த உடம்புக்கு உள்ளும் புறம்புமாய், நீ அருள் தானாகிய காலத்து, உண்டுஎன்றும், இல்லை என்றும், சொல்லப்பட்ட அனுபவமாய், அதற்கும் அப்பாலாய், ஒன்றோடும் தாக்குஅற்று இருந்த சிவத்தை;

பிராணவாயுவும் மனமும் கண்ணும் சிறிதும் அசையாதவாறு அடக்கி, அவ்வாறு அடக்கிய அறிவும் தோன்றாது, அவற்றுள் மறைந்து, நீ சென்று அடையத் தொடங்குதல் முறையாகுமோ?

இவ்வெண்பா, முழுமுதலை அடைய இது வழி அன்று என்று அறிவித்தது.

104. ஒட்டாது இருக்கஎன்றால் ஒட்டாது உறக்கமாம்
கட்டாது இருக்கின் சுடர்க்கொழுந்தாம் - துட்ட
மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலே வைக்க
நினைப்பீர் இதுஎன்ன நிலை

13

பொழிப்புரை: உமது யோகத்தால், 'தத்துவம் ஒன்றினாலும் தாக்குறாது இருப்போம்' என்று நீவிர் நினைத்தால், அத்தத்துவங்கள் ஒழிந்த நிலையில் நிற்கமுடியாதபடி இருள்நிலை வந்து பொருந்தும்; (அந்நிலையில் திருவருள் தெரியாது) அத்தத்துவங்கள் ஒன்றையும் எதிரிடாது பார்த்திருக்கலாம் எனில், அங்கு ஓர் ஒளி தோன்றும்; (மனத்தால் வாயுவை அடக்கி நிறுத்த அப்படி ஆகும் எனில்),

அந்தக் கொடிய மனத்துடனே வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்துவதே வீடுபேறு என்று, அப்பிரமரந்திரத்தில் அவற்றை நிறுத்த நினைப்பீர்! அது என்ன உண்மை நிலை?

இத்திருவெண்பாவால் யோகியரது கருத்தை எடுத்துக் காட்டி, இவ்வாறு நின்றால், அவ்வாறு தோன்றும் எனில், எப்படி நிலையைப் பெறுவீர்? என்று அவரை மறுத்தவாறு காண்க.

105. கூட்டில் குரங்கைநிழல் கோரணிக்கூத்தாம் மனத்தை
ஆட்டிப் பிடித்துஆர் அடக்குவார் - காட்சிஅறச்
சும்மா இருக்கில் அசையாது சுற்றுவிறிசு
அம்மானை பம்பரம் காணும்

14

அருஞ்சொற்பொருள்: விறிசு- ஒரு கம்பியில் கோத்து , கையில் பிடித்து சுற்றவிடும் ஒரு வகை மத்தாப்பு (விஷ்ணு சக்கரம் என்பர்). கோரணிக்கூத்து - கோமாளிக்கூத்து.

பொழிப்புரை: அறிவு எதனையும் எதிர்நோக்கி, விரும்பாது சும்மா இருந்தாலும், ஒருவர் பிடித்து ஆட்டாது, தானே சுழலும் விறிசு போலவும், ஒருவர் எறிந்து பிடிக்காது தானே சுழலும் அம்மானை போலவும், ஒருவர் ஆட்டாது ஆடும் பம்பரம் போலவும், (தானே விரைந்து எழுந்து அசைவது எனின்),

(விறிசு, அம்மானையில் பயன்படுத்தும் பந்து, பம்பரம் ஆகிய மூன்றையும் முதலில் ஒருவர் இயக்கினாலும், அதனை விடுத்து; அது தொடர்ந்து இயங்கும் அதனை மட்டும் உவமையாகக் கூறியதாகக் கொள்ள வேண்டி உள்ளது)

கூட்டில் அடைத்து வைத்த குரங்கைப் போலவும், நிழல்பாவை கோரணிக் கூத்து போலவும், ஒருவர் பிடியாது இருக்கவும், தானே தொழிற்படும் மனத்தினை அறிவால் பற்றி அதனைப் பிடித்து ஆட்டியவர், எவ்வாறு அடக்கிக் கொள்வார்?

106. பற்றாத போதும் பதறும் பழக்கம்அதைக்
கற்றால் என்ஆகக் கலக்காது- சற்றேநீ
திண்டிவிடில் தான்காண் செனன மரணம்அது
மாண்டுவிடின் நீசிவம் ஆவை

15

பொழிப்புரை: ஒரு பொருளையும் அறிவுகொண்டு அறியாது, அசைவற்று இருந்தபோதும், முன்னர் அசைந்த அந்த அறிவோடும் கூடிய பழக்கத்தால், விரைந்து எழும் மனத்தை, அறிவால் பிடித்து, முயன்று அடக்குவேன் எனின், உன்னில் எவ்வாறு மயக்கம் (கலக்கம்) உண்டாகாது இருக்கும்?

நீ உன் அறிவால் மனத்தினை ஒரு கண நேரமாயினும் பிடித்துப் பின்னர் விடுவையுயின், அதுதானே பிறப்பும் இறப்பும் ஆகும்.

அவ்வாறு பிடித்துவிடுக்கும் அறிவு, இறக்கும் வழியை அறிந்து இறப்பாய் ஆயின், அம்மனமும் இறக்கும்; நீயும் சிவம் ஆவாய்.

இவை இரண்டு திருவெண்பாக்களால், தன்அறிவால் மனத்தை அடக்க முடியாது என்று கூறினார்.

107. அறிவாய் இரீர்மயக்கம் ஆகாது அசையில்
விறிசாய் விடாதோ விகற்பம் - பிறியாத்
தராசின் நுனிபோல் சமாதிவரின் ஞான
இராசன் உமக்குஒப்பார் எவர்

16

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு நீங்கி நின்ற, உயிர் அறிவை விட்டுநீங்காத அருள் அறிவாய் இருங்கள்! அவ்வாறு இருப்பீர் ஆயின், கலக்கம் வந்து பொருந்தாது; அவ்வுயிர் அறிவை விட்டுப் பிரியாது; அறிவைத் தற்போதம் கொண்டு எதிரிட்டுப் பார்ப்பதால் அசையுமாயின், 'வேறுபாடு' விறிசு போலச் சுழலும் (ஆகவே அவ்வாறு பார்த்து அசையாது),

இரண்டு தட்டிலும் வைத்த பொன்னும் கல்லும் சரியான போது, கீழ்நின்ற முள் ஒரு பக்கம் சாயாது, மேல்நின்ற முள்ளைப் பிரியாது நின்ற அத்தராசின் முள்நுனி போல; கலக்கமும் வேறுபாடும் ஏற்படாது; அந்த அருள் அறிவுக்கு நேரே உமது அறிவும், அசைவற்று இருக்கும் சமாதி வரும்; அப்பொழுது நீவிர் ஞானஅரசன் ஆவீர்! அதுதவிர, இவ்வுலகில் உமக்கு ஒப்பாக யாரும் இருக்க மாட்டார்.

இத்திருவெண்பா, மருளும் இருளும் தாக்காது, திருவருளில் நிற்பதற்கு வழி கூறியது.

108. நீர்க்குப் பதமும் நெருப்புச் சுடும்தொழிலும்
காற்றைச் சலிக்கவும்ஆர் கற்பித்தார் - ஆர்க்கும்இது
போகா மனாதி புதைக்கும் நிழல்போலாம்நீ
ஆகாயம் போல்பார் அறும்

17

பொழிப்புரை: நீருக்கு குளிர்ந்து இருக்கும் குணமும், நெருப்புக்குச் சுடும் குணமும், காற்றுக்கு இயங்கும் குணமும், சொல்லிக் கொடுத்தவர் யார்? அவற்றுக்கு இக்குணங்கள் இயல்பாய் இருப்பது போல; மனத்திற்கு ஒரு பொருளைப் பற்றும் குணமும்; புத்திக்கு அது பற்றிய பொருளை, உறுதி செய்யும் குணமும்; அகங்காரத்துக்கு புத்தி உறுதி செய்த பொருள்மீது, விருப்பம் கொள்ளும் குணமும்; சித்தத்துக்கு, அகங்காரம் விரும்பிய பொருள் குறித்து சிந்திக்கும்

குணமும் ; இயல்பு ஆகும். ஆகையால் இந்த மனம் முதலிய அகக்கருவிகள் எவர்க்கும் நீங்குவது இல்லை; (நீவிர் இவ்வாறு கூறிய அதனால், அவ்வகக்கருவிகள் அவ்வாறு இருப்பது அல்லால், அவற்றை நீக்க வேண்டாமோ எனின்),

தன்னைப் புதைக்க மண்ணைப் போடும்தோறும் அம்மண் மீது மேலும்மேலும் எழுந்துநின்ற புதைக்கும் நிழல் போலும், அந்த அகக்கருவிகளை உன் அறிவால் அடக்குந்தோறும் அது மேலும் மேலும் அவ்வறிவின்மீது எழுந்து நிற்கும்; ஆகையால் உனது உயிரினுள் பிரிப்பின்றி இருந்த அருளை, உள்ளும் புறம்புமாய் ஒன்றோடும் தாக்குறாது இருந்த ஆகாயம் போல, அந்த அருள் ஞானக் கண்ணால் உடல் முதலிய உலகங்களை எல்லாம், உள்ளும் புறம்புமாய் நிரந்தரமாகப் பார்ப்பாயாக! இவ்வாறு பார்க்கும்போது அவ்வகக்கருவிகள் அறுபடும்.

இவ்வெண்பா, திருவருளை உள்ளும் புறம்புமாய் முழுநிறைவாய் பாவிக்க அகக்கருவிகள் அடங்கும் என்று அறிவித்தது.

109. மண்ணை மலையை மறிகடலை வானகத்தை

எண்ணில் அளந்துஅறிய எய்துமோ - உண்மையைநீ

உண்டுஎன்னில் ஓர்வார்த்தை உண்டுஅல்லாது உன்ஒழிவைக்

கண்டுஅறியில் அன்னியமாம் காண்

18

பொழிப்புரை: மண்ணுலகம் முழுவதையும், வானஉலகம் முழுவதையும், நீட்டல் அளவையாலும்; அலைவீகம் கடலை முகத்தல் அளவையாலும்; மலையை எடுத்தல் அளவையாலும் ஆராய்ந்து பார்க்கின், ஒருவரால் இவ்வளவு என்று அளவிட்டுக் கூறமுடியுமோ? (அதுபோல),

இருநூற்று இருபத்து நான்கு புவனங்களுக்கும்; அவற்றில் இருந்த அசையும் அசையா உயிர்களுக்கும்; உள்ளும் புறம்புமாய் விளங்கும் திருவருளை நீ உண்டு என்று சொல்வாய் ஆயின், அந்த ஒரு சொல்லும், சொல்லாய் இருக்குமே அன்றி, அச்சொல்லுக்குப் பொருள்இது என்று உன்அறிவு கொண்டோ, உன் அறிவு அழிந்த இடத்துத் தோன்றும் அருளைக் கொண்டோ, அளவிட்டு அறிய முடியுமோ? அவ்வாறு இல்லை; அளவிட்டு அறிவேன் என்று கூறினால், உன்னில் பிரிபடாது இருந்த அருள், பிரிபட்டு நீங்கும்.

இவ்வெண்பா, அருளை எதிரிட்டு அறியின், அருள் பிரிபடும் என்று கூறியது.

110. உதித்துஒடுங்கும் பொய்க்கார் உபாதானம் என்னாது
உதிப்பை உதிப்பால் ஒடுக்கின் - பதைத்துஎழுந்த
பந்துஅன்றோ சாட்சியைப்போல் பார்வேர் பறித்தமரம்
கொந்துஅலர்ந்து காயாது ஒக்கும்

19

அருஞ்சொற்பொருள்: உபாதானம் - (முதற்காரணம்) இங்கு மாயையைக் குறித்தது.

பொழிப்புரை: ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையும் மேகம் போல மாயையில் தோன்றி மறையும் பொய்யாகிய அகக்கருவிகளையும், அம்மாயை என்று அருளால் கண்டு நீக்காது, அதனை உண்மை போல் கருதி, அந்த அகக்கருவிகளை அறிவால் அடக்கினால்; அவை கையால் அடிக்கும் தோறும் விரைந்து எழும் பந்து போல ஆகாதோ? அப்பந்தைக் கையால் அடிக்காது விட்டுவிட்டால், நிலத்தில் கிடக்கும் அல்லவா? ஆகவே இதனைச் சான்றாக ஏற்று, உன்அறிவால் அகக்கருவிகளை அடக்கினால், அது மேலும் மேலும் எழும் என்று அறிவாயாக! (அதுதவிரவும்),

நிலத்தில் ஊன்றி நின்ற ஆணிவேர் பறித்தமரம் பூத்துக் காயக்காது; அதுபோல உன்அறிவு அற்றபோது அகக்கருவிகள் ஒன்றும் தோன்றாது அறுபடும்.

இவ்வெண்பா, அருளால் கருவிகளது உண்மை அறிந்து நீக்க, அவை நீங்கும் என்றும்; அறிவு கொண்டு அடக்கினால், அது மேலும் மேலும் எழும் என்றும்; கருவிகளை நியதி களைந்து, தன்அறிவையும் அடக்கினால் மீண்டும் கருவிகள் தோன்றாது என்றும்; அறிவித்தது.

111. சுட்டுப்போதம் கழன்ற சுத்தம்அரை மாத்திரையில்
மட்டுத்தான் அற்றநிட்டை வாய்க்குமேல் - கெட்டேன்
தலைச்செய்யும் ஆனந்தம் சற்றோ பால்வாரி
முலைக்கண்ணில் தோன்றும் முறை

20

பொழிப்புரை: அரை நொடிப் பொழுது ஆயினும்; இதுஅது என்று சுட்டிஅறிவும் தன்அறிவு ஒழிந்த, ஓர் எல்லையற்ற அருளாகிய நிட்டை வாய்க்கும் என்றால், ஆ! கெட்டேன்! அங்கே நுழையும் பேரின்பம் அற்பமானதோ? (இல்லை).

முலையின் சிறிய துவாரத்தில் பெரிய பால்கடல் வெளிப் பட்டது போல முழுநிறைவாய்த் தோன்றும்.

இத்திருவெண்பா, தத்துவங்களும் தன்அறிவும் இறந்துபட்ட அருள் நிலையில் நிற்க, பேரின்ப லாபம் பெறலாம் என்று கூறியது.

112. ஆகாயத்தே பலவும் தோன்றி அடங்காதோ
நீகாயத்தோடு அழுந்தி நீங்கிஅருள் - ஆகாதோ
என்றுசலிப்பான் ஏன்எதிர் அற்ற பூரணத்தே
ஒன்றும் இலைகாண் உனக்கு

21

பொழிப்புரை: நீ உடம்போடு பொருந்தி இருப்பதாக எண்ணி, இவ்வுடம்பு நீங்கி, எனக்கு ஒரு காலத்தில் திருவருள்வடிவம் கிடைக்காதோ என்று சலிப்படைந்து துன்புறுவது ஏன்?

ஆகாயத்தை இடமாகக் கொண்டு அசையும் அசையா உடல்கள் பலப்பலவும் தோன்றி, நின்று அழியவில்லையோ? அதுபோல உன்அறிவு ஒரு பொருளையும் எதிரிடாது அழிந்தபோது, உன்னை விழுங்கி நின்ற அருள்முழுமையில் உனக்கு அந்த உடம்பு முதலிய உலகங்கள் ஒன்றும் இல்லையாகும் (அதுவே திருவருள் வடிவமாகும்).

இவ்வெண்பா, அருள்வடிவாய் என்றைக்கு ஆவேன் எனக் கேட்ட மாணவனுக்கு, அந்த அருள், முழுமையானது என்றும்; உன் சுட்டறிவு அறுபட்டால், அதனைவிட்டு நீ ஒரு தனி முதல் ஆக மாட்டாய் என்றும்; அறிவித்து, அவனது துன்பத்தைப் போக்கியது.

113. பழக்கம் கொடியதுபார் பாறையினும் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் - விழித்தும்
குருடர்க்கு ஒளிபகையாய்க் கூசிக்கோல் போடார்
அருளைப் பகுக்கும் ஆன்மா

22

அருஞ்சொற்பொருள்: நெற்பொலி - தூற்றாநெல்.

பொழிப்புரை: பல நாளாய்த் தொன்று தொட்டு கடைபிடித்து வரும் பழக்கத்தை விரைந்து விடமுடியாது ஆகையினால், அது மிகவும் கொடியது; அதனை நீ பார்த்து அறிந்துகொள்! அது எவ்வாறு எனில், பலநாள் குப்பையைக் கிளறிய பழக்கத்தால் கோழி கிளற முடியாத கல்பாறையையும் கிளறும்; தூற்றாத நெல்குவியல் இடத்துச் செல்லும்போது, கிளறாமலே நெல்மணியை உண்ணலாம் எனினும், கிளறும்; (அதுஅன்றி),

கண்ணோய் உள்ள குருடர், அந்நோய் நீங்கி கண்விழித்துப் பார்த்த போதும், சூரிய ஒளியை இருளாகிய பகை போல் நினைத்துக் கூசி, முன்பு பிடித்த கோலை விடமாட்டார்; அவர்போல, அருளை அடையும் முன்னர், அதுஇது என்று பலவாய்ச் சுட்டிப் பழகிய பழக்கத்தால், இப்பொழுது பகுத்துப் பார்க்க இடம் இன்றி, எங்கும் தானாய் விளங்கும் அவ்வருளை அடைந்தும், ஆன்மா அதனைப் பகுத்துப் பார்க்கும்.

114. கட்டியநாண் விட்டாலும் கந்துஅகலாக் கன்றுகளைத்
தட்டிப் புறப்படுத்தும் தன்மைபோல்- ஒட்டுஒழித்து
நின்றார்போல் நீசிவமாய் நில்என்று நீக்கம்அறுத்து
ஒன்றுஆக்கில் ஒன்றுஇரண்டு ஆகும்.

23

பொழிப்புரை: முளையில் கட்டிய கயிற்றை அவிழ்த்து விட்டாலும், முன்பு கட்டி இருந்ததை நினைத்து, அம்முளையை விட்டு நீங்காத கன்றுகளைக் கையால் தட்டி ஓட்டி, வெளியில் அனுப்பி வைக்கும் முறைமை போல;

முன்பு தளையாய் இருந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விடுத்து, தன்னையும் திருவருளையும் அறிவித்து, அவ்வருளோடும் சேர்த்து, அவ்வருள் அசைவற்று நின்றது போல, நீ உன்அறிவு அசைவுஅற சிவமாய் நில் என்று கூறிச் சிவத்தை விடத் தான் ஒருமுதல் என்று கருதும் இரண்டு என்னும் பாவனையை மாற்றி, அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக்கினாலும், அறிவு அழிந்தமையால் அதனோடு ஒன்றான ஆன்மா, அறிவுஅசைவதால் இரண்டுஆகும் ஆதலின், அதனது அறிவு இருந்தவாறு என்ன?

115. குரங்கை நினையாது இருஎன்று கூறத்
திரும்பி அதுவே தியானம் - வரும்கதைபோல்
நீசிவமாய் நில்என்றால் நீங்கிஅதுவாய் நினைந்து
மாய்வை அதுஅன்றோ மலம்.

24

பொழிப்புரை: ஒருவன் ஓர் அறிவிலியிடம், குரங்கை நினையாது இருப்பாயாக! என்று கூற, அவன் அவ்வாறு கூறியது முதல், மீண்டும் அவனுக்கு அக்குரங்கின் நினைப்பே மனதில் குடிகொண்டது என்று உலகத்தில் வழங்கும் கதைபோல;

நீ ஒன்றையும் எதிர்ப்படாது சிவமாய் நில் என்று கூறினால், அவ்வாறு எதிர்ப்படும் அறிவு ஒழிவதே அச்சிவமாய் நிற்பது என்று

அறியாது, அறிவால் சிவத்தை எதிரிட்டுப் பார்த்து, யான் சிவம் ஆனேன் ஆனேன் என்று எண்ணி வருந்துவாய்; இவ்வாறு நினைத்து வருந்தச்செய்வது அன்றோ, தளை ஆவது.

116. மணிப்பாம்பு இருளில் மறைந்துஇருக்கத் தேடும்
கணக்காம் தற்போதத்தைக் காட்டி - உணர்த்துகினும்
நீரில் கிணறும் நிழல்உயுத்தமும் போலாம்
ஆர்இத்தை நீக்கிஇருப் பார்

25

பொழிப்புரை: தலையில் மணி உடைய பாம்பு, தான் இருளில் மறைந்திருக்க, இருளைத் தேடுவது போல்ஆகும்; (மணியில் ஒளி இருப்பதால் மணி உடைய பாம்பு இருளைத் தேடி அடைய முடியாதது போல) நீ உன்அறிவை முன்வைத்து, அருளிடத்து மறைந்திருக்க, அருளைத் தேடும் முறைமை; என்று அறிவு உயிர்ப்புடன் இருப்பதைக் காட்டி, அருளையும் உன்னைவிட்டு நீங்காத முழுமை என்று அறிவித்தாலும் தெரிந்து கொள்ளாது;

பிரளய வெள்ளம் போல் நிறைந்து நிற்கும் தூய நீரில் கிணறு தோண்டி, நீரைத் தேடும் ஒருவனைப் போலும்; தனது நிழலை எதிரியாய் நினைத்து, யுத்தம் செய்யும் ஒருவனைப் போலும்; பின்னர் உன்அறிவு உயிர்ப்பாய் நிற்கும்; ஆதலின், இவ்வறிவை நீக்கிச் சிவமாய் இருப்பார் யார் உளர்?

இதுவரை கூறிய நான்கு வெண்பாக்களால், நீண்ட காலமாய் தன்அறிவால் இரண்டு என்று பழகி வந்ததால், அந்தஅறிவை ஒழித்துச் சிவத்தோடு இரண்டுஅற்று இருப்பதற்கு, உரிய எந்த வழியைக் கூறினாலும், பழக்க மிகுதியால் ஆன்மாக்கள் இரண்டு என்ற தன்மை ஒழிந்து நிற்பது மிகவும் அரிது என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

117. உள்புறம்புஆம் பூசனையும் யோக சமாதிகளும்
கூட்டறிவு கெட்டவர்போல் தூங்குவதும் - விட்டுப்
பகல்விளக்கும் உச்சிப் படிசூழும்போல் பாசம்
அகலநிற்பார்க்கு ஆர்சரி ஒப்பார்

26

பொழிப்புரை: அகமுகமாகவும் புறமுகமாகவும் செய்யும் வழிபாடுகளும், ஆறுஆதார பாவனா யோக சமாதி கூடுதலும், அதுஇது என்று கூட்டி அறியும் தன்அறிவு கெட்டு, மேலான பேரின்ப நித்திரை கூடும் மெய்ஞானிகளைப் போல், தம்மையும்

கருதிக்கொண்டு மனத்தால் பிராணவாயுவை, உள்ளே மடக்கி பிரமரந்திரத்தில் அதனுள் மறைத்துத் தூங்குவதும், ஆகிய இவற்றை எல்லாம் பொய் என்று விட்டு நீங்கி;

பகலில் ஏற்றிய விளக்கு போலவும், உச்சிப் பொழுதில் படிகம் போலவும், முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விட்டு நீங்கித் திருவருளில் அசைவு அற நிற்போர்க்கு இணையும் ஒப்பும் ஆவர் யாவர்?

இவ்வெண்பா, யோகப் பழக்கத்தை விட்டு, ஞானயோகத்தில் பழகினால் சிவத்தைப் பெறலாம் என்கிறது.

118. இருள்கேவலத்து இன்று எழுப்பி எதிரிட்ட

மருள்கேவல சகலம் மாற்றித் - திரிச்சுடர்போல்

தன்அறிவு தின்னிக்குத் தான்உணவாய்ப் போவதுஅல்லால்

உன்னுதலே ஒட்டுதல் காணும்

27

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் இறந்து, ஆன்மஅறிவும் இறந்து, இருட்டாய் இருந்த இருள்நிலையில் இருந்தும், இப்பொழுது தனது அருள் சத்தியால். தத்துவங்களோடு கூடுமாறு செய்து, தன்அறிவை எழுப்பி, வேதம்குரு முதலிய படர்க்கை முன்னிலையாய் நின்று, ஞானசமாதி கூடச்செய்து, அந்தத் தன்னறிவுக்கு எதிர்ப்பட்ட மருளாகிய இருளையும் மருளையும் முழுமை என்னும் தன்மையாய் நின்று மாற்றி;

விளக்குத்திரியில் மேல் எரியும் சுடர், மெல்ல மெல்லத் தின்று வந்து, முடிவில் அத்திரி முழுவதையும் விழுங்குவது போல; தன்னை அருளால் அறிவித்தபோது, தான் இவ்வருள் வழி வரவரச் சிறுகச்சிறுகத் தின்று, முடிவில் தனது அறிவெல்லாம் விழுங்கித் தானாய் விளங்கும் சிவத்திற்குத் தான், உண்பொருள் ஆவதுஅன்றி, தான் வேறொரு முதலாய் நின்று, அச்சிவத்தை எதிரிட்டு நாடிநின்றலே அதனை நீக்குதலாம்.

இவ்வெண்பா, சுட்டுஅற்று இருந்தால் அன்றி சிவத்தைப் பெறமுடியாது என்றும்; அப்படி நிற்பின் சிவமே விழுங்கிக் கொள்ளும் என்றும், அறிவித்தது.

119. அறிந்ததுஎல்லாம் பொய்என்ற அத்துவிதி யார்க்கும்

வெறும்பாழில் ஊன்றல் விடாது - பிறந்துஇறப்பை

ஆனால் உனதுஒழிவும் ஆநந்தமாம் உதிப்பும்

போனால்காண் உன்பிறப்பும் போம்

28

பொழிப்புரை: கண்ணினால் பார்த்த காட்சி எல்லாம் கண் ஆகாத வாறு போல, எம்மால் எதிரிட்டு அறிந்த எல்லாம் யாம் அல்லேம். இவை மித்தியாருபம் (பொய்க்காட்சி) என்று அவற்றை நீக்கி நின்ற வேதாந்திகளுக்கும்; அப்படி எதிரீடாய்த் தோன்றுவன யாவும்இன்றி முழுப்பாழாய் இருந்த பிரமம் நாம் என்று, இப்பாழில் தன்அறிவு ஊன்றி நின்றல் முடியாது; ஆகையால்; நீ அவர்போல நின்றாலும், பிறப்பு இறப்பில் வருவாய்; இப்படி நிற்பினும் தோற்றமும் அழிவும் உண்டுஎன்றீர்; இனித் தோற்றமும் அழிவும் இல்லாத வீடுபேறு யாது எனில்;

உனது அறிவுஒழிதலாகிய பரையோகமும்; இப்பரை யோகத்தில் மேலிடும் பேரின்ப உதயமும் போனால், உனது பிறப்பும் போகும்.

இவ்வெண்பா, வேதாந்தியர் இவ்வாறு நிற்பதால் அவர்க்குப் பிறப்பு நீங்காது என்றும், பிறப்பும் இறப்பும் நீங்கும் இடம் இது என்றும், கூறியது.

120. அறிவுக்கு அறிவாய் அகண்டமாய் நின்ற

நிறைவைக் குறைய நினைந்து - மறவையுமாய்த்

தாமே சிவத்தைப் படைத்துஅழிப்பார் தன்தோடம்

போமாறு இலைபிறப்பு என்போம்.

29

பொழிப்புரை: உயிருக்கு உயிராய் நின்று அறிவிக்கும் அறிவாய், எல்லை அனைத்தையும் கடந்ததாய், மாறுதல் இல்லாத ஓர் இயல்புடையதாய், எல்லாக் காலங்களிலும் விளங்குகின்ற முழுமுதற் சிவத்தை, ஓர் உருவமாய் தன்அறிவு கொண்டு தியானித்து, அவ்வாறு தியானித்த உருவத்தை மறந்து போகும் தன்மை உடையவரும் ஆகி;

தம்மைப் படைத்து அழிக்கும் சிவத்தைத் தாமே படைத்து அழிக்கிறார் ஆகலின், இவர்கள் இவ்வாறு செய்ததால் வரும் பாவத்தையே, இவர்களால் நீக்கிக் கொள்ள முடியாது எனின், பிறப்பு எவ்வாறு நீங்கும்?

இவ்வெண்பா, யோகியினது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, ஞானி இவ்வாறு செய்வது பாவம் என்றது.

121. மறப்பு நினைப்பு மயக்கும் விகற்பம்

வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல் - விறப்பேனைப்

பாநுவும் வேதியும்போல் பார்த்தும் பரிசித்தும்

ஞானபந்தன் தான்ஆக்கி னான்

30

பொழிப்புரை: மறப்பாகிய இருளும் நினைப்பாகிய மருளும் மாறிமாறி வருதலின், உடல் முதலிய உலகங்கள் மீது விருப்பும் வெறுப்பும் பிறவிதோறும் விட்டுநீங்காது, துன்பத்தை அனுபவித்த போதும்; அதனை ஆணவத்தால் இன்பம்எனக் கருதி, இறுமாந்து இருந்த என்னை;

பூத இருளை நீக்கும் சூரிய ஒளி போல, தமது ஞானப் பேரொளியால் நோக்கியும்; தன்னைச் சேர்ந்த செம்பைப் பொன் ஆக்கும் பரிசனவேதி போலத் தமது திருக்கைகளாலும், திருவடிகளாலும் தீண்டியும்; மூன்று தளைகளையும் நீக்கி, திருவருளால் எடுத்து, ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், தம்திருவடிகளில் எம்மைச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

இவ்வெண்பா, தமது குருவின் தீட்சையால், தம்மைத் திருவடியில் ஒன்றாக்கிக் கொண்டமையைக் கூறி, 'நீயும் ஞானதீட்சை பெற்றுக் கொள்!' என்றும் அறிவித்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

நான்காம் அதிகாரம்

கிரியைக்கழற்றி

122. தத்துவத்தை எல்லாம் சடம்என்று தாக்கற்றுச்
 செத்தஅசத்தின் கண்போல் திரியாது - வைத்துஎடுத்தும்
 பூரணமே என்றுஅழைத்தும் தேடிப் புரண்டுஅழுதும்
 கோரணிகாட் டும்பேய்க் குவால்

1

அருஞ்சொற்பொருள்: அசம் - ஆடு. கோரணி- ஒருவகைக் கூத்து.
 குவாய் -பேய்க்கூட்டம்.

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் எல்லாம் இதுஇது என்று தன்னால்
 அறியப்படுதலானும், தன்னைத் தத்துவங்கள் அறியாமையானும்,
 அவற்றை அறிவற்றவை என்று அறிந்து, அவைகள் ஒன்றோடும்
 தாக்குறாது, செத்த ஆட்டுக்கண் போல சுட்டுஅறிவு கெட்டுச் சும்மா
 திரியாமல்;

தன் அறிவு ஒழிந்த இடத்து இருந்த பூரண சிவத்தை, அந்த
 அறிவுகொண்டு, ஓர்இடத்தில் ஓர் உருவில் எழுந்தருளுமாறு செய்து,
 அதனை மீண்டும் தியானித்து, இவ்வாறு வழிபாடு செய்தும், அந்த
 உருவத்தை நீக்கமற நிறைந்த முழுமுதலே என்று கூவி அழைத்தும்,
 அச்சிவம் எங்கும் இல்லை, பெரிய திருத்தலங்களில் மட்டுமே
 இருக்கிறது என்று நினைத்து, அந்தத் தலங்களைத் தேடிச் சென்றும்,
 நிலத்தில் விழுந்து புரண்டு அழுதும், துன்பப்படும் கிரியை நெறியினரது
 செயல்கள் பேய்க்கூட்டங்கள் ஆடும் கோரணிக்கூத்து போன்றதாகும்.
 (கோரணிக் கூத்து - நகைப்புக்கு இடம் தரும் ஒருவகைக் கூத்து).

இத்திருவெண்பா, கிரியையாளரைப் பார்த்து ஞானிகளின்
 ஒழுக்கத்தை எடுத்துக் காட்டி, இவரைப் போல நீவிரும் செய்யாது,
 என்ன செய்கிறீர்? என இகழ்ந்து கூறியது.

123. கிரியைக்கு இளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா
 திரியச் சுகம்விளைத்த சீமான் - குருஅன்றிச்
 சற்றே பதைப்பைத் தரினும் சுகம்படைக்கக்
 கற்றானும் காலனுமாம் காண்

2

பொழிப்புரை: மனத்தால் பாவனை செய்து கொள்ளுதலும், மொழியால் புகழ்ந்து பேசுதலும், உடம்பால் அர்ச்சனை முதலியன செய்தலும், ஆகிய இக்கிரியைகளால் மிகவும் சலிப்படைந்து, இவற்றை வெறுத்து, ஞானத்தை விரும்பி, வந்து உபதேசம் கேட்ட, மிகுந்த தகுதி உடையவனுக்கு, இந்த மனம், மொழி, மெய்களால் அசைவதற்குக் காரணமாய் விளங்கும், தன் அறிவை ஒழித்து அருள் வடிவாய் நின்று, எனக்கு இன்னது வேண்டும் என்று ஒன்றும் கேட்டுஅறியாத, என்னைச் சும்மா நடமாட விட்டுப் பேரின்பத்தை உண்டாக்கிய இந்தப் பேரின்பச் செல்வனே ஞானகுரு; அல்லாமல்,

அந்தத் தகுதி உடையவனுக்கு ஓர் அணுஅளவு ஆயினும், தன்னறிவு அசையக் காரணமாய் உபதேசம் செய்யினும், அந்தக்குரு, உலகைப் படைக்கக் கற்று வைத்துள்ள பிரம்மனும், அப்பிரமனால் படைக்கப்பட்டுள்ள உலகத்தில் உண்டான உட்களை அழிக்கும் எமனும், ஆவதுஅன்றி, ஞானகுரு அல்லன் என்று அறிவாயாக!

இவ்வெண்பா, ஞானம் முதிர்ந்தவனுக்கு, முன்பு இருந்த சரியை முதலிய துன்பங்களை எல்லாம் ஒழித்து, தன்அறிவு அசையாது, மௌனமாய் இருக்கும்படி உபதேசம் செய்பவனே ஞானகுரு என்றும், அறிவு சிறிதளவு ஆயினும் அசைய உபதேசம் செய்பவன் குரு அல்லன் என்றும் கூறியது.

124. அக்கினதேவர்க்கு அசீர்த்தி என்று சுக்குஅரைத்து
வைக்கோலால் மூடி மலைஅடுப்பின் - துக்கியாய்
நீரைக் கழுவி நிழலைப் புதைத்துஅளப்பார்
ஆரைப் போல்வார்என்னல் ஆம்

3

பொழிப்புரை: அக்கினி தேவனுக்கு, உண்டஉணவு செரிக்கவில்லை என்று நினைத்து, அதனைப் போக்குவதற்கு சுக்குஅரைத்துக் கொடுப்பதும்; அவனுக்குக் குளிர் வந்தது என்று, அவனை வைக்கோல் கொண்டு மூடி வைப்பதும், ஆகிய இவற்றை முன்னமே செய்யாது விட்டு விட்டோமே என்று மலைவந்து மோதியது போல் வருத்தம் அடைவதும்; ஆகிய இவை உடையவராகி,

நீரால் நீரைக் கழுவியும், தமது நிழலை மண்ணினுள் போட்டுப் புதைத்தும், அந்நிழலைத் தம் காலடியால் அளந்தும், அது இவ்வளவு நீளம் இருந்தது என்றும் கூறுபவரை, யாரோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது?

இவ்வெண்பாவால், மலமற்ற பேரின்ப வடிவாய் விளங்கும் சிவத்திற்கு மாயையின் காரியமாகிய நீர் முதலியன கொண்டு

உபசாரங்கள் செய்வதால் தூய்மையும் இன்பமும் உண்டாகாது என்பதும்; சிவத்தை அறிவால் அளவிட்டு அறியக் கூடாது என்பதும்; பெறப்பட்டது.

125. நீர்க்கும் வழிக்கும் துயர்இல்லை நீந்திநடந்

தார்க்குத் துயர்என்று அறிவுஅறியா - மூர்க்கர்உரை

ஆற்றுக்கு வாய்கட்டி அம்பரத்துக்கு ஏணிஇட்டுக்

காற்றுக்குக் கால்பிடித்தல் காண்

4

பொழிப்புரை: வெள்ளமாய் நிறைந்து பெருகி ஓடும் நீருக்கும், ஓர் ஊருக்குச் செல்லும் வழிக்கும், ஒரு துன்பமும் இல்லை, அந்த வெள்ளத்தை நீந்திக் கரைஏற நினைப்போர்க்கும், அவ்வழியில் நடந்து செல்வோருக்கும் துன்பம்உண்டு என்று அறிவது போல, முழுமையாய், மெளனமாய்ப், பேரின்பமயமாய் இருந்த சிவத்திற்கு ஒரு துன்பமும் இல்லை; இருப்பினும்; அதற்கு ஒரு துன்பம் இருப்பதாக நினைத்து, வழிபாடு திருவமுது முதலிய உபசாரங்களைச் செய்ய நினைக்கும் நமக்கு தான் துன்பம் என்று அறிந்து, இவ்வாறு செய்யும் வழிபாடு முதலியவற்றைக் கைவிட்டு, அச்சிவத்தை அறிவதற்குக் காரணமாய் விளங்கும் குருவை அடைந்து, திருவருள் ஞானத்தை அறிந்து கொள்ளாத கிரியா குருவாகிய துட்டன் (தீமையாளன்) பிறருக்கு உபதேசம் போல் கூறும் சொல்;

பிரளயகாலத்து வெள்ளம் போல் கரைபுரண்டு ஓடும் ஆற்றுக்கு, அதன் வாயைக் கட்டி, அடங்குமாறு சொல்லுவது போலும்; ஆகாயத்தில் ஏணி சாத்தி, இதில் ஏறி அந்த ஆகாயத்தைப் பிடிக்கச் சொல்லுவது போலும்; காற்றுக்குக் கால் அழுக்கி விடுதல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச் சொல்வது போலும்; ஆகும்.

இவ்வெண்பா, கிரியாகுரு செய்யும் உபதேசத்தால் ஆன்மலாபம் இல்லை என்று கூறியது.

126. ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ ஆழ்கடலோ

மீகாமன் போல்திரிய வேண்டுமோ - யோகிக்கும்

கன்மமோ பூரணன்காண் காலமும் ஆகாயமும்போய்

என்ன தொழிலை இயற்றும்

5

அருஞ்சொற்பொருள்: மாவிகை - பற்றுக்கோடு.

பொழிப்புரை: ஆகாய கமனம் செய்வோர்க்கு ஒரு பற்றுக்கோடு உண்டோ? அந்த ஆகாயம் என்ன, ஆழமான கடலோ? இந்த ஆழமான கடலில் செல்லும் மாலுமிபோல் ஒன்றைப் பற்றி, ஒரு திசையை நோக்கிச் செல்லுதலும் அவர்க்கு வேண்டுமோ? அதுபோல;

சிவயோகி பேரின்ப முழுமையன் ஆகலின், இறப்புக்கு உட்படும் கிரியையாளனைப் போல, அவனும் கிரியை செய்ய வேண்டுமோ? அதுஅன்றி, காலமும் ஆகாயமும், தாம் இருந்தபடியே இருக்க, தம்மிடத்தில் பிறபொருள்கள் தொழிற்படுவனவே அன்றி, காலமும் ஆகாயமும் என்ன தொழிலைச் செய்யும்? அதுபோல முழுமையனாய் உள்ள சிவயோகியின் முன்னிலையில் கருவிகள் தொழிற்படுமே அன்றி, அந்த யோகி ஒரு கருவியோடும் சேர்ந்து தொழில் செய்ய மாட்டான்.

127. நெருப்பில் விறகுஉதியா நெய்யில்பால் தோன்றா
அருக்கன் இருளை அடர்த்தாற்போல் - மருள்கெடுத்த
ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசம்எனின் ஞானிகளும்
ஊனத் தொழில்உழைப் பாரோ

6

பொழிப்புரை: நெருப்பில் விறகு தோன்றாதது போலவும், நெய்யில் பால் தோன்றாதது போலவும், சூரியன் பூதஇருட்டை அழித்து எழுந்தது போல, மூன்று தளைகளாகிய இருளை அழித்து எழுந்த ஞானம், அவற்றின் காரியமாகிய கிரியையும் தோன்றாது அழித்து எழும் ஆதலின், இந்த ஞானத்தின் பெயர், 'கிரியாநாசம்' என்று வேதஆகமங்கள் கூறும் அப்படி இருக்க,

இந்த ஞானத்தைப் பெற்று, ஞானமே வடிவாய் இருக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகள், குற்றமுடைய கிரியைகளைச் செய்வார்களோ? (செய்யமாட்டார்).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களும் ஞானிகள் கிரியை செய்ய வேண்டியது இல்லை என்று கூறியது.

128. கிரியையால் ஞானம் கிடைத்தாலும் கேடு
கருவால் வருவதுபோல் காணும் - ஒருகோடி
சூரியரைக் கூர்இருளாலே சுருட்டல் நீர்அகில
காரணனைத் தீண்டநினைக் கை.

7

பொழிப்புரை: கிரியை செய்வதால் ஒரோவழி ஞானம் கிடைத்தாலும், அந்த ஞானத்திற்குக் கன்மத்தால், உற்பத்தி ஆன பொருளுக்குக் கேடுவருவது போலக் கேடு உண்டு; (அதுவும் அல்லாமல்),

அறிவிக்க அறியும் அறிவுள்ள உயிர்த்தொகுதிகள் நிறைந்துள்ள உலகங்களை எல்லாம் கடந்து நின்றும், அவற்றை நடத்துகின்ற மூலகாரணனாய் விளங்கும் சிவனை, நீவிர் உமது கிரியையால் தொடர்ந்து பிடித்து வைக்க நினைப்பது, ஒரு கோடி சூரியர்களை, மிகுந்த இருளால் சுருட்டிப் பிடிக்க நினைப்பது போன்றது;

இவ்வெண்பா, கிரியை செய்யும்போது தெய்வ வசத்தால் ஞானம் தோன்றினாலும் அந்த ஞானம் நிலைத்து நிற்காது என்று கூறியது.

129. சுகாதீதம் வேண்டின் தொழில்செய்வோம் என்றால்

நகாரோ துயில்வார் நடந்தோ - விகாரம்எனச்

சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளும் சார்போதக்

கோத்திரம்காண் மாயைக் குழாம்

8

பொழிப்புரை: பேரின்ப மேலீடாகிய வீடு அடைய விரும்பினால், அதனை அறிவிக்கும் ஞானகுருவை அடைந்து, அருள்ஞானம் பெற்று, அவ்வருள் ஞானத்தால் வீடு அடைவதை விடுத்து; கிரியைத் தொழில் களால் வீடு அடையலாம் என்று நினைத்து அந்தக் கிரியைகளைச் செய்வோமாயின், மெய்ஞானிகள் அதைக்கண்டு எள்ளி நகையாட மாட்டாரோ? அது என்ன என்றால், உறங்க நினைப்பவன், ஓர் இடத்தில் படுத்து உறங்குவதை விட்டு, ஓர் ஊரை நோக்கி நடந்து சென்று கொண்டா உறங்க முடியும்? (அதுஅன்றி),

ஞானிகளோடு மாறுபட்டது போல, நீவிர் ஓதும் சாத்திரங்களும், அகமுகமான வழிபாட்டில் ஓர் உருவத்தைத் தியானித்து, நீவிர் சமாதி கூடுவதும், ஆகிய இவை உமது சார்அறிவின் தொகுதியும், மாயையின் தொகுதியும் (பசுஅறிவும், பாசஅறிவும்) ஆகும்.

இவ்வெண்பா, தத்துவங்களையும் அறிவையும் கடந்து நின்ற, பேரின்ப மேலீட்டு வீட்டுநிலையை, கிரியைகளால் அடைய முடியாது என்று அறிவித்தது.

130. தொழில்இறுதி தானே சுகஉதயம் என்றால்

தொழில்உதயம் துக்கம்எனச் சொல்லோம் - தொழில்செயினும்

வந்திப் போகம்போல உண்டுஉடுத்தல் மாத்திரமாய்

சிந்திப்பாரைப் பேணிச் செய்

9

வீ.சிவஞானம்

அருஞ்சொற்பொருள்: வந்தி - மலடி.

பொழிப்புரை: இம்மைப் பயன் கருதிச் செய்யும் உழவு முதலிய ஆறுவகைத் தொழில்களும், மறுமைப் பயன் குறித்துச் செய்யும் சரியை முதலிய தொழில்களும், வீடுபேறு குறித்துச் செய்யும் தத்துவங்களை நியதி களைதலாகிய தொழில்களும், அதற்கு மேல் காண்பான் காட்சி காணப்படுபொருள்களாய் நிற்கும் அறிவின அசைவுகளும், ஒழிந்த இடம்தானே சிவப்பேரின்பம் உதிக்கும் இடம்என்று வேதஆகமங்கள் கூறும் என்றாலும்; அணுஅளவு கூட தொழில் உதயமான இடத்துத் துன்பம் உண்டு என்று யாம் கூற மாட்டோம். ஏனெனில், அங்கே துன்பம் உண்டு என்பது, தொழில் இறுதிதானே இன்பஉதயம் என்ற அந்த சொல்லாலே விளங்குவதால்;

(அப்படி ஆயின், நீவிர் கூறியபடி தொழில் சிறிதளவும் செய்ய வேண்டாமோ எனின்),

இன்றியமையாத சிலசில தொழில்களை நீ செய்தாலும், இனி மறுமைக்கு வேண்டும் என்று ஒன்றையும் நினையாது, உண்டு உடுத்தலை மட்டுமே செய்யும் மலடி அனுபவம் போல், இம்மை மறுமை நுகர்வுகளில் ஒன்றையும் கருதாது, கஞ்சி ஆயினும் கூழ் ஆயினும் கிடைத்ததை உண்டும்; கரித்துணி ஆயினும் கிழிசல் ஆயினும் கிடைத்ததை உடுத்தும்; வாழும் ஞானியரைப் பார்த்து நீயும், அவரைப் போல செயல்படுவாயாக! (மலடிக்கு குழந்தை இல்லை ஆகையால், சேமிக்கத் தேவை இல்லை என்பது கருத்து).

இவ்வெண்பா, ஞானக்கிரியை மட்டும், மறுமைப் பயன் கருதாது செய்க, என அறிவுறுத்தியது.

131. சும்மாது இருக்கவைத்த சூத்திரமாம் சாத்திரத்தை
விம்மா கதறுவதும் வேலைகளும் - தம்அறிவால்
நீட்டிப் பிடித்துஇருக்கும் நிட்டைகளும் ஞானிகள்முன்
காட்டும் பரியா சகம்

10

அருஞ்சொற்பொருள்: பரியாசகம் - ஏளனம்.

பொழிப்புரை: தன்அறிவை ஒழித்து, பேரின்ப மௌனமாய் இருக்க வழிவகை சொல்லும் சாத்திரங்களைத் தேம்பி அழுது ஒதுவதும்; நீராடல் முதலிய கிரியைகளைச் செய்வதும்; தமது அறிவால் ஓர் உருவத்தைத் தியானித்து, உடலை உயர்த்தி நிறுத்தி ஆசனத்தில் இருப்பதும்; நிட்டை கூடுவதும்; ஆகிய இவை அனைத்தும்;

இவை ஒன்றையும் செய்யாத மௌனப் பேரின்பமாய் இருக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகள் முன்னர்க் காட்டப்பட்ட, ஏளனத்துக்கு உரிய ஒன்றே ஆகும்.

(கிரியையாளர் செய்யும் நிட்டைகூடுதல் முதலியன, அறிவை முன் நிறுத்திச் செய்வது; ஞானிகள் கூடும் நிட்டை, திருவருளை முன் நிறுத்திச் செய்வது; எனவே ஞானிகளுக்கு அது ஏளனம் ஆம்).

இவ்வெண்பா, அறிவுஅழிய நிற்பதே நிட்டை என்றும், அறிவோடும் கூடி செய்வது நிட்டை ஆகாது என்றும் அறிவித்தது.

132. குடையும் செருப்பும் கொடுநடப்பது அல்லால்

படியும் விசம்பும் பரப்பி - இடைஆடும்

மாத்திரம்போலே சமய வாதமனம் போதாத

சாத்திரம்கற்று ஆர்வீடு உற்றார்

11

பொழிப்புரை: ஓர் ஊருக்குச் செல்ல நினைப்பவன், உடம்பில் மழை, வெயில் முதலியன படாது இருக்கக் கையில் குடை பிடித்துக் கொண்டும்; காலில் கல், முள், மண் முதலியன படாது இருக்கச் செருப்பு தொட்டுக் கொண்டும்; நடப்பதே அன்றி, ஆகாயம் முழுவதையும் மறைக்கக் குடைவிரித்தும்; பூமி எங்கும் தோல் பரப்பியும்; அவற்றுக்கு இடையே செல்வானோ? (செல்லமாட்டான்) அவ்வாறு சென்றால் எப்படியோ, அப்படி;

சமயவாதிகள் பலரும், பலவிதமாகக் கூறும், தருக்க வாதங்களையும்; அத்தருக்க வாதத்தால் பல வேறுபாடுகள் உடையனவாய், மனத்தில் எழும் தந்திரங்களையும், அளவிட்டுக் கூறினும், அவ்வளவில் அடங்காத சாத்திரங்களைக் கற்று, வீடு அடைந்தவர் யாவர்?

இவ்வெண்பா, அபரஞானத்தால் (நூல் அறிவால்) வீடு அடைய முடியாது என்று கூறியது.

133. அறிவாலே பற்றி அனுபவித்து விட்ட

சிறியால் வருமோ கெடுவீர் - அறிவாய்நீர்

ஆம்போது அறிவிப்பான் தானாய் அவைஇரண்டும்

போம்போதும் வாராப் பொருள்

12

வீ.சிவஞானம்

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கடந்து, அவற்றின் முடிவில் நின்ற அறிவு யாம் என்று, அவ்வறிவாய் நீவிர் ஆகும் போதும்; உம்மையும் தன்னையும் அறிவிப்பான் தானாகி, அந்த அறியும் அறிவும், அறிவிக்கும் அறிவும், ஆகிய இரண்டும் நீங்கிய போதும்; வராத சிவம் ஆகிய மெய்ப்பொருள்;

கெட்டு அழிய இருப்போரே! தன்அறிவு கொண்டு ஒன்றை பாவனையால் பற்றி, இது இப்படி இருப்பது என்று, அந்தஅறிவால் அனுபவித்து அறிந்து, மீண்டும் அந்தப்பாவனையை விட்ட பொய்யினால் வருமோ? (வராதது).

இவ்வெண்பா, அருளையும் அறிவையும் கடந்து நின்ற சிவம், அறிவுக்கு அகப்படாது என்று அறிவித்தது.

134. அழிப்பே அவனுக்கும் இச்சைஅது ஆனால்
இழப்பே உனக்குஇச்சை என்னா - இழப்பை
அறியா ததுகாண் அறியா அஞ்ஞானம்
கிறிகேள்உன் போதம் கெடல்

13

பொழிப்புரை: (நீ வீடுஅடைய விரும்புவாய் ஆயின்) உன் அறிவை ஒழிப்பதே சிவனுக்கு விருப்பம்; அவனது இச்சா சத்திக்கும் அதுவே தொழில்; எனவே சிவனது விருப்பத்துக்கு இணங்க, உன் அறிவை ஒழிப்பதே உனக்கும் விருப்பம் என்று கருது!

(இப்பொழுது நீ கூறியபடி, அறியாமை கெடுதல் வீடு அன்று என்றும், அறிவு அழிதலே வீடு என்றும் ஆகிறது; இனி அறியாமை யாவது யாது எனின்),

அறிவு இழப்பை அறியாது, கிரியை முதலியவற்றைச் செய்வதே அறியாமை என்று அறிவாயாக! (ஆயின், அறிவுஇழப்பை அறிய வழி எப்படி எனின்) பொய்யனே! உன் அறிவு கெட வழி சொல்கிறேன்; நீயும் கேட்பாயாக!

இவ்வெண்பா, தன்அறிவு இழப்பை விரும்பினோர்க்கு மெய்ப்பொருள் கிடைக்கும் என்று கூறியது.

135. மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைநீ
எரிந்த விறகோடு இறக்கில் - விரிந்த
தொழில்மனத்தின் மட்டேநீ தோயும்அதுஎன் நாடி
நிழல்புகைத்தால் போய்எதிர்போய் நிலம்

14

பொழிப்புரை: நோய் நீங்கிய போது, அந்நோய் நீங்கும் பொருட்டு உண்ட மருந்தும், அந்நோயோடு சேர்ந்து நீங்கும்; எரிந்து விறகு அழிந்தால் அவ்விறகோடு சேர்ந்து புகையும் தீயும் அழியும்; அவை போல உன்அறிவு அழிந்தால், அவ்வறிவோடு கிரியை அழியும் என்றும், அக்கிரியை அழிந்தால் அதனோடு தத்துவங்களும் அறிவும் அழியும் என்றும் அறியாது, உன்அறிவால் கிரியை செய்து நிற்கிறாய்!

பலவிதமாய் விரிந்த உனது கிரியைத் தொழில்கள் மனத்தளவே அன்றி, வேறு இல்லை; ஆகலின் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் அறிவையும் கடந்து நின்ற சிவத்தை கிரியையைக் காரணம் காட்டி, அறிவால் விரும்பி, அச்சிவத்தை அடையத் தொடங்கும் உன் கருத்து, என்ன கருத்து? நீ அத்தத்துவங்களை நியதி களைந்து, அவற்றின் முடிவில் நின்ற உன்னை, அருளால் அறிந்து, பெரிய நிழலில் சிறிய நிழல் மறைந்தது போல, நீ அத்திருவருளில் மறைந்து, எதிர்ப்பட எதுவும் இன்றி நிற்பாயாக! (இவ்வாறு நிற்பதே அறிவு அழியும் வழியும், சிவத்தைப் பெறும் வழியும் ஆகும்).

இவ்வெண்பா, அறிவுஅடங்க வழி கூறியது.

136. காணும் அறிவுநீ காட்டும்அறிவு நாம்அவற்றைக்
காணக் கழலும் கழற்றியிலே - நாணி
நமைத்திரும்பிப் பாராதே நான்தான் என்னாதே
அமிழ்த்து கரகம்போல் நிற்பாய்

15

பொழிப்புரை: தத்துவங்களை அதுஇது என்று காணும் அறிவாய் இருப்பவன் நீ; அவற்றை உனது உயிருக்கு உயிராய் இருந்து உனக்குக் காட்டும் அறிவு நாம்; அந்தத் தத்துவங்களின் குணங்களை நீ அறிய அறிய அவைகள் அனைத்தும் உனக்குப் புறம்பாய் உன்னைவிட்டு நீங்கும்; அந்நீக்கத்தில், அவற்றின் முடிவில் நின்ற உன்னை, நீ கண்ட பிறகு;

யான் காணும்அறிவு ஆகலின், அத்தத்துவங்களை அறிந்து நீங்கவும், என்னை உள்ளபடி அறியவும், எனக்கு உரிமை இல்லை என்று நீ வெட்கப்பட்டு, எனக்குக் காட்டும் அறிவு ஒன்றுள்ளது என்று எம்மை எதிரில் வைத்துப் பார்க்காதே!

அவ்வாறு, காணும் அறிவும், காட்டும் அறிவுமாய் யாம் இருந்தோம் ஆயினும், கண்ஒளியும் சூரியஒளியும் பிரிபடாதது போல பிரிபடாதே இருப்போம் ஆகலின், அதுவும் அன்றி, அவ்வாறு பிரிபடாது

வீ.சிவஞானம்

இருந்த முழுநிறையை, நான்தான் என்றும் நினைக்காதே! கடலில் அழுத்திய குடம், நீரை உள்ளே மொண்டு, அக்கடலில் மூழ்கி மறைவது போல, நீயும் அம்முழுநிறைவுப் பொருளுக்கு உள்ளே மூழ்குவாயாக! அப்பொழுது நீ தோன்றாது, அதனுள் மறைந்து நிற்பாய்!

இவ்வெண்பா, தத்துவங்கள் நீங்க வழியும்; அவற்றை நீக்கித் தன்னை அருளால் அறிந்து, அருள் முழுமை விளங்கியபோது, அறிவு உயிர்க்காது அருளில் மறைந்து நிற்பதற்கு வழியும்; கூறியது.

137. வதுவைச் சடங்குஅதனை மைதுனமாக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும் - பதையா
விளக்குஒளியில் எண்ணெய் வியாபி ஆனால்போல்
கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக் கொள்

16

பொழிப்புரை: தன் கணவனைக் கூடிமகிழ, வாய்ப்பாகச் செய்யும் மணச்சடங்கினை, அவனோடு கூடி மகிழ்தலாக நினைத்துக் கொண்ட, பேதைப்பெண் போல; சிவனாகிய ஆடவனை, ஆன்மநாயகி கூடி மகிழ, வாய்ப்பாகச் செய்யும் கிரியைத் தொழிலை, அவனோடு கூடி மகிழ்ந்ததாக நினைத்துக் கொண்ட புதுமையாய், இந்தச் சிவப்பேரின்பம் அமையும் (இனிக் கிரியையை சிவப்பேரின்பமாகக் கருதும் கருத்தை விட்டு),

அசையாது எரியும் விளக்கு ஒளிக்குள், எண்ணெய் வியாபித்து நிற்பது போல, நீயும் சிவத்தில் வியாபித்து அசையாது நின்று, அது விழுங்கிக் கொள்ளுமாறு உன்னைக் கொடுத்தலே, உண்மையாய் உள்ள வீட்டு நிலை என்று அறிந்து கொள்வாயாக!

இத்திருவெண்பா, அறிவால் செய்யும் கிரியை, வீடு அடையக் காரணம் ஆகாது என்பதும்; அறிவை சிவனுக்கு உணவாகக் கொடுத்து நிற்பதே, காரணம் என்பதும்; அறிவித்தது.

கிரியைக்கழற்றி முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

ஐந்தாம்அதிகாரம்

சரியைக் கழற்றி

138. நடந்தும் குனித்தும்இது நல்லநாள் ஊணை
விடும்தொழிலால் மெய்வருந்தி வீடுஎன்று - அடங்காதார்
என்றுசுகமே இருப்பர் இப்போதே துக்கம்இவர்க்கு
என்றுஎதிர்போய் இன்பம் உதிக்கும். 1

பொழிப்புரை: பூமியை நடந்து வலமாக வந்தும் (தலயாத்திரை செய்தும்), கங்கை முதலிய புனித தீர்த்தங்கள் ஆடியும், இது நல்ல நாள் என்று உணவு உண்ணாது (விரதம் இருந்தும்) இவை முதலாகச் செய்யும் சரியைத் தொழிலால், உடல் வருந்தி, இவ்வாறு செய்வனவே வீடுபேறு என்று துணிந்து, தன்அறிவு அடங்காதவர்;

எப்பொழுதும் ஒரு தொழிலும் செய்யாது, இன்பமாய் இருப்பர் இந்தத் தொழில்களால் இவர்களுக்கு இப்பிறப்பில் துன்பம்; இந்தத் தொழிலால் வரும் வாசனாமலம் மறுபிறப்பிலும் தொடரும் ஆகலின், இவர்க்கு எப்பொழுதுதான், தான் என்றும் சிவம் என்றும், எதிரிட்டு அறியும் அறிவு ஒழிந்து, இன்பம் தோன்றும்?

இவ்வெண்பா, வீடு அடைய முற்படுவோர் அறியாமையால் சரியையில் செல்கிறார் என்று வருந்திக் கூறியது.

139. உடலால் உழைத்தால் உடல்ஒழியும் என்று
கெடுவீர் இதைஎங்கே கேட்டீர் - உடலே
நடைஆடிய பிணம்போல் நான்போய்த் திரியக்
கிடையாதோ என்று கேளீர் 2

பொழிப்புரை: இந்த உடல் நடைபிணம் போல் தன்அறிவு இழந்து, இந்நிலவுலகில் நடமாடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்காதோ? என்று ஞானகுருவிடம் கேட்காத நீங்கள்;

வீ.சிவஞானம்

கேட்டு அழிவீர்கள்! உடலால் வருத்தப்பட்டு தல யாத்திரை செய்தல் முதலிய சரியைத் தொழிலைச் செய்தால் பிறப்பு நீங்கும் என்று, இந்த உபதேசத்தை எந்தக் குருவிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டீர்கள்?

இவ்வெண்பா, சரியை நெறியாளர் பெற்ற உபதேசத்தை மறுத்துக் கூறியது.

140. எந்தஊர் நீர்என்றால் இப்போது இருந்துநாம்
வந்தஊர் தன்னை மறந்தோமேல் - அந்தஊர்க்கு
இன்றுநாம் போம்வழிஏது என்னில்உமக்கு ஏழ்உலகும்
ஒன்றுபோல் ஒன்று தோன்றும் 3

பொழிப்புரை: யாம் சொந்த ஊரில் இருந்து, மற்றும் ஓர் ஊருக்குச் சென்றபோது, அந்த ஊரில் இருந்த ஒருவன், 'நீ எந்த ஊர்?' என்று கேட்க, சொந்த ஊரைச் சொல்ல முடியாது, யாம் அதனை மறந்து இருந்தோம் எனின்;

நீ, சொந்த ஊருக்குச் செல்ல வழி யாது? என்று கேட்டுப் போக முற்படின், உமக்கு ஏழு உலகமும் ஒன்றுபோல் தோன்றி, அந்த ஊருக்குச் செல்லும் வழிபோல, மற்றொரு ஊருக்குச் செல்லும் வழி தோன்றும்.

(இப்படிப்பட்ட மந்தபுத்தியைக் கொண்டோ, மனம் மொழி மெய்களைக் கடந்து நின்ற, எங்கும் நிறை சிவத்தை நீ அடைய நினைக்கிறாய்?)

இவ்வெண்பா, ஞானகுருவின் துணைஇன்றி, ஆன்மா தன்உரிமையால் வீடு அடைய முடியாது என்று உரிமைஇன்மை (சுதந்திர கீனம்) உணர்த்தியது.

141. வேட்டியும் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பல்லும்
காட்டுவது ஞானக் களவுகாண் - தேட்டம்அற்றோன்
பூரணன்காண் சிற்றறிவன் பொய்ப்பாசம் என்றுஅறிந்தார்க்கு
ஓர்வடிவும் வார்த்தையும் உண்டோ 4

பொழிப்புரை: காவி வேட்டியும், கழுத்தில் நீண்டு தொங்கும் உருத்தி ராக்க மாலையும், உடல் முழுவதும் பூசிய வெண்ணீறும், வெற்றிலைப் பாக்கு மெல்லாத வெண்பல்லும், ஆகிய இவை முதலான சிவவேடங்களை, உடம்பில் காட்டுவது ஞானத்திருட்டு;

ஒரு பொருள்மீதும், விருப்பம் கொள்ளாதவன் ஆகிய சிவன் முழுநிறை முதல்வன்; சீவன் சிற்றறிவினன்; தளைகள் பொய்; என்று அறிந்து கொண்ட ஞானிகளுக்கு, ஒரு சமய வேடமும், சமயத்தை விரும்பிக் கூறும் வார்த்தையும் உண்டோ? இல்லை.

இவ்வெண்பா, வேடத்தில் சிறப்பு இருந்து, அகத்தில் ஞானம் இல்லை எனின், சிறப்பிலர் என்றும்; வேடம் எதுவும் இல்லை ஆயினும், அகத்தில் ஞானம் உண்டு எனின், சிறப்புடையர்; என்றும் அறிவித்தது.

142. கல்வியாய்ப் புத்தகமாய்க் காவிகடுக்குள் கட்டாயப்

பல்லின் வெளுப்புஒத்த பசுமார்க்கம் - எல்லை

கழன்ற தியானத்தில் கண்சிமிட்டு மாம்காண்

கழன்றபெரு மாயைத் தொழில்

5

பொழிப்புரை: தாம் கற்ற கல்வியை வாயால் பேசி, புத்தகம் கையில் கொண்டு, காவி வேட்டி உடுத்தி, காதில் கடுக்கன் அணிந்து, பேச்சுக்கும் வேடத்திற்கும் ஏற்ப, பல்வெளுப்பும் ஒத்து இருந்த, பசுஞான நெறியினை உடையோர்;

மண்முதல் நாதம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட, தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் கழன்ற, சிவத்தியானம் உடையவரைப் போலக் கண்மேல் செருகி, ஆசனம் கட்டி இருப்பர்; இவர் இவ்வாறு இருப்பது, காற்றாடி போல் கழலுகின்ற, பெரிய மாயையினது தொழில்.

இவ்வெண்பா, இவர் கூடியது ஞான நிட்டை ஆகாது என்று கூறியது.

143. ஞானக்கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாள்தோறும்

போனத்து அளவே புசிப்பு அன்றி - ஏன்ஆம்

துறவாய் அவாஅறுத்து மெய்உணர்ந்த தூய

அறிவார்க்கு அறியா இன்பம்

6

பொழிப்புரை: அகத்தில் ஞானம் இன்றி, புறத்தில் ஞான ஒழுக்கம் உடையவராய் நடிப்பவர்க்கு, எல்லாக் காலங்களிலும் உணவு நீர் முதலிய விடயங்களால் வரும் இன்பம், அனுபவம் ஆகுமே அன்றி;

துறவு மேற்கொண்டவராய், துறந்த அப்பொருள்களின் மீது உண்டாகும் ஆசையையும் அறுத்து, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த, மலமற்ற (தளையற்ற) ஞானிகளுக்கும் தோன்றாத, மேலான பேரின்ப அனுபவம் எவ்வாறு தோன்றும்?

144. இன்பே அறிவுக்கு இடம்புள் இனைந்ததுபோல்
துன்பே அணுப்பொருப்பாய்த் துக்கிக்கும் - நன்குணத்தால்
பேரின்புக்கு இச்சை பிறந்ததுஇனிக் கேள்உனக்குப்
பேரின்பம் தேடிப் பெறாய்.

7

பொழிப்புரை: இந்தப் பேரின்பமே, நீக்கமற நிறைந்த முழுமை ஆகலின், இவ்வின்பமே ஆன்மா இருப்பதற்கு உரிய இடம்;

(ஆனால் அந்த இன்பம் இவ்வாறு இருப்பதானால், அதனை யான் இப்பொழுதே அடைய வேண்டும்; இனிப் பிறவித்துன்பம் அடைய மாட்டேன், என்ற மாணவனை நோக்கி, மேலும் கூறுகிறார்)

மூச்சு விடும் சிறிதளவு ஒலி கேட்டாலும், அதனைப் பேரொலி யாக நினைத்து, அசுணப்பறவை வருத்தமடையும். அதுபோல நீ இந்த உடல் முதலிய உலகங்களால் வரும் துன்பம் அணுஅளவு சிறியது ஆயினும், அதனை மலை அளவாகக் கண்டு துன்பம் உறும், நல்ல குணத்தால், உனக்கு இப்பொழுது பேரின்பத்தின் மீது விருப்பம் பிறந்தது; ஆகலின், இனி அதனை அடைய வழி கூறுகிறேன்; கேட்பாயாக! அப்பேரின்பத்தை யாம் கூறிய வழியின் மூலம் தேடிப் பெறுவாயாக!

இவ்வெண்பா, பேரின்பத்தை விரும்பிக் கேட்ட மாணவனுக்கு விடை கூறியதாக அமைந்தது.

145. பேரின்பம் உன்னைப் பிரியாது உன் உண்மைஅஃது
ஒரின்பமாய் விடயத்துஊடு உதிப்பும் - பேரின்ப
அழிவிலே தோன்றும் அறிவும் அயலாம்
ஒழியும் இரண்டுஇன் பமும்

8

பொழிப்புரை: அந்தப் பேரின்பம், உன்னை விட்டு எப்பொழுதும் ஓர் அணுஅளவும் பிரியாது இருப்பது, ஏன்னளில் அவ்வின்பமே உனக்கு உரிய மெய்மையாய் இருக்கிறது.

(அவ்வாறு இருக்க, அது ஏன் எனக்குத் தோன்றவில்லை என்று கேட்பாய் ஆயின்),

உன்னால் அறியப்பட்ட விடயமாகிய பெண்இன்பமும், யாம் கூறிய அந்தப் பேரின்பமும், எதிரீடு அற்ற இடத்தேதான் தோன்றும்.

ஆண்அறிவும், பெண் அறிவும், எதிர்ப்பட்ட போது, அந்த அறிவுகளும், ஒன்றுக்கு ஒன்று புறம்பே; (அது போல அவ்வர்க்குரிய

குறிகள் எதிர்ப்பட்ட போதும், அவையும் புறம்பே; இவை புறம் பாகவே, இந்த இரண்டின் கூட்டுறவால் ஏற்பட்ட) இன்பங்களும் புறம்பாய் ஒழியும்.

இவ்வெண்பா, பேரின்பம் ஆன்மாவை விட்டு நீங்காது என்பதும், அதனைப் பெறுவதற்கு வழியும், கூறியது.

146. விடயம் உதித்துநின்று விட்டிடம் கீழ்மேல்
இடைவிடாதே நிறைந்த இன்பம் - தொடுவரோ
தோன்றி அழிவதுவே துக்கசுகம் உன்உண்மை
தோன்றா அடங்காச் சுகம்

9

பொழிப்புரை: ஒரு விடயத்தின் மீது தோன்றி மறைந்த இன்பம், கீழான இன்பம்; வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களிலும் இடையறாது முழுமையாய், நிறைந்த இன்பம், மேலான இன்பம் ; ஆகலின் இவ்வின்பத்தைப் பெற்றவர் , தன்அறிவு கொண்டு கீழான இன்பத்தைப் பற்றுவரோ? (அது எப்படி எனில்),

அறிவால் பற்றி அறிந்து அனுபவிக்கும் இன்பம் தோன்றி அழிவது; அவ்வாறு தோன்றி அழிவதுவே இன்பமும் துன்பமும் ; ஆனால், உனக்குள் மெய்யாய் விளங்கும் இன்பம், ஒரு காலத்திலும் தோற்றம் அழிவு இல்லாதது; அதுவே வீட்டின்பம் ஆகும்.

இவ்வெண்பா, உலக இன்பம் போல், இறைஇன்பத்தை அறிவு கொண்டு அறிய முடியாது என்று அறிவித்தது.

147. எங்கும் பரிபூரணம் என்னின் ஈதுஅல்லது
அங்குஅங்கு ஆம்என்னும்போது அங்குஇல்லையோ- பங்காகேள்
ஆகாயம் தீண்டிவிடும் அற்பஅறிவு அழிவி
லேகாண் பேரின்பம் உதிக்கும்.

10

பொழிப்புரை: ஆன்மஅறிவு நீங்காதவனே, கேட்பாயாக! இருபத்தி நாலு புவனங்களிலும்; அப்பேரின்பம் எங்கும் உள்ளும் புறம்புமாய் நிரம்பி இருப்பது, என்று வேத ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அவ்வாறிருக்க, இத்தலத்தில் அன்றி, காசி முதலிய தலங்களில்தான் அதனைப் பெறலாம் என்று நீ கூறுவதால், இப்பொழுது நீ இருக்கும் இந்தத் தலத்தில் , அதனைப் பெற முடியாதோ?

பரையோகம் எனப்படும் ஞானஆகாயத்தை அடைந்து, அதற்கு மேல் தோன்றும் அனுபவத்தில் நாட்டம் கொண்டு,

தான்நின்ற நிலையைத் தழுவும் அற்பஅறிவு அழியும் இடத்திலே, உனக்குப் பேரின்பம் தோன்றும் என்று அறிவாயாக! (பரையோக நிட்டை கூடி, சிவத்தை நாடாது, அவ்வருளையும் மறவாது இருக்க, சிவதரிசனம், தானே கிடைக்கும்.)

இவ்வெண்பா, முழுமையான இன்பம் உறுவதற்குத் தலம், இடம் அன்று என்றும்; அறிவுஅழிந்த இடமே, இடம்; என்றும் கூறியது.

148. உடம்பு உள்ள மட்டும் விடயம் ஒடுங்கா

ஒடுங்குகிலோ கேவலமாம் உம்பர் - இடம்புள்

பறந்தால் கலங்குமோ பாசத்தின் உண்மை

அறிந்தால் சுடாத்தடை போல்ஆம்

11

பொழிப்புரை: விடயங்களை அனுபவிக்கக் காரணமாக விளங்கும் உடம்பு உள்ள அளவும், அவ்விடயங்கள் ஒழியாது. உடம்போடு ஒற்றுமையாய் இருந்த அறிவுக்கருவிகள் ஐந்திற்கும் எதிர்ஈடாய் விடயங்கள் தோன்றும் போதெல்லாம், அவற்றை ஒழிப்பேன் என்று கூறி, அவ்வாறு ஒழிக்கத் தத்துவங்கள் அனைத்தும் ஒழியும். அவை ஒழிந்தால் கேவலநிலை வந்து கூடும். (ஆக, அவற்றை ஒழிக்கும் வழி, எவ்வழி எனின்),

ஆகாயத்தை இடமாகக் கொண்டு பறவை பறப்பதால், ஆகாயம் அசைவதில்லை. அதுபோல நீயும், மாய உடலை நான் அல்லன் என்று நீங்கி, அருள் வடிவாய் இருப்பாயாயின், அப்பொழுது விடயங்கள் உன்னை வந்து அடைந்தாலும், நீ அசையாது இருப்பாய்! அப்படியானால், மாயா வடிவமாய் இருந்தபோது, வருத்திய விடயம், திருவருள் வடிவாய் இருந்தபோது வருத்தாது இருந்தது எப்படி? என்று கேட்பின்,

அசுத்தம், துக்கம், அநித்தியம், அந்நியம் (தூய்மையற்றது, துன்பம், நிலையற்றது, புறம்பு) என்று தளைகளின் உண்மையைத் திருவருளால் அறிந்தால், அக்கினியின் வெப்பத்தைத் தடுக்கும் மந்திரம் போல், அந்த அறிவுக் கருவிகளின் அசைவு அடங்கும். ஆக அக்கினி இருந்தும், சுடாதது போல கருவிகள் இருந்தும் விடயவாதனை இல்லை.

இவ்வெண்பா, கருவிகளை உள்ளபடி அருளால் அறிந்து நீங்கி, அவ்வருளில் மறைந்து நின்றால், மீண்டும் அவை வந்து வாதிக்காது என்றது.

149. உடல்இருந்துஎன் போய்என் உருஅருவம் மூன்றும்
அடைவர் தொழிலும் அநாதி - குடம்உடைத்து
மண்என்ன வேண்டுமோ மாயா வயிந்தவத்தும்
உள்நின்று பார்த்திஇப் போதும்

12

பொழிப்புரை: இவ்வுடல் இருந்தால் என்ன? போனால் என்ன? அவ்வின்பம் வருவதற்கு இது தடை ஆகுமோ? உருவமும் அருவமும் அருவுருமும் ஆகிய மூன்று வடிவத்தினையும் உடைய பேரறிவாளன் (தொடக்கமில் காலத்தே ஆணவ மலத்தால் கட்டுண்டு கிடந்த என்னை, அருளால் எடுத்து, மாயையில் உடல், கருவி, உலகம், நுகர்ச்சிப் பொருள் களைத் தந்து, இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம் வருவித்து, வீடு அடைய வைக்கும் பொருட்டுச்) செய்யும் ஐந்தொழில்களும் தொடக்கம் இல்லாதவை ஆகையால் இந்த உடம்பை ஒழிப்பேன் என்று நீ நினையாதே!

ஒருவனுக்குக் குடம் மண்ணால் ஆனது என்று சொல்லித்தர வேண்டுமே அன்றி, குடத்தை உடைத்து, இது மண் என்று சொல்லித்தர வேண்டுமோ? அது போல, உனக்கு உடம்பைத் தளை என்று அறிவிக்க வேண்டுமே அன்றி, இதனை அழித்துத் தளை என்று அறிவிக்க வேண்டுமோ?

ஆகவே, இதனுள் இருந்த உடம்பையும், கருவிகளையும் மாயாமலம் என்றும்; இவை உனக்குப் புறம்பு என்றும்; கண்டு விடுபட்டுச் சுத்த மாயையாகிய சுத்த தத்துவத்தின் முடிவில் நின்று, உன்னை அருளால் கண்டு, அவ்வருளில் அசைவு அற இருப்பாயாக! இப்பொழுது அந்தப் பேரின்பம் உதயமாகும். (உடல் அழிந்த அப்போதும், இந்தப் பேரின்பமயமே ஆவாய்).

இவ்வெண்பா, அவ்வின்பம் பெற, உடலை விடுதல் காரணம் அன்று; இந்த உடல் முதலியவை நமக்குப் புறம்பு என்று அருளால் கண்டு நீங்கி, அவ்வருளில் நின்றலே காரணம், என்று அறிவித்தது.

150. கயிற்றுஅரவும் கட்டையினில் கள்ளனும் போல்மாயா
மயக்கம்அற்ற வேதாந்த வாழ்வும் - முயற்சிகெட்ட
ஆனந்தா தீதத்தே ஆணவராம் ஆகமமும்
தான்நந்தி னார்க்குச் சமன்

13

பொழிப்புரை: இருக்கும் கயிற்றில் இல்லாத பாம்பு கற்பனை என்றும், இருக்கும் கட்டையில் இல்லாத திருடன் கற்பனை என்றும், கூறுவது

போல; இருக்கும் பிரமத்தில் இல்லாத மாயை கற்பனை என்று அறிந்து, இம்மாயா மயக்கம் சிறிதும் தோன்றாதவாறு இறந்துபட்ட இடமே வீடு, என்று கூறும் வேதாந்தமாகிய செல்வமும்; தன்அறிவு முயற்சி சிறிதளவும் தோன்றாது இறந்துபட்ட, பேரின்ப மிகுதியில், கட்டுநிலையில் ஆணவமலம் உடையவராய் இருப்பாரைப் போல, இருப்பதே வீடு என்று கூறும் ஆகமமாகிய செல்வமும்; தான் என்று எதிரிட்டு எழும், அற்ப அறிவு அழிந்தவர்க்குச் சமமாகும்.

இவ்வெண்பா, வேதாந்த சித்தாந்த வீட்டு நிலை இரண்டும், தன்அறிவு ஒழிந்தோர்க்குச் சமம் என்று கூறியது.

151. என்ஆணை என்ஆணை என்ஆணை ஏகம்இரண்டு
என்னாமல் சும்மாஇரு என்று - சொன்னான்
திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன்
அருளாளன் ஞான விநோதன்

14

பொழிப்புரை: சீர்காழி நாட்டுக்கு அதிபதி ஆனவரும், அருளாட்சி செய்பவரும், ஞானத் திருவிளையாடல் உடையவரும், ஆன திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் என்ற திருப்பெயரை உடையவர்;

மூன்றுமுறை தம்பேரில் திருஆணை கூறி வீட்டுநிலையில், வேதாந்தியைப் போல் ஒன்று என்றும், பேதசித்தாந்த வாதியைப் போல் இரண்டு என்றும் கூறாமல், இப்படிக் கூறுவதற்குக் காரணமாய் உள்ள உன்அறிவை ஒழித்து, நீ மௌனப் பேரின்பத்தில் இருப்பாயாக! என்று அருளிச் செய்தார்.

இவ்வெண்பா, வீடு பெறுவது உறுதி என்று கூறியது.

சரியைக் கழற்றி முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

ஆறாம் அதிகாரம்

விரத்தி விளக்கம்

இவ்வாறு சரியை முதலியவற்றை நீக்கி நின்றவர் ஆயினும், அகத்துறவு இல்லார்க்கு ஞானம் விளங்காது ஆதலின், இவ்வதிகாரத்தினுள் துறவிக்கு விளக்கம் கூறி, அகத்துறவின் இலக்கணம் அறிவித்தார் ஆகலின், இவ்வதிகாரத்திற்கு விரத்தி விளக்கம் என்பது பெயராயிற்று. விரத்தி எனினும் துறவி எனினும் ஒன்று.

152. அறிந்தஇடத்து இன்பதுன்பம் ஆகாது அதுவும்

மறந்தஇடத்து இன்பம் மயக்கும் - அறிந்த

அலிஅறிவு நீன்றான் அத்துவித ஆநந்த

முலைஅமுதம் உண்ட முனி

1

பொழிப்புரை: இரண்டுஅற்ற அத்துவிதத்தில் தோன்றும் பேரின்பமாகிய திருமுலை அமுதத்தை (பாலை) அம்மை பொன்கிண்ணத்தில் கொடுக்க, வாங்கி உண்ட திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்;

தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கடந்து, அருளை அறிந்த இடத்து, இங்கு இன்பமும் துன்பமும் உண்டாகாது; அந்த அருளை மறந்தஇடத்து, முன்பு நீங்கி நின்ற தத்துவங்கள் வந்து சேரும் ஆகையால், இந்த துன்பமும் இன்பமும் வந்துஇங்கு மயக்கும் ஆதலின், இறை அறிவோடும் கூடி, இன்ப துன்பம் இல்லாத இறை அறிவாயும், தளை அறிவோடும் கூடி, இன்ப துன்பமாயும் நின்று, அதனையும் இவற்றையும் அறிந்த அலிஅறிவு, நீ என்று எனக்கு அருளிச் செய்தார்.

இவ்வெண்பா, ஆன்மா ஒன்று உண்டு என்று கூறியது.

வீ.சிவஞானம்

153. அறுசமயத் தோர்க்கும் அறுதிஇட்ட கூடல்
துறவாய்அவா அறுத்தல் தூய்மை - பிறவா
முடிகளச முத்தி முயற்சிஎல்லாம் முத்த
கடைகரும நாசம்இது காண்

2

அருஞ்சொற்பொருள்: முடி- சிரசு. களசம்- நீக்கம். முத்தி- வீடு.

பொழிப்புரை: அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் வீடு அடைவதற்கு அறுதியிட்டு வைத்த பொதுநெறி யாது எனின், மதுரை மாநகரில் சங்கப் பலகையில் ஏறி அமர்ந்து, அகப்பற்று புறப்பற்று என்னும் இருவகைப் பற்றினையும் துறப்பதாகவும்; அந்தத் துறவுகளால் மெய்ப்பொருளை உணர்வதாகவும்; நுகர்வினை வாசனையால் சிலசமயங்களில் மனதில் எழும் ஆசையை அறுத்தல் தூய்மை என்பதாகவும்; கூறிய மூன்று வகை அதிகாரங்களில் கூறப்பட்ட நெறிகளே ஆகும். (திருக்குறளில் கூறப்பட்ட துறவு முதலிய மூன்று அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டவை) அது அன்றியும்;

பிறவாமைக்குக் கூறிய காரணங்கள் பலவற்றுள்ளும், தலையாய் விளங்கும், தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் போக்கப்பட்ட வீடும்; தன்அறிவு முயற்சி எல்லாம் முதிர்ந்த கடையாகிய வினை அழிவும்; ஆகிய இவை, இம்மூன்று அதிகாரங்களால் கூறிய நெறி ஆகும்.

இவ்வெண்பா, அகத்துறவு, புறத்துறவு உடையவரைச் சமயிகள் எல்லோரும், ஞானிகள் என்று அங்கீகரிப்பர் என்றது.

154. வாசிக்குச் சாவீரர் வைதால் பொறாததுபோல்
ஆசைக் கேடர்க்குஇதுஆம் அட்டதுஎன - நேசித்த
ஓட்டையைப் போல்வார்க்குஆம் உடம்புஆர ஊண்பழகும்
பெட்டருக்கு ஈதுஆகாப் பிழை

3

அருஞ்சொற்பொருள்: வாசி- இது செய்துவிடுக என நியாயமாகக் கூறும் வார்த்தை.

பொழிப்புரை: வாசி என்ற வார்த்தைக்கு மனம் பொறாது இறந்து விடத் துணிந்த வீரரை வைதால் (திட்டினால்) அவரது மனம் பொறுத்துக் கொள்ளாதது போல, 'பெண் ஆசை கூடாது' என்று ஒரு வார்த்தை சொன்ன மாத்திரத்தில், அந்த ஆசை மீண்டும் தோன்றாதவாறு அடங்கும், அந்த ஆசை ஒழிந்தவர்களுக்கே, இந்த அதிகாரப் பொருள் ஏற்புடையதாய் இருக்கும். (அது அன்றி),

அறுகவை உணவுபோல் வேப்பந்தழை முதலிய கசப்பான வற்றையும் விரும்பி உண்ணும் ஒட்டகம் போல்; கஞ்சி, கூழ், களி முதலியவற்றையும் கவையுடைய உணவாய் விரும்பி ஏற்போர்க்கும் இந்த அதிகாரம் ஏற்புடையது; உடல் பருமனாகுமாறு அறுகவை உணவு வகைகளை நல்லது என்றும், கெட்டது என்றும், பகுத்துப் பார்த்து உண்ணும், பேடிகளுக்கும் விரும்பிகளுக்கும், இதன் பொருள் ஏற்புடையது ஆகாது, குற்றமாய்த் தோன்றும்.

இவ்வெண்பா, அருந்தல் பொருந்தல்களில் ஆசை இல்லாதவர்க்கே இந்நூல் ஆகும் என்று கூறியது.

155. பாசம் கழன்றால் பசுவுக்கு இடம்பதியாம்
ஊசல் வடம்கழன்றது ஒவ்வாதோ - நேசித்த
பற்றுஅற்ற கண்ணே பிறப்புஅறுக்கும் பாட்டுஉமக்கோ
மற்றைச் சமயம்எங்கும் ஆம்

4

பொழிப்புரை: (உயிர்ச் சார்பு, பொருட்சார்பு என்னும் இருவகைச் சார்பும், இச்சார்புகளை விட்டு நீங்கிய போதும்; இவற்றின் மேல் எழுகின்ற ஆசையும், அந்த ஆசை நீங்கிய போதும்; கண்ட பொருள் களைச் சென்று பற்றும் பொறிகளும், அந்தப் பொறிகள் அடங்கிய போதும், முன்பு ஏறி இருந்த வாசனையால், உள்ளத்தில் எழும் மன நினைவுகளும்; ஆகிய இவை முதலிய) தளைகள் அனைத்தும் கழன்ற போது, இவற்றை இடமாகக் கொண்டு நின்ற உயிருக்கு இறையே இடம் ஆகும். அது எவ்வாறு எனில், ஆகாயத்தில் கயிற்றின் துணை கொண்டு தொங்கிய ஊஞ்சலில் இருந்தவனுக்கு அக்கயிறு அறுந்த போது, நிலம் இடமாகும் என்பது போல என அறிக. (அது அன்றி),

தம்மால் விரும்பப்பட்ட பற்றுக்கள் அனைத்தும் அற்ற போதே, அப்பற்றுஉறுதி பிறப்பினை அறுக்கும் என்று திருவள்ளுவர் கூறிய (பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் மற்று நிலையாமை காணப்படும்) என்னும் குறள் வெண்பாப் பாட்டு, உமக்கு மட்டுமா ஏற்புடையது ஏனைய சமயங்களுக்கும் ஏற்புடையதுதான்.

இவ்வெண்பா, தளை முழுவதும் நீங்கின ஆன்மா, இறையைத் தேட வேண்டியதில்லை என்று கூறியது.

156. உனக்குமெய்யாய்த் தோன்றி ஒழித்துவிடும் பாசம்
வினைச்சடமே என்னில் விடம்போல் - உனைச்சுழற்றும்
ஆனாலும் தன்னை அறியாதது உன்அறிவு
தான்ஆகும் ஞானத் தடை

5

பொழிப்புரை: உனக்குத் தோன்றும் போது யான் எனது என்று நினைக்கும்படி உண்மையாகத் தோன்றி, நீங்கும் போது உன்னைப் புறம் தள்ளி வைத்து விட்டு நீங்கிவிடும் உடல், நுகர்வுகள் ஆகிய தளைகள் வினைக்கு ஈடாய் வரும் மாயா காரியமாகிய அறிவற்றவை என்று அறிவித்தாலும், நீ இதனை அறியாமல் இருப்பதால், உன்னை நஞ்சு அருந்தியவன் மயங்குவது போல் மயக்கிவிடும். எனினும்(அந்தத் தளைகள் ஞானத்துக்கு தடை அன்று; இனி ஞானத்துக்குத் தடை எது எனின்),

உடல் முதலியவற்றை இதுஇது என்று பலவாகப் பகுத்து அறிந்தும், அவற்றை அறிந்த உன்னை, நீ அறியாதது, உனது அற்ப அறிவு ஆகலின், அவ்வறிவே ஞானத்துக்குத் தடைஆகும்.

157. சிற்றறிவனாய் மறைப்பைச் சேர்ந்தவடிவு ஒன்படிகம்
பற்றுகினும் ஒன்றுஆகாப் பான்மைபோல் - உற்ற
உருவ சொரூப சுவாவம் உனக்கு
வரும்அடைவு சொன்னோம் மதி

6

பொழிப்புரை: சிற்றறிவும், செம்புக்குக் களிம்பு போல் ஆணவ மல மறைப்பும், ஆகிய இவை சேர்ந்த வடிவம், ஆன்மாவின் இயல்பு (சுவாவம்). படிகத்து அருகில் நிறம் இருப்பினும், படிக நிறத்தில் அந்நிறம் ஒன்றாவது இல்லை; அது போல தன் அருகில் இருக்கும் தத்துவங்களோடு தன்அறிவு, அத்தத்துவ அறிவோடு ஒன்றாகாது இருப்பதே ஆன்மாவின் உருவம்; ஒன்றைப் பற்றாது இருந்த படிகம் குற்றம் அற்றதாய் இருந்தது போல, ஆன்மா மூன்று தளைகளாகிய குற்றங்களையும் நீங்கி நிற்பது அதனது அழகு (சொரூபம்).

இவ்வாறு உனக்கு உண்டான இயல்பு, உருவம் அழகு என வரும் முறைமையைக் கூறினேன்; இவற்றை அறிந்து கொள்வாயாக!

இவ்வெண்பா, ஆன்மாவின் உருவம், அழகு, இயல்பு கூறியது.

158. நினைப்புமறப்பு அற்று நிறைந்த அறிவாய்
அனைத்துடனும் நின்று அம்பரமாய்த் - தனக்குஅருளித்
தன்ஆனந் தத்தைத் தனக்குஅளித்த சர்க்கரையே
அன்னானுக்கு இன்னவைமூன்று ஆம்

7

பொழிப்புரை: நினைப்பு ஆகிய மருள்நிலையையும், மறப்பு ஆகிய இருள்நிலையையும் தொடக்கமில் காலத்தே நீங்கி, எங்கும் நிறைந்த

முழுநிறை அறிவாய், எல்லாவற்றோடும் கூடி நின்றாலும், ஆகாயம் போல் ஒன்றோடும் தாக்கு அற்று இருப்பதாய், ஆன்மாவுக்கு அருள் செய்து மூன்று தளைகளையும் நீக்கி, தனது பேரின்பத்தை அந்த ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அருள்செய்து, நாவுக்குச் சர்க்கரை போல் இனிக்கும் அந்தச் சிவனுக்கும் மேற்கூறிய உருவம், அழகு, இயல்பு ஆகிய மூன்றும் உண்டாம்.

இவ்வெண்பா சிவனது உருவம், அழகு, இயல்பு அறிவித்தது.

159. அறிந்துபற்றி நின்று அமுந்தும் அற்ப அறிவை
அறிந்துசுத்தி யேபேர் அறிவாய் - நிறைந்துசிவம்
தோயாமல் நின்றதுபோல் தோற்றம்முதல் ஐந்துடனும்
தோயாமல் சுத்தத் துறவு

8

பொழிப்புரை: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து விடயங்களை, ஐந்து அறிவுக்கருவிகளால் அறிந்து, தொழிற்கருவிகளால் பற்றி; அகக் கருவிகளால் அவற்றுள் அமுந்தும் சிற்றறிவை (அற்ப அறிவை), (ஆன்மாவினது இயற்கை குணம் அது அன்று என்றும்; மது அருந்தியவனுக்கு மயக்கம் தோன்றியது போல அறிவுக்கருவி, தொழிற்கருவி, அகக்கருவிகளைக் கூடியபோது தோன்றிய விடய இன்பம் ஈது என்றும்) அறிந்து; (அக்கருவிகளையும், அந்த அறிவையும் நீக்கித் தன்னை உள்ளபடி அறிந்து, அவ்வாறு தன்னை அறிந்த போது, தனக்குக் கருவிகளை வேறாக்கிக் காட்டி, தன்னை அறிவித்தது அருள் எனக் கண்டு, அவ்வருளே வடிவம் ஆகி இருந்து, தான் தளையும் ஆகாமல், சிவமும் ஆகாமல், சிவத்தில் தோய்ந்து இரண்டும் அற அமுந்தி நிற்பது ஆன்ம சுத்தி; இந்த ஆன்ம சுத்தியே) சிவத்தில் கலந்து (வியாபித்து) நிற்கும் பேரறிவு ஆகலின் அப்பேரறிவு ஆகி;

தன்னோடு கலக்கப்படுவதாய் (வியாத்தியாய்) இருந்த சிவம், எல்லாவற்றோடும் முழுமையாய் நிறைந்து இருந்தும், ஒன்றோடும் தோய்வு அற்று நின்றால் போல, படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில் களோடும் தோயாமல் இருப்பதே மிகவும் தூய துறவு.

இவ்வெண்பா, தூயதுறவு இது என்று கூறியது.

160. கூர்இருளில் மின்மினியின் கூட்டம்போல் வாழ்சுகத்தை
யார்அறிவார் அந்த அறிவுஉதயம் - சூரியன்காண்
உன்நீழலைக் கெடுத்த உச்சியிலே ஊனம்அறச்
சொன்னார் அவத்தைகள் ஐந்தும்

9

பொழிப்புரை: மழைக்காலத்து அரைஅளவாய் விளங்கும் இருட்டில் மின்மினிப் புழுவின்கூட்டம் போல் ஆணவ இருட்டில் ஆன்மாக்கள் சிறிதளவு அறிவோடும் கூடிப் பொய்யாய் வாழும் இந்த உலகத்தை, ஞானிகள் எவ்வாறு அறிவர்? (அவர் இவ்வுலகரோடு கூடி இருந்தும், அதனை அறியார் என்று நீவிர் கூறியது என்ன? எனின்) அவர்க்கு அந்த ஞானஉதயம், சூரியஉதயம் போல் தோன்றும். (ஆகலின், அந்த உலகத்தை அவர் அறியமாட்டார் எனின், இந்த ஞானத்தை அடியேன் பெறுவது எவ்வாறு? எனின்),

காலையிலும் மாலையிலும் நீளும் உனது நிழலைக் கெடுத்த உச்சிக்காலம் போல, மருள்நிலையிலும் இருள்நிலையிலும் செல்லும் உனது அறிவு அடங்கிய நடுஇடத்து, உனது ஆணவக்குற்றம் அறுபடவும், ஞானச் செல்வம் கைகூடவும், ஏதுவாக சுத்தஅவத்தைகள் ஐந்தினையும் சொல்லி உள்ளனர் (பெரியோர், அவற்றையாம் சொல்லக் கேட்டு நீ அறிவாயாக) (சுத்த அவத்தைகள் ஐந்தாவன: மலமற்ற (நின் மல)நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், பேரின்ப மேலீடு).

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் உலகத்தை அறிய மாட்டார் என்றும், ஞானம் சுத்த அவத்தையில் நின்றால் பெறலாம் என்றும் கூறியது.

161. மெய்யாகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை விசாரிக்கில்
பொய்யாய்ச் சுவர்ப்பாம்பாய்ப் போம்அன்றி - ஐயா
தொழிலைச் செயில்தாணுச் சோரனைப்போல் தோன்றிக்
கழலப் பறைஅறைதல் காண்

10

பொழிப்புரை: ஆராயாத காரணத்தால், மெய்யாகத் தோன்றும் பொய்யாகிய தத்துவக் கூட்டங்களது உண்மையை, சுத்த அவத்தையில் நின்று ஆராய்ந்து அறியின், சுவரில் எழுதிய பாம்பு போலப் பொய்யாய்த் தோன்றும்; அது அன்றி, அவற்றை அவ்வாறு ஆராய்ந்து அறிந்து, நீங்காது வைத்துக் கொண்டு, அவை போகுமாறு, மாணவனே! நீ தவத்தினை செய்வாய் எனின் (அதுதான்),

அறிவற்ற கட்டையை, விளக்கு கொண்டு காணாமல், கள்வன் என நினைந்து பயந்து, அக்கள்வன் போகும் பொருட்டு, பறை அறைதல் போன்றது.

இவ்வெண்பா, தத்துவங்களின் உண்மையைக் காணின், எல்லாம் பொய்யாய் நீங்கி, ஞானம் பிறக்கும்; அது தவிர தவம் செய்வதால் தத்துவங்களை விடுதலும், ஞானம் பிறத்தலும் நிகழாது என்று கூறியது.

162. உலகத்தை மாயா உடலைப்பொய் என்றால்
அலகைத்தேர் போலஅறிவது அல்லால் - விலகித்
துடைத்துஒழிந்தல் ஆகுமோ சொப்பனத்தீ சூழ்ந்தால்
கடக்கவிடும் சாக்கிரம்போல் காண்

11

அருஞ்சொற்பொருள்: அலகைத்தேர் - பேய்த்தேர், கானல்நீர்.

பொழிப்புரை: மாயா காரியமாய் விளங்கும் இந்த உலகத்தையும் உடம்பையும் பொய் என்று அறிவித்தால், கானல் நீர் போலப் பொய் என்று கண்டு அறிவது அன்றி, முழுமையாய் விட்டுத் தள்ளி விடுபட முடியுமோ? (நீர் இப்படிச் கூறியதால் அறிவும் அறியாமையும் ஒன்றாய் இருக்குமோ? எனின்),

கனவு அவத்தையில் ஒருவனைக் கடக்கும் வழி இன்றி நெருப்பு சூழ்ந்து கொண்டால், அந்த நெருப்பைக் கடக்கவிடும் நனவு அவத்தை போல, தன்னைச் சூழ்ந்து நின்ற உடல் முதலிய உலகங்களை ஞானசூரியன் வந்து தோன்றின், உனக்குப் பொய்யாய்க் காட்டி விடுவன் என்று அறிவாயாக!

இவ்வெண்பா, தத்துவங்களின் உண்மை அறிந்தஇடத்து, உடல்முதலிய உலகங்கள் முன்பு போல மயக்குதலைச் செய்யாது, காட்சி வாதனை அளவாய் நிற்கும் என்று கூறியது.

163. பொய்என்ற வார்த்தை புரைஅற்று மெய்யானால்
மெய்என் பதுதேட வேண்டுமோ - மைஇருளைத்
தீர்த்த வெயிலைத் திரும்பி அசைத்துஇமைத்துப்
பார்த்துஅதில்என் சந்தையம் வைப்பாய்

12

அருஞ்சொற்பொருள்: சந்தையம் - ஐயம், சந்தேகம்.

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் அனைத்தும் பொய் என்று நீ சொன்ன வார்த்தை போல், குற்றம் அற்று, உனது அறிவுக்கு அவை பொய் என்பது உண்மையாய்த் தோன்றும் எனின், மெய்யாகிய ஞானம் என்பதை வேறாக, தேட வேண்டுமோ? அவத்தையைப் பொய்யாகத் தோன்றச் செய்ததுதானே ஞானம்; அவ்வாறு இருக்க, ஞானத்தை நான் கண்டுகொண்டு இருக்க வேண்டாமோ? எனின்,

மயக்கம் ஆகிய ஆணவஇருளைப் போக்கிய ஞானஒளியை, உன்அறிவால் எதிர்கொண்டு, அசைத்துப் பார்த்தும், பார்க்காது ஒழிந்தும்,

வீ.சிவஞானம்

அந்த ஞானஒளியை, இது அது ஆகுமோ, அன்றோ? என்று நீ ஏன் சந்தேகப்படுகிறாய்? (அவ்வாறு சந்தேகம் கொள்வதை விட்டு, அதனுள் அசைவு அற நிற்பாயாக!)

இவ்வெண்பா, தத்துவங்கள் பொய் என்பதை உள்ளபடி அறிதலே ஞானம் என்றது.

164. வேண்டா பிறப்புஎன்ற வார்த்தையினில் மெய்விடயம்

தீண்டாது அதிலே தெரியாதோ- காண்பீர்

உடம்பு மிகைஒன்று இலாமையே நோன்புஎன்று

அடங்க அடங்கினா ரை

13

பொழிப்புரை: உலகம் பொய் என்றும், பிறவி வேண்டாம் என்றும், மெய்ஞானிகளும் பொய்ஞானிகளும் கூறிய வார்த்தையினால் (அவர்களைப் பிரித்துக் காண முடியவில்லை என்றாலும்),

உடம்பு பகை என்றும், ஒருவிடயத்திலும் பற்று இல்லாமையே நோன்பு என்றும் அறிந்து, அந்த உடல்நுகர்வுகளை யான் எனது என்று நினைக்கும் வெளியில் நின்ற அறிவு அடங்க, உள்நின்ற அறிவும் அடங்கிய மெய்ஞானிகளை, அவரது உடல் குறித்த விடயங்களை அவர் பற்றாது இருப்பது கொண்டே, குறிப்பால் கண்டு கொள்ளலாம்.

இவ்வெண்பா, வாசக ஞானி (படிப்பறிவுகொண்டு பேசும் ஞானி) யையும், அனுபவ ஞானியையும் அறிவதற்கு ஏது (காரணம்) கூறியது.

விரத்தி விளக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

ஏழாம் அதிகாரம்

துறவு

எவ்வளவு அகத்துறவு உடையவர் ஆயினும், புறப்பற்றோடு இருந்தால், இப்புறப்பற்று ஓர் ஒரு சமயத்தில் அறிவை மயக்கும் ஆகலின்; புறத்துறவும் வேண்டும் என்று, இதனுள் புறத்துறவு இலக்கணம் கூறினார்; ஆதலின் இவ்வதிகாரத்திற்குத் துறவு என்பது பெயராயிற்று.

165. தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கனவாகப் புதைத்து
கோடிக்கு ஒருநிமிடம் கொள்ளுகினும் - கூடாத
வாழ்நாளை வீண்கழிக்கும் மானிடரைப் போல்மயக்கம்
பூணார்பொய் கண்டுதுறப் போர்.

1

பொழிப்புரை: தம்மால் தேடப்பட்ட செல்வங்கள் அனைத்தையும் செலவு செய்யாது, பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைத்துக் கொண்டு, தாம் உடம்பை விட்டுப் போகும்போது, ஒரு நிமிடம் அளவு அவ்வுடலில் நீடித்து இருக்க, ஒரு கோடி செல்வம் கொடுத்தும் ஆயுளை நீட்டிக்க முடியாது; எனவே அவ்வுடல் உயிரோடு வாழும் காலத்தைத் தவத்தில் கழியாது, அவத்தில் கழிதல் ஆகாது;

அறிவற்ற மனிதர்களைப் போல உடல் உலகங்களை மெய் எனக் கொண்டு, இவற்றில் மயக்கம் கொள்ளமாட்டார்கள், இவற்றைப் பொய்யாகக் கண்டு துறப்போர் (துறவிகள்).

இவ்வெண்பா, இளமைக் காலத்திலிருந்தே மகளிர்இன்பம் முதலியவற்றைத் துறந்து, ஞானகுருவை அடைந்து, வீடு அடைய வேண்டும் என்று கூறியது.

166. ஊர்க்குருவி யும்வளர்த்த குஞ்சும் ஒருமனையில்
பாக்கனையும் பார்த்துஇதுநம் பற்றுஎன்னோ - மூர்க்கர்
அரிபிரமர் இந்திரர்கள் வாழ்வுஅறித்தம் நம்வாழ்வு
ஒருபொருளோ என்றுஒழி வாரோ

2

பொழிப்புரை: ஒரு வீட்டில் வாழ்கின்ற ஊர்க்குருவியும், அது வளர்த்த குஞ்சுகளும்; அதே வீட்டில் பூனையும், அப்பூனையினது குட்டிகளும்; இளமைக் காலத்தில் நல்வினையின் பயனாய் தம்முள் உறவாய்க் கூடி இருப்பதையும், முதிர்ந்த போது தீவினையின் பயனாய் உறவாய் இருந்த தாமே, தம்முள் பகையாய்ப் பிரிந்து போவதையும், அவ்வீட்டில் இருந்து நாம் பார்த்திருந்தும், அவ்வாறு வினைப்பயனாய் வரும் மனைவி, மக்கள் முதலிய இவ்வுலகைத் துறவாது, இதன் மேல் மனம் பற்றி நிற்பது எதனாலோ? (ஆயின், அவற்றைப் பார்த்திருந்தும் எல்லோரும் இவ்வாழ்க்கையில் இருக்கவில்லையோ? நீவிர் இப்படிச் கூறுவது எதனால்? எனின், அம்மனைவி மக்கள் முதலிய உலகம், வினையின் பயனாய் வந்தது என்று அறியாது, அவ்வுலகோடு கூடி வாழ்பவர் மூர்க்கர் (அறிவிலி) என்று அறிவாயாக!)

இந்த உலகம் இருவினையின் பயனாய் வந்தது என்று அறிந்த உத்தம குணம் உடையவர், யாவர்க்கும் மேலாய் உள்ள திருமால், பிரம்மன், இந்திரர் முதலியோர் வாழ்வும் நிலையற்றது என்று வேதஆகமங்கள் கூறியதால், நமது அற்ப வாழ்வு, இதுவும் ஒரு பொருளோ என்று கருதி, அவ்வுலகைத் துறவாது விடுவாரோ?

இவ்வெண்பா, மனைவி முதல்குடும்பம் வினையின் பயனாய் வந்தது அன்றித் தமக்கு உறவு அன்று என்றும்; அது நிலையற்றது என்றும் கூறியது.

167. பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்ரகிரியைப் பரவி
விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர்- வெட்ட
வெறுஎலும்பை நாய்கறண்ட வேந்தர்வர நாய்பார்த்து
உறுமுவதைக் காட்டுவோ மோ

3

அருஞ்சொற்பொருள்: வெறுவீடர் - அனுபவிப்பதற்கு இல்லாமை யால் பற்று விட்டோர் போன்று இருப்பவர்.

பொழிப்புரை: அளவற்ற செல்வம் உடையராய் இருந்தும், அச்செல்வங்கள் அனைத்தும் குற்றம் நீங்குமாறு துறந்த பட்டினத்தாரையும்

பத்திரிகரியாரையும் வணங்கி, மனைவி முதலிய பற்றுக்களை விட்டுத் துறக்கமாட்டார்கள், மிகுந்த வறுமை உடையவராய் இருந்தாரும்; (ஆயினும் மனைவி, மக்கள் முதலியோரை விட்டுத் துறந்தால், அயலார் கொண்டு போகாரோ? எனின்),

ஊன் சிறிதும் இல்லாத வெள்ளும்பை, ஒரு நாய் தனது பல்கொண்டு சுறண்ட, அந்த நாயின் முன், அரசர் வர, அவ்வெலும்பை அவர் பிடிங்கிக் கொள்வார் என நினைத்து, அவரைப் பார்த்து உறுமுவது போன்றது; (இது உனது வினாவுக்கு விடையாய் வந்த எடுத்துக்காட்டு).

இவ்வெண்பா, செல்வம், அழகு, இளமை ஆகியவற்றை ஒருசேரத் துறக்க வேண்டும் என்றும், துறவாதவர் ஆணவமல மறைப்பு உடையவர் என்றும் கூறியது.

168. நாடுநகர் வீடுஉடையாய் தாய்தந்தை நட்புமக்கள்
மாடுகுலம் பொன்உடம்பின் வாதனைகள் - கூடத்
தொடுத்தவலைக் கண்ணித் தொடக்குஇதனை இப்போ
விடப்பெறுவார் ஏன்பிறப்பார் மேல்

4

பொழிப்புரை: நாடும், நகரமும், வீடும், மனைவியும், தாயும், தந்தையும், நட்பும், மக்களும், மாடும், சாதியும், செல்வமும் இவை முதலிய உடல் வாதனைகளும்;

தாம் அகப்படப் பிடித்த வலையும், கட்டி வைக்கும் கயிறும், ஆகிய தொடக்கு என்று அறிந்து, அத்தொடக்கினை விட்டு நீங்கியவர், இனிமேல் ஏன் பிறப்பார்?

இவ்வெண்பா, உடல் வாதனை முதலியன அற்று, ஞானத்தால் வீடு அடைவது உண்மை ஆகலின், அவர்க்கு இனிப் பிறப்பு இல்லை என்று கூறியது.

169. தின்னில் திமரில் விடம்பிடித்துத் தீர்ந்துவிடும்
பொன்னை நினைக்கப் பொறாதுகாண் - பின்னை
மருந்தாலும் மந்திரத்தி னாலும் தவிராப்
பெரும்பாவம் பெண்ணில் பெரிது

5

பொழிப்புரை: சினம் முதலிய வீறாப்பு காரணமாக, நஞ்சு உண்டால், அந்நஞ்சு சிறிது நேரத்தில் தலைக்கு ஏற, பின்னர் அது மணி மந்திர மருந்துகளால் தீர்ந்து போகும்; ஆனால் பொன்னை (பொருளை)

வீ.சிவஞானம்

கையாலும் தீண்டாது, வாயாலும் கூறாது, மனத்தால் நினைக்கவே அப்பொன் ஆசை என்னும் நஞ்சு, அரைக்கண நேரமும் தாமதியாது, அந்நினைவை விட விரைந்து சென்று தலைமேல் ஏறிக்கொள்ளும். அதன் பின்னர் மணி, மந்திர, மருந்துகள் கொண்டு அதனைத் தீர்க்க முடியாது; அப்பொன் ஆசையால் வருவது பெரும்பாவம் ஆகலின்,

நீ விட்டுவிடுகிறேன் என்று சொன்ன பெண் ஆசையாகிய நஞ்சினை விட, இப்பொன் ஆசையாகிய நஞ்சு மிகவும் பெரியது. (இதனை மனத்தாலும் நினையாது விடவேண்டும்).

இவ்வெண்பா, பெண்ஆசையைவிட, பொன்ஆசை கொடியது என்று கூறியது.

170. செல்வம் இளமை உடம்புபேய்த் தேர்என்று

சொல்லுவதுஎன் காணாரோ சுட்டுஅதுபோய் - ஒல்லை
விடுவோர் பிறப்புஇறப்பில் மீளார்கள் மீண்டால்
தொடுமோ சிவனைத் தொடா

6

பொழிப்புரை: செல்வமும் இளமையும் உடம்பும் ஆகிய இவை முதலிய உலகம், கானல் நீர் போல் பொய் என்று யாம் எடுத்துக் கூற வேண்டுமோ? அவை மெய்போல் தோன்றிப் பின்னர் அழிவதைத் தாம் காட்சியளவாகக் காண மாட்டாரோ? (ஆயின் எல்லோரும் ஞானத்தால் பிறப்பு அறும் என்று கூற, நீவிர் துறவால் பிறப்பு அறும் என்று கூறியது ஏன்? எனின்),

உடல் முதலிய உலகத்தை, யான் எனது என்று சுட்டி அறியும் இச்சுட்டறிவு நீங்கி, அவ்வுலகை விரைவில் விட்டுத் துறப்பவர், பிறப்பு இறப்பில் மீண்டும் வரமாட்டார்கள்; ஞானக் குறைவால் மீண்டார்கள் எனினும் (முன் துறந்து தவம் செய்த வாசனையால் அப்பற்றுக்களைக் கடந்து நிற்பாரே அன்றி, அவரை அப்பற்று தீண்டுமோ? தீண்டாது. ஆயினும் பிறப்பில் மீண்டோரைத் தீண்டாதோ எனின், அவர்) சிவனைப் போலும் ஒன்றிலும் பற்றிலார் ஆகலின், தீண்டாது.

171. ஆசையினால் அற்பசுகமாய் அழிந்தால் பேரின்பம்

ஆசையின்போக்கு என்றுஅறியல் ஆகாதோ - ஆசை
நளிகைக்கு அழுக்குவந்த நாசம்என நாடித்
தெனியப்போம் மற்றுஇவை ஐந்தும்

7

அருஞ்சொற்பொருள்: நளிகை - மூங்கில் குழாய்.

பொழிப்புரை: ஆசையினால் அறிவு வெளிமுகமாகச் சென்று, விடயங்களில் அழுந்த, தமக்கு அவற்றுள் அற்பமாய் இன்பம் தோன்றி அழியும்; ஆனால் இந்த ஆசையை நாசம் செய்வதே சிவத்தில் தோன்றும் பேரின்பத்தைப் பெற ஏது (காரணம்) என்று அறிய முடியாதோ? (ஆயின், அந்த ஆசையை அழிப்பது எவ்வாறு எனின்),

நெய் முதலியன பெய்து வைக்கும் மூங்கில் குழாய்க்கு அழுக்கு வந்துசேரின், அதற்கு அழிவு ஏற்படுவது போல், ஆசை அறிவில் வந்து ஏறும் போது, ஆராய்ந்து அறிய அந்த ஆசையின் அறிவாய், அந்த விடயங்களில் பிரிந்து செல்லும், ஐம்புல ஆசையும் நீங்கும்.

இவ்வெண்பா, ஆசை அறப் பேரின்பம் வரும் என்றும்; அவ்வாசை அற, அவ்வாசையால் வரும் துன்பம் குறித்து ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும் என்றும் கூறியது.

172. உதயம் தொழப்போவார்க்கு உள்ளும் புறம்பும்

புதையஒளி வீசுமா போலே - பதிமோகி

தீக்காட்டிலே கொடுக்கச் சென்றவா கண்டக்கால்

தாக்காதது அன்றோ தவம்

8

பொழிப்புரை: சூரிய உதயத்தை வணங்கச் செல்பவர்க்கு , உள்ளும் புறம்பும் இருள் மறைய, ஒளி வீசுவது போல (மனைவி மக்கள் முதலிய பற்றுக்கள் அனைத்தையும் விட்டு, அவற்றின்மேல் உள்ளத்தில் எழும் ஆசைகளையும் அறுத்து, கண்ட விடயங்களில் சென்று பற்றும் கருவிகளையும் அடக்கி, உள்ளும் புறம்பும் ஆசையாகிய இருள்நீங்க, நிராசை ஆகிய ஒளி வீச நின்றலே துறவின் முடிவு),

தனது புருடன் மீது அதிக விருப்பம் வைத்திருந்தவள், அவன் இறந்தபோது, அவனுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கச் சுடுகாட்டுக்குச் சென்றது போல (தானும் தன்அறிவைச் சிவனுக்கு உணவாகக் கொடுத்துத் தாம் ஒன்றோடும் தாக்கற்று இருத்தல் அன்றோ, தவமுடிவு?)

இவ்வெண்பா, உள்ளும் புறம்பும் ஆசை அற்று இருப்பது துறவின் முடிவு என்றும்; அறிவுஅழிந்து ஒன்றோடும் தாக்கற்று இருப்பது தவமுடிவு என்றும் கூறியது.

173. ஊமைமணி ஆட்டுகினும் ஓசைஅழிந் தால்போல
ஆம்அதுபோல் நிற்க அரிதுகாண் - ஆம்ஆம்
வளர்ந்த அசத்தைஎலாம் மாளமரக் காலால்
அளந்துஎறிந்து போட்டதுபோல் ஆம்

9

பொழிப்புரை: நாக்கு இல்லாத மணியைப் பிடித்து அசைத்தாலும் ஓசை ஒழிந்து நின்றது போல (ஐந்து விடயங்களும் வலிய வந்து சேரினும் அதி தீவிர பக்குவர்க்கு அறிவு கலங்காது; நிராசையே தோன்றும். அவர் நிற்கும் அது போல் நிற்பது ஏனையோர்க்கு மிகவும் அரிது (வேறு பல காரணங்களால் அவ்வாறு) நிற்க முடியுமாயின், ஆசையால் அறிவு மேலிட்டு, மேன்மேல் வளர்ந்த அதனது அசைவு எல்லாம் இறக்குமாறு, அறிவாகிய மரக்கால் கொண்டு, இவ்வளவு என்று அளந்து, வெளியே கொட்டிவிட வேண்டும்.

இவ்வெண்பா, நிராசை உடையோரை விடயங்கள் பற்றினும், அறிவு அசையாது ஆகலின், நிராசை வரின், அறிவுஒழிவு தானே வரும் என்றும்; இவ்வாறு இருத்தல் ஏனையோருக்கு அரிது என்றும்; அவர்க்கும் ஒருவழியால் ஆசைவிடுதல் வருமாயின், அந்த அறிவு அசைவை சேட்டையை அளந்து அறிந்து, அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்றும்; கூறியது.

174. தனுஆதி நான்கினுக்கும் சார்வுஅழிந்து சற்றும்
நினையாது இளைப்பாறி நின்றால் - மனையாமோ
காந்தக் கடத்துஊசி காற்றுஅற்ற தீபம்என
ஆம்தத்து வங்கள்அய லாம்

10

பொழிப்புரை: போகப் பொருள்கள் நான் அன்று, உலகமும் நான் அன்று, உடலும் நான் அன்று, கருவிகளும் நான் அன்று, என்று உள்ளபடி அறிந்து, நியதி களைந்து, அந்த உடல் முதலிய நான்கின் இடத்தும் யான் எனது என்று சார்ந்து நின்ற அறிவுச்சார்பு கெட்டு, அவற்றை மீண்டும் ஒரு சிறிதளவும் பற்றாது, அருளில் இளைப்பாறி, அசைவு இன்றி நின்றால்; வீடாகிய உலகத்தின் இடத்தும், மகளிராகிய நுகர்ச்சியின் இடத்தும், முன்பு போல பற்று உண்டாகுமோ? (ஆயின் உலகின் மீதும் உலகப் பொருள்கள் மீதும் பற்று இன்றி நின்றாலும், உடல், கருவிகளிடத்து பற்று விட்டு நிற்பது எப்படி ? எனின்),

காந்தக் கடத்துக்கு எதிர் முகமாய் இருந்த போது பற்றியும், அதனுள் கிடந்த போது பற்றாதும் இருந்த ஊசிபோலும், காற்றில்

இருந்தபோது அசைந்தும், காற்று இல்லாத போது அசையாதும் இருந்த தீபம் (சுடர்) போலும் (அந்த உடல், கருவிகளைத் தனக்குப் புறம்பாய்க் கண்டு நீங்கி நிற்பின், அவற்றோடும் தாக்கற்று நிற்பது உண்டாகும். (அவற்றோடும் தாக்கற்று நிற்கவே மற்றைய) தத்துவங்களும் அயலாய் நீங்கும்.

இவ்வெண்பா, உலகத்தையும் நுகர்ச்சிப் பொருள்களையும் தான் அன்று என்று உள்ளபடி அறிந்து நீக்கி, அவற்றைச் சார்ந்து நின்ற அறிவு அழிந்து, அருளில் நின்றால் மேற்கூறிய பற்றுக்கள் நீங்கும் என்றும்; உடல், கருவிகளை தனக்கு அயலாய்க் கண்டு, அருளில் நிற்பின், அந்தப் பற்றும் அறும் என்றும்; அதனால் ஏனைய தத்துவங்களும் கழலும் என்றும்; கூறியது.

175. நாய்அலகை நெய்விரும்பி நக்குவதும் நஞ்சுஇட்ட
பாயசமும் மெய்ப்பரிசும் பாவைமிகச் - சாயாநீர்
வேட்கை அசுணம்இபம் விட்டில்மீன் வண்டுஇவையின்
சாட்சியைக் கண்டுஆர்துற வாதார்

11

அருஞ்சொற்பொருள்: இபம் -யானை.

பொழிப்புரை: நாய், வாளின் முனையில் தடவிய நெய்யை விரும்பி, அவ்வாளினது முனையை நக்குவது போலவும்; நஞ்சு கலந்த பாயசத்தை ஒருவன் சுவை என விரும்புவது போலவும்; ஆகும் பெண்களது உடம்பைத் தீண்டுவதை இன்பமாகக் கருதுவது ஆயினும், பொய்யாகிய அப்பெண்ணினது உடம்பைத் தீண்டுதலை, மெய்யாகக் கண்டு, அனுபவிக்க விரும்புவது, மிகவும் பொய்யாகிய கானல்நீரை மெய்யாகக் கண்டு, தாகம் தீர்க்க உண்ண விரும்புவது போல ஆகும்.

அசுணப் பறவை ஓசையாலும், யானை தொடுஉணர்வாலும், விட்டில்பூச்சி ஒளியாலும், மீன் சுவையாலும், வண்டு மணத்தாலும் அழியும் என்று, இவைகளைச் சாட்சியாகக் கண்ட பின்னும், இந்த ஐம்புல விடயங்களையும் தன்னிடம் கொண்டுள்ள பெண்ணைத் துறவாதவர் யார்?

இவ்வெண்பா, பெண் இன்பம் மிகவும் சிறிதளவு என்றும்; அதனால் வரும் துன்பம் பெருமளவு என்றும்; அவரோடு கூடுவது மாயை என்றும்; அவர்கள் தரும் ஐம்புல நுகர்வு பெரும் கெடுதலாய் முடியும் என்றும்; இதனை அறிந்தவர், தம் மனைவி அருந்ததி போன்ற கற்பு உடையவளாய் இருப்பினும் துறப்பர் என்றும்; கூறியது.

176. இடும்பைக்கே கொள்கலமாய் ஏழ்நரகுக்கு ஈடாம்
 குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைக்கின் - நடுங்காரோ
 ஐவர்க்கு ஒருவன் அறுதொழிலைச் செய்தலாம்
 மெய்யைப் பொய்யாக்கி விடும்

12

பொழிப்புரை: அஞ்ஞானிகள் துன்பங்களை எல்லாம் தாம் அனுபவிப்பதற்கு ஏற்றுக் கொள்ளும் கப்பலாய், மறுமையில் ஏழுவகைப் பிறவியாகிய ஏழு நரகத்தையும் உண்டாக்கும் மனைவி மக்கள் முதலிய குடும்பத்தை, இம்மை மறுமையில் துன்பம் தருவது என்று அறியார்; இவ்வாறு அறிய ஒட்டாது. ஆணவமலமாகிய குற்றம் அவரை மறைத்து இருந்தது.

இந்த ஆணவம் நீங்கினோர், குடும்பமாகிய கூட்டத்தைக் கண்டாலும், உள்ளம் வெதும்பி நடுக்கம் கொள்ளமாட்டாரோ? (ஆயினும், நீவிர் மெய் என்று கூறிய சிவம் ஒருவருக்கும் தோன்றாது இருப்பது ஏன்? எனின்),

ஐந்து பொறிகளுக்கும் ஒரு முதல்வனாய் விளங்கும் ஆன்மா, இந்த பொறிகளால் அறிந்து அனுபவிக்கும் விடய இன்பத்தின் பொருட்டு; உழவு, தொழில், வாணிகம், எழுத்து, சிற்பம், பரதம் ஆகிய அறுவகைத் தொழிலில் முயலுவதால்; இம்முயற்சி அச்சிவத்தைத் தெரியஒட்டாது பொய்யாக்கி விடும். (அதனை நீ அறிவாயாக!)

177. குரங்கின் துனிச்சிக் குடும்பம் குழாமும்
 பெருங்குப்பை யில்கரடிப் பெண்டும்- பொருந்துவரோ
 காலனும் தீயும் கடலும்இருங் கல்லுமாய்
 மேலும் நரகாய் விடும்

13

பொழிப்புரை: ஒரு குரங்கை, பல குரங்குகள் கூடி வேலை வாங்குவது போல, தாய், தந்தை, மனைவி, மக்கள், சுற்றம் என்று தம்மை வந்து இம்சிக்கும் குடும்பக் கூட்டமும், அதனுள் பெரிய மலக்குப்பை நடுவே கரடி போலும் பற்றப்பட்ட மகளிரது கூட்டுறவும், ஆகிய இவற்றை உத்தமர் ஆயினோர் பொருந்தி இருப்பாரோ? (ஆயின், எல்லோரும் அவரோடும் கூடி இருக்க இல்லையோ? இவர் என்ன அவ்வாறு இல்லாது போவது? எனின்),

அந்தக் குடும்பக் கூட்டம் எமனைப் போலும், தீயைப் போலும், கடலைப் போலும், பெரிய மலையைப் போலும்,

இப்பிறவியில் துன்பம் தருவதாய்; மறுமையிலும் அந்த வாசனை காரணமாக பிறப்பாகிய நரகத்தையும் தருவதாய் முடியும், என அறிந்து அதனோடும் கூடி இருக்க மாட்டார்.)

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும், குடும்பம் பிறவித் துன்பத்துக்கு உறைவிடம் என்றும்; அஞ்ஞானி ஆணவ மறைப்பால் அதனை அறியார் என்றும்; ஞானிகள் இது கேட்டு நடுங்குவர் என்றும்; இக்குடும்ப முயற்சி சிவத்தை அறிய முடியாதபடி மறைக்கும் என்றும்; உத்தம பக்குவர் இவற்றை எல்லாம் அக்கணமே விடுவர் என்றும்; அறிவிக்கப்பட்டது.

178. கன்னனைப்போல் தன்னை அறிவனோ காக்கையுடன்
மன்னு குயில்போன வாறுபோல் - அந்நியமாய்ப்
பேசாது போனதுறவி பிறப்பு அறுப்பார்க்கு
ஆசானும் என்றே அறி

14

பொழிப்புரை: யான் இன்ன சாதி, இன்ன குலம், இன்னார் தாய், இன்னார் தந்தை என்று அறியாத கன்னனைப் (கர்ணனைப்) போலும், உத்தம பக்குவன் இன்ன சாதி, இன்ன குலம், இன்னார் தாய், இன்னார் தந்தை என்று பகுத்து அறிவானோ? இவ்வாறு ஒன்றையும் பகுத்து அறியாது, காக்கையுடன் பருவம் வரும்வரை தனது இனம் போல் கூடி இருந்து, பருவம் வந்தபோது, அதற்கு அயலாய்ப் பேசாது பிரிந்து சென்ற குயில் போலும், நிலையாமை பற்றிய அறிவு உதிக்கும் வரை, அவர் இனம் போல் கூடியிருந்து, அந்த அறிவு வந்தவுடன், அவர்க்கு அயலாய்ப் பிரிந்து, சொல்லாது சென்ற துறவியே, மெய்த் துறவி;

அத்துறவி, பிறப்பு அறுக்கும் பொருட்டு துறவை மேற்கொண்ட வார்க்குக் குருவும் ஆவான் என்று நீ அறிவாயாக!

இவ்வெண்பா, நிலையாமை குறித்த அறிவு தோன்றி, சொல்லாது சென்றவனே துறவி என்று கூறியது.

179. நித்திரைசெய் வீட்டில் நெருப்பும் பெரும்படையும்
முற்றிப் புறப்பட்டார் முற்றத்தே - பித்தரைப்போல்
நில்என்று சொன்னாலும் நிற்பரோ அப்படிக்காண்
இல்லறத்தை நீத்தார் இயல்பு

15

பொழிப்புரை: தாம் தூங்கிக் கொண்டிருந்த வீட்டில் நெருப்புப் பற்றவும், பெரும்படை தாக்க வந்து சூழ்ந்து நிற்கவும், போலவும்,

(கண்டு விழித்து அச்சம் அடைந்து அவ்விட்டின் வாயிலைக் கடந்து) முற்றத்துக்கு வந்தபோது, அங்கு அவர்மீது இரக்கம் உள்ளவர் 'இங்கேயே இருங்கள்!!' என்று அறியாமையால் கூறினாலும், பித்தர்மொழி போல் அதனைப் புறந்தள்ளி, ஒருகண நேரமேனும் அவ்விடத்தில் நிற்பாரோ?

(அவர் எப்படி நில்லாது ஓடுவாரோ) அப்படியே தாய் தந்தை வந்து தடுத்தாலும் நில்லாது, இவ்வாழ்க்கையைத் துன்பம் எனக்கண்டு, துறந்து செல்வாரது நிலைமையும் ஆகும்.

180. கட்டு நெகிழ்ந்துவிட்ட கள்ளனைப்போல் கங்குலில்பேய்
வெட்டு களத்தின் வெருவினர்போல் - முட்டத்
தொடர்ந்த படைபிழைத்துத் தோன்றப் போவார்போல்
அடங்கத் துறந்துஏகு வார்.

16

பொழிப்புரை: பொருளைத் திருடிய ஒருவனை, சிலர் வந்து இறுகக் கட்டித் துன்புறுத்த, அவருள் அருள்உடைய ஒருவன் வந்து, அக்கட்டை அவிழ்த்து விட்ட போது, விரைந்து தப்பித்து ஓடும் அந்தத் திருடனைப் போலவும்; அரை இருட்டில் பெரிய பேயைக் கண்டு அஞ்சி ஓடுபவன் போலவும்; போர்க்களத்தைக் கண்டு பயந்து, விரைந்து அவ்விடம் விட்டு ஓடுபவன் போலவும்; தம்மைப் பிடிக்கப் பின் தொடர்ந்த படைக்குத் தப்பி மிகவும் வேகமாக ஓடுபவன் போலவும்;

இவ்வாழ்க்கையைத் துன்பம் என்று கண்டு துறந்து செல்பவர், தாய் தந்தை மனைவி உறவினர் முதலிய குடும்பக் கூட்டத்தை எல்லாம் ஓரசேரத் துறந்து விடுபட்டுச் செல்வர். (அவ்வாறு செல்லும் அவர்க்கு, அங்கு ஒரு தடையும் இல்லை).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும், குடும்பச் சமையை தாங்கிக் கொள்ளப் பொறுக்காது, இறக்கி வைத்துவிட்டுச் செல்வோர், தந்தை தாய் முதலியோர் தடுத்தாலும் நில்லார் எனக் கூறியது.

181. உடுக்கை மறந்தவர்க்கு ஊர்காடுஎன்று உண்டோ
அடுத்தஅயலார் உண்டோ பேயானால் - சுடப்போட்டு
எதிரிட்டது எல்லாம் இழந்தார்க்கு இருந்த
பதியைக் கொண்டுஉண்டோ பயன்

17

பொழிப்புரை: குடும்பக் கூட்டம் முழுவதையும் குற்றமறத் துறந்து, உடம்பையும் எதிரியாகக் கண்டு, அந்த உடம்பில் (நான்கு முழஅளவு சுற்றும்) உடையும் மறந்து, திரிவோர்க்கு இது ஊர் என்றும், இதுகாடு

என்றும், பிரித்துப் பார்க்கும் அறிவும் உண்டோ? (அது அன்றி) இறைமை எனப்படும் பேய் வசப்பட்டதால், அவருக்கு நெருங்கியவரும், அயலவரும் உண்டோ? (அது அன்றியும்),

கையில் எடுத்த பொருள் மிகவும் சுட, விரைந்து கீழே போட்டு நின்றவர் போல், தமது அறிவுக்கு எதிர்ப்பட்ட தத்துவங்களை எல்லாம் துன்பம் என்று கண்டு, ஞான நெருப்பினால் எரித்து, இவற்றையும் இழந்தார்க்குத் தாம் முன்னர் இருந்த ஊரில், இப்பொழுது இருந்து என்ன பயன்?

இவ்வெண்பா, உடற்பற்றை விட்டு அதனைப் பகையாகவும், எதிரிட்ட அனைத்தையும் துன்பமாகவும் கண்டு, துறந்து, முழுமுதல் இறை மீது மருள் கொண்டோர் நாடு என்றும், காடு என்றும், நெருங்கியவர் என்றும், அயலவர் என்றும், காண மாட்டார் என்றும், அவர்க்கு முன்பு இருந்த ஊரால் பயன் ஒன்றும் இல்லை என்றும், கூறியது.

182. துக்கம் சுகம்ஆன சுட்டறிவு கெட்டவர்க்குத்

திக்குண்டோ எங்கும் சிவாலயம்ஆம் - அக்கினிக்குப்

பிச்சைப் பொதுநிழல்நீர் பேரிதுவே பேசார்தம்

இச்சைஇருப்பு ஏகாந்தத் தே

18

பொழிப்புரை: முன்பு பார்த்த உலகத் துன்பம் அனைத்தையும், இப்பொழுது இன்பமாய்க் கண்ட, அந்த சுட்டறிவு ஒழிந்தவர்க்கு; இன்ன திசை என்றும், இன்ன இடம் என்றும், பாகுபாடு உண்டோ? அவர்க்கு எல்லா திசையும், எல்லா இடங்களும், சிவ ஆலயமாம் (அது அன்றி),

பசியாகிய நெருப்பினை அவிப்பதற்கு, ஊரிடத்தில் பிச்சையும்; இருப்பதற்கு இடம் பொதுச்சாவடியும், மரநிழலும்; தாகம் தீர்த்தற்கு ஏரி முதலிய நீர் நிலைகளும் இருத்தலின்; அன்னம், இடம், நீர் என்னும் இவற்றின் பெயரையே சொல்ல மாட்டார். (ஆயின், அவரது விருப்பம் தான் யாது? எனின், ஒருவரோடும் கூடி இராது பேசாது) தனித்து இருப்பதே விருப்பமாம்.

183. அங்கக்காரன் துதிப்பும் நாவிசுவை ஆனதுவும்

சிங்கி குளிர்ந்ததுவும் போல்செகத்தோர் - சங்கத்தைத்

தீண்டும்மனமே பகையாய்ச் சேராது உடலோடே

மாண்டு திரிவார்துறவு ஆவார்.

19

வீ.சிவநாணம்

பொழிப்புரை: பலவேடம் கட்டி நடிக்கும் வேடதாரி, அவ்வேடங்களுக்கு ஏற்ற மொழி பேசுதல் போலவும்; கொல்லும் தன்மை உடைய வற்ச நாபி என்னும் மருந்து ஒருவனுக்குச் சுவை உடையதாய் இருந்தது போலவும்; தன் காலில் பூட்டிய விலங்கு ஒருவனுக்கு இன்பம் தருவது போலவும்; (தத்தம் சாதிகளுக்கும் தொழில்களுக்கும் ஏற்ற சொற்களைப் பேசியும்; துன்பம் தரும் விடயங்களை இன்பம் தருவன என நினைத்துக் கொண்டும்; மனைவி முதலிய தளையை இன்பம் செய்வது எனக் கைக்கொண்டும்; மயங்கிச் சுழல்வர் இவ்வுலகோர்).

இப்படிச் சுழலும் கூட்டத்தைக் கூடவேண்டும் என்று கருதும், மனநினைவே தமக்குப் பகையாகி; அந்நினைவோடும் கூடாது, உடலோடு கூடியிருந்தும் கூடாது; அவ்வுடலால் வரும் துன்பம் விடுபட்டுத் திரிபவரே, துறவினை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவர்; என அறிவாயாக!

184. பொன்மலைமேல் ஆகாயம் போவார்க்கு பூமிஉள்ளோர்
என்னவே நாதாந்தம் எய்தினரை - என்அருகே
வாஎன்று பாற்கடலில் வாழ்அரியை மண்டுகம்
கூவும் தகைமையது ஒக்கும்

20

பொழிப்புரை: பொன்மலைக்கு மேலே ஆகாய கமனம் (வான் வழி செல்லல்) செய்வோர்க்கு, இந்நிலத்தில் உள்ளார் மிகவும் தாழ்ந்து இருப்பது போல, ஞானிகளுக்கும் உலகர்களுக்கும் இடையே மிகுந்த உயர்வு தாழ்வு உண்டு.

நாத தத்துவத்தின் முடிவாய் விளங்கும் திருவருளை அடைந்த ஞானிகளை; ஐம்பூத காரியம்தானாகிய உடல்தானாகி, பொறிவழி செல்லும் உலகியலாளன் ஒருவன்; 'என் வீட்டுக்கு நீவிர் வருவீராக! என அழைப்பது;

பாற்கடல் நடுவில் பாம்புப் படுக்கையில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் திருமாலைப் பார்த்து, ஒரு தவளை, 'நீயும் இந்தக் கடல்மீது மிதந்து உறங்குகிறீர்! நானும் இந்தக் கடல் மீது உறங்குகின்றேன் ; உமக்கும் அரிஎன்று பெயர், எமக்கும் அரிஎன்று பெயர்; ஆகலின், என் அருகில் நீ வா!' என்று அழைக்கும் முறைமை போன்றது.

இவ்வெண்பா, ஞானிகளுக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு குறித்தும்; அவரை இவர் அழைப்பது இவ்வாறு என்றும்; கூறியது.

185. கும்பிட்டும் கீர்த்தித்தும் கோடி உபசாரம்
வம்பிட்ட பத்திவலை வழியை - நம்புவரோ
ஊண்ஆதி வாதனைகள் ஒன்றாத அப்பெருமை
வீணை விளைக்கும் எனின்

21

பொழிப்புரை: ஒருவன் வந்து அட்டாங்க, பஞ்சாங்க (எட்டு உறுப்புகள், ஐந்து உறுப்புகள் நிலந்தோய) வணக்கங்கள் செய்தும், பலவாறு புகழ்ந்தும், 'சுவாமிகளே! அடியேனது வீட்டுக்கு எழுந்தருளுங்கள்! என்று கூறி, பல்விதமான பணிவிடைகள் செய்தும்; இவ்வாறு அழைக்க, இப்புதுமை பொருந்திய அன்பு நெறியாகிய வலையை, ஞானிகள் ஒரு பொருளாகக் கருதி, அவர் வீட்டுக்குச் செல்வாரோ? (செல்லார்), (ஆயின், அன்போடு வணங்கி அன்னம் கொடுக்கிறேன் என அழைத்தால், அந்த அன்னத்தை மட்டும் சென்று பெறுதல் கூடாதோ? எனின்),

உணவு உடை முதலிய துன்பங்களையும் விரும்பாத, அந்த ஆசையின்மை ஆகிய பெருமை, அவர்க்கு இருக்குமாயின், அவர் வேண்டாம் என்று ஒதுக்கவும், அந்த உணவு முதலியவை, தானே வந்து சேரும்.

186. சுருமம் திரிவிதத்தில் சுட்டுஅவிழும் காலம்
அரவும் தவளையும் போல்ஆகி - இருதலையில்
கொள்ளிஎறும் பாய்உடம்பே கூற்றாகித் - தோற்றும்எனில்
உள்ளினரும் ஊரும்என் ஆகும்

22

பொழிப்புரை: ஞானகுருவின் அருள் நோக்கினாலும்; கை, திருவடி முதலியன தீண்டலாலும்; திருவாக்காலும்; அவரது ஆணவம், மாயை, கன்மங்களாகிய தளைகள் விடுதலை ஆகின்ற காலம் ஆதலின்; தம் உடம்பே பாம்பும், தாம் ஒரு தவளையும் போல் ஆகி; அவ்வுடம்பே இருதலைக் கொள்ளி ஆகி; தாம் அதனுள் மாட்டிக் கொண்ட எறும்பு ஆகி; அந்த உடம்பே தன்னை இழுத்துச் செல்லும் எமன்ஆகித் தோன்றும் எனில்;

இப்படிப் பகையாய் நிற்கும் உடம்புக்குப் பணிவிடை செய்ய நினைத்தவரும்; அவர் அழைத்துச் செல்லும் ஊரும்; அவர்க்கு என்ன பயனைத் தரும்?

187. பிறவாத யோனி பிறந்துபிறந்து எல்லாம்

அறிவால்நான் ஆர்என்று அறியா - அறிவை

அறிந்த மின்அண்ட வழிபருந்தில் குஞ்சாய்ப்

பிறந்தவர்கள் ஏன்பார்ப்பார் பின்

23

பொழிப்புரை: (தெய்வ மானுடப் பிறப்பு தவிர, ஏனைய) அநேக யோனி பேதங்களில் எல்லாவற்றிலும், நீண்ட நெடுங்காலமாக, சென்று பிறந்து வருந்தி (பின்னர் தெய்வ வசமாய் அப்பிறவிகளுக்குத் தப்பித்து, தன்னை யார் என்று அறியும் வாய்ப்புள்ள, இம்மனிதப் பிறவியுள் வந்து பிறந்தும், இவ்வுடம்பினுள் இருந்து) எல்லாவற்றையும் அறிபவனாகிய நான் யார் என்று அறிவதற்கு உரிய அரிய அறிவை, இம்மனித உடல் பலவற்றால் செய்த சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் இப்பொழுது பெற்று;

நீரில் நுழைந்து செல்லும் மின்முட்டையின் வழியாகத் தோன்றும் குஞ்சு, ஆகாய வழியில் செல்லும் பருந்தின் முட்டை வழித்தோன்றும் குஞ்சாகப் பிறந்தது போல; பிறப்புக்குக் காரணமான பிறப்புகளை விட்டு; வீட்டுக்குக் காரணமான பிறப்பில் வந்து பிறந்தோர்; இப்பொழுது மற்றவர் போல ஊர், உறவு என்று பார்ப்பாரோ?

188. அரசர்க்கு உடைமை அளவற்ற பேரே

பெருமைஆ னால்போலப் பெற்ற - அரிபிரமர்க்கு

அப்பாலாம் வாழ்வும் அணுவாகி யாதும்அறல்

இப்போ பெருமை இவர்க்கு

24

பொழிப்புரை: அளவற்ற செல்வம், ஆடை, அணிகலன்களைப் பெறும் பேரே அரசர்க்குப் பெருமை ஆனது போல;

அந்த அரசர் முதலிய வாழ்வுக்கும் மேலான வாழ்வினைப் பெற்ற திருமால் பிரமன் முதலியோர் வாழ்வுக்கும், மேலாய் விளங்கும் பதமுத்தி வாழ்வுகளும்; அணுவளவு இன்பம் மட்டுமே உடையதாய், அழியும் என்று கண்டு; இம்மை மறுமை வாழ்வுகளில் பற்றற்று இருந்த, பற்றுஉறுதியே, இவர்களுக்கு இப்போது பெருமை ஆகும்.

189. சரியை உடல்வெறுத்தல் தன்னை அறிதல்
 கிரியோகம் கூடாமை கேளாத் - திருஞானம்
 வேறுஇன்மை பேரின்பம் விட்டுஉதியா மேலீடு
 பேறுஇன்மை தானே பெறல்

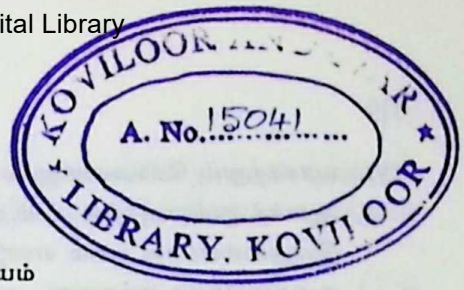
25

பொழிப்புரை: அவர்க்குச் சரியையாவது (தளைச் சுமை, வருத்தம் செய்யும் உடம்பு, ஆகியவை நிலையற்றவை எனக் கண்டு, உண்டி சுருக்குதல் முதலியவற்றால்) உடம்பை வெறுத்தல்; கிரியையாவது (தத்துவம் முப்பத்தாறையும் நியதி களைந்து, அவற்றின் முடிவில் நின்ற) தம்மை உள்ளபடி அறிதல்; யோகமாவது (அப்படித் தம்மை அறிந்தஇடத்துத் தமக்கு உயிருக்கு உயிராய் இருந்த) திருவருளைக் கண்டு, அவ்வருளே வடிவாகி இருந்து, முன் நீங்கி நின்ற தத்துவங்களோடும் கூடாமல் இருத்தல்.

மேற்கூறிய மூன்று வகையாலும், கேட்டு அறியமுடியாத அழகிய ஞானமாவது, (அவ்வருள் வடிவாய் இருந்த தாம், சிறிதும் தோன்றாத பரையே ஆகிய) வேறு இன்மையினையும், அதன்மேல் பேரின்பம் விட்டுத்தோன்றாத மேலீட்டினையும், இவ்வின்பத்தைப் பெற்றோம் என்னும் பேறுஇன்மையையும் பெறுதல்தானே ஆம்.

மேற்கூறிய ஐந்து வெண்பாக்களாலும், ஞானிகளினது இயற்கை நெறிகளின் முறைமை கூறியது.

துறவு முற்றிற்று
 திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

எட்டாம் அதிகாரம்

அருள் அவத்தைத் தன்மை

சரியை முதலியவற்றை விட்டு, அகத்துறவு புறத்துறவு உடையவராய், மண்முதல் நாதம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவம் முப்பத்தாறையும் கடந்து, ஆணவ இருளையும் கடந்து, ஆன்மக் காட்சி முதலிய அருள் அவத்தையில் நிற்போரது தன்மை கூறிய மையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு அருள் அவத்தைத் தன்மை என்பது பெயராயிற்று.

190. உண்டுஒழித்துத் தேடும் உடம்பராய் ஒன்றுமுதல் அண்டர்பதத்து அப்பாலும் ஐம்புலத்தும் - உண்டு மழுங்கினர்க்குப் போகம் வருத்தமாய்த் தோன்ற எழுந்தஅருள் கெட்டேன்இது என்

1

பொழிப்புரை: ஓர் உடம்பில் நுகர்வினையை (பிராரத்தத்தை) நுகர்ந்து கழிக்கத் தொடங்கி, அவ்வுடம்பில் அவ்வினையை நுகர்ந்து கழித்து முடிப்பதற்கு இடையில், இன்பம் துன்பம் ஆகிய தொடர்பால் ஈட்டும் ஏறுவினையால் (ஆகாமியத்தால்) தொன்று தொட்டு வரும் உடம்புகள் உடையவராகி; இப்பூவுலகம் முதல் தேவர் உலகுக்கு அப்பாலும் சென்று இருந்து, ஐம்பொறிகளாலும் அந்தந்த உடம்புகளுக்கு ஏற்ற விடய நுகர்வுகளை, இன்பமாக நினைத்து நுகர்ந்து, அளவற்ற காலம் தழும்புஏறி நின்றார்கள்.

அப்பொழுது இன்பமாய்த் தோன்றிய நுகர்வு, இப்பொழுது துன்பமாய்த் தோன்ற, உதயமாகியது திருவருள்; ஆ! கெட்டேன்! இது என்கொலோ?

இவ்வெண்பா, அருள் அவத்தையில் நின்று அருளைச் கண்டவர்க்கு, விடயம் துன்பமாய்த் தோன்றும் என்றது.

191. வாசகத்தும் கோவையினும் மாணிக்க மாகவழங்கு

ஆசைத் துறைஅநந்த மாம்அதிலே - ஆசை

இருதலைப்பால் ஏகம் எனஇரண்டாம் இத்தில்

ஒருதலைக்கா மம்துறவு அன்றோ

2

பொழிப்புரை: மாணிக்க மணிபோல் சங்கப் புலவர்களால் எடுத்து பாடப்பட்ட ஆசிரியப்பாக்களிலும்; மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் முதலிய கோவை நூல்களிலும்; காமத்தின் இலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட கிளவித் துறைகள் பல உள்ளன.

தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரிடத்தும் காமம் சமமாய் இருப்பது இருதலைக் காமம் என்றும்; ஒருவரிடம் மிகுந்து, ஒருவரிடத்துக் குறைந்து இருப்பது ஒருதலைக்காமம் என்றும்; காமம் இரண்டு வகையுள் அடங்கும்.

இவற்றுள் தலைவன் விரும்பாது இருக்கத் தலைவி விரும்பிப் பற்றும் ஒருதலைக் காமம் போல், விடய இன்பத்தைத் துறந்து, இறை இன்பம் பெறும் பொருட்டு, அருள் அவத்தையில் நிற்போர்க்கு, இந்த இறை இன்பம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், அந்த இன்பத்தைப் பெற விரும்பம் கொண்டு, தொடர்ந்து அதில் உறைத்து நிற்பது அன்றோ துறவு?

இவ்வெண்பா, இறை இன்பம் வேண்டினோர், அருள் அவத்தையில் நின்று, அது கிடைக்காத போதும், அதனையே விரும்பி நிற்பர் என்று கூறியது.

192. சாத்துவிகம் எட்டாய்த் தசஅவத்தை யாய்த்தன்னை

நீத்தவனாய் தானாய்ப்பின் நேயமாய்க் - கூர்த்ததுஎல்லாம்

சுத்த அவத்தைத் துவட்சித் துகள்அற்ற

அத்துவிதர்க் கும்ஏதும் உதியா

3

பொழிப்புரை: இராசத தாமச குணங்களால் செய்யும் செயல்களை விடுத்து, சாத்துவிகத்தால் செய்யும் நிராசை முதலிய எட்டு குணங்களும் உடையவனாகி; அருகிய நோக்கம் முதலிய பத்து அவத்தைகளையும் உடையவனாகி; இந்த நற்குணங்களால் தத்துவம் முப்பத்தாறையும் கடந்து, தன்னை அறிந்து, அருளைக் கண்டு,

வீ.சிவஞானம்

தன்அறிவு அடங்கியவனாகி; பின்னர்ப் பரையே தானாகி, அன்பில் அழுந்தி, இவ்வாறு நுட்பமாய் அறிந்து முன்னேறியது அனைத்தும்; அருள்அவத்தை நுகர்வுகள் ஆகும்.

இந்த அருள் அவத்தைகளை அறிந்து சென்ற, நுகர்வுஅற்றுச் சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்த, அத்துவிதத்தை உடையோர்க்கு, முற்கூறிய நுகர்வுகளில் யாதுஒன்றும் தோன்றாது. (இவர் மௌனப் பேரின்பத்தில் இருப்பர்).

சாத்துவிகம் எட்டாவன: நிராசை, தவம், பொறுமை, இரக்கம், மகிழ்ச்சி, வாய்மை, அறிவுடைமை, அடக்கம் உடைமை.

தச (பத்து) அவத்தையாவன:

1. உலகத்தை மாயா வடிவமாய்க் காணாது, அருள்வடிவாய்க் காணும் அருகிய நோக்கம்.
2. தத்துவங்களை நியதி களையும் சிந்தனை.
3. முற்பிறவியில் பட்ட துன்பங்களை நினைத்துப் பெருமூச்சு விடுதல்.
4. திருவருள் மேலீட்டால் உடம்பில் இளங்குடு தோன்றுதல்.
5. உணவு முதலியவற்றைத் துறத்தல்.
6. ஒருவரோடு பேசுவதற்குக் கூசுதல்.
7. மௌனமாய் இருத்தல்.
8. பித்தர் போல உலகப் பொருள்களில் ஏற்றத்தாழ்வு காணாது இருத்தல்.
9. பிராணவாயு இறந்து, மயங்கி இருத்தல்.
10. அறிவு அழிந்து நின்றல்.

இவ்வெண்பா ஞான வெற்றிக்கு முயல்பவர் இலக்கணமும், ஞானவெற்றி பெற்றவரது இலக்கணமும் கூறியது.

193 உரைஒடுங்கில் போதம் உதிக்கும் ஒழிவே
அருளாம் அதன்போக்கு அசையாப் - பரையோகம்
போனால் சுகாதீதம் புண்ணியர்க்குப் பொய்உதியாது
ஏனோர்க்குப் பல்விதம் ஆகும்

4

பொழிப்புரை: வாக்கை மௌனம் ஆக்க, உள்ளே அறிவு (போதம்) தோன்றும்; அவ்வறிவு அடங்க அருள்காட்சி (அருள் தரிசனம்)

கிடைக்கும்; அவ்வருள் காட்சி நீங்க, அறிவு சிறிதும் அசையாத பரையோகம் தோன்றும்; அப்பரையோகம் நீங்க, இன்பப்பேறு உண்டாகும்; அவ்வின்பப் பேறு நீங்க, இன்ப மேலீடு (சுகாதீதம்) உண்டாகும்; இந்த இன்ப மேலீடே வீடுபேறு ஆகும். இடையில் பெற்ற எந்த ஒரு நிலையும் வீடுபேறு ஆகாது.

இந்த இன்பமேலீட்டு வீடுபேற்றை அடைந்த புண்ணியர்க்கு, மேல்கூறிய அருள்அவத்தையில் தோன்றும், பொய்களில் ஒன்றும் தோன்றாது; இவ்வீடுபேற்றைப் பெறாது, அருள் அவத்தையில் நிற்போர்க்கு, அனுபவங்கள் பலவிதமாய்த் தோன்றும்.

இவ்வெண்பா, வீடுபேறு இது என்று அறிவித்தது.

194. கருவி கழல வரைநோக்காம் சிந்தை

பெருமூச்சாம் போதம் பிறியில் - அருளாய்

வெதும்பி உடல்வெறுக்கும் இன்பாய் விகளம்

முதிர்ந்துஉறையும் நாணும் ஒடுங்கும்

5

அருஞ்சொற்பொருள்: விகளம் - மௌனம்.

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் நீங்க, மலைமேல் நின்று பார்ப்பவர்க்கு நிலத்தில் உள்ள பொருள்கள் சிறியதாய்த் தோன்றுவதுபோல; (உலகம் எல்லாம் பொய்யாய்த் தோன்றும்) அத்தத்துவங்களுள் கீழ்நோக்கி நின்ற அறிவு, அவற்றை விட்டு நீங்கின், (மேல்நோக்கி நின்று, தன்னை அறியும்; அவ்வாறு தன்னை அறியும்போது, ஏறும்புகளால் நாங்கூழ்ப் புழு அரிக்கப்பட்டது போல நீண்ட நெடுங்காலம் அந்தத் தத்துவங்களால் அரிப்புண்டேனே என) நினைத்து பெருமூச்சு விடும்.

(தன்னை அறிந்த பின்னர்) அருட்காட்சி கண்டு, (அருள் வடிவமாகி) மாயா உடலை வெறுத்து, பேரின்பம் உண்டாக, அதனால் உன்மத்தம் (பித்தம்) தலைக்குஏறி, மௌனமாய் இருப்பன்; அதுஅன்றி (உலகர் நாணும்) நாணமும் நீங்கும்.

இவ்வெண்பா, தத்துவம் நீங்கின இடத்துத் தன்னை அறிதலும், தன்னை அறிந்த இடத்து திருவருள் காட்சியும், திருவருள் தோன்றிய இடத்துப் பேரின்பமும், அப்பேரின்பம் தோன்றிய இடத்து மௌனமும் தோன்றும் எனக் கூறியது.

195. வேர்க்கும் விழித்தும்பும் பொய்அறியின் மெய்வெதும்பி
ஆர்க்கும் விறைக்கும் அருள்உதிப்பின் - வாக்குமனம்
நின்றபரி பூரணமாய் நேயத்தே கார்க்கதமாய்க்
கன்றிப் புளகிதம்ஆம் காண்

6

பொழிப்புரை: (பொய் ஆகிய தத்துவங்களை உள்ளபடி பொய் என்று அறிந்தால்) உடம்பில் வியர்வை அரும்பும்; கண்களில் நீர் ததும்பும்; எல்லாம் பொய் என்று அறிந்து கொண்டேன் என்று, உடலில் இளம்குடு தோன்ற ஆரவாரம் செய்வான்; (பின்னர் தன்னை உள்ளபடி அறிந்து) அசைவு அற்று இருப்பான்;

(பின்னர் அருள் தோன்றும் இடத்து, வாக்கு மனங்களில் நின்று அவ்வருள்) முழுமையாய்த் தோன்ற, இதற்கு மூலமாகிய அன்பை (எப்பொழுது அடைவேன் என்று அவ்வன்புப் பொருளை நாடி) மேகம் குழுவது போலக் குமுறி, உள்ளம் புழங்கி, மயிர்ப்புளகம் கொள்க நிற்பன்.

இவ்வெண்பா, தத்துவங்கள் பொய் என்று, அறிந்தபோது ஏற்பட்ட குணங்களையும், திருவருள் உதித்தபோது ஏற்பட்ட குணங்களையும், கூறியது.

196. பேயைப்பெண் என்றுஇருந்தும் பித்தளைக்குப் பொன்தோற்றும்
மாயத்துணண் உண்டுமனம் மாண்டுமயல் - போய்அத்
திடுக்கமே பித்தாய்த் தெளிமயல் ஆனாற்போல்
நடக்கும் அருள்மேலிட்ட நாள்

7

பொழிப்புரை: பெண்களைக் கண்டால், இவர்கள், பேய் போல் பிடித்துத் துன்புறுத்தும் தன்மை உடையவர் என்று எண்ணியும்; (பித்தளைக்குப் பொன் தோற்றுப்போவதாய்) பொன்னைப் பித்தளையினும் கேவலமாய்ப் பார்த்தும்; வயிற்றில் பசியானது தீயாய் எரிய, கஞ்சி கூழ் என, எது கிடைப்பினும் வாங்கி உண்டும், அவற்றை இவ்வாறு பொய் என்று கண்ட மனம் இறக்கவும்;

அப்பொருந்தல் அருந்தல்களையும், அவற்றிற்குக் காரணமாகிய பொன்னையும் விரும்பி, நீண்டகாலம் பிறவிநோயில் வருந்தினோமே என்னும் அச்சம்தானே, நீங்காத மயக்கமாய், அறிவுப் பைத்தியம் கொண்டவனைப் போல், திருவருள் மேலிட்ட காலத்து விளங்குவன்.

இவ்வெண்பா, அருள் மேலிட்ட பொழுது நடக்கும் குணம் கூறியது.

197. மலட்டுமகன் நீங்கி வரக்கண்ட தாய்தால்
அலத்தி மகிழும் அதுபோல் - உலப்பிலாக்
காலம் கழிந்ததையும் காணாததைக் கண்டகளிப்
பாலும் அழுதுசிரிப் பார்

8

பொழிப்புரை: நீண்டநாள் மலடியாய் இருந்து, பின்னர் அரிதாய்ப் பெற்ற மகன், (தன் வீட்டை விட்டு) நீங்கி, (அயல் வீட்டுக்குச் சென்று) மீண்டும் வரக்கண்ட தாய் (சென்று எடுத்து மார்போடு அணைத்து, முன்னர் அவனைப் பெறாத காலத்தையும், இப்பொழுது அவனைப் பெற்று, கண்ட காட்சியையும் நினைந்து) தாலாட்டுவதோடு, அழுது, அவ்வழுகையோடு சிரிக்கவும் செய்வாள்; அதுபோல;

திருவருளைப் பெறாமல் நீண்ட காலம் வீணாய்க் கழிந்த அதனாலும், ஒரு காலத்திலும் காணாத அத்திருவருளை இப்பொழுது கண்ட மகிழ்ச்சியாலும், அவ்வருளைப் புகழ்தலோடு, அழுவதும், அவ்வழுகையின் இடையே சிரிப்பதும், ஆகிய இவற்றைச் செய்வார் (திருவருள் மேலீட்டைப் பெற்றோர்).

இவ்வெண்பா, கழிந்த நாட்கு இரங்குதல் கூறியது.

198. நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாணம் அழிந்தே
உலத்தளர்ந்து கீழ்க்குரல்இட்டு ஊண்போய் - மடல்எடுப்பாய்ச்
சத்தாதி கெட்டுமனம் தாக்கற்றுச் சந்தழிந்த
பித்தர்க்கும் ஆகாப் பிணி

9

பொழிப்புரை: (தத்துவக் குறும்புகள் அடங்குதலின்) நடை தளர்ந்து; (அருள்வடிவாய் இருத்தலின்) உடம்பு மறந்து; (உடம்பு மறத்தலின்) உலகப் பழிப்பர் என்ற நாணம் அழிந்து; (உணவின் மீது விருப்பம் இன்மையால்) உடம்பு தளர்ந்து; (மனம் மௌனமாய் இருந்தலின்) தாழ்ந்த குரல் பேச்சாய்; (அருள் அமுதம் உண்ணலின்) சிறிது அளவு உணவு மட்டுமே உண்பதாய்; (அருளையே அன்றி ஒன்றையும் நாடாமையால்) மடல் ஏறுவான் போலாய்; (ஐந்து ஆசைகளும் அற்றதால்) ஓசை முதலிய விடயங்களும் இறந்து; (விடயங்கள் இறந்ததால்) மனம் தாக்குறாது; (மனம் தாக்கற்றமையால்) அருள் என்றும், தான் என்றும், இரண்டு அற்ற (இவ்வருளை தலைமேல் கொண்ட) பித்தர்க்கும் (பேரின்ப மேலீட்டைப் பெற்றவர் போல) பிறவிநோய் உண்டாகாது.

இவ்வெண்பா, அருள் மேலீட்டை எட்டியவர்க்கும் பிறப்பு இல்லை என்றது.

199. குறும்பாட்டும் புன்சிரிப்பும் கூர்த்துஇமையா நோக்கும்
வெறும்போகம் சாய்ந்து விழினும் - மறந்த
திகைப்பும் விதிர்ப்பும் திமிர்ப்பும் விறைப்பும்
உகைப்பும் தெளிந்துஅறித லும்

10

பொழிப்புரை: (தாம் அறிந்த பாட்டுகளுள் சில பாடல்களால் அருளைப் புகழ்ந்து பாடுவதாகிய) குறும்பாட்டும்; (பேரின்ப மகிழ்வால் தோன்றும்) புன்சிரிப்பும்; உள்ளும் புறம்புமாய் அந்தப் பேரின்ப இறைமையை நுண்ணிதாய் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதால்) இமைக்காத பார்வையும்;

(தான் ஒன்றையும் விரும்பாது இருப்பினும், தமது முன்னிலையில்) பொய்யான நுகர் பொருள்கள் மிகவும் வந்து குவிந்து கிடப்பினும் (இத்துன்பங்கள் இங்கு ஏன் வந்தன என்று அவற்றை) சிறிதும் நினைவாத திகைப்பும்; (அவற்றைக் கண்டபோது) உடல் நடுங்குதலும்; (அறிவுக்கருவிகள் ஐந்துக்கும் உரிய விடயங்கள் நேர்படிந்) அவ்விடயச்சுவை தோன்றாத திமிர்ப்பும்; (பூதம், பேய், புலி, கரடி முதலியன வந்தபோதும் கல்தூண் போல் உடல் அசைவு அற்று இருக்கும்) விறைப்பும்; (பேரின்பம் மிகுதியும் வந்து தாக்குவதால் எழுந்து குதித்து ஆடும்) உகைப்பும்; (அவ்வாறு ஆடிய பேரின்ப மேலீடு சிறிது நீங்கியபோது, இப்போது யாம் என்ன செய்தோம் என்று) தெளிந்து அறிந்து கொள்ளுதலும்; (ஆகிய இக்குணங்கள் எல்லாம் பரையோகம் நீங்கி, பேரின்பம் பெற்றோர்க்குத் தோன்றுவன ஆகும்).

இவ்வெண்பா, பேரின்பம் பெற்றோர் குணம் குறித்துக் கூறியது.

200. கால்வந்த வர்க்குஆட்டம் கைவந்த வர்க்குஆட்டம்
மால்முந்தி வந்தவர் வாய்ப்பாட்டு - மேல்கொண்ட
ஆனந்த உல்லாசத்து ஆச்சரியம் ஆர்அறிவார்
ஊனம்போல் காணும் உலகு

11

பொழிப்புரை: (பிறவி முடவராய் இருந்து, தெய்வ வசத்தால் இடையில்) கால் நடக்க வந்தவர்க்கு, ஆட்டம் உண்டாவது போலவும்; (கைவராது இருந்து, இடையில்) கை வந்தவர்க்கு, ஆட்டம் உண்டாவது போலவும்; (தாம் கூடி நுகர்ந்த பெண்மேல்) ஆசை தலைமேல் கொண்டு வந்தவர் வாய்ப்பாட்டுப் போலவும்;

(தம்மை மறைத்து) மேல் கொண்டு எழுந்த, பேரின்பக் களிப்பு வியப்பால், (அவர்க்கு ஆடலும் பாடலும் உண்டாகும்). இதனை

அந்த ஞானிகள் அறிவது அன்றி, வேறு யாவர் அறிவார்? இதனைப் பைத்திய மிகுதியால் உண்டானது போல, உலகர் காண்பர்.

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் முழுநிறை வடிவம் பெற்றதால் ஆடலும், பேரின்பம் பெற்றதால் பாடலும், உண்டாயிற்று; என்று கூறியது.

201. அறிவுபறி கொடுத்துஇவ் ஆக்கை அறமாறிப்
பெறுதி இழப்புஉதியாப் பித்தின் - அறிசென்று
அலைஅற்ற நீத்தம்ஓர் ஆள்அற்ற கப்பல்
உலைவுற்ற தோநிற்ப தோ

12

பொழிப்புரை: (முன்னர் விடய இன்பத்திற்குத் தமது அறிவைப் பறிகொடுத்தது போல, இப்பொழுது மாறி அருள் இன்பத்திற்கு) அறிவைப் பறிகொடுத்து, (முன்னர்க் கூடி இருந்த) இம்மாய உருவம் மறைந்து போக, (இப்பொழுது அருள் வடிவாய்) மாறிப் பெற்று, (அவ்வருளே வடிவம் ஆகலின், ஒரு பொருளைப் பெற்றோம் என்னும்) பெறுதியும்; (ஒரு பொருளை இழந்தோம் என்னும்) இழப்பும்; இவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும்) தோன்றாத பேரின்பப் பித்து மேலிட, ஓர்இடத்துச் சிறிதளவும் மாறுபடுதல் இன்றி, இதனை அறிவால்) பார்த்து அறிவாயாக! இது அன்றியும்;

அலை இல்லாத கடலில் நிற்கும், ஓர் ஆளும் இல்லாத கப்பல் அசைகின்றதோ? அசைவற்று நிற்கின்றதோ? (அது எவ்வாறு அசைவற்று நிற்கிறதோ, அதுபோலும், மௌனப் பேரின்பக் கடலில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தன்அறிவும் இழந்து நின்ற ஞானிகளும் அசைவின்றி இருப்பர் என்பதை இச்சான்று கொண்டு அறிவாயாக!)

202. செகம்சிரிக்கத் தாம்சிரித்துச் சீபேய்என்று ஒட்டில்
அகம்புறங்காடு ஏச்சக் குற்றற்று - திகம்பரியாய்த்
தான்அந்தம் பாடிவிண்ணில் தட்டத் துணங்கைஅடித்து
ஆனந்தக் கூத்துநடிப் பார்

13

பொழிப்புரை: (உலக வழக்கம் தெரியாத பேயர் என்று) உலகத்தார் தம்மைப் பார்த்துச் சிரிக்க, (ஞானநெறி தெரியாத தளைப் பேயர் என்று) தாமும் அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்க, (வெளித்திண்ணை பொதுச்சாவடிகளில் தாம் இருந்த இடத்துக்கு அவர் வந்து) சீபேயரே! போ! என்று (ஒட்டினால் ஒன்றும் கூறாது, அவ்விடத்தை

விட்டு நீங்கி) சுடுகாட்டை நல்லவீடு போல் நினைந்து, அசுத்தமும் அருவருப்பும் சிறிதளவும் தோன்றாது நிர்வாணராய் (அவ்விடத்தில்),

தமது அறிவுஅழிந்த இடத்துப் பாடிச் சிதாகாசம் என்னும் வெளியில் பொருந்தி நின்று, துணங்கைக் கூத்து போல கைகொட்டி இன்ப நடனம் ஆடுவர் (பேரின்ப முழுமை ஆனவர்).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும், ஞானிகள் விகாரமற்றவராய் இருந்தே ஆடுவர் பாடுவர் என்று கூறியது.

203. விபரீதப் பூணும் உடையும் வினியால்

அபிமானமும் அவரால் ஆட்டும் - தபசுபோல்

செய்யும் சடங்கும் திகைப்பும் சிதம்பரத்தில்

ஐயன் தனக்குஅறிய லாம்

14

பொழிப்புரை: (பார்ப்பவர்க்கு) விபரீதமாய்த் தோன்றும்படி (தலை, காது, கழுத்து, கை, மார்புகளில்) உருத்திராக்கங்களைப் பூண்டு கொண்டும்; (உத்தாளனமாய்த் திருநீற்றைப் பூசிக் கொண்டும்) ஒட்டு வேட்டி உடையும்; சொல்லால் நான் சிவமதம் என்று பிடித்துப் பேசும் பற்றுப் பேச்சும்; அவரிடத்து உள்ள ஆடல் பாடல்களும்; தவம் போல் செய்யும் ஞான ஒழுக்கங்களும்;

(அந்த வேடத்துக்கும் நடத்தைக்கும் உரிய முழுஞானம் அசுத்தில் இல்லாது) திகைத்து இருத்தலும்; (ஆகிய இவை உடையாரது கருத்தினை) சிதாகாசத்தில் ஐந்தொழில் நடனம் செய்யும் பரமசிவனது திருவுள்ளம் மட்டுமே அறிய முடியும் (ஏனையோரால் அறிய முடியாது).

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் போல் நடிப்பவரைப் பொய்ஞ் ஞானிகள் என்று கூறியது.

204. மால்அயனாய் இந்திரனாய் வாழுவதாய் மாளுவதாய்

சாலமயல் பார்த்துத் தலைஅசைப்பர் - ஞாலம்மயங்கு

உன்மத்தக் கோரணி பார்த்துஒகோ எனச்சிரிப்பர்

தன்னைப் பார்த்துஆடுவர் தாம்தாம்

15

பொழிப்புரை: (தேவர்களுக்கு மேலாய்) மால் என்றும், பிரம்மன் என்றும், இந்திரன் என்றும், பெயர் உடையவர்களாய்த் (தத்தம் பதவிகளில்) அழிவின்றி வாழ்வதாய் நினைத்துக் கொண்டு, பின்னாளில் இறந்துபடப்போகும், அவரது மிகுந்த ஆணவமல

மயக்கத்தைக் கண்டு (இந்த ஆணவம் அவர்களையும், பொய்ஆகிய உடல் முதலியவற்றையும் உண்மை என நினைக்குமாறு செய்து மயக்கிற்று, இதனைப் பார்த்தீரோ? என்று மனதால் நினைத்து) தலை அசைத்து நிற்பார்; (அந்த ஆணவத்தால்) இவ்வுலகர் மயங்கும் பைத்திய காரக் கோரணிக்கூத்து கண்டு, 'ஓகோ! எனப் பிறர் கேட்குமாறு சிரிப்பார்;

அது அன்றியும், தம்மைப் பார்த்து, தம்மைச் சிவம் என்னும் முழுமை விழுங்கிக் கொண்டதால், தம்மை வேறாகக் காணாது, அந்தச் சிவம் என்னும் முழுமையே தாம், என்று நடனம் ஆடுவர்.

205. ஆசை முதலான அனைத்தும்போய் நான்அதுவாம்

வாசனையும் மாண்டு மறந்துஅறியா - நேசத்து

உறும்போக உல்லாச ஊமைக் கூத்துஆடிக்

குறும்போக்கு வந்தும் நடப்பார்

16

பொழிப்புரை: விடயங்களில் செல்லும் ஐந்து ஆசைகளும் இறந்து, நான் அச்சிவத்தோடு இரண்டற்று இருந்தேன் என்னும் வாசனையும் இறந்து, (தன் காட்சி, திருவருள் காட்சிகளில் நின்றோர் ஒரு சமயம் அவற்றை மறந்து, மீண்டும் அறிவது போல்) மறந்து அறியாத அன்பில் தோன்றும் முழுநிறைவுப் பேரின்ப நுகர்வுக் களிப்போடு மௌனக் கூத்து ஆடிக்;

பின்னர், சிறிது தூரம் சென்று, மீண்டும் வந்தும் நடமாடுவார் (இரண்டற்றப் பேரின்பம் பெற்றோர்).

மேற்கூறிய இரண்டு வெண்பாக்களாலும் மெய்ஞ்ஞானிகள் அஞ்ஞானிகளது பொய்ஒழுக்கம் கண்டு, தலைஅசைத்தல் முதலியன செய்வர் என்றும்; தம்உண்மையும் பேரின்ப நுகர்வும் கண்டு, நடனம் ஆடுதல் முதலியனவும் செய்வர் என்றும்; கூறியது.

206. கேடும் சுகமும் முதல்எல்லாம் கீழ்ப்படுத்திக்

கூடும் சுகம்போலக் கொள்ளாதே - நாடுநகும்

பூனைக்கண் ஏரிபொருப்பு ஏறி போல்உச்சிப்

பானுப்போல் நீஅவரைப் பார்

17

பொழிப்புரை: துன்பமும் இன்பமும் இவற்றுக்கு மூலமாய் உள்ள உடல் முதல் உலகங்களும் ஆகிய எல்லாமும் கீழிடுமாறு நீக்கி, அன்பைக் கூடும் பாசமுத்தர் குணம் போல, சீவன்முத்தர் குணத்தை நீ நினைத்துக் கொள்ளாதே! (அது எப்படி எனின்),

இரவிலும் பகலிலும் காணும் பூனைக் கண் போலவும்; ஏரிக்கரை மேல் ஏறிநின்று இருப்பக்கமும் பார்ப்பது போலவும்; உச்சிவேளைச் சூரியன் உதய இடத்தையும், அத்தமிக்கும் இடத்தையும், பார்ப்பது போலவும்; நாட்டு மக்கள் பார்த்து நகைக்கும், அச்சேவன்முத்தர் அறிவை, நீ அறிந்து கொள்வாயாக!

(சேவன்முத்தர் என்போர் உடல் முதலியவற்றோடு கூடியும் கூடாமல் நின்று அன்பில் மூழ்கினோர்).

இவ்வெண்பா, சேவன் முத்தராய் மெய்ஞ்ஞானிகள் புறமுகமும் அகமுகமும் தோன்றப் பற்றாது பார்த்து அறிவர் என்று கூறியது.

207. சூலையும் பேயும் பிடித்து உழல்வார் சும்மாநம்

போல் அறிவீர் என்று உரைத்த புத்திபோல் - மூல

இருளால் மறந்து அறிவார் ஈதுஎன் தான் என்பார்

அருளால் அறிந்து அறிவாரை

18

பொழிப்புரை: (பொது மகளிரைக் கூடுவதால் வரும்) சூலை நோயும், (நல்லகுணத்தை மாறுபடுத்தும்) பேய் பிடித்தும், (அவற்றால் வருந்தித் துன்பம் உறுவர்).

(இந்தச் சூலையும் பேயும் கொண்டு) சும்மா எமது அறிவைப் போல நீவிரும்) அறிவீர் என்று (நற்குணத்தோர்க்குச்) சொன்ன புத்திபோல;

மூலமலம் எனப்படும் ஆணவமல இருளால், (தம்மை) மறந்து, (மாயையின் காரியமாகிய உடல் முதலியவற்றை யான் எனது என்று) அறிவார் அருளால் (அந்த உடல் முதலியவற்றைப் பொய் என்று அறிந்து நீங்கி) தம்மையும் தம்க்குரிய பேரின்பத்தையும், அறிந்து இருப்பவரைப் பார்த்து, (பித்தரைப் போல் நீவிர் செய்யும் ஆடல் பாடல்களை) இது என்ன? என்று சொல்லுவார்; (அது இவர்க்கு ஓர் இகழ்ச்சியும் ஆகாது).

இவ்வெண்பா, மெய்ஞ்ஞானிகளது ஆடல்பாடல்களைக் கண்டு, கண்மம் செய்வோர் பழிப்பினும், அது பழியின் பாற்பட்டது அன்று என்று கூறியது.

208. மருள்முகர் வாக்கு அறிய வல்லரோ மாயா

இருளே ஒளியாய் இருப்பர் - அருள் உறுத்த

பேயரைப்பேய் என்னாரோ பித்தநாப் பால் இருட்கண்

பார்வைக்குப் பாணு பகை

19

பொழிப்புரை: பித்தம் ஏறிய ஊமைகள், (நல்லறிவாளர் கூறும் அறநெறி) உரையினைக் கேட்டு அறிய வல்லவரோ? (அதுபோல உலகர், ஞானிகள் கூறும் வார்த்தை கேட்டாயினும், அவரை ஞானிகள் என்று அறியும் வல்லமை உடையவரோ? உடையவர் அல்லர்; ஏனெனில், தாம் கற்ற நூலறிவும், சரியை முதலிய நெறிகளும் ஆகிய) மாயா இருளையே, அவர் ஞான ஒளியாகக் கருதுகின்றனர்.

(மூன்று தளைகளையும், தன்அறிவையும்) சினந்து அழித்த அருளாகிய பூரணம் என்னும் பேய்ப்பிடித்த ஞானிகளைப் பேயர் என்று சொல்வார்களோ? (சொல்வார்கள்; ஏனெனில்,)

இனிப்பான பால் பித்தம் ஏறிய நாவுக்கு பகையானது போலவும்; பேரொளிப் பிழம்பாய் இருந்த சூரியன், பார்வை அற்றவனுக்குப் பகையானது போலவும்; (பேரின்பமும் திருவருளும் மேற்கூறியவர்க்குப் பகையாம்; ஆதலின், இவற்றைப் பெற்ற ஞானிகளும் இவர்களுக்குப் பகையாய்த் தோன்றுவர்; இதுதான் அவர் இகழ்வதற்கு உரிய காரணம் என்று அறிவாயாக!)

இவ்வெண்பா, ஞானிகளது மகிமைகளை உலகரும் அறியார்; சரியை முதலியவற்றில் நின்றாரும் அறியார்; என்று கூறியது.

209. அடைப்புள்ளாய் ஆள்அடர்ந்த ஆமையாய்த் திக்கே
உடுப்பதாய் ஓர்ந்துஉழல் வார்க்குஊரார் - நடைப்பிணமே
ஊமைப்பேயார் எனினும் ஓலம்இடும் தேவர்குழாம்
சேமக்கோல் ஆள்இந்தி ரர்

20

பொழிப்புரை: (நேய நிட்டை மாறாது இருத்தலின், முட்டைகளை வைத்து) அடைகாக்கும் பறவையைப் போல; தாம் இருக்கும் இடம் தேடி சோறு முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து, எதிரில் வைத்து வணங்கி, முகமன் வார்த்தைகள் கூறினாலும், அறிவுக் கருவிகள் ஐந்தையும் உள்ளடக்கி இருத்தலின் ஆமை போலாய்; (இவ்வுடையைத் துறந்து, திசை அனைத்தையும் முழுமையாய்த் தம்மைத் தெரியாது, குழ உடுத்தி இருத்தலின்) திசையையே உடுக்கும் உடையாய்; (இவ்வாறு தேர்ச்சி பெற்று நடமாடுவார்க்கு) ஊரில் உள்ளவர் (நல்லது சொன்னாலும், கெட்டது சொன்னாலும் அவர்க்கு இவர், உறவரும் பகைவரும் இலர்) யாவர்?

(அது அன்றி) நடைபிணம் போல் திரிந்தார் என்றாலும், ஊமைப் பேயர் போல் இருந்தார் என்றாலும், (அவரது பெருமையை) தேவர்

கூட்டம் எல்லாம் அறிந்து, சூழ்ந்து கொண்டு புகழ்ந்து நிற்பர்; இந்திரர்கள் அவர்க்குப் பணிவிடை செய்யும் சேமக் கோல் ஆள்களாய்த் திரிவர்.

இவ்வெண்பா, ஞானிகளது பெருமையை மானிடர் அறியார் எனினும், தேவர்கள் அறிந்து ஏவல்புரிவர் என்று கூறியது.

210. செத்தவரைப் போலத் திரும்பாமல் போகலுமாம்
எத்திசையும் ஒன்றுஎன்று இருக்கலுமாம் - முத்தர்தமக்கு
அண்டம்அணுச் சிற்றில் ஆடுஅரங்கம் தேகம்அலால்
கண்டிடுகைக்கு ஏதும்இலை காண்

21

பொழிப்புரை: முத்தர் தமக்கு, தாம் இருந்த ஊருக்கு மீண்டும் போகவும் முடியும்; எல்லா திசையும் ஒன்றுதானே என்று இருந்த இடத்தே இருந்து தன் ஊருக்குப் போகாமல் இருக்கவும் முடியும்; ஆனால் செத்தவர்க்கு அவர் உடம்பில் ஆன்மா மீண்டும் போகாது; எனவே செத்தவர் நிலை முத்தருக்கு இல்லை என்பதாக அறிக!

(அது அன்றி) உடல்கள் ஆன்மாக்களுக்கு சிறுவீடுகட்டி விளையாடும் இடம்; உலகம் (அந்த ஆன்மாக்களுக்கு கோரணிக்கூத்து ஆடுவதற்கு) ஓர் ஆடு அரங்கம்; என்று காண்பது அல்லால்; அம்முத்தர் தமக்கு காண்பதற்கு வேறொரு பொருளும் இல்லை.

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் செல்வதற்கும் இருப்பதற்கும் தேசமும் இடமும் குறியீடு அன்று என்று கூறியது.

211. உடல்போகம் போக உயிர்ப்பகைபோய்ப் பேறும்
கெடத்தானும் தன்னறிவும் கெட்டோர் - நடக்கும்போது
ஆகாயம் சாண்டிடல்போல் ஆவதுஅல்லால் பூரணர்க்குப்
போகாஊர் உண்டோ புகல்

22

பொழிப்புரை: உடம்பால் நுகரும் விடயநுகர்வு நீங்க; (அந்நுகர்வு துன்பத்தை, இன்பம் போல் மாறுபடத் தோற்றுவிக்கும்) உயிர்ப்பகை யாகிய ஆணவமும் நீங்க, (பேரின்பம் பெற்றோம் என்னும்) பேறும் நீங்க; தன்னையும், தனக்கு அறிவிப்பதாகிய அருளையும் நீங்கியுள்ளோர்;

(ஒரு திசையில்) செல்லும்போது ஆகாயத்தைச் சாண் இட்டு அளப்பது போல, (பரிபூரணர்க்குத் தமது பூரணத்தில் தாம் செல்லுவது

போலத்) தோன்றும் அல்லாமல், (இது தீது என்று பகுத்துப் பார்த்து) போகாது தவிரும் ஊரும் உண்டோ? நீ கூறுவாயாக! (எல்லா ஊர்களுக்கும் செல்வர்).

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் நிற்கும்நிலையும், நடக்கும்போது உள்ள குணமும், ஓர் ஊரில் நிற்பதும், ஓர் ஊரைத் தவிர்ப்பதும், இல்லை என்றும் கூறியது.

212. தருவனம்என் தண்டுகுடை சாமரையாய் வாழும்
நரவனம்என் மேல்கீழ் நடுஎன் - பரமசிவன்
தாக்குஅற் றதுபோல் அருள்சிவனைச் சாராபோல்
தாக்குஅற்றார்க்கு எங்கும் சமன்.

23

பொழிப்புரை: மரங்கள் நிறைந்த சோலை ஆயின் என்ன? முள் நிறைந்த காடுஆயின் என்ன? பல்லக்கு, குடை, சாமரம் முதலியன உடையவராய் வாழும் மனிதர்கள் ஆகிய கூட்டம் ஆயின் என்ன? முதலும் இடையும் கடையும் ஆகிய தரமும் உடைய தலங்கள் ஆயின் என்ன?

பரமசிவன் (எல்லாவற்றோடும் கூடி இருந்தும், அவற்றுள்) தாக்கற்று இருந்தது போலும், திருவருளானது (தொழில்கள் ஐந்தும் தன்னால் நடக்கவும், சிவத்தை விட்டு நீங்கி நீங்காது இருப்பதே அன்றி, இத்தொழில்கள் ஐந்தையும் ஒழித்து) அச்சிவத்தைச் சார்வோம் என்று சாராதவாறு போலும் (ஒன்றொடும்) தாக்கற்ற ஞானிகளுக்கு, (முற்கூறிய) இடம் எல்லாம் சரியே ஆகும்.

இவ்வெண்பா, ஞானிகளுக்கு எவ்விடமும் சமம் என்று கூறியது.

213. தம்மைஅருளால் அறிந்து தாம்அறிந்தது எல்லாம்போய்
இம்மைப் பெருவாழ்வை எய்தினர்க்கு - முன்னே
நடத்துஅறிந்த போத நசிப்பே இருக்கும்
இடம்புறங்காடு என்பது இலை

24

பொழிப்புரை: (தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கடந்து) தம்மை அருளால் அறிந்து (அவ்வாறு தம்மை அறிந்து, பின்னர் தம்மை அறிவித்த அருள்காட்சி முதலாய்) தாம் அறிந்தவை எல்லாம் நீங்கி, இப்பிறப்பிலேயே இன்ப மேலீட்டுப் பெருவாழ்வு அடைந்தோர்க்கு;

(தத்துவங்களையும் தன்காட்சி முதலியவற்றையும் இதுஇது என்று அறிந்து) அவற்றை நீக்கிச் சென்று (சிவத்தை) அறிந்து, அதனுள் அழிந்த அறிவு (மீண்டும் எழாது, அதனைக் கெடுப்பதே) இருக்கும் இடம் அன்றி, இது சுத்தமான இடம் என்பதும், இதுசுடுகாடு என்பதும் இல்லை.

இவ்வெண்பா, ஞானிகளுக்கு அறிவு அழிந்த இடமே, இடம் என்று அறிவித்தது.

214. காமாதி விட்டுக் கரமே கலமாகிப்

பூமிதே கைகாலைப் போர்த்துஉறங்கி - நாமகுணம்

சாதி கருமம்எனும் வாதனையில் தாக்கற்றார்க்கு

ஏது சமயம்எனல் ஆம்

25

பொழிப்புரை: காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய இவைகளை விட்டு நீங்கி, கையே உண்ணும் பாத்திரமாகி (வீடுதோறும் பிச்சை ஏற்று உண்டு, பொதுச் சாவடி, புறந்திண்ணை, பாழ்ங்கோயில் ஆகிய இடங்களில்) பூமியாகிய மலர்ப்படுக்கையின் மீது, கை கால்களையே போர்வையாகக் கொண்டு, பேரின்ப உறக்கம் செய்து;

பெயர், குணம், சாதி, கிரியை என்னும் இவற்றின் வாசனையோடும் தாக்கற்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குச் சாதி ஏது என்று கூறலாம்? சமயம் ஏது என்று கூறலாம்? (ஆகலின் இவ்வொழுக்கம் அவர்க்கு இல்லை).

இவ்வெண்பா, ஞானிகளின் ஒழுக்கம், சாதி சமயங்களோடு பொருந்தாது என்று கூறியது.

215. ஞானிக்கு உலகநடை என்றுநாம் பார்க்கின்

சீனக்கண் ணாடியோடு தீபமுமாம் ஏனோர்க்கும்

விப்பிரட்ட மேபோல வேறாம் விகாரியோ

அப்பராக்கு அன்றிஅறி யான்

26

அருஞ்சொற்பொருள்: பராக்கு - பொழுதுபோக்கு.

பொழிப்புரை: ஞானிகளது ஒழுக்கத்தை உலகரது சாதி ஒழுக்கத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க, ஞானிகளது ஒழுக்கம் இருளில் விளக்கு கொண்டு பொருளைக் காண்பது போன்றது (பொருள் புலப்படும்). உலகரது

ஒழுக்கம் அவ்விருளில் மூக்குக்கண்ணாடி கொண்டு பொருளைக் காண்பது போன்றது (பொருள் புலப்படாது). (ஆதலின், ஞானிகளின் ஒழுக்கத்தோடு, உலகரது ஒழுக்கம் ஒத்துப்போகாது) (ஆனால் சமயிகள் ஒழுக்கத்தோடு ஒவ்வாது இருப்பது எவ்வாறு எனின்),

(சமய ஒழுக்கம் உடையோர், தத்தமக்குரிய நூலில் கூறியபடியே வழிபடுவர்; ஞானிகளோ, அந்தக் கடவுளரை எல்லாம் கடந்து நின்ற முழுநிறை சிவத்தை அடைந்தவர்; ஆதலின்) அச்சமயிகளின் ஒழுக்கத்திற்கும் ஞானிகளின் ஒழுக்கத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு.

அவ்வாறு ஆயின், ஞானிகளின் ஒழுக்கம் பாமரர் போலும் விகாரம் உடையதோ எனின், அவர் சிவனைப் போலும் விகாரமற்றவர் என அறிக. அப்படியானால் கைப்பிச்சை வாங்கி உண்பது ஏன் எனின், அது அவர்க்கு ஒரு பொழுது போக்கே அன்றி வேறு இல்லை.

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் மாயையைக் கடந்த சிவஞானம் உடையவர் ஆதலின், சாதி ஒழுக்கம் சமய ஒழுக்கம் முதலிய மாயைக்கு உட்படமாட்டார் என்று கூறியது.

216. மூர்க்கன் அநாசாரி மூடன்எனப் பண்டிதனாம்
மேல்குலமாம் ஆசாரம் வித்துஅதுஎனப் - பார்க்கில்
அளவைக்கு அளவாகி அப்பாலாம் ஞானி
தெளிவைத் தெளியாதது என்

27

பொழிப்புரை: (உலக ஒழுக்கம் சமய ஒழுக்கங்களில் நிற்போர்; ஞானிகளது ஒழுக்கம் கண்டு, தமது ஒழுக்கத்தோடு ஒவ்வாமையால், இவர் பிறழ்ந்த நடைஉடைய) மூர்க்கர் எனவும், ஒழுக்கம் இல்லாதவர் எனவும், (ஒன்றும் அறியாத) மூடர் எனவும், கூறுவர்;

(அறிவாளிகள் ஆயினோர்) ஞானிகளது ஒழுக்கத்தைக் கண்டு, (எல்லாம் தெரிந்த) பண்டிதர் எனவும், மேலான ஞானகுலத்தைச் சேர்ந்தவர் எனவும், ஒழுக்கங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு விதை எனவும், கூறுவர்;

(ஞானிகளது ஒழுக்கத்தை) உண்மையாய் ஆராயும்போது, அவரது ஒழுக்கமும் தெளிவும் இவ்வளவு என்று அளவிட முடியாத தாய், எல்லாவற்றையும் கடந்து இருந்தது; இது எதனாலோ?

இவ்வெண்பா, ஞானிகளின் ஒழுக்கமும் தெளிவும் யாவராலும் அளக்க முடியாதது எனக் கூறியது.

217. அஞ்சனக் கண்ணாளர்க்கு அருநிதியம் தோன்றுவபோல்
நஞ்சுஅலகை மாற்றின்அதில் நானுவர்போல் - வெஞ்சாப்
வீடுபோல் தோன்றும்அருள் மேலிட்டால் விப்பிரட்டாம்
ஓடையில்மண் டுகம்ஒப் போர்க்கு

28

அருஞ்சொற்பொருள்: விப்பிரட்டம் - மிகுதியும் பிறழ்ந்தது.

பொழிப்புரை: பூமிக்குக் கீழே உள்ள புதையலை மைபோட்டுப் பார்க்க, அது இருக்கும் இடம் தெரிவது போலவும்; தம்மீது ஏறிஇருந்த விடத்தையும் பேசையும் மாற்றின், (அதனால் தெளிவு பிறந்து, பழைய நிலைமையை நினைத்து) நானுவாரைப் போலவும்; சாபத்தினால் வருத்தம் உற்றோர்க்குச் சாபம் நிவர்த்தி ஆனது போலவும்; தோன்றும்; (திருவருள் மேலிட்ட காலத்து அத்திருவருள் மேலிட்டால் பெற்ற ஞான ஒழுக்கம்).

ஆனால், ஓடை நீரில் மூழ்கி இருக்கும் தவளை போல் (மாயா சமுத்திரத்தில்) மூழ்கிக் கிடக்கும் உலகியலாளருக்கு, அது மிகுதியும் பிறழ்ந்த ஒழுக்கம் போல் தோன்றும்.

இவ்வெண்பா, திருவருள் மேலிட்டஇடத்துவரும் அனுபவமும், அதனை உடையோர் ஞானிகள் என்பதும், அவரது உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை உலகர் அறியார் என்பதும் அறிவித்தது.

218. அவர்அவரைப் போல்இருப்பர் தாம்அவர் ஆகார்போல்
இவர்அவர்க்கு ஒப்பில்லை எனினும் - உவமைசொலின்
வேசிபணம் வெய்யோன் வீணை வெளிவிசிறி
யாசியர்போல் என்கினும் ஆவர்.

29

பொழிப்புரை: (குடும்பத்தோடு கூடிஇருந்தும்) ஞானிகளாய் இருப்போர்; (அறிவினால் அக்குடும்பம் இல்லாத) ஞானிகளைப் போலவே இருப்பர்; (இக்குடும்பத்தோடு இருந்த) ஞானிகள் தாம் தம் (ஒழுக்கத்தால் குடும்பமின்றி இருந்த) ஞானிகளைப் போல ஆகமுடியாது; அதுபோல, இந்தக் குடும்பமில்லா ஞானிகள், குடும்பத்தோடு இருந்த ஞானிகளின் ஒழுக்கத்தால் ஒத்திருப்பர்; அறிவினால் ஒத்து இருக்க முடியாது என்று மாற்றிக் கூறுவது எதைப் போன்றது எனில்;

வேசி, பணம், சூரியன், வீணை, ஆகாயம், விசிறி, பிச்சை ஏற்பவர் போன்றது.

வேசி காகுக்கு ஆசைப்படுவாளே தவிர, வந்தவன்மீது ஆசைப் படமாட்டாள் ஆனாலும், ஆசையுள்ளவள் போல் நடிப்பாள்; அது போல குடும்ப ஞானி, குடும்பத்தர் மீது விருப்பம் வையார் என்றாலும், விருப்பம் உடையவர் போல் காட்டுவர்.

பணம் எவர்மீதும் விருப்பம் கொள்வதில்லை; பணத்தின்மீது மனிதர்கள்தான் விருப்பம் கொள்கின்றனர்; அதுபோல உறவினர் முதலியோர், குடும்பஞானி மீது விருப்பம் கொண்டாலும், இவர் அவர்கள் மீது விருப்பம் கொள்ளார்.

சூரியன் உதிப்பதால் உலகர் தொழில் செய்கின்றனர்; அதனால் வரும் நன்மை தீமைகளில் சூரியன் பங்கேற்பதில்லை; அதுபோல குடும்பஞானி இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்பதில்லை.

வீணையானது, வாசிப்பவர் வாசிப்பதை மட்டுமே வெளிப் படுத்துவது போல, குடும்ப ஞானியும் ஏனையோரது பேச்சுக்கு மட்டும் பதில் பேசுவது அன்றி, தானே எதையும் பேசுவதில்லை.

ஆகாயம் எல்லாவற்றுக்கும் இடம் கொடுத்துத் தான் எதனாலும் தாக்குறாது; அதுபோல குடும்ப ஞானியும் தாம் குடும்பத்தில் முக்கியமானவனாய் இருந்தும், எதனாலும் தாக்குறாவது இல்லை.

விசிறி தன்னை எடுத்து விசிறிக் கொள்வார்க்குப் பயன்தருமே அன்றி, அவரிடம் எந்தப் பயனையும் எதிரிபார்ப்பது இல்லை; அதுபோல, குடும்பஞானி தான் பிறர்க்குப் பயன்பட்டு, பிறரிடம் எந்தப் பயனையும் எதிர்பாராது இருப்பன்.

பிச்சை ஏற்பவர் குற்றமுடையவரையும் குணம் உடையவரையும் புகழ்ந்தே பேசுவர்; அதுபோல, குடும்பஞானியும் அனைவரையும் சமமாகவே பார்ப்பன்.

இவ்வெண்பா, துறவற ஞானிகள், ஞான ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டு நிற்பது போல, இல்லற ஞானிகள் உலக ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டு நிற்பர் என்று கூறியது.

219. தண்டுகுடை யாளராய்ச் சாதுரங்கப் பேரரசாய்த்

தொண்டர்குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும்- உண்டுசுத்தர்

போகத்தாரோ கடர்போல் பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காய்ச்

சாகப்போவார் கடன்தீர்த் தல்

30

பொழிப்புரை: நால்வகைச் சேனையும், பல்லக்கும், குடையும், உடையவராய் வாழும் பேரரசரைப் போல; அருள்நிலையில் நிற்போர்

மேற்கூறிய சிறப்புகளைப் பெற்று இருந்தாலும்; அவற்றோடு தாக்கற்று நிற்பர். (ஏனைய) உலகத்தவர் போல இன்பத்துள் அழுந்துவரோ? அழுந்தார் என்க; அது எவ்வாறு எனில்;

(எண்ணெய் ஊற்றும் போதெல்லாம் அதனை வாங்கிக் கொண்டு சுடர்விட்டு எரியும்) விளக்கு போல; பொய்யான நுகர்வுகள் (வரும் போதெல்லாம் அதனைத் தன்அறிவு கொண்டு நுகராது, அருள்கண்ணால் பார்த்து தாம்அற்று நுகர்தலின், மெய்ப்பொருளுக்கு ஆகி) அது மிகவும் பிரகாசமாய்ச் தோன்றும்; இதனை இவ்வாறு அறிவாயாக!

(ஆயினும், மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தோர் பொய்யான நுகர்வுகளோடு கூடி இருந்து நுகர்வது எதனால்? எனின், நெருப்பில் விழுந்து உயிர்விடத் துணிந்தவர்) தமக்கு உரியவராய் இருப்பவர், தரும் உணவு முதலிய நுகர்வுப் பொருள்களை வாங்கி அதன்மீது விருப்பமின்றி உண்டு தீர்ப்பது போல, இவ்வுடம்பு எப்போது கழியும் என்னும் கருத்து உடையவரும்; நுகர் வினையை (பிராரத்தத்தை) விருப்பம்இன்றி நுகர்ந்து கழிப்பர்; அதனால் அவரது வினைக்கடன் கழியும் என்றது.

இவ்வெண்பா, நுகர்வினையால் வந்த பெருவாழ்வில் பற்றின்றி, அவ்வாழ்வின் நுகர்வை அறிவால் தாம் அனுபவிக்காது, சிவத்துக்குக் கொடுத்து, தாம்தாமாய் இருப்பவரும் ஞானிகளே என்று கூறியது.

220. பெருநோவுக்கே என்னப் பெற்றது உடல்போகம்

நரகுஏழும் ஊட்டும்இது நாம்செத்து - உருவத்துத்

தாம்அல்லால் போகிப்பது அல்லஅது அன்பர்பதம்

காவலாள் கைத்தளைபோல் காண்

31

பொழிப்புரை: உடலாகிய இந்த பெரிய நோய்க்கு, நுகர்வுகளை நுகரக் கொடுப்பதால்தானே, அது பிறவியாகிய ஏழு நரகங்களுக்கும் சென்று, துன்பத்தை அனுபவிக்கிறது. (இது எவ்வாறு எனில்) இவர் நுகரும் நுகர்வினை, தன்அறிவு அழித்துத், தாம் அனுபவித்தது அன்றி, அருள் வடிவாய் இருந்து அனுபவித்தது அல்ல; (ஆகலின்),

திருவடியைப் பிரியாது நின்ற மெய்யன்பர், தம் நுகர்வினையைத் தன்அறிவு அழிந்து, உடல் தாம்அல்ல என்று ஒதுக்கி, திருவருள் வடிவமாய் இருந்து அனுபவித்தது (ஆகலின்) அந்த நுகர்வினை உடலாய் இருக்கும்வரை காவலாளி போலவும், கைவிலங்கு போலவும், இருந்து உடல் நீங்கும்போது, அதனோடு தானும் நீங்கும்; அவர்க்கு மறுபிறவி இல்லை.

(நுகர்வாய் வந்து சூழ்ந்து நிற்பதாலும், பரமுத்தி அடைய விடாது தடுத்து நிற்பதாலும், நுகர் வினையைக் காவலாளி என்றும், விலங்கு என்றும் உவமித்தார்).

இவ்வெண்பா, ஞானிகளுக்கு உடல்நுகர்வுகளில் பற்று இல்லை என்பதால், அவரது நுகர்வினை அவ்வுடம்போடு கழியும் என்றும்; அஞ்ஞானிகள் பற்று உடையவர் என்பதால், அவரது நுகர்வினை இன்ப துன்பங்களை வரவழைத்துப் பிறப்புக்கு வழிவகுக்கும் என்றும்; கூறியது.

221. சுகிக்குஇல்லை துக்கம் சுடுகாடு சொர்க்கம்

அகத்துக்கும் சொர்க்கம்நரகு ஆய்ந்தார் - சுகிப்பதுவும்

அத்துவித ஆனந்தர்க்கு ஆகாரம் அற்றது

பத்திசெய்வார்க்கு ஏற்கும் பயன்

32

பொழிப்புரை: மேலான இன்பமே வடிவமாய் இருப்போர்க்குத் துன்பம் இல்லை; (துன்பம் இல்லாமையால் இன்பமும் இல்லை; இது தூய்மையான இடம் என்ற எண்ணம் சிறிதளவு தோன்றினாலும்; அதுவே நரகமாய்த் தோன்றலின், தூய்மையற்ற) சுடுகாடே அவர்க்குச் சொர்க்கம். (அதுஅன்றி தான் பேரின்பவடிவாய் இருப்பதே சொர்க்கம் என்றும், உடம்பு தான் என்று சிறிதளவு எழும் கருத்தே நரகம் என்றும், புறத்திற்குச் சொர்க்கம் நரகம் ஆராய்ந்தவர் போல) அகத்திற்குச் சொர்க்கம் நரகம் ஆராய்ந்தார் அனுபவிப்பதும் இரண்டற்ற பேரின்பமே (அத்துவித ஆனந்தமே) ஆகும். இந்த இரண்டற்ற பேரின்பரது ஏறுவினை, அனுபவிப்பார் இன்றிச் சும்மா நின்றது (அவ்வாறு நிற்பதால், அது எங்கே செல்லும்? எனின்,)

அவர்மீது அன்பு கொண்டு நன்மை செய்வார்க்கும், வெறுப்பு கொண்டு துன்பம் செய்வார்க்கும், அது இருவினைப் பயன்களாய் சென்று சேரும்; (இதனை அறிவாயாக!)

இவ்வெண்பா, ஞானிகள் சிவப்பேரின்பத்தை அனுபவிப்பவர் ஆகலின், அவர்க்கு இன்ப துன்பம் செய்வோர்க்கே, இவ்வின்ப துன்பம் சென்று சேரும் என்று கூறியது.

222. அரிபிரமர் இந்நிதர்கள் ஆதிகளார் தானச்

சரிவிரத்தன் இன்பத்தைச் சாற்றின் - பரமசிவன்

தானே சரிமீட்டுச் சாற்றுகில்தான் தான்சரிவேறு

ஆனாரை வேதம் அறியா

33

பொழிப்புரை: மேற்கூறிய ஞானி பெற்ற இன்பத்திற்கு உவமை கூறுவதாயின்; திருமால், பிரம்மா, இந்திரர்கள் முதலிய தேவர்கள் பெற்ற இன்பம் அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டிப் பார்க்க, அதற்குச் சமமானது; (என்று கூறலாம் என்றாலும்),

பரமசிவனது முழுநிறைவுப் பேரின்பம்தானே அதற்குச் சமமாகும்; மேலும் கூறுமிடத்து ஞானி பெற்ற இன்பத்துக்கு; அந்த ஞானி பெற்ற இன்பமே சமம் ஆகும் (உவமை இல்லை என்பது கருத்து) அதனால், இவரது இன்பத்தை வேதங்களாலும் அளவிட்டுக் கூற முடியவில்லை.

இவ்வெண்பா, ஞானிகளது இன்பப் பெருமை குறித்துக் கூறியது.

223. சாலோகம் ஆதி தரும்சைவ சித்தாந்தி

பால்ஏகம் பார்க்கப் பணியும்அவன் - மேலே

உருகித் திருஉளத்துக்கு உற்றபணி செய்வார்

பெருமைக்கு ஏதுஉண்டோ பிற

34

பொழிப்புரை: (தன்னை வந்து அடைந்தவரது பத்திக்கும் பணி விடைக்கும் ஏற்ப அவர்க்குச்) சாலோக, சாம்ப, சாளுபம் ஆகிய முத்திகளைக் கொடுக்கும் சித்தாந்த ஞானியிடம், ஏகமாய் இருந்த மெய்ப்பொருளை அறியும் பொருட்டு, (வந்து மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கும்) மேலான தகுதி உடைய சீடன்; (பேரன்பு வைத்து) உள்உருகி, உள்ளக் குறிப்பறிந்து, பணிவிடை செய்யும் அவனது பெருமைக்கு (மேலான பெருமை) வேறு உண்டோ?

இவ்வெண்பா, சித்தாந்த ஞானம் போல வேறு ஞானம் இல்லை என்றும்; இந்த ஞானம் பெற்றோரை வழிபடுவோர் பெருமையே பெருமை என்றும்; கூறியது.

224. காலம் உடன்தேசம் திக்குக் கருமம்உடல்

கோலம் சமயம் குறிப்பறிதல் - சீலம்

தலையோடு போனஉயிர் தான்போலத் தன்னோடு

இலையாம் சிவனே இவன்

35

பொழிப்புரை: (இன்ன காலத்து இன்ன விரதம் இருப்பது என்ற) காலமும், (காசி முதலியன நல்லன, மற்றையன தீயன என்னும்) தேசமும், (இன்ன திசை நல்லது, இன்ன திசை தீது என்னும்) திசையும்,

(இன்ன கருமம் செய்யலாம், இன்ன கருமம் செய்யலாகாது என்னும்) கருமமும், (உடலில் பூண்ட) வேடங்களும், (அவ்வேடங்களுக்கு உரிய சமயங்களும்) (அச்சமயங்களுக்கு உரிய கடவுளர் இவ்வாறு இருப்பர் எனக் குறிக்கும்) குறிப்பும், (இன்ன சாதிக்கு இது ஒழுக்கம் என்னும்) சீலமும், (ஆகிய இவை அனைத்தும்),

தலை போனபோது போன உயிர்போல, தன்அறிவு அழிந்த இடத்து அதனோடு நீங்கும் (ஆகலின் மௌனப் பேரின்பமாய் இருந்த) சிவனே இவனும்; (என்று அறி!)

225. சாவே பெருநோன்பாய்ச் சந்துஅற்ற சத்தியர்க்குத்

தேவாரம் காலம் தியானம்அறம் - பாவம்

விதிவிருத்தம் பேசுக்கைக்கு வேத ஆகமங்கள்

அதிசயிக்கும் மேல்உரைப்பார் ஆர்

36

பொழிப்புரை: (தன்அறிவு) இழப்பதே பெரும் தவம் எனக் கொண்டு, (அதனை அழித்துச் சிவத்தோடும்) இரண்டறக் கலந்த உண்மை ஞானிகளுக்குத் தேவாரம் முதலியன ஓதுதலும், உரிய காலங்களில் (சிவாலயம் சென்று வழிபடுதலும், அங்குச் சில பணிகள் செய்வதும், பாவனையால்) தியானித்தலும், (சிவபூசை முதலிய) புண்ணியங்களைச் செய்தலும், (இவை தவிர) பாவங்களைச் செய்தலும், ஆகிய இவை வேண்டுமோ எனின்;

வேத ஆகமங்கள் கூட அவர் செயல் கண்டு அதிசயம் கொள்கிறதே தவிர, அவர்க்கு இவை வேண்டும் என்று கூறுவதில்லை; அவ்வாறு இவை வேண்டும் என்று கூற, வேறு எவர் உளர்?

226. மோனிகளைப் பார்த்துஇமையா மோகமும் வெண்திங்கள்

மேனி அழகுஎழுதா மேல்பத்தி - ஆன

பதுமாதன்ன கண்ணும் பானுவும்போல் தானாய்

எதிராகும் சொப்பனத் திலும்

37

பொழிப்புரை: (மேற்கூறிய ஞானிகள், தம்மைப் போல, பேரின்ப மேலீட்டைப் பெறும் பொருட்டு, புறத்தே நின்ற அறிவை உள்ளடக்கி, இதனைக் கெடுப்பதே விரதம் எனக் கொண்ட) மௌனிகளை இமை மூடாது பார்த்து, (இவர்மேல் வைத்த) விருப்பமும்; (உத்துளமாய்ப் பூசிய) திருநீற்றுப் பூச்சால் வெண்திங்கள் போல் விளங்கும் எழுத முடியாத அழகிய திருமேனியும்;

பிரம்மனது நான்கு முகங்களிலும் வரிசையாய் விளங்கும் எட்டு கண்களும், அக்கண்களுக்கு எதிரில் தோன்றும் சூரியனும் போல, அவை தாமாய் வந்து, கனவிலும் நனவிலும் (எனது உள்ளக் கண்ணுக்கும், முகக் கண்ணுக்கும்) எதிரில் நிற்கும் என்க.

இவ்வெண்பா, எமக்கும் இவ்வாறு இருக்கும் என்று ஞானிகளின் அருமை கூறியது.

227. உருகு பரமசுக உல்லாச நோக்கும்

திருமுகமும் புன்முறுவல் தேசம் - திருநீறும்

தற்பாவ மாண்ட சரீரத்தில் ஓர்சாத்தும்

அற்றே வெறுமன்அழகு ஆம்

38

பொழிப்புரை: உள்ளம் உருக நின்ற மேலான இன்பக்களிப்பொடு கூடிய திருநோக்கமும், அந்தக் களிப்பால் மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற திருமுகமும், அந்த இன்பம் மேலும்மேலும் எழுவதால் தோன்றும் புன்னகை ஒளியும், திருமேனி முழுவதும் பூசிய திருவெண்ணீற்று அழகும், ஆகிய இவை; (பஞ்ச பூத குணங்கள் ஆகிய) தற்பாவம் இறந்து நின்ற ஞானிகளின் திருமேனியில் தோன்றிய அதனால், அவர்க்கு யாதொரு சிறப்பும் இல்லை; அவை வீணே தோன்றும் அழகுகளே; (ஏனெனில் அவை, அவர் விருப்பத்தால் தோன்றியவை அல்ல).

இவ்வெண்பா, ஞானிகளைப் புகழ்ந்து கூறியது.

228. வாடல் மணம்போல் வருந்தா வயிராக்கியத்

தோடு மெலிந்த உடம்புடனே - கூடார்

திருவிடய ஆனந்தசுகம் நீங்காத நோக்கும்

திருமுகமும் என்னை விடாதே

39

பொழிப்புரை: வாடிய பூவிலும் மணம் சிறிதளவு தோன்றுவது போல (சிறிதளவு தோன்றும் நுகர்வினை வாசனையோடும் அறிவால்) வருந்திச் செய்யாத பற்றற்ற தன்மையில் தளராது நின்ற திருமேனியுடன் கூடி இருந்தும் கூடாது இருந்த ஞானிகளது;

விடயமற்றுத் தோன்றும் பேரின்பமாகிய நுகர்வு (உள்ளே தோன்றுவது போல புறத்தும் தோன்றி) விட்டு நீங்காத (அந்தப் பேரின்பத்) திருநோக்கும் திருமுகமும் எனது உள்ளத்தை விட்டு எப்பொழுதும் நீங்காது.

இவ்வெண்பா, ஞானியரது அருமை கூறியது.

229. தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரிபேர்

அத்துவிதி ஏகாந்தி ஆநந்தி - சுத்தன்

துரியன் அவதூதன் துறவி சிவயோகி

நிருவாணி என்விரத்தன் என்

40

பொழிப்புரை: முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆகிய போர்வை சரிந்ததால், நிர்வாணமாய் இருந்த ஞானியினது பெயரைச் சொல்லுமிடத்து;

சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் இருத்தலின் அத்துவிதி, இருந்தும் சிவம் ஆகாது ஏகமாய் இருத்தலின் ஏகாந்தி, முழுப் பேரின்பம் நுகர்தலின் ஆநந்தி, மலக்குற்றங்களை நீக்கியமையால் சுத்தன், மேலான பொருளை அடைந்தவன் ஆகலின் துரியன், சாதி சமயம் கடந்து நின்றலின் அவதூதன், உடல் முதலியவற்றைத் துறந்து நின்றலின் துறவி, சிவத்தோடு கூடி இருத்தலின் சிவயோகி, அத்துவா ஆறையும் கடந்து நின்றலின் நிருவாணி, அத்துவிதமாய் இருக்கும் வாசனையும் அற்று இருத்தலின் விரத்தன் என்று சொல்வாயாக!

230. அடங்கத் துறந்தார்க்கும் ஆசைஅறப் பாவித்

தொடும்பக்குவம் தெரியாது ஓகோ - மடம்தேடிப்

பிச்சையாய் மூலையில்பெண் பேச்சாய்வரின் நடைக்கைக்கு

இச்சையாய்க் கைக்குஎதிர் நீட்டும்.

41

பொழிப்புரை: அகத்து ஆசை இருக்க, புறத்து ஆசையை அடங்கத் துறந்தாரையும்; இயல்பாய் அகத்து ஆசையையும் துறந்தாரையும்; (ஒன்று போல் கருதாது) அவரது பக்குவ, அபக்குவங்கள் கொண்டு, அறிந்து தெரியலாம். (அது எப்படி எனின்),

அபக்குவி, நல்ல பிச்சை இடும் மடம் தேடிச் சென்று பிச்சை ஏற்பர்; புதிய மருமகள் போல மூலையில் இருந்து, ஒடுக்கம் இன்றி மெல்லப் பேசுவர்; பிறர் சோறு, துணி முதலியன கொடுப்பதற்குவரின், அவரிடம் கை நீட்டி வாங்கிக் கொள்வர்.

ஆனால் பக்குவி, எல்லா வீடுதோறும் சென்று பிச்சை ஏற்பாரே அன்றி, குறிப்பிட்ட மடம் தேடிச் (சுவையான உணவு கருதிச்) செல்ல மாட்டார்; ஓர் ஒடுக்கத்தைப் பற்றி இருந்து, பேசவும் மாட்டார்; உணவு முதலியவற்றை, இருக்கும் இடத்துக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாலும், வாங்கவும் மாட்டார்.

வீ.சிவஞானம்

231. கரைஅடுக்க வந்தால் திரைஅலைக்கும் கப்பல்

பொருள்அடுத்தால் தோன்றும் பொய்ப்போதம் - விருதினாவன்
வெற்றி குதிகுதித்தோன் போல்வேண்டும் விட்டதுபின்
பற்றும்அதில் சிக்கென நிற்பாய்

42

பொழிப்புரை: கரையில், அலையால் அலைக்கப்பட்ட கப்பல்
நடுக்கடலுக்குச் சென்று, மீண்டும்கரைக்குவந்துஅலையால் அலைக்கப்
படுவது போல, விடயங்களைத் துறந்து சென்ற துறவி, மீண்டும்
விடயங்களில் வந்தால், அந்த விடய அறிவு அவனை அலைக்கும்;
(ஆகலின்),

தன் பகைவனை வெற்றி கொள்ளாது விடமாட்டேன்' என்று
கூறி வெற்றி பெற்று, அதற்கான விருதும் பெற்று தாவிக் குதித்தவன்
போன்று, நீயும் துறவை முழுமையாகச் சாதிக்க வேண்டும்; அதற்கு
விடயங்களைச் சார்தல் கூடாது; சார்ந்தால் முன்பு விட்ட பற்றுக்கள்
எல்லாம் மீண்டும் வந்து பற்றும்; எனவே அவை வந்து உன்னைப்
பற்றாதபடி உறுதியுடன் நிற்பாயாக!

மேற்கூறிய மூன்று வெண்பாக்களாலும் ஞானிகளது பெயரும்,
தரமும், துறவைச் சாதியாது விடல் ஆகாது என்றும், கூறியது.

அருள்அவத்தைத் தன்மை முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

ஒன்பதாம் அதிகாரம்

வாதனை மாண்டார் தன்மை

குடும்பத்தோடும் கூடி இருந்து, ஞானம் பெற்று, அக்குடும்ப வாதனை மாண்டு நின்றார் தன்மை கூறியமையால் இவ்வதிகாரத்துக்கு வாதனை மாண்டார் தன்மை என்பது பெயராயிற்று; துறவிகளாய் இருந்து ஞானம் பெறாதோரும் உளர், குடும்பிகளாய் இருந்து ஞானம் பெற்றோரும் உளர், எனவே அருள் அவத்தைத் தன்மையின் பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

232. ஞானம் இல்லாத வைராக்கி நன்றல்ல

கானவர்க்கும் நோயினர்க்கும் கள்ளர்க்கும் - ஆனதுஎன்
என்நிலைக்கே நின்றால்என் எவ்விடயத்து ஏய்ந்தால்என்
தன்இழப்பே இன்பாம் தலம்

1

பொழிப்புரை: அகத்தில் முழுமையான ஞானம் இல்லாதவர், புறத்துக் காட்டும் வைராக்கியம் நன்று அல்லவாகும். அது எவ்வாறு எனில், மலைகளிலும் காடுகளிலும் நடமாடும் வேடர்களுக்கும், தீராத நோய் உடையவர்களுக்கும், திருடர்களுக்கும் வைராக்கியம் எவ்வாறு உண்டாகிறது? ஆகையால், இவரது வைராக்கியமும் அவரது வைராக்கியம் போன்றதே.

அகத்தில் முழுமையான ஞானம் உடையவர், அரசரிமை முதலிய உலக வியாபாரங்களில் எந்த நிலையில் இருந்தால் என்ன? மகளிர் இன்பம் முதலிய எந்த விடயங்களில் கூடி இருந்தால் என்ன? அந்த நிலையும், அந்த விடயமும், அவர்க்கு இன்பம் அன்று; தன்அறிவு இழப்பும், அவ்விழப்பில் தோன்றும் இன்பமுமே. அவர்க்கு இன்பமும் ஆம்.

வீ.சிவஞானம்

233. எல்லாச் சமயங்களும் துதிக்கும் இல்லறத்தில்
நில்லாமல் நீத்தார்என் நீத்தால்என் - புல்அறிவைத்
நீரத் தெளிந்து சிவத்தோடும் பற்றற்றார்
ஆகில் பிறப்புஅறுக்க லாம்.

2

பொழிப்புரை: சமயங்கள் அனைத்தும் 'இது நல்லது ' என்று
புகழ்ந்து கூறிய இல்வாழ்க்கையில் நில்லாமல், இதனைத் துறந்தார்,
(இத்துறவிக்கு இது தகும் என்று) மற்று எதனைத் துறந்தாலும்
என்ன? (இத்துறவினால் பிறப்பினை அறுக்க முடியுமோ?)

(தன்அறிவு, தத்துவஅறிவுகள்) ஆகிய இழிவான அறிவுகளை,
(ஞானகுரு மூலம்) நன்றாக ஆராய்ந்து அறிந்து, (அதனை அழித்து,)
சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்து, (கலந்திருக்கிறோம்) என்ற வாசனைப்
பற்றும் அற்று நின்றார் எனின், அவர்க்கே பிறப்பு அறுக்க முடியும்;
(ஏனையோர்க்கு முடியாது.)

234. மனைஇழக்கி லோமனது மாறாது மாய்த்த
தனைஇழக்கி லோசிவனைச் சார்ந்துஅங்கு -அநுபவிக்கை
போகாது அதுபோகில் பூரணமாம் பூரணம்தான்
ஆகாது இருப்பதுஎவர்க்கு ஆம்

3

பொழிப்புரை: இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பது துறவு அன்றோ
எனின், அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறக்கின், (அதில் நின்று நுகர்ந்த
விடய வாதனை மனத்தில் மாறாது எழும் ஆதலின், அது துறவு அன்று;
மனத்தை இறக்கச் செய்வது, துறவோ எனின்; மனத்தை மாய்க்கத்
தன்அறிவு எழும், ஆதலின் அது துறவு அன்று; தன்அறிவு இழப்பு
துறவோ எனின், சிவத்தை அடைந்து, அதனை அநுபவியாது ஆதலின்,
அது துறவு அன்று; ஆயின் சுகப்பேற்றை இழப்பது துறவோ எனின்,
அச்சுகப்பேற்றில் சிவனோடு முழுமைதான் ஆனேன் என்னும்
வாதனை தோன்றும் அதனால், அதுவும் துறவு அன்று; ஆயின்
இனித் துறவுதான் யாது? எனின்,

அந்தச் சிவமுழுமை ஆனேன் என்னும் வாதனையும் மறந்து
நிற்பதே துறவு.

மேற்கூறிய மூன்று திருவெண்பாக்களாலும் , மெய்த்துறவு
இன்னது என்று கூறியது.

235. மாயாபோ சுத்துஅரசாய் வாழ்ந்தாலும் மாமணிபோல்
தோயா தவரே துறந்தோர்கள் - தோய்வாரேல்
சேரும் விதைபோலத் தீர்ந்திடத்தே திரும்பும்
வோர்ஒன்று அதுவே வினை

4

பொழிப்புரை: மாயா நுகர்வுகளுக்கு எல்லாம் அரசராகி, (அந்த நுகர்வுகளை நுகர்ந்து வாழ்ந்தார் ஆயினும்), பெருமை பொருந்திய மாணிக்கமணி (ஒன்றோடும் தோயாது நின்றது போல,) ஒன்றோடும் தோயாது நின்றவரே துறந்தார் என்று சொல்லப்படுபவர்.

(படிகமணி போல ஒரு பொருளோடு) தோய்வார் ஆயின், நிலத்தைச் சேர்ந்த விதை போல (உடல்) இறந்தபோது (நின்று நீங்கிய பற்றில் மீண்டும்) திரும்பும் ஒரு வேரும், அப்பற்று உடைமையே; வினை என்பதும் அப்பற்று உடைமையே ஆகும்.

இவ்வெண்பா, எந்நிலையில் நின்றாலும், அதனுள் பற்று உறுதி உடையவர்க்கே வீடு என்று கூறியது.

236. ஒருகுடைக்கீழ் வாழ்உலகத் தோர்க்குஉறும் ஊர்உண்டோ
அருள்நிழல்கீழ் வாழ்வார் அறிவு - கருவிகளில்
போனால்என் சேற்றுத்தாள் போலோ பருந்துநிழல்
போனால்போல் தோயாமல் போம்.

5

பொழிப்புரை: (இவ்வுலகை) ஒரு குடைக்கீழ் ஆளும் அரசனது ஊரில் வாழும் ஒருவர், வேறு ஓர் ஊருக்குச் சென்றாலும் அவருக்குத் துன்பம் உண்டாகுமோ? அதுபோல, (எங்கும் முழுநிறைவாய் நின்ற திருவடி நிழலில் பேரின்பச் செல்வம் பெற்று வாழ்வோர்,) அறிவு விடயங்களில் சென்றால் என்ன? (அவ்வறிவிற்கு அவ்விடயங்களால் வரும் மயக்கம் ஒன்றும் இல்லை; மாயையின் கீழ் வாழ்வோர் அறிவுபோல், அவர் அறிவு) சேற்றில் புழுதி போல் அழுந்துமோ?

பருந்தின் நிழல் ஒருபொருளில் பட்டும் படாது நீங்கியது போல (அவர் அறிவு அந்தவிடயங்களில்) தோய்ந்தும் தோயாது நீங்கும் என்று அறிவாயாக!

இவ்வெண்பாவால், விடயங்கள் துறவியர் அறிவை மயக்காது என்பதும்; அவ்விடயங்களில் அவர் அறிவு தோயாது என்பதும்; கூறியவாறு.

237. நெய்உண்ட நாய்என்ன நீரில் நிழல்என்ன
மைஉண்ட கண்போல் மனைவாழ்வார் - துய்ய
இருளால் விலைஏறும் மாணிக்கம் எல்லாப்
பொருள்போல அல்லாப் பொருள்

6

பொழிப்புரை: நெய்யை உண்டு, மீண்டும் கக்கிய நாய் போலவும்; (குளக்கரையில் நிற்கும் மரம் மேல்நோக்கி வளர்ந்திருந்தாலும்,) நீரில் கீழ்நோக்கித் தோன்றும், அம்மரத்தின் நிழல் போலவும்; (பிறர்க்கு அழகாய், தனக்கு உறுத்தலாய் இருக்கும்) மைபூசிய கண்போலவும்; இந்த ஞானிகள் இல்வாழ்க்கையோடு கூடியும் கூடாது வாழ்வார்; (இப்படி வாழும் போது ஞானிக்கும், அஞ்ஞானிக்கும் வேறுபாடு என்ன எனின்,)

இருளால் மதிப்பு உயரும் மாணிக்கமணி, (இருளில் மறையும்) மற்ற பொருள்கள் போல் அல்லாது, இருளில் ஒளிவிடும்; (அதுபோல) இல்வாழ்க்கை என்னும் இருளால் தாம் மறைந்திருப்பது போன்றவர் அன்றி, அந்த இல்வாழ்க்கை இருளைத் தமது ஞானஒளியால் நீக்கி நிற்பர் இல்லற ஞானிகள் என்று அறிக.

238. தொடைதட்டல் ஒன்றே துயிற்கும் விழிக்கும்
படிகத்து இருள்மணிக்கு ஏன்பற்றும் - அடிபார்த்துக்
கூடப்போம் கள்ளனைப்போல் கூடாக் குடும்பக்கூத்
தாடிக்குஏன் மேல்பிறப்பு உண்டாம்

7

பொழிப்புரை: ஒரு குழந்தையைத் தூங்க வைக்கவும் எழுப்பவும் தொடை தட்டுவது ஒன்றே ஆகும். (அதுபோல், மனைவி முதலிய குடும்பத்தார் எல்லாம் இருந்த போதும், அகமுகமாய்த் தன்அறிவு ஒழிவில் நின்று, பேரின்ப உறக்கம் கொள்பவன் ஞானி; ஆனால் அஞ்ஞானியோ தன் குடும்பத்தார் எல்லாம் இருந்தபோதும், புறமுகமாய்ச் (உலக முகமாய்ச்) சென்று, மயக்கத்தில் மூழ்குவான்; ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் வேறுபாடு இவ்வாறு இருக்க, ஞானிக்கு குடும்பத்துடன் இருக்கிறேன் என்னும் வாசனையேனும் தோன்றுமோ எனின், படிகத்தைப் பற்றும் ஐந்து நிறம், மாணிக்கத்தை எவ்வாறு பற்றும்? (அது போல அக்குடும்பமே தானாய் நின்ற அஞ்ஞானிக்கு வாசனை ஏறுமே அன்றி, குடும்பத்தின் மீது பற்று இன்றி நின்ற ஞானிக்கு வாசனை ஏன் ஏறும்? இவ்வாறு குடும்ப வாசனையும் ஏறாது இருப்பதால்;)

(பொருள்களைக் களவு கொடுத்தோர்,) திருடனின் காலடிச் சுவடு கண்டு செல்ல, அந்தப் பொருளைத் திருடியவனும் இவரோடு சேர்ந்து கொண்டு செல்வது போல, (குடும்பத்தில் இன்ப துன்பம் வந்தபோது, அவரோடும் சேர்ந்து கொண்டு தன் உடம்பிலும் இன்பதுன்பத்தைக் காட்டி, அவரோடு கூடி நின்றாலும்,) மனத்தால் கூடாத, கட்டிய வேடத்திற்கேற்ப நடிக்கும் குடும்பக் கூத்தாடியாகிய ஞானிக்கு, மறுபிறப்பு உண்டோ? (இல்லை என்பதாம்.)

239. தொடும்போ சுழல்காற்றுத் தூளம்போல் தொட்டு
விடும்போதும் அங்ஙனே விட்டு - நடந்தாலும்
ஆகாயம் நீங்காமல் ஆடிஅது போலஅடங்கும்
ஏகாந்திக்கு எங்குஇருந்தால் என்

8

பொழிப்புரை: சுழல் காற்று புழுதியைப் பற்றுவது போல, விடயங்களைப் பற்றும் போது பற்றி; அச்சுழல் காற்று, பின்னர் புழுதியை விடுவது போல், விடயங்களை விடுத்து, இவ்வாறு ஞானியின் அறிவு, பற்றியும் விட்டும் நின்றாலும்;

புழுதியைப் பற்றும் போதும், விட்டபோதும், அப்புழுதி அவ்வாகாயத்தை, விட்டு நீங்குவது இல்லை; அதுபோல விடயங்களைப் பற்றும் போதும், அனுபவிக்கும் போதும், திருவருளை விட்டு நீங்காது அனுபவித்து, விடயங்களை விட்டு, திருவருளில் அடங்கும் ஞானிக்கு இல்லறம், துறவறம் என்னும் இருவகை அறத்தில், எவ்வறத்தில் நின்றால் என்ன?

240. சுந்தரனார் சேரர்கோன் சோழர் குறுமன்னர்
மைந்தர்உடல் தம்உடலை வாட்டினர்கள் - அந்தம்இலாப்
பத்தரொடு ஞான வயிராக்கிய பலர்க்கும்
ஓத்தது சார்போத ஒழிவு

9

பொழிப்புரை: சுந்தரர், சேரமான் பெருமாள் போன்றோரும்; கோச்செங்கட் சோழர், புகழ்ச்சோழர் முதலிய சோழ அரசர்களும்; மெய்ப்பொருளார், கழற்சிங்கர் முதலிய குறுநில மன்னர்களும்; மைந்தர் உடலை வருத்திய சிறுதொண்டரும், தன் உடலை வருத்திய கண்ணப்பர், அரிவாட்டாயர் முதலியோரும்; அழிவில்லாத திருநீலகண்டர், அதிபத்தர் போன்ற மற்றுமுள்ள ஞானிகளும்; ஆகிய

வீ.சிவஞானம்

இவர்கள் பலரிடத்தும் குடும்பத்தில் கூடி இருந்தும், விடயம் சார்அறிவு ஒழிந்த தன்மை ஒத்து இருந்தது; எனவே சார்அறிவு ஒழிந்தோர், எந்த அறத்தில் நின்றால் என்ன?

மேற்கூறிய நான்கு திருவெண்பாக்களாலும், பற்றற்ற ஞானிகளுக்கு இவ்வாழ்க்கையில் இருந்தாலும், ஞானஒளி விளங்கும் என்றும்; இரவு விளக்கு போல் அந்த ஞானம் பயன்படும் என்றும்; அவர்க்குப் பிறப்பு இல்லை என்றும்; அவர் தம் நிலையில் தாழ்வது இல்லை என்றும்; இவர்களே குடும்ப ஞானிகள் என்றும்; கூறப்பட்டது.

**வாதனை மாண்டார் தன்மை முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்**

உ

சிவமயம்

பத்தாம் அதிகாரம்

நிலை இயல்பு

இதனுள் கூறிய உண்மை நிலை தவறினாலும், மீண்டும் அதனைச் சென்று அடைவதற்கு வழி கூறினமையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு நிலை இயல்பு என்பது பெயராயிற்று.

241. அறியார் வழிகேட்டு அறிந்து நடக்க
அறிவார் அறிவுஎன்று அறியார் - மறையாக்
குடைஇருக்கத் தாமே குதித்தும் கடந்தும்
அடர்மழைக்கு ஏவார்போல் அவர்

1

பொழிப்புரை: (தாம் நினைத்த ஊருக்குச் செல்லும்) வழி அறியாதவர், (அவ்வழி தெரிந்தவரைக்) கேட்டு நடக்கவும், தாமே அறிந்து நடப்பதாக நினைப்பாரே அல்லாமல், (அவ்வழி தெரிந்தவர் அறிவித்த அறிவின்வழி,) தாம்பெற்ற அறிவால் நடப்பதாகக் கருதமாட்டார். அது போல; (தாம் முன்னர் அறியாத முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், இப்பொழுது அருள் அறிவிக்க, அவற்றை அறிந்து கடந்து செல்லவும், தாமே அவற்றை அறிந்து கடந்து சென்றதாக நினைவாரே அல்லாது,) அவ்வருள் அறிவிக்க அறிந்த அறிவு தாம், அக்கருவிகளை அறிந்த அறிவு என்று நினைக்கமாட்டார்கள்.

அடர்மழையில் ஓர் ஊருக்குச் செல்லத் தொடங்கியவன், தன் கையில் குடை இருக்கவும், (அக்குடையை விரித்துப் பிடித்துச் செல்லாமல், மழைத் துளிகளுக்கு இடையே) குதித்தும் கடந்தும் செல்பவரைப் போல; தத்துவங்களைக் கடந்து வீடு அடைய நினைப்பவர், (அந்தத் தத்துவங்கள் தம்மைத் தாக்காதபடி, அருள் தம்மிடம் இருந்தும், அவ்வருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு செல்லாமல் அந்தத் தத்துவங்களைத்) தன்அறிவால் அறிந்தும் கடந்தும் செல்வதாக நினைப்பர்; அவர் ஏன்தான் அவ்வாறு நினைக்கின்றாரோ?

இவ்வெண்பா, தத்துவங்களைக் கடந்து நின்ற அறிவு, அருள் அறிவிக்க அறிந்த அறிவு, என்று அறிய வேண்டும் என்றும்; தத்துவங்களைக் கடந்து செல்லும் போது, தன்னறிவைப் பின்னிட்டு, அருள் அறிவை முன்னிட்டுச் செல்லவேண்டும் என்றும்; கூறியது.

242. செத்துப் பிறவாமல் தேடித் திரிகையிலே

செத்துப் பிறந்து திரிவீரே - சுத்த

இருள்கேவல சகலம் போக எதிரிட்ட

அருள்போத ராய்த்திரியா மல்

2

பொழிப்புரை: (உமது அறிவுக்கு எதிர்ப்பட்ட) மயக்க நிலையாகிய இருள்நிலையும், (வேறுபடுத்திக் காட்டும் நிலையாகிய) மருள் நிலையையும், நீங்க;

இவை இரண்டும் தாக்காத அருள்நிலையில் நின்று, அருளே எல்லாவற்றுக்கும் பற்றுக்கோடு என்று அறிந்து, அவ்வருளை நாடி அந்த அருள் அறிவினராய்த் திரியாமல்;

(இனிமேலும்) இறந்து பிறவாது, (இப்பொழுது பிறப்பு இறப்பைக் கடந்து, வீடுபேற்றை) தேடிப் (பாவனை முதலியன செய்து, உள்ளே) சுழலும் இடத்துத்தானே (இருள்நிலையில்) இறந்தும், (மருள்நிலையில்) பிறந்தும் சுழல்கிறீர்! (இது எதனாலோ?)

இவ்வெண்பா, ஆன்மஅறிவு உயிர்க்காது, அருள்அறிவை நாடி நின்றால், இவ்வருள் அறியப்படும் என்று கூறியது.

243. சகலமும் கேவலமும் தாக்குஅறுப்பான் தானோ

பகல்விளக்கோடு உச்சிப் படிகம் - தகவைத்துஊழ்

ஊட்டி உறக்குவதும் நாமேநம் உள்கலப்பு

நாட்டம்ஒழி என்றுஅருளி னான்.

3

பொழிப்புரை: (அருளை முன் வைத்து மருளையும் இருளையும் அறுப்பதே அன்றி,) தானோ இருள் நிலையையும் மருள் நிலையையும் அறுப்பான்? சூரியன் முன்னிலையில் விளக்கு ஒளி மறைந்து நின்றது போலவும், உச்சி வெயிலில் படிகம் ஐந்து நிறங்களைக் காட்டாதது போலவும், எமது முன்னிலையில் உனது அறிவு உயிர்ப்பியாது இருக்கவும், (எமது முன்னிலையில் இருந்து நீ நீங்காதவரை தத்துவங்கள் உன்னைத் தாக்காது இருக்கும் தகுதி

பெறச் செய்து,) உனது விதியின்படி உனக்கு ஊட்டியதும் உறங்கு வித்ததும் நமது அருளே என்று அறிந்து, இந்த இரண்டிடத்தும் உன் அறிவு உயிர்ப்பியாது இருப்பின், நம் இருவருக்கும் இடையே இரண்டற்ற தன்மை வந்து பொருந்தும்; இது அன்றி,

(யான் உன்னை வந்து கூடுவதும், நீ நம்மை வந்து அடைவதும் ஆகிய கருத்து உன்னிடம் எழுமேயானால் இரண்டற்ற ஐக்கியம் வந்து பொருந்தாது, ஆகவே நாம் இருவரும் வந்து) கலப்பதாகிய விருப்பத்தை நீ விட்டுவிடு! என்று திருஞானசம்பந்த நாயனார் எனக்கு அருளிச் செய்தார்; (இவ்வாறே நீயும் அறிந்தால், உனக்கும் அந்த ஐக்கியம் கிடைக்கும்).

இவ்வெண்பா, மருளையும், இருளையும் அருள் அறிவால் நீக்குவது அன்றி, ஆன்ம அறிவால் நீக்கக் கூடாது என்று கூறியது.

244. சாக்கிரத்தில் போதச் சலனைஎல்லாம் சொப்பனம்போல்

ஆக்கும் அருட்போதர் ஆகுவோர் - நீக்கும்

பரையோகர் சுத்தர் பரமசுகா நந்தர்

துரியகதி இன்புகடந் தோர்

4

பொழிப்புரை: நனவு அவத்தையில் தோன்றும் அறிவுத் தொல்லைகளும், (மற்றுமுள்ள உடல் உலகம் முதலியன) எல்லாமும், (இவை யாவை என எதிரிட்டுப் பார்க்கும் போது தெரியவரும் அவை யாவை எனின், அந்த அறிவுத் தொல்லையால் விடயங்களைச் சாரும்போது, தோன்றியது விடய அறிவு என்றும்; உடல் உலகம் முதலியன மாயையில் தோன்றி அழிவன என்றும்; இவற்றுக் கெல்லாம் பற்றுக்கோடாய் நிற்பது அருள் என்றும்; அறிந்து அவ்வருளே உண்மை என்றும்; அதனை நாடி நிற்க வேண்டும். அப்பொழுது அந்த அருள், இந்த விடய அறிவையும், உலகங்களையும்) கனவுபோல் பொய்யாக்கிக் காட்டும்; அதனை அறிந்தவரே அருள் அறிவினர் ஆவர். (அது அன்றி,)

அவரே அவ்வருள் அறிவைக் கடந்து செல்லும் பரையோகரும், மிகுந்த தூயரும், மேலான இன்பமாகிய பேரின்பத்தை உடையவரும், மலமற்றதுரியத்தில் தோன்றும் பேரின்ப மிகுதியில் திளைப்பவரும் ஆவர்.

இவ்வெண்பா, தத்துவங்களை உள்ளபடி கண்டு அறிய திருவருள்நிலை காணவரும் என்றும், அப்படி வரின் பரையோகம் முதலிய பேறு உளவாகும் என்றும், கூறியது.

245. தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்போய் அருள்கழன்று
சுத்தபரை யாய்த்தன் சுதந்திரம்போய்ச் - சத்தி
ஒழிவிலே போதம்போய் ஒன்றுஆகா ஒன்றின்
அழிவிலே இன்பஅதி தம்

5

பொழிப்புரை: தத்துவம் முப்பத்தாறையும் கடந்து; இருள் நிலையையும் கடந்து, இவற்றை அறிந்து நீங்கிய அறிவையும் கடந்து; திருவருள் அறிவிக்கவே அறிந்தேன் என்பது அறிந்து, அந்த திருவருளைக் கண்டு (தரிசித்து), அந்த அருளையும் கடந்து; மலமற்ற பரையே தானாய், காண்பான், காட்சி என அறியும் உரிமை அறிவும் நீங்கி; அந்த ஒழிவிலே தன்அறிவு ஒழிந்து; பேரின்ப அனுபவம் பெற்று, (பின்னர்),

ஒன்றும் தான் ஆகாத ஒன்றாய் இருந்த சிவத்தில், தான் இரண்டறக் கலந்து, அறிவு வாசனையும் அற்ற இடத்தில் இன்பமேலீடு பெறுவாய்; (அந்த இன்ப மேலீடே உண்மை நிலை என்று அறிவாயாக!)

இவ்வெண்பா, உண்மை நிலை இது என்று கூறியது.

246. போதப் புரவி புருடன் அதில்ஐந்து
வீதிப் பவனி விறிசுஆகும் - போதப்
புரவிஅருள் ஏறினால் போக்குவரவு அற்ற
பரமசுக மாம்காண் அப்பா

6

பொழிப்புரை: அறிவாகிய அரசன், புருடனாகிய குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு, ஐந்து கருவிகளாகிய வீதிகளில், விடயங்களாகிய காட்சிகளைக் கண்டுகொண்டு, சுழல்விறிசு போல (விஷ்ணுசக்கரம் என்னும் மத்தாப்பு) உலா வருவதாகும்; (ஆனால்),

அறிவாகிய குதிரையின் மேல் அருளாகிய அரசன் ஏறினால், அப்பொழுது போவதும் வருவதும் அற்ற, மௌனப் பேரின்பம் உண்டாகும். இதனை, மாணவனே! நீ அறிவாயாக!

247. அறிந்துஅழுந்தி ஆராய்ந்து அகம்புறமாய்த் தேடி
மறந்தவனாய்த் தானாய் மயங்கிப் - பிறிந்து
சுகதுக்க மாய்ப்பதறிச் சுட்டுத் தொழில்போய்ப்
பகைகெட்டது துறவு அப்பா

7

பொழிப்புரை: (தன் அறிவால் விடயங்கள் எவ்வாறு இருக்கிறது என்று) உள்ளும் புறம்பும் ஆராய்ந்து தேடியும்; (அவற்றை அறிவுக் கருவிகளால்) அறிந்தும்; (தொழிற்கருவிகளால் பிடித்தும்; அகக் கருவிகள் கொண்டு அவற்றுள்) அழுந்தியும்; (இருள்நிலையில்) மறந்தும்; (மருள் நிலையில்) மயங்கியும்; (விடயங்கள் பிரியாது நின்றபோது,)இன்ப வடிவினனாய்ச் (சென்று பற்றிப்) பதறியும்; (நீங்கிய போது) வருத்தம் உடையவனாய்ப் பதறியும்;

இவ்வாறு மயங்கி நின்ற சுட்டறிவு அழிந்து, விடயங்களாகிய உயிர்ப்பகையும் அழிந்ததே, துறவு என்று, மாணவனே! அறிவாயாக!

248. நடந்ததுஎலாம் நீயே நடப்புஅழிய நின்ற

இடம்சிவம்நீ என்றுஇருக்க எண்ணில் - அடங்கின்
மயக்கி மலம்அழுத்தும் மாயைஇது வாரா
அயர்ப்புஅருளால் ஆம்சிவயோ கம்

8

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் இதுஇது என்று அறிந்து கடந்தது எல்லாம் உன்அறிவே ஆம். ஆகலின், இது சிவயோகம் அன்று; தத்துவங்கள் கடந்து ஒழிய நின்ற இடத்தை நீ சிவயோகம் என்று நினைப்பாய் ஆயின், ஆணவமலம் உன்னை அடக்கித் தன்வசப் படுத்தும். ஆகலின், அத்தத்துவங்கள் ஒழிய நின்ற இடமும் சிவயோகம் அன்று; ஆயின் சிவயோகம் எதனால் உண்டாகும்? எனின்,

உன்னால் அறியப்பட்ட தத்துவங்கள் எல்லாம் மாயை ; அந்தத் தத்துவங்கள் ஒழிய நின்ற இடத்து மறப்பாய் நின்றது ஆணவமலம் ஆகலின், இந்த மாயையும் ஆணவமும் வந்து பொருந்தாத(அருள் நிலையில் தோன்றும்) திருவருளால் சிவயோகம் உண்டாகும் என்று அறிவாயாக !

249. அருளும் பரையும் அருக்கன் மதிபோன்ற

இரவுபகல் அற்ற இடத்தே - பரமநிலை
சத்திக் கழற்றியிலே சச்சிதா நந்தமய
சுத்தநிலை நீஅற் றது.

9

பொழிப்புரை: சூரியன் போன்ற அருள் ஆகிய பகலும், சந்திரன் போன்ற பரை ஆகிய இரவும், அற்ற இடத்தே மேலான பேரின்ப நுகர்வுநிலை உண்டாம்.

அந்த மேலான பேரின்ப நுகர்வுச் சத்தியை நீங்கின இடத்து, நிலைத்த பேரறிவுப் பேரின்ப சிவம் ஆகிய சுத்த நிலை தோன்றும்; அதுவே உன் அறிவு முழுவதும் அற்றநிலை என்று அறிவாயாக!

250. தாம்அருந்துதல் போலத் தமைச்சிவனுக்கு ஊண்ஆக்கித்
தாம் அருளால் உண்டுவரை தாமாகித் - தாம்அழிய
அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து அடியார்க்கு அடிமைசெயின்
பஞ்சமலக் கொத்துஅறும் அப்பா

10

பொழிப்புரை: (தமக்கு உணவாய் இருந்த சோறு முதலியவற்றைத்) தாம் அருந்துவது போலத் (தன்அறிவு உயிர்ப்பியாது) நின்று தம்மைச் சிவனுக்கு உணவாய் உண்ணக் கொடுத்து, (ஐந்து விடயங்கள் வந்து சேரினும், அவற்றைத் தன் அறிவால் சென்று பற்றி, அவற்றில் அழுந்தாமல் அருளை முன்நிறுத்தி, அவ்வருள் தர வாங்கி உண்கிறோம் என்னும் ஞாபகம் மறவாமல்,) அவ்வருளால் வாங்கி உண்டு, (இவ்வாறு அவ்வருள் கொண்டு அறிகிறோம் என்னும் அறிவும் அருகி,) பரையே தாம்ஆகி, தன் உரிமை அறிவு கெட்டுப் பின்னர், பேரின்ப நுகர்வில் தாம் அழியவே;

ஆணவம், கன்மம், மாயை, திரோதாயி, மாயேயம் என்னும் ஐந்து தளைகளின் கூட்டம் அறுபடும். (அவ்வாறு நிட்டை கூடியும் அந்த ஐந்து தளைகளை நீக்க முடியவில்லை என்றால்,) சிவத்தின் முன்னிலையில் முறைப்படி உச்சரிக்கும் திருவைந்தெழுத்தால் சிவன் திருவடியை வாழ்த்தி (அச்சிவனது அடி அடைந்த) அடியார்களுக்குப் பணிவிடை செய்தால், (முன்கூறிய அனுபவங்கள் எல்லாம் கைகூடும்;) ஐந்து தளைகளும் அறுபடும்; (என்று மாணவனே! நீ) அறிவாயாக!

251. கருவிஉதிப்பின் சகல கேவலத்தைக் காட்டி
அருள்உதிப்பும் அங்குஅதுபோல் ஆக்கி- இரவுபகல்
தாக்காத சுத்தத் தலத்துநாம் வைக்கநீ
ஆக்காது எமக்குப் பரம்

11

பொழிப்புரை: தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் கூடி நின்ற நளவு அவத்தையில், உனது அறிவின் திரிபாய் வந்து சேர்வது மருள் என்றும்; மயக்கமாய் வந்து சேர்வது இருள் என்றும்; உனக்கு அறிவித்து; (அந்த மருளையும் இருளையும் நீங்கச் செய்து, உன்னை உள்ளபடி அறிவித்து,

உன்னை அறிவித்த பின்,)தோன்றிய திருவருள் காட்சியிலும், (அந்த அருளை மருள் என்றும், அது கழன்ற பின் தோன்றும் பரையோகத்தை இருள் என்றும்;) முன்னர்க் கூறிய மருளும் இருளும் போல, (உனக்கு அனுபவமாய்க்) காட்சிப்படுத்திப் பின்னர்,

(அந்த மருளும் இருளும், இந்த மருளும் இருளும் ஆகிய) பகல்இரவுகள் தாக்காது நின்ற இன்ப மேலீடாகிய சுத்தநிலையில், உன்னை நான் கொண்டு சென்று, நிறுத்துவது எமக்குக் கடமை; (இங்கு கூறப்பட்ட இரண்டு வகையான மருளிலும் இருளிலும் உன் அறிவை முன்நிறுத்திச் செல்லாது, எம்மை முன்நிறுத்திச் செல்வது உனக்குக் கடமை;) இவ்வாறு செல்வாயேல், உனக்கு அந்தச் சுத்த நிலை வரும் என்று நீ அறிவாயாக!

252. கருப்ப நிலத்தைக் கறண்டு திரிவார்க்குச்

சருக்கரையே வாயில் சனித்தாங்கு - இருத்திவிடும்

எம்தலைமை என்பிரால் ஈனர்வாக்கு என்னவே

தம்தலைமை மாண்ட தலம்

12

பொழிப்புரை: (சுவையை விரும்பி, கரும்பு அறுவடை செய்தநிலத்தில், உள்ள) கரும்பின் அடிக்கட்டையை பல்லால் கறண்டியவர்க்கு, சர்க்கரை தானே வந்து வாயில் விழுந்தது போல; (வீட்டின்பத்தை விரும்பி, தன் அறிவு கொண்டு சரியை முதலியவற்றைச் செய்வோர், இந்நூலில் கூறியபடி, அவற்றை விட்டு நீங்கி; தன் அறிவைப் பின் நிறுத்தியும், அருள் அறிவை முன்நிறுத்தியும் சென்றார் எனின், இவ்வருள் அறிவே, அவரை அந்த வீட்டு இன்பத்தில் அழுத்திவிடும்; ஆகலின்,)

ஒரு செயல் செய்யும்போது, எமது வலிமையால் செய்வேன் என்று கூறும் அறிவிலியின் வாக்கு போல; அவ்வீட்டு இன்பத்தை, எனது அறிவு வலிமையால் சென்று அடைவேன் என்று எண்ணிச் சொல்வீர் ஆயின், அவ்வாறு நீவீர் நினைந்து சொல்வதே உமது ஞானம் மேம்படாத இடம் (என்று நீவிரும் அறிந்து; இந்நூலில் கூறிய முறைப்படியே செய்வீராக!)

மேற்கூறிய ஏழு வெண்பாக்களாலும் பேரின்ப அறிவுநிலையும், துறவு நிலையும், சிவயோக நிலையும், சுத்தநிலையும், ஐந்து தளைகளை அறுக்கும் திருஐந்து எழுத்தின் நிலையும், வீடுபேற்று நிலையும், இந்நூல் வழிச் சென்றவர்க்கே வீட்டுஇன்பம் கிடைக்கும் என்னும் முடிவு நிலையும், அறிவிக்கப்பட்டது.

253. கண்மணியில் ஆகாய நீழல் கலந்தால்போல்
 உண்மையைநீ உண்டுஎன்று எனை உணர்த்தித் - துண்எனவே
 பார்த்துஇருந்த சித்திரம்போல் பார்த்தானை நாம்பரவித்
 தோத்திரம்செய் யாப்புஇறுவாச் சொல்

13

இத்திருவெண்பாவுக்குச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரை எழுதாது,
 கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார்கள்;

“இத்திருவெண்பாவின் அருத்தம் இந்நூலினை நன்குணரும்
 நெறியினது, நல்லறிவாளர்க்குத் தானே விளங்கும் எனக்கொள்க”.

(இருப்பினும் எம்மால் இயன்ற அளவிலான ஒரு பொழிப்
 புரையை ஈண்டுத் தருகின்றோம்.)

பொழிப்புரை: (சிறியதினும் சிறியதாய் விளங்கும்) கண்மணிபோன்ற
 உயிரில், (உள்ளும் புறம்புமாய்; எல்லையற்றதும், எவ்விடத்தும் நீக்கம்
 அற நிறைந்திருப்பதும், தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாததும், தன்னில்
 உள்ள பொருள்கள் அசையவும் தான் அசையாததும் ஆகிய பெரியதினும்
 பெரியதாய் விளங்கும் ஆகாயம் போன்ற சிவம்; வந்து கலந்தது.)

நீவிர் (திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்) எனக்கு உணர்த்தி
 யவாறே, (முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நியதி களைந்து, ஆன்மக்
 காட்சியும், திருவருள் காட்சியும்; பரையோகமும், இன்பப்பேறும்
 ஆகிய இவற்றைக் கண்டு கடந்து,) பேரின்ப மேலீடாம் வீட்டு
 நிலையில், சுவரில் எழுதிய சித்திரம்போல் தாம் (சிவம்) அசைவற்று
 இருக்கவும்; துண் எனும்படி விரைந்து, அம்மெய்ப்பொருள்
 என்னை விழுங்கிக் கொண்டது.

எமது குருநாதனின் திருவருளால், யாம் கண்ட உண்மையை
 (யாப்பின் இலக்கணச் சிறப்புடையதும், பாடுவதற்கு அருமை
 உடையதும் ஆகிய நேரிசை வெண்பாவால், அதன்) இலக்கண
 வரம்பினைச் சிறிதும் மீறாத சொற்கள் கொண்டு, பாடப்பட்டதே
 இந்நூல் (என்று மாணவனே, நீ அறிவாயாக!)

(இதற்கு மேலும் வேறுவிதமாக இப்பாடலுக்கு உரைகாண
 விழைவோர், தாங்கள் விழைந்தவாறே காண்க).

நிலை இயல்பு முற்றும்

பொற்புறுநல் போரூர்ப் பொலிந்த சிதம்பரத்தே
 விற்பொலியும் வேலர் வியன்அருளால் - தற்போதத்து
 ஒழிவில்உறும் ஆனந்தத்து உள்ஒடுங்கச் செய்த
 ஒழிவில்ஒடுக்கத்து உரைமுற் றுஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதிகாரம் 10-க்கு, வெண்பா - 253 -க்குப் பொழிப்புரைத்
 தழுவல் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

உரைஆசிரியர் கூற்று

சமரபுரி ஆறுமுகன் தானேஎன் உள்ளத்து
அமரஇருந்து இந்நாற்கு அருத்தம் - திமரம்அறக்
காட்டினான் பொல்லாக் கடையேனைச் சீர்வீட்டில்
நாட்டினான் பேரருளி னால்

கையில்உறை பால்இன்பம் காட்டுவிரல் ஏகசிவ
மெய்அருளாம் பாதம்இடும் என்பதுகை - துய்ய
இருட்கே வலசகலம் எந்தைசம் பந்தன்
திருக்கோலம் கொண்ட சிறப்பு

அரவுவிடம் தீர்க்கும் அமணர்உடல் மாய்க்கும்
திரகதியில் எண்ணிலரைச் சேர்க்கும் - புரமயிலை
என்பைப்பெண் ஆக்கிவிடும் ஏழையேன் ஏழ்பிறவித்
துன்பத்தை நீக்குவான் சொல்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வ.எண்	அதிகாரம்	பாடல்எண்ணிக்கை
1	பொதுவில் உபதேசம்	63
2	சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவு	28
3	யோகக் கழற்றி	30
4	கிரியைக் கழற்றி	16
5	சரியைக் கழற்றி	14
6	விரத்தி விளக்கம்	13
7	துறவு	25
8	அருள்அவத்தைத் தன்மை	42
9	வாதனை மாண்டார் தன்மை	09
10	நிலை இயல்பு	13
	மொத்தம்	253

உ

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி எண்கள்
பாக்களின் எண்களைக் குறிக்கும்.

செய்யுள்	பாடல் எண்	செய்யுள்	பாடல் எண்
அ			
அக்கினிதேவற்	124	அறிந்தெல்லா	119
அங்கக்காரன்று	183	அறிந்துவிடத்	152
அஞ்சனக்கண்	217	அறிந்து பற்றி	159
அஞ்சுதொழி	33	அறியாமை நீங்கி	62
அடங்கத் துற	230	அறியார்வழி	241
அடைப்புள்ளா	209	அறிவடங்கா	94
அட்டமாசித்தி	93	அறிவாலே பற்றி	133
அண்டமுதலாய்	71	அறிவாயிரீர்	107
அதிபக்குவத்தாற்	61	அறிவுக்கறிவா	120
அரசர்குடைமை	188	அறிவித்தாலன்றி	45
அரிபிரமரிந்	222	அறிவுக்கறிவென்னு	91
அருணனுதயம்	85	அறிவுபறி கொடுத்த	201
அருளாலே தம்மை	41	அறிவுமறிவா	87
அருளும் பரையும்	249	அறுசமயத்	153
அரைநோட்டஞ்	74	அறைந்தபறை	18
அவரவரைப்	218	ஆ	
அழிப்பேயனுக்கு	134	ஆகாயத்தே பலவுந்	112
அறிந்தமுந்தி	247	ஆகாயம் போவார்க்கு	126
அறிந்துவாய்	90	ஆசைமுதலா	205

ஆசையினாற்	171	உரையொடுங்கிற்	193
ஆலிங்கனத்தி	16	உனக்கு மெய்யாத்	156
ஆனைக்கை	20	உனையுணர்த்	27
ஆனைமதப்	60	உன	

இ

		உனமை மணி	173
இதுவென்ற	44	உனர்க்குருவி	166
இடும்பைக்கே	176	உன்றினிலமசை	39
இருட்கேவல	118	எ	
இரும்பை	81	எங்கும்பரி பூரண	147
இருளிற்கட	9	எட்டுருவுமை	26
இன்பேயறிவு	144	எந்தவூர்நீ	140

உ

		எல்லாச்சமய	233
		என்னாணை	151
உடம்புள்ள மட்டும்	148	ஒ	
உடலாலுழைத்தா	139	ஒட்டாதிருக்க	104
உடலிருந்தேன்	149	ஒருகுடைக் கீழ்	236
உடல்பொறி	86	க	
உடற்குயிர்	15	கடல்சிவநீரா	31
உடுக்கைமறந்த	181	கட்டியநாண	114
உட்புறம்பாம்	117	கட்டுநெகிழ்த்து	180
உடற்போகம்	211	கண்மணி	253
உண்டொழித்து	190	கயிற்றரவுங்	150
உதயஞ்தொழ	172	கருப்பநிலத்தை	252
உதித்தொடுங்கும்	110	கருமந்திரி	186
உதியாதுளதா	25	கருவிகழல	194
உபதேசப் பித்தோ	99	கருவியுதிப்	251
உருகுபரம	227	கரையெடுக்க	231
உலகத்தை மாயா	162		

வீ.சிவஞானம்			173
கல்லையுரு	80	சவ	
கல்வியாய்ப்	142	கூட்டிற்குரங்கை	105
கவிப்பயனு	95	கூரிருளின்மின்	160
கன்னனைப்	178	கூலித்தொழி	3
கன்னிக்கதலி	36	கே	
கா		கேடுஞ்சுகமு	206
காணுமறிவுநீ	136	ச	
காமாதிவிட்டக்	214	சகலமுங்	243
காலமுறை தேச	77	சத்தாதிதத்துவம்	52
காலமுடன்	224	சத்தியநிர்	11
காலனுக்கு	55	சரியாதி	64
கால்வந்தவர்	200	சரியைகிரியை	92
கி		சரியையுடல்	189
கிரியைக்கிளைத்து	123	சன்மார்க்க	57
கிரியையான்	128	சா	
கின்னரியை	65	சாக்கிரத்திற்	244
கு		சாக்கிரத்தே	98
குடையுஞ் செருப்புங்	123	சாத்துவிக	192
குட்டித்தி	4	சாயாபுருட	10
கும்பிட்டுங்	185	சாலோகமாதி	223
குரக்கிற்றுனிந்	177	சாவேபெரு	225
குரங்கை நினையா	115	சி	
குருட்டரிப்ப	5	சிந்தைபய	53
குறங்குகுத்தி	101	சிற்றறிவனாய்	157
குறும்பாட்டும்	199	சு	
குன்றழலி	22	சுகாதீதம் வேண்டிற்	129

சுதிக்கில்லை	221	தம்மாலறிந்த	37
சுட்டுப்போதங்	111	தம்மையருள்	213
சுந்தரானார்	240	தருவனமென்	212
சும்மாது இருக்க	131	தனுவாதிவான்	174
சும்மா தே பார்த்	66	தன்னறிவு	6
சுருதிசுரு	13	தன்மையும் முன்னிலை	42
		தன்னிழப்பை	2
சூ		தன்னையறிவார்	29
சூலையும் பேயும்	207	தன்னையறியா	24
		தன்னையிழப்பார்	89
செ			
செகஞ்சரிக்க	202	தா	
செத்தவரைப்போல	210	தாக்கற்ற	12
செத்துபிறவா	242	தாமருந்தல்	250
செல்வமிளமை	170	தானல்லர்	58
		தி	
சூ		தின்னிற்றிமிரில்	169
சூனாக்கிரியை	143		
சூனாமில்லாதவை	232	து	
சூனாக்குலக	215	துக்கஞ்சுகமான	182
		தே	
த		தேடப்படும்	165
தண்டுகுடை	219	தேட்டந்திரண்ட	75
தத்துவத்தாரல்லார்	54	தேனுண்டு	8
தத்துவத்தின்	229		
தத்துவத்தை	122	தொ	
தத்துவமுட்டாக்காய்ச்	96	தொடும்போ	239
தத்துவாதீத	49	தொடைதட்ட	238
தத்துவம் போய்க்	245	தொழிலிறுதிதானே	130
தந்திரக்கலை	14		

வீ.சிவஞானம்

175

ந		பா	
நடந்ததெல்லா	248	பாசங்கழன்ற	155
நடந்துங்குளித்து	138	பி	
நடைதளர்ந்து	198	பிறவாதயோனி	187
நா		பு	
நாடுநகர்வீடு	168	புளிசேர்பழ	84
நாயலகைநெய்	175	பூ	
நாயேறிவீழ்ந்தென்	56	பூசி முடிப் பனவும்	59
		பூரணவாநந்த	30
நி		பெ	
நித்திரைசெய்	179	பெ	
நினைப்புமறப்பற்று	158	பெண்ஆண்டலி	23
நினைப்புமறப்பறுத்து	51	பெருநோவுக்கே	220
நீர்க்குப்பத	108	பே	
நீர்க்கும்வழி	125	பேயைப் பெண்ணெ	196
		பேரின்பமுனைப்	145
நெ		பொ	
நெய்யினிழல்	97	பொ	
நெய்யுண்ட	237	பொய்ப்போ	7
நெருப்பில் விறகு	127	பொய்போலமெய்	88
		பொய்யென்ற	163
ப		பொன்மலை	184
பஞ்சமலமும்	68	போ	
பட்டினத்துப்	167	போதப்புரவி	246
பதியிறக்க	78	போதம்பதை	47
பரிசித்தஞ்	76	போதவொழி	19
பழுதையைப்	35	ம	
பழக்கங்கொடியது	113	மகவான்கண்	63
பற்றாததபோதும்	106	மணிப்பாம்	116
பற்றியது தானாம்	40		

மண்ணாதி	32	மே	
மண்ணைமலையை	109	மேலைச்சகம்	72
மயலற்றார் கேட்க	70	மோனிகளைப்	226
மரப்பாவை	82	வ	
மருந்துபிணி	135	வணங்காவுரை	17
மருண்முகர்	208	வதுவைச்சட	137
மலட்டுமகனீங்கி	197	வா	
மலையேறி	43	வாசகத்துங்	191
மலமாயை	46	வாசிக்குச்சா	154
மறப்புநினைப்பு	121	வாடன்மனம்	228
மறவாதத் தன்மை	38	வாதிவடத்தின்	69
மனம்வாக்குக்	102	வாயுமனங்	103
மனையிழுக்கி	234	வாலேமுகமாய்	100
மா		வி	
மாயாவிகார	34	விடாதவத்தை	28
மாயாபோகத்	235	விடயமுதித்து	146
மாலயனா	204	விபரீதப்பூணு	203
மாற்றுப்பலகை	79	வெ	
மு		வெண்ணெயுறு	83
முலைமுதிர	67	வெற்றவெறு	50
முலைகன்னி	21	வே	
மூ		வேட்டியுந்தாம்	141
மூர்க்கனநா	216	வேண்டா பிறப்பென்ற	164
மெ		வேதாகமப்	1
மெய்யாகத் தோன்றி	161	வேதாந்தம்	48
		வேர்க்குங்கண்	73
		வேர்க்கும்விழி	195

இந்நூலுக்குப் பொழிப்புரைத் தழுவல் எழுதிய புலவர். வீ. சிவஞானம் அவர்கள் 1952-ம் ஆண்டு, அரியலூர் மாவட்டம் வாரியங்காவல் என்னும் சிற்றூரில், வீராசாமி முதலியார் - சிவபாக்கியம் அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

பள்ளிப் படிப்பைத் தனது சொந்த ஊரில் முடித்த இவர், திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் தமிழ் பயின்று புலவர் பட்டமும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழில் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றார்.

கோவை தேவாங்க மேல்நிலைப் பள்ளியில் 29 ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி, பணிநிறைவு செய்துள்ளார்.

கல்லூரிக் கல்வியை நிறைவு செய்த காலந்தொட்டு, பெரியபுராணத்தின் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவராய் விளங்கி, பல இடங்களில் பலகாலமாக தொடர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி வந்துள்ளார்.

திருக்குறள், திருவாசகம், சுந்தரர் தேவாரம், பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டு (பத்திரகிரியார் பாடல் உட்பட), தாயுமான சுவாமி பாடல்கள் ஆகிய நூல்களுக்குத் தற்கால நடையில் எளிய இனிய பொழிப்புரை எழுதியுள்ளார்.

பேரூர் திருமடத்தின் ஆதிருகுமுதல்வர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அருளி, திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளால் உரை எழுதப்பட்ட கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிரோத உந்தியார் ஆகிய நான்கு சாத்திர நூல்களுக்கும் உரைச்சாரம் கண்டுள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்நூலின் புரவலர் திரு **பத்மநாபன்** பூமா பின்னலாடை நிறுவனம், திருப்பூர்

“ஒழிவில் ஒடுக்கம் விரிந்த நூற்கு எலாம் விதை” (இறை, உயிர், தளை என முப்பொருள் உண்மை குறித்துப் பேசும் நூல்களுக்கு எல்லாம், விதைபோல் விளங்குவது இவ்வொழிவில் ஒடுக்கம்.)

“திறம் கேளீர்! கூடக் கரைவது அல்லால் கூறின் பயனில்லாப் பாடலுக்கு ஆர்ப்பார்ப்பார் பயன்” (இந்நூலை ஒதுவோர், ஒதஒதவே, உடன் கரைந்து போவாரே அன்றி, இதற்குப் பொருள் காண, யாவர் இருப்பார்?)

